

קובץ שופר הזוהר

פרק ו'

ובו שנים עשר ספרים נפתחים

- א. זהר מגני ומצלי
- ב. זהר החסד
- ג. זהר התשובה
- ד. זהר לאברהם
- ה. זהר השמש
- ו. ישיבת הזהר
- ז. אהל מרים
- ח. זהר המזל
- ט. חיים בזהר
- י. קול הזהר
- יא. רחמי הרשב"י
- יב. אור הזהר 65

יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חשוון תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

המשיח מחכה שנלמד זהר הקדוש

"והמשיח יזוהר וזהר הרקיע", כך אומר משה בננו עליו השלום לרשב"י זיע"א: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים (רעיא מהימנא פ' נשא דף קכד: רמ"ק)

אלהיו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על פלהו [ושכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרשב"י: רבי רבי... ואמר אלהיו הנביא לרשב"י: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יהגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא... פרוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך [שיהיה להם מזון ותקון הנפש ע"י למוד הזוה"ק] פאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים [קרוב לביאת משיח], ובשביל למוד הזוה"ק יתקיים מה שכתוב "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה" - פרושו, שיבוא משיח צדקנו ויתקע בשופר גדול לתרונונו בב"א (תיק"ז תי"ו - הגר"א ובל"ר). - לשון הפסא מלך: ועל זה הלמוד אמר הקב"ה (ברכות ח ע"א), שנגח שב פאלו פדאני לי ובלבני מהגלות. - ובמקדש מלך אמר: כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שפרו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזר ולקרוב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה יתיה גנוז ספר הזהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבוא הגואל, כי סגלה זו בו דוקא ולא בזולתו, עכ"ל.

סֵפֶר זוהר מַגְנָא וּמַצְלָא

דְּרִשָּׁה לְחֻזֵק לְמוֹד הַזוהר הַקָּדוֹשׁ
מִבְּ"ק אֲדַמו"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
לְכַבוֹד יוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי צְדִיק יְסוֹד
עוֹלָם רַבֵּי מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זי"ע [כ' חשוון תשע"ב],
רֹאשׁ לַעֲדַת הַמְּכֻוֹנִים,
מְקִימִים וּמְיַסְדִים "יְשִׁיבַת נְהַר שְׁלוֹם בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ"
בְּיוֹם י"ט חֲשׁוֹן תשע"ב לַפ"ק
בְּרֵאשׁוֹת הַגָּאוֹן הַמְּקוּבֵּל הָרַב בְּנֵיהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א
נְשִׂיא הַמוֹסְדוֹת "יְשִׁיבַת נְהַר שְׁלוֹם בִּירוּשָׁלַיִם
עִיר הַקִּדְשׁ", וְיְשִׁיבַת הַמֵּיִשׁ"ר בְּבֵת יָם,
וּבְהִתְאַסְפוֹת הָרַבָּנִים הַגָּאוֹנִים, וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
כ' חשוון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

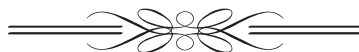
עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

0527615936

מִפְתָּחוֹת

- א. בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע..... ה
- ב. כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלויתא פי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן..... ה
- ג. גדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול..... ו
- ד. הלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש כלומד אף שנה פשט ביום חול..... ו
- ה. בדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן הארי" שיהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפחה ולחוף..... ו
- ו. הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח..... ו
- ז. בזכות הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלוי גאולתינו, וביאת משיח צדקינו..... ז
- ח. תורת הסוד מה יהא עליה..... ז
- ט. נתאחד כלנו ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זהר הקדוש בכל יום..... ח
- י. ספור ששמעתי לפני 58 שנה לערך, מהגאון הצדיק רבי שבתי יודלביץ..... ח
- יא. ביום שאנשי "מפעל הזהר העולמי" סימו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, הנדפס בי"ב כרכים לי"ב חדשי השנה נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה..... טו
- יב. ישאלו אותי בבית דין של מעלה האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן!..... טז
- יג. משה רבנו ע"ה הבטיח!..... כז

מפתח להערות הספר

- א.** ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפילו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס.....ז
- ב.** הגאולה תהיה על ידי שנותדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש.....ז
- ג.** על ידי למוד הזהר הקדוש מתמתקים היסורים.....ט
- ד.** ברור הסיגים - הרשעים מישאל.....ט
- ה.** העוסקים בזהר הקדוש יזכו להיכנס בתבת נח ולהנצל ממלחמת גוג ומגוג.....י
- ו.** ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלקחם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה, וזוהי סבת אריכת הגלות.....י
- ז.** כמה גדול שכר המחזיר בתשובה.....ב
- ח.** החובה להזהיר את אחרים.....ב
- ט.** ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה', היכן נצטיינו ע"ז ב כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתיעץ להשיב נפש ישראלית התועה מן הדרך.....יג
- יא.** מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האבודות.....יג
- יב.** "יהודעת להם את הדרך".....יג
- יג.** גדל החיוב בזה מטעם לא תעמד.....יג
- יד.** מדיו ערבות כמה צריך להשתדל בזה.....יג
- טו.** בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו.....ד
- טז.** אסור לדחות הצלת הפלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם 'מְרַצְחִים'.....יד
- יז.** התעוררו להתחזק בלמוד הזהר הקדוש.....טו
- יח.** ועד המרוכזי העולמי לקיום היהדות, מכתב למוהר"ר משה רייכמן נ"ו.....יז
- יט.** המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:.....כ
- כ.** הרוצה להנצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזה"ק כתיבת נח שהצילה מהמבול.....כ
- כא.** הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחץ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם.....כא
- כב.** רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם.....כב
- כג.** 310 מראה מקומות שכתבו והזהירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב.....כב
- כד.** חייבים להכנס במחלקת כְּדֵי למחות בידי עוברי עברה.....כו

ספר זוהר מגנא ומצלא

ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הגאון הגדול הצדיק המקביל ראש הישיבה הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בנו של המקביל הצדיק רבי שלום שמואלי שליט"א מתלמידיו המובהקים של מורנו הרב שרעבי זי"ע, וברשות כל הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזפי הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה. אנחנו מקוים שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו בב"א.

פותחים בכבוד אכסניה, ובהזדמנות זו אני רוצה להפיר טובה למזכה הרבים ראש הישיבה הקדושה נהר שלום תכב"ץ, הגאון הצדיק המקביל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, הפועל בכחות נפלאים לפרסם את תורת הרשב"י הקדוש, בשעורים נפלאים אשר בכל הארץ יצא קולם, ובפרט בהדפסת ספרי זוהר הקדוש, ואדרות, וכל הספרים על הימים טובים, בכל מיני אופנים, ובפורמט פיס ללמוד בדרךים, לבלתי ידח ממנו נדח, וליקר הרגעים כמו שנקאמר "לרגעים תבחננו". על פועלם ומסירות נפשם בהפיצם את מאות שעוריו על זוהר הקדוש, למען ישמעו וילמדו כל ישראל את למוז זוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו למוז זוהר הקדוש, לקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כלו, וממנו ישקו העדרים וכל הצמאים ממנו שותים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב לאבינו שבשמים.

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע: היום הוא יומא דהילולא של קדוש ה' המקביל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע, ומן הראוי ללמוד מדרךיו אשר זרז את כל היהודים ללמוד זוהר הקדוש בכל יום. ומכחו התעוררנו להבין ערכה של שעה, בלמוד התורה הקדושה ובפרט בלמוד זוהר הקדוש, עד שזכינו להוציא לאור ספר בשם ערכה של שעה, שנחלקו הנם מאות אלפים ועוררו את אחינו בני ישראל בכל העולם כלו שכל אחד מישראל זמנים עם נערים צריכים להיות דבוקים בתורת הרשב"י, ואפילו נשים וילדים קטנים גם ילמדו את תורת הרשב"י.

גם בתקונו ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעכבים

הגאולה רחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ומגנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שנה), כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. ק. ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו'" - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של הש"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול (מצא חן במדבר).

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב ז"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [ונכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר, דלמוד (ונכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שפאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרינוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח (עיי"ש), על כן פאשר לומד ביוסורים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'".

ואמר הרבי מקאמאגנא בספרו היכל הברכה: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים מפוש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחזין, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא לשכינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל (היכל הברכה קומנה פרשת עקב ז', י"ט - אור זוהר פרק י').

מושה רבנו והרשב"י אומרים, כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ונצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם

ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל.

הרשב"ש הקדוש, אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א, בשכבו על ערש דני, סמוך לפטירתו: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש, ובתבי הקבלה, יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלוי גאולתינו, וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה יהא עליה?" (ספר הרשב"ש עמ' 158).

מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש, מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצרות לקיימן. וזה לנו מעין צנאה "ותורת הסוד מה יהא עליה?!"... והקול קורא

להתבה בן הוא ממש... בן ינסו הצדיקים אל סוד אור חבור הגה להתקדם, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל ויגנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יגנס (אור יקר, שער א' סימן ה').

הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש

ובימינא יפקון, (זוהר דף טז ג.) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסת, כגונינא דישראל דאתמור בהון (תקאל טו ז) "ואת ערום ועריה", והאי יונה איהי יונה דתיבת נח. [באור: ובימינא יפקון - שיצאו בתוסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו פעני כמו שאמרו חז"ל ברכות (דף יז): אמר רב יהודה אמר רב, בכל יום יום בת קול יוצאת מזהר חורב ואומרת כל העולם כלו נזונין בשביל חנינא בני, וחנינא בני ד' לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאולה האחרונה אפלו שאין לנו זכויות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספא דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי, יכול אני לפטור את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה וכו', בן נזקה לגאולה ברחמים במהרה בימינו אמן].

הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בשיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום ביומו למד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו זוגתו, האם השתגענת? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה, מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריעו לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו, שהמאור שבה מחזירם למוטב - וזהו האור הגנוז בתורה, וכדברי קדשו של הבני יששכר זי"ע, שהאור הגנוז לצדיקים טמון בתורת הרשב"י ע"ה.

ספר הזוהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יגנס

פי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי פניסתם

במדבר, פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום, לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו, ברוחניות ובגשמיות.

בספר "אור התורה" (שבועות סוף עמוד רכא.) כתב וז"ל: **הבעל שם טוב** זי"ע אמר לאדם אחד שבא לשאול על בנו שהיה רחוק ממנו מאה פרסאות, ואמר שרואה אותו ממש איך הוא עומד פעת בברעסלי. והינו, על ידי שקראו לפני בזהר הקדוש, ונפשט ונתגלה האור הגנוז שם שרואים מסוף העולם ועד סופו.

מזרי ורבותי, אחים יקרים, בואו ונתאחד בלנו ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש, ועתה שערי תרוצים ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך – פי אפשר לקבל בחנם את הספרים – הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, כאן בישיבה הקדושה, וכן אצלנו ב"ארגון מפעל הזוהר העולמי" בבית שמש.

על כן את אחי אנכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים והחלש יאמר גבור אני, וצריכים מתנדבים באמץ רוח ובעזות דקדושה לחלק ספרים על הזוהר הקדוש בכל האוטובוסים וברכבות ובכל מקומות העבודה שלכל יהודי יהיה חלק בזהר הקדוש, עד ש"ומלאה הארץ דעה את ה' פנים לים מוכסים".

אספר לכם ספור מה ששמעתי לפני 58 שנה לערך, מהגאון הצדיק רבי שבתי יודלביץ זצ"ל:

פעם בא יהודי מחוץ לארץ לברך את בנו ואת נכדיו שהיו בקבוצ, בשבוע שהגיע קראו בפרשת פי תשא. הסבא שואל את הנכד, מי שבר את הלוחות?

הנכד אומר, תאמין לי, אני לא שברתי!

הסבא שואל עוד הפעם, אבל מי שבר את הלוחות?

הנכד אומר, תאמין לי אני ילד טוב, אני לא שברתי!

הסבא הולך למורה ואומר לו, תשמע, אני שואל את הנכד שלי מי שבר את הלוחות, ועונה לי אני לא שברתי, אז מי שבר את הלוחות?

המורה עונה לו, תשמע אם הנכד שלך אומר לך שהוא לא שבר תאמין לו, הוא ילד טוב! הסבא שואל את המורה עוד הפעם, אבל מי שבר את הלוחות?

המורה עונה לו:

תגידי לי כמה זה עולה? אני אשלם לך!!!

זאת אומרת המורה לא ידע כלום משבירת הלוחות!!!

הסבא לא האמין, איך ירדנו כל כך אחורנית שאפילו המורה לא יודע.

כו, כך זה אצלנו,

מזכירים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, ומעב מלבוא על עם ישראל פצצת אטום.

אין זמן יותר!!!

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנתתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל מחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

ב. על ידי למוד הזוהר הקדוש מתמתקים היסורים

בזוהר נשא (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר] **ורעיא מהימנא** [שנשמתי מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], **תמן אתקיים בך** [שם בגלות נתקיים בך מה שכתוב] **"שם שם לו חק ומשפט** [היינו התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה] **ושם נסוהו**. [ומפרש] **ובהאי עין הדעת טוב ורע דאיהו איסור והיתר** [ובעין הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה], **ובאינו רזין דאתגליין על ידך** [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך], **"וימתקו המים"**, [דהיינו] **כמלח דממתקת בשרא, הכי יתמתקון ברזיאי דאתגליין על ידך, כל אינו קושין ומחלוקות** [כמלח המתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד], **דמיין קורין דאורייתא דבעל פה** [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות], **אתהדרו מתיקן מי אורייתא** [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים], **ויסודין דילך** [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה], **ברזין אלון דאתגליין על ידך, יהו לך מתיקן** [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים

ישמח בהם], **ויהדרון לך כל דחקין דילך, כחלמיין דעברין** [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], **וחל"ם, בהיפוך אתון מל"ח, דממתקת ית בשרא** [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר], **אוף יסודין קומתקים** [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום], **כמה דאוקמוה** [כמו שביארו החכמים (עיין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

ברור הסיגים – הרשעים מישראל

ולרשעים מתהדרין יסודין מלח סדומית [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית], **דאיהי כסמא את העינים** [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל], **לקיימא בהו** [לקיים בהם מה שכתוב] (איוב יא כ) **"ועיני רשעים תכלינה"** [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

ואינן (דף קנ"ג ע"ב) **ערב רב רשיעיאי** [ואותם הערב רב הרשעים], **דיתקיים בהו כהוא זמנא** [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') **"יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים"** [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] **"יתלבנו"**, **אינו מארי משנה** [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], **"ויצרפו"**, **אינו זרעא קדישא דשאר עמא** [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], **הדא הוא דכתיב** [זהו שכתוב] (זכריה יג ט) **"וצרפתים בצרוף את הכסף"** [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה], **"והרשיעו רשעים"**, **אינו ערב רב** [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

על פן העצה היא, שפֿל רב וראש ישיבה יאמר, שפֿל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש.

ולא שמועו בקולו!

העוסקים בזוהר הקדוש יזנו להיכנס בתבת נח - ולהציל ממלחמת גוג ומגוג

[ומה שכתוב] (דניאל ב') "והמשכילים יבינו", אינו קארי קבלה [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה], דאָתמר בהון [שנאמר בהם] (דניאל ב' ג') "והמשכילים יזירו פֿזר הרקיע". [והיינו] אליו אינו דקא משתדליו בזר דא, דאָקרי ספר הזר [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגעים עצמם להבין את עומק דבריו], דאיהו קתיבת נח [שהוא קתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דמתבנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה], ולזמנין [ולפעמים כשאין זכות בדור, אז רק] אחד מעיר ושנים ממשפחה [כלומר, מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר], דבהון [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יתקיים [מה שכתוב] (שמות א כב) "כל הבן הילוד [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא] היאורה תשליכוהו". [דורש האור"ה נטריקון אור ה', (ועוד יש לומר האור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, (רש"י עה"פ "הבאים מצרימה"), ולהיאור"ה נטריקון ליה אור"ה וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש)] ודא אורה דספרא דא [וזהו האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה - וזוהי סבת אריכת הגלות

[וזה שאמר] ומאן גרים דא [ומי גרם את אריכות הגלות], עורב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)], דאנת תהא בההוא זמנא,

ביזנה [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כינה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות], דשליח אחרא דאקרי בשמך [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום, ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו "יהי בישרון מלך")] פֿעורב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאָתמר בהון, [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עמי הארץ שקץ [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ], בגין ממנא דלהון [בשביל הממון שלהם שנתנו לו], ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיא בתיבתא [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כאילו לא עביד שליחותא דקאריה [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על דיו].

יש להקשות, מדוע אמר 'כאילו לא עביד', הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו? ויש לומר, שרומז לרבנים שבאמות הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר 'כאילו', דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה [עין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל].

ובך יתקיים דא דיונה [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא], דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים], הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אורייתא [כך

אחר כך פֿרָצָה מְלַחְמָה גְדוֹלָה וְהָרְגוּ 6-7 מְלִיוֹן יְהוּדִים, כְּעֵת אֲנִי שׂוֹאֵל אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שְׂמַקְשָׁה הַגְּמְרָא בְּמִסְכַּת שְׁבֵת (נה) מִי הָרַג אוֹתָם?

שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושיא זו, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמיי עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה נתתיר",** [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה, (המעתיק)] וכל ישראל ערבים זה בזה, מכל שכן בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אולת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזיר למוטב) **ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה,** כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושנים ושלוש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשונכסתי עמהם בדברים בדברי רכים וכבושים ורכים [כמו שציוותה תורה (בפרשת וארא) "ויצום אל בני ישראל", פירש רש"י, להנהיגם בנחת]. **זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שמימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו.** ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.

תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], **הָדָא הוּא דְקָתִיב,** [זה שאמר יונה הנביא] (יונה ב) **"וּתְשַׁלְּכֵנִי מִצִּוְלָה בְּלִבְבַּי יַמִּים"** [הרומז על ים התורה] (מתוך מקדש).

ג. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה מידת הדין לפני הקב"ה, רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו, רבש"ע אם לפניך גלוי, להם מי גלוי, וכתוב **"ויחלו באנשים הזקנים"**, תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיין ילקוט שופטים (רמז ס"ח) וז"ל: וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו, אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר עמיהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו וליזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מזועזעים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל העולם כולו, ונפלו מהם ע"ב אלף ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וז"ל מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): וממקדשי תחלו באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד ואמרה לפניו רבון העולמים, **איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.**

והנה הב"ח (חלק ח"מ ס"ט) הקשה, מדוע מימות

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אָמְרָה מִדַּת הַדִּין לְפָנֵי הַקַּב"ה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵה נִשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מְאֹלוֹ. אָמַר לוֹ, הִלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אָמְרָה לְפָנָיו, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיא בְּיָדָם לְמַחֲזֵת וְלֹא מַחֲזֵי, ואכמ"ל.

עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל, כדאמרין בתמיד דף כ"ח.

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ז' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים בזה, עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו') וזהו לשון קדשו: וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט: וע"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:): כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

איתא בזוהר חדש דף ס"ב: כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכיין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק ד"ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו גם כן שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה', כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע: החובה להצלת נפשות ישראל בזריות - מ"ואהבת את ה' אלקיך".

כתוב בתורה "ואהבת את ד' אלקיך", וכתוב ברמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם לעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב

ד. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה, וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג') וז"ל: ... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר "ויקרא שם בשם ד' אל עולם" וכיון שהיה העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל א' וא' כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי רבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל. **הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.**

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך לך וז"ל: ואמר ר' אבהו, בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן מוש, אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בחיל ה' ומספר שם גודל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק, "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה, "הוציא לחם ויין" שהקדים יוצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך

יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם" וכו' (שם).

"והודעת להם את הדרך" - רוב החוטאים בזמננו (בזמן הח"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב "והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה" (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חברו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו שנאמר "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו ד"לא תעמוד וכו' (כמו"ש בה"מ תכ"ו) או אם רואה לחברו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנעו מזה וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועל ידי זה באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרום לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפילו אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמו שכתוב "הנסתרות לד' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו וכו'", וכפירוש רש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חברו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה

אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך, שנאמר "את הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריות איש את חברו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פרצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (תה"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו", וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן, שנדחים מורה שהרחיקו לברוח, ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמוון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמוון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה

ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות שיכלו להציל ולא הצילו, הם אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמוד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה".

וידוע הספור, איך ארץ ישראל נצלה מהיטלער ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו מפצצת אטום!!!

רב אהרן ספר לי ששמע מהגה"צ המקובל רבי יהודה ליב אשגל זצוקללה"ה בעל מחבר ספר הסלם על הזוהר הקדוש.

הגה"צ רבי יהודה ליב אשגל זצ"ל ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פרצה על העולם, ופקדו קאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי כותב בזהר הקדוש, "בספרא דא יפקון מגלותא", התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמוד

הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ירך (ע"כ תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם 'מרצחים'

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישעי' הנביא תמוה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק ילין בה" שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "ילין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע וזרו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרז בה ולקיימה תיכף כמו שאמרו "מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה" (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

ה. התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש
 וישראל ה'טהורים ו'אחינו ה'נבונים, ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזהר הקדוש שפ'ידוע מטהר את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מונרה באצבע" (ב. מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף

ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל ידי זה יחזור החוב אליו, וכן בענינינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבירו מאיזה עוון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עון.

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו

ואל יחשוב האדם שיפסוד עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתיאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו ה' חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, ה' מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר "בכל דרכיך דעהו" וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז

את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה. [ראה השמטה בסוף הספר עמוד כ"ח].

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמאי, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שקלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בנדאי נמצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הפד"ץ עדה החרדית בירושלים ע"ה ק בשנת תרפ"א פהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכו, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדר היומי, הנדפס ב"ב פרכים ל"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' בכסלו תשס"ט עד כ"ב טבת - ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב בעתון חדש בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלשה שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם פן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד פידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה יתקמו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה,

ימים עלמא עד דייטי מלפא משיחא" וכדוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמו שכתוב בזוהר הקדוש ובתקונים.

ובתקון ו' איתא: "וכמה בגי נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך פד יתגלי לתתא בדרך בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

שיטעה בקוראתו, והוא תיקון גדול לנשמה...", עכ"ל זה"ה. **על בן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש** כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה' הפרו תורתך", (ובאורו: פשהעב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת וזמן לכבוד השכינה הקדושה, וליחדא קב"ה ושכינתיה), כושום שזוהר זמן הגאולה, וכדוע **כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש**, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זה"ח ח"ב מ) על דורו: "זכו דדרא דא

שאם נסים פלנו את ה"זוהר המקלק" דבר יום ביומו ("דף הימני" בזהר), ובפרט היום שהראש ישיבה הגה"צ רבי בניהו יששכר שמואל שליט"א הדפיס את הסט זוהר הקדוש עם תרגום 18 פרכים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסיים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

מוזי ורבתי, לא נעשה את השגיאה שעשו כל הרבנים וראשי ישיבות ביוראפ שלא רצו לשמוע בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!!
אל תגידו לא ידענו?? אל תגידו לא יכלנו להציל את עם ישראל!!!
אספר ספור מפיחיד מהחפץ חיים זצ"ל בענין מקנה.

ישאלו אותי בבית דין של מעלה האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן!

בעירה לא הרחק מראדן נפסלה המקנה המקומית, ולאף אחד במקום לא היה אכפת לתקן את המקנה, ואז החליט החפץ חיים לעבור לאותו עיר, וכשהגיע לשם הוא שלח לכנס את כל העיר, והודיע להם שהוא נמצא בעיר, ומבקש להגיד דרשה בבית הכנסת. כששמעו בעירה על כך, סגרו כולם את החניות ובאו לבית הכנסת, ואז פתח החפץ חיים ואמר:

רבתי! כשאגיע לעולם העליון ישאלו אותי מה שמך? אשיב ישראל מאיר, ישאלו אותי האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן, ואז בודאי ישאלו אותי ומה עשית? אשיב, שנסעתי לעירה והזהרתי את תושבי המקום, ולא רצו לשמוע בקולי, לכן אני מבקש מכם שתמסרו לי בכתב שאני הזהרתי אתכם.

וכל זה לא עזר לו, לתקן את המקנה, אז עלה החפץ חיים לבימה לפני קריאת התורה ואמר: אני לא נותן לכם לקרא בתורה עד שתאספו פסוף תכף ומיד לתקן את המקנה, וכך הוי. ותקנו את המקנה.

כמו כן ישאלו אותי בבית דין של מעלה, שלום יהודה! האם ידעת שאפסר להציל את עם ישראל מפצצת אטום?

אשיב, כן.

ישאלו, ומה עשית לזה?

אשיב, הדפסתי מיליוני ספרים על הזוה"ק, ואמרתי בדרשות את האמת שכל הרבנים והראשי ישיבות שלא אומרים לקהל שלהם ללמוד זוהר הקדוש הם ראשי הערב רב, [כל זה כתוב בזוה"ק 172 פעמים, וגם מובאים ב-140 ספרי תלמידי בעל שם טוב ז"ע - סך הכל 310 מראי מקומות, והדפסתי הכל ב-17 ספרים, וכל אחד יכול לראות את זה], והם אשמים על כל האסונות שמגיעים לכלל ישראל מידי יום ביומו.

זהו האמת היחידי שיתקבל בבית דין של מעלה.

אבוהב, תמיד כח, ויקרא רבה כה, ילקוט רות על הכתוב וימת אבימלך, אבות דרבי נתן פרק כט, חומת אנך פרשת נח, סנהדרין קא: כו' ב').

הנני פונה אליכם, ר' משה רייכמאן שליט"א, בבקשה גדולה לטובת הכלל!!!

כבודו ידוע כאחד שנושא עליו את עול הכלל, מוסדות התורה והחסד, ולכל אחד ואחד בלי שיעור; עשיר במצוות וזכיתם מן השמים לעזור לכלל ישראל, השם יתברך נתן לכבודו פיקדון, וכבודו מבין איך להשתמש בפיקדון זה, על כן הנני פונה אליכם בבקשה גדולה של הצלת נפשות ישראל, ובלי שום ספק בכוחכם להוציא זאת מן הכח אל הפועל.

1 יש לנו למעלה ממאה מתנדבים שעובדים זה שנים להציל את כלל ישראל, 7 מיליון יהודי אמריקה וכן גם יהודי ארץ ישראל ובכל העולם כולו. העבודה מתבצעת שנה בשנה תמידים כסדרם. כבר פעלנו בעזרת השם יתברך גדולות ונצונות, אבל האפשרויות מוגבלות, החובות תופחים מיום ליום ואין בכוחנו להמשיך.

ניסינו לעשות משהו בין אחינו בני ישראל, אבל העזרה שקבלנו קטנה לעומת ההוצאות המרובות הרובצים עלינו בהווה ומה שעלינו לעשות בעתיד כדי להציל מספר נפשות כמה שאפשר.

פונים אנו אל כבודו בבקשת עזרה, וזאת למודעי שאין בכוננתו חלילה בבקשת עזרה כספית בשביל עצמנו כדי שנוכל להמשיך לעבוד, לא! לא ניקח מכבודו פרוטה אחת. כוננתו כולו לשם שמים. לא צריך ואין בכוננתו שיגיע פרוטה אחת אלינו ישירות, אלא שכל החשבונות של ההוצאה וההכנסה של הפצת תורה ויהדות יגיעו ישירות אל כבודו, וכבודו ישלם עבור ההדפסה, כריכה, הוצאות דואר, חברות מחשבים לשלוח את כל הספרים המיועדים להחזיר בתשובה את כלל ישראל.

2 זכרו! בטוחים אנו בעזרת השם יתברך שביכולתנו להחזיר בתשובה חלק נכבד מכלל ישראל ממיליוני יהודים. יש בידינו די הוכחות

1. אגתיק מכתב ששלחתי לערך ל-20 מיליונרים בארצות הברית ביניהם כל האחים של הרייכמאנים, ושלחתי לכל אחד יותר ממואה מכתבים לקיים "הוכח תוכיח אפילו מוּאָה פְּעַמִּים". [אחר שקבלו המכתבים ולא ענו, פולם פָּשְׁטוּ אֶת הַרְגֵל, פִּידוּעַ מְהַעֲשִׂירִים הַכִּי הַגְּדוֹלִים מִשְׁפַּחַת הַרִיִּיכְמָנִים, אִיךָ שֶׁפָּשְׁטוּ אֶת הַרְגֵל בְּלוֹנְדוֹן, וְזֶה מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל לְכָל הַעֲשִׂירִים].

דְּגָמָא קְטָנָה לְאַחֲרֵי־הַגְּדוֹל שֶׁכָּל אֶחָד מִקְיָב וְיָכוֹל לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי לִימוּד הַזוה"ק, [זֶה לֹא עוֹלָה לְךָ כֶּסֶף], וּבְזָמַן קָצֵר שֶׁל 10 דְּקוֹת בְּיוֹם יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

ועד המרכזי העולמי לקיום היהדות

מכתב למוהר"ר משה רייכמאן נ"ו

בס"ד,

החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד ידידי היקר הנגיד הנכבד המפורסם בכל אפסים במעשי צדקה וחסד שלו, הטוב והמטיב לאחרים המו"מ בתו"ר כש"ת מוהר"ר **משה רייכמאן** נ"ו.

נאמר בתורה "וכשלו איש באחיו", כתוב על כך בגמרא שילדי ישראל ערבים אחד לשני ועבור כל הכלל כולו, כך הוא ברוחניות וכך הוא בגשמיות. עוד כתוב בגמרא שעיקר הערבות נאמר בענין התוכחה, שכל יהודי נושא באחריות על כך שיכול למחות ואינו מוחה, הן על היחיד והוא הדין אם יכול למחות או לפעול אצל כלל ישראל הוא מחוייב בכך, ובאם אינו עושה כך, אזי כל האחריות והאשמה מוטלת עליו כאילו הוא עשה את העבירות שהיה באפשרותו למנוע או שהיה יכול לפעול שיעשו כמצות התורה (שבת נד. ק"ט; חנוך מצוה רלט, יורה דעה שלד-מוח, ילקוט שופטים סח, מדרש תנחומא משפטים, מדרש תנחומא חקת, אותיות דרבי עקיבא א, רש"י סוטה מא: אבות דרבי נתן פרק כ"ט, מערכי לב דרוש אות ע', דף קנ"ו, וספר יד ימין חלק ב, דף יג, ועיין באריכות בספר שאלות ותשובות מהר"ם ש"ק אורח חיים סימן שג והלאה. ובענין שכר המוכיח עיין בזהר הקדוש חלק א, כט; ראשית חכמה שער הקדושה פרק יב בשם מהר"י

הרובצת עלי, כל זמן שלא ניסיתי את הכול והשומע ישמע ועליו תבוא ברכת טוב, ואני את נפשי הצלת!!!

על כן החלטתי לשלוח אליכם בעזרת השם יתברך 101 מכתבים כפי החיוב של תוכחה על פי תורה, ואקח אתי את כל המכתבים האלה לאחר 120 שנה, להראותם לפני בית דין של מעלה שפעלתי כסדר לעורר את כבודו ברחמים ובתחנונים בכל לשון של בקשה, בכדי להציל את שבע מליון היהודים ולא הי' מי שיעזור בידי ולכן לא עשיתי יותר ממה שעשיתי.

אספר לכבודו מעשה נורא שנדפס בספר "מן המיצר" (וגם בספר "קראתי ואין עונה" דף 64), שהגה"צ מורנו הרב ר' מיכאל בער ווייסמאנדעל ז"ע עשה בעת מלחמת העולם השניה להציל 50.000 יהודים מטשכוסלובקיה (חוץ מעוד 40.000 שכבר נשלחו אז לדאבוננו), לבל ישלחו אותם לתאי הגזים רחמנא ליצלן והיה צורך ב-\$50,000 כדי להצילם, \$25,000 הוא השיג בעצמו על ידי עבודה קשה ומפרכת זמן רב והעביר את הכספים לראש הנאצים בטשכוסלובקיה (על ידי השליח של ראש הנאצים) בכדי לעצור את משלוחי היהודים לתאי הגזים, ובטוח היה שיעלה בידו להשיג את שאר הכסף של עוד \$25,000 שהיה אמור להגיע לידי הנאצים עד 7 שבועות. למעשה הוא עבד יומם ולילה בעזרתם של עוד כמה יהודים בעלי מסירות נפש, ולא עלה בידו להשיג את הסכום, ובינתיים דחה את הרשעים בתירוצים שונים.

לפועל לא השיג ר' מיכאל בער זצ"ל לאחר שלושת החדשים את הכסף, מאף ארגון באמריקה ובשווייץ (שהיו אמורים לעזור יהודי אירופה), והנאצי ימח שמו אמר בפעם האחרונה כי יחכה רק עד יום כיפור ובאם לא מקבל את הכספים עד אז הוא שולח, רחמנא ליצלן, את 50,000 היהודים הנותרים לתאי הגזים.

ערב יום כיפור צורר היהודים עשה את אשר הבטיח ושלח משלוח של שלושת אלפי יהודים לפולין, כשראה הגה"צ ר' מיכאל בער את המצב הנורא וכסף עדיין אין, שלח מיד בליל יום כיפור (בזמן של כל נדרים) שלושה טלגרמות לשלושה רבנים חשובים, אחד הרבנים היה הרבי מסאטמאר זצ"ל (יתכן שעד אז לא נתנו לו את הדואר

על כך, ומחוייבים אנו לפעול בזה על פי התורה כפי שכותב החפץ חיים בספרו "נדחי ישראל" וכזה כתבו גם כל גדולי ישראל באריכות וכו'.

3) ב"ה אני לא חי באשליות ודמיונות, כי בעזרת השם יתברך הדפסתי ספרים והוצאתי לאור מליון וחצי עותקים, והפצתי אותם בחנם בכל העולם כולו, ואלפי המכתבים שקבלנו יוכיחו. לאחר עבודה קשה ומפרכת של 18 שנה הוצאנו לאור קרוב ל-350 מיני ספרים לזכות הרבים, המקיפים את יסודות הדת. ההבדל הוא, שכל עבודתי שעבדתי במשך 18 שנה אתם יכולים לפעול עשר פעמים ככה ביום אחד, כי השם יתברך נתן בידכם היכולת, ומכם יתבעו באם לא תעשו זאת ח"ו, ויש קונה עולמו בשעה אחת. באמת הייתי צריך לנסוע לכבודו, ולשוחח על כל העניין בפרטיות בכובד ראש ובאחריות כפי שדורש עניין גדול כזה, אלא היות שכבודו על פי רוב לא נמצא בביתו וקשה להגיע אליו, על כן הנני כותב מכתב זה, כתבתי כבר בעבר הרבה מכתבים וכנראה שלא הגיעו לידי כבודו. על כן באתי לידי החלטה להסיר מעלי את האחריות שיתבעו ממני לאחר 120 שנה שיכלתי להציל רבים מתוך ה-7 מיליון יהודי אמריקה ומהעולם כולו ולא עשיתי זאת, ובאם אשאל איך ובמה? הרי אין לי אפילו פרנסה? והנני עוסק כל ימי לזכות הרבים? ישיבו לי מן השמים, מדוע לא דפקת בדלתות העשירים שקיבלו את ממונם מן השמים בתורת פקדון כדי להפיץ תורה ויהדות.

אשיב, העשירים אינם משוכנעים בכך, הם חושבים שהכסף שייך להם.

וגם שאינם מאמינים, כי מורגלים הם לכל מיני שקרנים, ואינם מאמינים אפילו כשאחד אומר אמת, ואינם מטריחים עצמם לבדוק את האמת.

ישאלו אותי, האם ניסית אצל העשירים בעלי לב טוב וחוש מפותח של צדקה וחסד בדוגמת רייכמן?

אענה, כן.

ישאלו אותי, האם עשית ככל שביכולתך? כידוע לך שהעשירים עסוקים מאד וכשמוזכרים להם פעם או פעמיים עדיין אינם זוכרים!

אי לכך, החלטתי לשלוח כמה מכתבים בכדי להסיר ממני את האחריות הגדולה הזאת

"ובְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב". אִיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זוֹ (ליל"ת) אִמָּם שֶׁל עֶרֶב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה פְּנֵדָה בְּמוֹשֵׁבָה. וְכֵן עֶרֶב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשֵׁבָם לְצַדִּיקִים שְׁיֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם.

לכם שאני בא בהצעה שתקנו את כל מנהטן בחמש ביליון דולר, כמה זמן הייתם נותנים בשביל דבר זה? ותוכנית זו שלנו היא גדולה מליון פעמים, כמה זמן צריכים לתת לכך.

זכור! אינני עובד על מנת לקבל שכר, אך ורק בגלל יראתי מהשם יתברך שיתבע אותי ביום הדין הגדול והנורא, מדוע לא הצלת את כל הנשמות הטועות שלא היה להם רועה ומחנך שידריך אותם אל הדרך הישרה, ואתה ידעת מכך ובידך היה להצילם ולא עשית מאומה, על כן עליך למסור דין וחשבון!

כפי השמועה, הציל אביך עיר שלמה של יהודים ועל ידי כך זכה לעשירות לדורות.

ועליכם להבין מה פירוש להציל יהודי וכל שכן מספר גדול כל כך של מליוני יהודים.

באם כבודו זקוק למקורות בהלכה שמחוייבים אנו לעשות זאת, אפשר להביא את כל הפוסקים ראשונים ואחרונים, אבל הנני מבין שכבודו תלמיד חכם ומבין מעצמו ש"מי שיש בידו למחות ולא מיחה, להחזיר את ישראל בתשובה ולא החזיר אז כל הדמים הנשפכים אינם אלא על ידו", כלשון חז"ל, ואי אפשר להתעלם מדברי האזהרה של חז"ל הקדושים.

אפשר להביא בכתב את כל אשר פעלנו בעבר, ותוכניותינו להבא בעזרת השם יתברך, ועזרתכם על ידי שתהיו שלוחו של הקב"ה יוכל להכפיל ולשלש את כל הפעולות, ואין ברצוננו לכתוב באם חס וחלילה לא, שאז אף עבודתינו שעד עתה נמצאת בסכנה, ועל מי האחריות?

תקנתנו לשמוע מכבודו בקרוב, כי כל יום הוא פסידיא דלא הדרא.

הכו"ח מתוך צער ושברית הלב
וועד המרכזי העולמי לקיום היהדות
ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו, ברוקלין נוא יארק

בענין זה) שהוא מוכרח מיד את הכסף, כי זה פיקוח נפשות של עשרות אלפי יהודים שמצפה להם יסורים נוראים ולאחר מכן המוות רחמנא ליצלן. המכתב נפתח במילים "על דעת המקום ועל דעת הקהל", בשמו של הרב מנייטרא הוא מזמין אותם למחרת ביום הקדוש לבית דין הגדול בגלל החיוב שלהם לעזור ליהודי סלובקיא שעומדים להישלח לתאי הגזים חס ושלום ובגלל הכסף שאינו נשלח אי אפשר להצילם, והכל על אחריותם. הרבי מסאטמר זצ"ל שלח מיד ביום הקדוש את הכסף וזה הגיע יום אחד לאחר יום הכפורים, אבל זה כבר בא מאוחר מדי כי המשלוח האחרון עם 3000 יהודים כי הם כבר היו בדרכם לתאי הגזים באושוויץ לא עלינו רחמנא ליצלן. והרשע לא רצה בשום אופן, לאחר כל הבקשות והבכיות, להחזירם, הוא אמר כי סובבתם אותי בכל מיני תירוצים שקריים וליצנות, מעתה ואילך אם תעמדו בהבטחתכם טוב ואם לאו גם אני לא אעמוד בהבטחתי. עד כאן הסיפור.

ר' משה היקר שליט"א, תובעים מן השמים משנינו ביחד שאנחנו חייבים להציל את מליוני היהודים באמריקה, אירופה וארץ ישראל כו' ושנינו יחדיו בכוחנו לפעול בעזרת השם יתברך. באם נעשה זאת אשרינו שזכינו לכך, ובאם חס וחלילה לא נעשה זאת אזי יבואו בטענות לשנינו בלבד ולא לאף אחד, כי רק אנו יכולים לפעול זאת, אני עם הצוות שלי שמוכן לעבוד כולו לשם שמים בלי שום תשלום, ואתם עם כספכם שהשם יתברך נתן לכם לפיקדון.

זכור! לא יהיה לכם פתחון פה ותירוץ שלא ידעתם מכך או שלא היה לכם זמן לכך! כי במחצית השעה ביכולתכם לתקן הכול ולהציל את כל שבעה מליון היהודים, את כל השאר אקה אי"ה על כתפי הצרים, ואתם תבואו אל המוכן. עליכם רק לקצור את הפירות. אנא תארו

ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו'" - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב (תהלים פרק א פסוק א).

"אשרי האיש". הוא אהי"ה אשר אהי"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) "ראשך עליון כפרקל". וזה תפילין של ראש. "ודלת ראשך כארגמן". זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בנה האשרי (ועל פן בראשית שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) "באשרי כי אשרוני בנות". [הם הצדיקים שמעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליפגס שמה, "אשר לא הלך בעצת רשעים". שהיא עצמה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמאל ונחש) "ובדרך חטאים לא עמד". איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) "כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'". "ובמושב לצים לא ישב". איזה מושב לצים זו (לילית) אפם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים

ז. בספר מטעמי זוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) "הן יבושו ויכלמו כל הנחרים בה" וגו', זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל כל אינון טבאן דקאמר על ידי נביאי קשוט... [עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתנבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...], אבל אזליו לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחכו, וחמאן כתיבין באודייתא, דאבטח לון קודשא בריך הוא עליהו, ומתנחמין בגלותהו... [וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"י...], ועל דא, "הן יבושו ויכלמו כל הנחרים בה", מאי כל הנחרים בה, דאתקמו נחיריהו ברגז אעלף בגלותא דא, בהוא זמנא, יבושו ויכלמו מכל טבין דחמון להון לישראל [ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמחה בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל - והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול] (זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב).

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול

ואינון ערב רב רשיעיא [ואותם הרשעים

שמהערב רב] דיתקנין בהו בהוא זמנא [יתקנין בהם לפני ביאת המשיח הכתוב: (דניאל יב) "יתבררו יתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים" (שאז יהיה בירור גמור בישראל), "יתלבנו", אינון מארי משנה [אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], ויצרפו, אינון זרעא קדישא דשאר עמא [וזרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה]. הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וצרפתיים כצירף את הכסף [דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה] והרשיעו רשעים", אינון ערב רב [ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל].

"והמשפילים יבינו" (דניאל יב), אינון מארי קבלה [המשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה]. דאתמר בהון (דניאל יב) "והמשפילים יזירו בהר הקיעי", אליו אינון דקא משתדליו בזוהר דא, דאקרי ספר זוהר [אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר זוהר] דאיהו כתיבת נח [שהוא כתיבת נח שמוציל מהמבול] דמותכנשין בה שנים מעיר ושבע מומלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה [שכמו שלא פולם זכו להיפגס לתיבה לפני המבול, כך רק הזריזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי זוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א) "הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם קובעים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות", דבהון [באלו שיזכו לעסוק בזוהר

דקמעות בראותו המפנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזוהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזוהר, כל תורתו הוא משפה ולחין, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחין, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמפנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחין, כדאג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זוהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא ויליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרתא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכניתא. ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה (היכל הבדקה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדרין כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, שגאמר "או יחזק במקווי' יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר, כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה,

הקדוש] יתקנים (שמות א) "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" [להיות בבחינת בנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו], ודא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך [וזה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש] (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רענא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב; ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד י"ג, נ"ד).

עסק התורה שלא לשמה: והנה מזה שכתב בתחלת דבריו "ואפילו כל אינון דמשתדלי באוריתא כל חסד דעבדי לגרמיהו" וכו', עם היות שפשוטו כבאר, ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחדף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שקום וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב "ונעשה לנו שם". פכתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק "אלה תולדות השמים והארץ", שחמשה מינים יש בערב רב, וכן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר "המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם", ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) "הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם" בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושניין בהון ספר תורה ונטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא, כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה ונענה באמרום כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה זוהר לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה פנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרח ולענין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלקתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו

שְׁיוֹשְׁבִים בַּיְנֵיהֶם, כְּנִדְהָהּ. וְמִי שְׁמַתְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁרִי, שֶׁהוּא הַפְּתֵר וְהֵרָאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, נֶאֱמַר בּוֹ "וְהִנֵּה פֶעֶץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם". וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ "וְעִלְהוּ לֹא יָבוּל".

את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמור. כמו שאמרו (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב'), כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר, אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו), כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

ח. בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

הַיּוֹת וְחַז"ל גִּילוּ לָנוּ שֶׁהַעֲרֵב רַב הֵם הַמְּעַפְּבִים אֶת בֵּיאת הַקּוֹשִׁיחַ, וְכָל הַצְּרוֹת מְחַמְּקֵתָם, וְהַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ מֵלֹא מִזְּהָ בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת, לְקַטְנֵנוּ מִרְאֵה מְקוֹמוֹת נִרְחַב וּבְהַקְּףָה נִפְלָא.

310 מְרָאָה מְקוֹמוֹת שֶׁכְּתָבוּ וְהַזְהִירוּ אוֹתָנוּ לְהַיּוֹת נְזוּהָרִים מִן הַעֲרֵב רַב - כְּנִגְדֵי שִׁי עוֹלָמוֹת הַמּוֹנֵנִים לְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת

רְאָה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג, עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב. צז, עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכה, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמוז, עב. - זוהר חדש: פרשת יתרו מאמר ד' גווני עינא. פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עֵץ חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. - שער הגלגלים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. -

שְׁנֶאֱמַר "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶיךָ כְּסִיתִיךָ לְנִטְעֵי שָׁמַיִם וְלִיסְדֵי אָרֶץ". רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, אִף מִגּוֹן עַל כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "וּבְצֶל יָדֶיךָ כְּסִיתִיךָ". וְלֹא אָמַר, אִף מְקַרְבֵּי אֶת הַגְּאוּלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר "וְלֹאֲמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתֵּה".

וְעֵין בְּסֵפֶר "נֶפֶשׁ הַחַיִּים" (שער ד' פרק כ"ה), שֶׁרַק עַל יָדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ זוֹכֵה לְקַיִּים הָעוֹלָם. וְאִין לָךְ תּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ יוֹתֵר מְלִימוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, (עין אור הזוהר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה, ורק בתורת ה' חפצם כל הימים, ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם, המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו, ומאריך חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטו רגלם ליחרב ח"ו, כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים, כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל", ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו, ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו', ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא, העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה, שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתוהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה, תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאיות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד רב כחו, שבידו להעמיד ולקיים

כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פרשת בא תורה אור אות ג', פרשת כי תשא תו"א אות ג', פרשת ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פרשת חוקת תו"א אות ב', פרשת ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמינשר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל ט"ו ב' בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א ס' טו פ"א, ח"א ס' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב ס' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', ס' ה', ס' ו', ס' ז', ס' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פי"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פרשת דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פרשת תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פרשת בלק, פרשת ראה, דף יג עב פרשת תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פרשת בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פרשת ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שבייל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פרשת נשא דף תס, פרשת שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א ס' ח, כב. - דברי חיים פרשת ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי

שער הפסוקים: פרשת ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פרשת תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עין הדעת טוב להאריז"ל: פרשת בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פרשת משפטים, ליקוטי תורה פרשת בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פרשת טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב ס' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. - ספר המפואר למהר"ש מולכו דרוש על פרשת בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פרשת תרומה, פרשת במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פרשת תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פרשת ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צז, קי, קכ, קמד, קפי, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פרשת כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א ס' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פי"ד, מאמר מאה קשיטה: ס' כ"ו, ס' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות

עכשו תשאלו איה יכולים לדבר על גדולי ישראל כף?

התשובה היא שבאמת יש לנו מהדור האחרון יותר ממואה גדולי ישראל האמתיים ממואה שנים האחרונים, ביניהם החפץ חיים והחזון איש זצ"ל, שפגלם צוו לנו ללמד זוה"ק, ואלו שלא הולכים בדרכיהם הם הערב רב האמתיים.

לכל אחד ישאלו בבית דין של מעלה מה עשית להצלת עם ישראל ולקרוב הגאולה?

ואם תתקשרו אתנו שכלנו ביחד נפרסם את למוד הזוהר הקדוש כשישאלו אתכם בבית דין של מעלה מה עשית להצלת עם ישראל?

תענו, חלקנו זוהר הקדוש בכל מקום ומקום, והפצנו שעורים בזוה"ק בכל מקום שיכלנו, וזכינו לקיים בעשה טוב אמרם ז"ל (שבת דף נד עמוד ב'): כל [מי] שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה - נתפס על אנשי ביתו. באנשי עירו - נתפס על אנשי עירו. בכל העולם [כלו] - נתפס על כל העולם כלו¹, וזכות הרבים יעמוד

צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258.

א. החפץ חיים במכתבים מכתב כ"ה כותב וז"ל: כי כל תלמיד חכם בגדר צופה, במקום נביא להוכיח לעם דרך ד' וח"ו אם מתרשל בזה עונו גדול למאד, ובימינו אלה מי שמופלג בתורה ובידו להוכיח נקרא תלמיד חכם לענין זה.

ועל הרבנים שבכל עיר ועיר שלא להתעצל בזה ולדחות הענין כלאחר יד כי עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע חס ושלוש על זה, וכל הרוצה להנצל ממדת הדין הקשה עליו להוכיח ולזרז להמון ישראל ואז את נפשו הציל, כי בודאי יטענו המון ישראל בעת שיובאו לדין על מעשיהם הרעים, שאינם אשמים בזה, מפני שהתלמידי חכמים והרבנים לא הוכיחו אותם על מעשיהם, ועל כן על הרבנים להוכיחם ולהורותם את הדרך הנכונה הטובה והישרה ואז את נפשם הצילו ממדת הדין הקשה וגם את המון ישראל יחזרו למוטב במדה מרובה, ויהיה טוב לנו על ידי זה בזה ובבא ונזכה לגאולה ולישועה במהרה, עכ"ל.

ואין לומר שלום עלי נפשי מאחר ובכל עיר ועדה יש ב"ד שנתמנו על ידי הקהל, ולכן אין החיוב מוטל על כל ישראל, ובפרט במקומות

האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פרשת נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פרשת נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפרשת שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהרי"ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. - חידושי תורה פרשת קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' ס"י קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פרשת וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון

מלהשגיה כי העמידו גברי רברבי בחריקוהו והיינו רישך בקיריא ורישא דרישיך בחמימי ומ"מ קירי איכא, וכל זה בחלק חוקים ומצות, עכ"ל (שו"ת חת"ס ח"מ סימן קע"ז).

ואם תאמר, מה לפחותי ערך כמונו לעסוק בתוכחות הלא ישיבו נגדינו טול קורה מבין עיניך, אך אין זו תשובה מספקת מפני שבספינה אחת יחדיו אנו נוסעים, מאחר שאם לא נמחה ניתפס בעוונות הדור, ולהציל נפשינו אנו צריכים וחייבים וכמו שכתב החפץ חיים בספר גדר עולם וז"ל: והנה ידוע כי יש על כל איש מישראל מ"ע מה"ת להוכיח בעמיתו כשנכשלין באיזה איסור כמו שנאמר הוכח תוכיח וגו' ועל ידי זה שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו חטא **דכשם שנפרע הקב"ה מעושי העון כך נפרע מאלה שהיה בידו למחות ולא מיהו** (שבת נ"ה) מי שיש בידו למחות באנשי עירו ולא מיחה נתפס עבורם ומי שהיה בידו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס בעון אנשי ביתו **וגם ידוע דכל איסור שנעשה בפרהסיא הוא חמור הרבה יותר מבצענא שנקרא מחלל שם שמים בפרהסיא ואז גם חיוב ההוכחה גדול ביותר שלא יאמרו הותר מצותיו של הקב"ה ועל כן גם במנהג הרע הזה שעוברים בפרהסיא על עוונות חמורות כחילול שבת, טהרת המשפחה וכדומה כל איש שיראת השם נגע בלבבו לחילה לו לשתוק ושלא למחות בזה, ומי שיכולת בידו למנוע ולא מונע הלא יתפס גם הוא בחומר העון וכנ"ל, וכדאיתא כעין זה ג"כ בויקרא רבה (על הפסוק שה פזורה ישראל). ישראל נמשלו לשה מה דרכו של שה לוקה באחד מאיבריו וכולם מרגישים [היינו כל הצאן דדרכן להמשך זה אחר זה וכשאתח לוקה באבריה ופסקה מליך עוד, כולם יעמדו באותו מקום] אף ישראל אחד חטא וכולם נענשים.**

וכן תני רשב"י, משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה נטל אחד מהם קודח והתחיל וקדח תחתיו, אמרו לו חבריו למה אתה עושה כן, אמר להם מה איכפת לכם לא תחתי אני קודח, אמרו לו מפני שאתה מציף את הספינה וכו'. ע"כ. הרי את נפשינו אנו תובעים ורוצים להציל וכן את נפשות בני ביתינו היקרים לנו שאנו חסים

שיש רבנים ראשי הקהל אל נאמר שעליהם מוטל הדבר, כי על כל אדם מישראל החיוב למחות ולפגוע בעוברי עבירה ואסור להעלים עין מעוברי עבירה, דדבר זה מוטל על כל ישראל, ובית דין שליחותם דכל ישראל עבדי ועל ידי זה נפטרו כל אחד ואחד מלהשגיה, אבל כשאין בית דין עושה שליחותם דישאל, שוב חלה החובה בזה על כל אחד מישראל כמו שכתב החתם סופר בתשובותיו, וז"ל:

וקיים חוקים ומצות כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס מי שאינו מוחה ויש בידו למחות בכלל אשר לא יקים את דברי תורה הזאת כפי רמב"ן פרשת תבוא עפ"י ספרי, ומ"ש אשר לא יקים זה ב"ד שלמטה לאו דוקא ב"ד אלא כל אדם מישראל קטן וגדול שם הוא, אם יש בידו לעשות, וכת' ואם העלם יעלימו עם הארץ בתנו מזרעו למולך משמע שה' על ע"ה שלא יעלימו וע"ה איננו ב"ד, כדמוכח בפרשת חטאות דע"ה בעשותה היינו הדיוט וב"ד היינו עיני העדה, וא"כ על כל ע"ה הטיל הכתוב שלא יעלימו, ומדכתב אח"כ והכרתי אותו למעט כל עולם, ש"מ שה' להם ג"כ בכרת כמותו אלא שמיעט הכתוב והיקל עונשם מכרת חוץ מעונש שבועות שוא דחמיר טפי ויש עיון בדבר קצת מש"ס פרשת שבועות הדיינין, מ"מ אמת נכון שאין בין ב"ד ובין כל שום איש מישראל שיכול למחות ולפגוע בעוברי עבירה ולא כלום, ואפילו תלמיד לפני רבו לא מיקרי אפקרתא לפגוע בהם ולהכות באגרוף רשע עד שתצא נפשו כנחמ"י בן חכל"י ואכס ואמרטם ואמר יד אשלח בכס וב"ד שהזכירו בכל מקום לישא בעלמא הוא ואורחא דמלתא שיש כח בידם כמו קטן אוכל נבילות ב"ד מצויין להפרישו, וכמו במילה ב"ד מצווי' למולו, ורמב"ם ס"ל בס' המצות אפילו דרבנן מה"ת ניהו מלא תסור, ע"כ פסק אפילו באיסור דרבנן ככה, כמו שכתב פ"ו מהל' חמץ ומצה באוכל מצה בע"פ (ועי' תי"ט נזיר פ"ו משנה ג') ודברי חי' ר"ן חולין קל"ב תמוהים שכתב שיעור ההכאה ל"ט כמלקות דאורי' והוא תימא נחזור להנ"ל דדבר זה מוטל על כל ישראל, וב"ד שליחותיהו דכל ישראל עבדי שנתמנו שלוחא דישאל, ועל ידי זה נפטרו כל אחד ואחד

וכו', וידעתי גם ידעתי מהיכן נשתרבו ונסתבר טעות זה בין שהם מחשבין שהם מבינים בכנות דבריו וכו', ולכן לכל פרט היוצא מכללן ורובן של ישראל אין לחוש אליו, דאפשר אם נחקור נמצא מי אביהם אפשר עדיין המה משארית הפליטה מהערב רב אשר תמיד היו לאבן נגף לבני ישראל וכו', וענין מכשול החטאים בנפשותם כתיב ובערת הרע מקרבך, ודע לך כי נפשי הצלתי, והוא ברחמיו יעביר גילולים מן הארץ וכו'. ויתמו חטאים מן הארץ ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, עכ"ל.

וכן הוא הדבר בנידון דידן דברחובות העיר נושבים כל הרוחות הרעות והכל מקולקל ומושחת, אש בוער ולעינינו הפרוץ מרובה על העומד רח"ל, כל חלקה טובה נשחת לאור היום, או לנו שכך נפלה בחלקינו, ולעינינו שכך רואות, האם כעת הוא הזמן לערוך חשבונות כגון אלו האם אנו פחותי ערך או ראויים אנו להוכיח בשער, אדרבא בזמן שהאש יוקד הקטן יאמר גדול אני, והחלש יאמר גבור אני, העיקר הוא בשעה זו להרבות כבוד שמים ולהרחיב גבולי הקדושה, כדי לעשות נחת רוח לבוראינו, שזה תכלית ומטרת יצירת האדם בעולם הזה.

והנה ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים להוכיח במוסר תוכחת, ורבים יאמרו לנפשי אין כוונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו הוא דורש לקנות לו שם, ע"כ אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספה"ק "אור לישרים" בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל, דהנה מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל, ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לשם שמים, ונשא עליהם משלו ויאמר, כי בעיר אחת קטנה, שלא הי' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער, והגגות מכוסים בתבן, והי' שם איש ואשתו שהיו דרים בעלי' תחת הגג.

פעם אחת בלילה הלכה האשה לישן ועדיין היה בעלה ניעור והיה לו נר דלוק וטרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו

עליהם בנפשינו להצילן, האם במצב כזה שטובעים בספינה בלב ים בגלל שהזולת קודח בזה חור שייך בכלל לומר שמפאת פחיתת ערכינו אין אנו חייבים להתקומם נגדו רק נעמוד מנגד בלי מעש, הלא פתי הוא זה שאומר כן או אפילו חושב כן.

ועוד י"ל דשמעתי בשם הרה"ק מוה"ר **צבי מרידניק** זצ"ל בעת שכמה מכת המתחדשים רצו לייסד ברודניק בית ספר לפי רוח הזמן ונודע לו הדבר ברגע האחרונה קודם שנסע אז לדרכו, ועלה על הבימה וישא משלו ויאמר, איש עני ונבזה עבר פעם במסע נדודיו דרך עיירה אחת וראה כי פרצה אש ואחזה בבית אחד, וירא כי אנשים עומדים שם בשלוות נפש ואינם מתעוררים להזעיק את אנשי העיר להציל את עצמם, ויחשוב בלבו אם יפתח פיו ויצעק להודיע לאנשי העיר על דבר שריפה הלא ילעיגו לי, מה לך שפל ונבזה בעסק השריפה, היש לך חלק ונחלה בעיר הזאת, ושוב החליט בדעתו יעבור עלי מה, אש בוער והאנשים בחזקת סכנה לא אוכל לעבור על כך בשקט, והתחיל לקרא בקול לעורר אנשי העיר מתרדמתם, וסיים כ"ק אאמו"ר בלבת קדשו, יהודים יקרים אש בוער הצילו את נפשתיכם - ואכן חפץ ה' בידו הצליח לבטל מזימות אנשי רשע.

חייבים להכנס במחלוקת כדי למחות בידי עוברי עבירה

מהר"ם חגי"ז בספרו אלה המצוות מצוה תקמ"ז וז"ל: **מצוה על כל יחיד ויחיד להוכיח את חבירו, אפילו קטן לגדול שרואה בו דבר שאינו הגון, חובה עלינו להסיר המכשול מלפניו, כי הוא ג"כ תחת סוג לאו שבכללות דלפני עור לא תתן מכשול וכו', דכל מחלוקת ופירוד שהוא לשם שמים ולמחות בידי עוברי עבירה, אין זהו נקרא בעל מחלוקת, כאשר דמו ההמוניים הבהמיים אשר דרך ה' לא ידעו. ואת הישרה יעקשו, ובכל עת וזמן שרוצים ללכת בשרירות לבם הרע תפסו להם הדרך שדרכו בו אנשי הענתות, להכות בלשונם את הבא להועיל להם ולהסיר המכשול מפניהם ואומרים עליו שהוא בעל מחלוקת, ושהוא עובר ומתעבר על ריב לא לו**

לְכֹלֶם, שְׂיִקְיָם בְּכֶם הַמִּשְׁנָה מִסְכַּת אָבוֹת (פְּרָק ה' מִשְׁנָה י"ח): "כָּל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל דָּו. מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוּ".

מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה הַבְּטִיחַ!

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא סִפְר בְּפִמְדְּבַר פְּרָשַׁת נְשֵׂא (דף קכ"ד ע"ב):

"וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַהֲרוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ", בַּהֲאֵי חַבּוּרָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ סִפְר הַזֶּהָר, מִן זוֹהַרָא דְּאִימָא עַלְמָא תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנָא דְּחַיִּי דְּאִיְהוּ הַאי סִפְר הַזֶּהָר יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן "ה' בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאֵין עֲמוּ אֶל נְכָר".

מִשָּׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הַבְּטִיחַ: "וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם" מְאִילְנָא דְּחַיִּי, דְּאִיְהוּ סִפְר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

פְּרוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְר הַזֶּהָר, עַל דָּו יְצָאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנִתְמַסַּר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, וְנִתְקַדַּשׁ בְּתוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אֶתְהָ עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדְאֵי תַכְרָף נְגַאֵל, וְיִהִי רְצוֹן שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מִן הַזֹּכִים הַמְאֲשָׁרִים, שֶׁהַמְשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ - "בְּזִכְרוֹתֶיךָ הַגְּעֵתִי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תְּנוּ לְמוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרָם לְפִדּוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלְמַדּוּ בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְכָךְ גַּלְדָּ פְּלָנוּ כְּפִתְחָד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר פְּנֵי מְלָךְ הַמְשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמוּן.

השולחן ונדלק כל הבית ונעשה שריפה גדולה, וכמעט נשרף כל העיר ובקושי גדול הציל את נפשו ונפש אשתו ולא נשאר להם כי אם גווייתם. - ראו נא השוטה הזה, שבשביל שהשומר לא הכריז בלב שלם, לא רצה לשמוע לדבריו והניח לשרוף את ביתו באש, כך הדבר הזה שהמוכיח מזהיר את העם, שיעזבו מעשיהם הרעים דאם לא כן יפלו בגיהנם אשר שם ישרפו את גווייתיהם כמו שכתוב "הנה יום בא בווער כתנור" וגו', והשוטים ידמו בשביל שהמוכיח אינו מוכיח לשם שמים אין נותנים לב לדבריו עד שבאה השריפה עליהם, הלא אין לך שטות גדול מזה, עכת"ד, ודפח"ח.

אשתו אולי חס ושלום יפול ניצוץ אחד מהנר ותשרף כל הבית כולו, עודה מדברת עמו בא שומר העיר והכריז להזהיר העם להשגיח על האש והנרות שלא תגרום לידי שריפה חס ושלום, אמרה האשה לבעלה, שמע נא וראה מה שהשומר מכריז להשגיח על הנר שלא יגרום לידי סכנה, והוא השיב לה, שוטה שבעולם, וכי סבורה את שבלב שלם הכריז השומר כן, הלא אני יודע שאינו מכריז אלא בשביל שהקהל נותנים לו ממוון שיכריז כן, ואילו היו נותנים לו ממוון שיכריז שיציתו העיר גם כן ה' מכריז, על כן אין אני פונה לדברו כלל, והלך לישן והניח הנר דלוק, וכאשר פתרה כן ה' ונפל הנר על

השמטה לדרך ט"ו

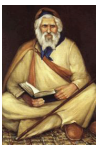

אספר ספור נפלא מהמקובל האלוקי המלובן רבי **יצחק אלפיה** זי"ע בנן של קדושים ומקבלי תלמידי הרש"ש הקדוש בישיבת בית א-ל תובב"א, שפעל רבות לזכות את הרבים ולהציל את כלל ישראל מגזרות קשות [והנה בידיות מפלאה עם המקובל הצדיק הנסתר ראש הל"ו רבי **מנחם מנשה** זי"ע בעל **אהבת חיים**, שכן אמר עליו בעל ההילולא הצדיק רבי **מרדכי שרעבי** זי"ע], ובזמן מלחמת העולם השנייה ובזמן שכל יושבי ארץ הקודש היו בפחד גדול, הלא להתפלל ולעשות תיקונים על קברי צדיקים.

אמרו רבותינו ז"ל: כל המודה על נסו זוהה ועושים לו נס אחר.

על כן נספר עוד ספור מה גרם למפלת הגרמנים במזרח התיכון ובעולם כולו, ומי באמת, עצר את הגרמנים בשערי ארץ ישראל? איך הצבא האנגלי החלש, גרש את הגרמנים ימ"ש ב- "אל-עלמיו"?

בימי המלחמה העולמית השנייה, כאשר צבאות הגרמנים התקרבו לגבולות מצרים והגיעו אל "אל עלמיו", היתה אז סכנה חמורה לכל המזרח התיכון ובפרט לישוב היהודי בארץ הקודש, מפלישת הגרמנים ימ"ש, נקל לתאר כי הערבים וכל צוררי ישראל הרימו ראש והיו מאימים: בעוד כך וכך ימים יעשו פליה בשונאיהם של ישראל רח"ל. אז נערכו תפלות בקרב כל שכבות הצבור לאלקי השמים לחוס על פליטת עמו ישראל.

במצרים עצמה עברו הערבים והצוחרים ימ"ש מאיומים למעשי פרעות. הארמנים ושאר העדות הנוצריות נכנסו בעיר "דמנהור" לגבול מצבת קבורת הרב הקדוש המלמד בנסים צדיק יסוד עולם האדמו"ר רבי **יעקב אביחצירא** זי"ע"א, הוציאו את ספר תורה המקדש מן ההיכל, ובעוונות רקסוהו ושפרוהו, ה' ירחם.

באותו ערב חלם רבנו יצחק אלפיה זצ"ל, והנה בחלומו איש לבוש בגדי חכמים בא אליו ואמר לו: מדוע אתה נוהג לעשות למודים על קברי הצדיקים ואלי איך בא? ויאמר לו רבינו, ומי אדוני כי אדעהו? ויענהו אני יעקב אביחצירא. והיכן קבור מר? ויאמר לו בדמנהור אשר במצרים, ועתה מהרה חושה אל תעמד! כי בזה תלויה הצלת עם ישראל!!!

מיד התעורר רבנו ומהר לבית הכנסת "בית אל" בעיר העתיקה וספר את חלומו לחבריו המקבליים: הידתם מי הוא הרב הצדיק הזה הבא אלי בחלומי? ויענוהו: הלא הוא הצדיק המפרסם בכל ערי המערב, מחבר הספרים הקדושים "פתוחי חותם", "יורו משפטיך ליעקב", "מחשף הלבן" ועוד...

לאחר תפילות שחרית, הלך רבנו יצחק אלפיה עם שנים מדידיו הרבנים אל מושל המחוז כדי לקבל אשור נסיעה למצרים. עצרם השומר העומד בפתח ושאלם: - לאן פניהם מועדות? ענוהו - אל המושל.

- היש לכם הזמנה או אשור לגשת אל המושל? ענוהו לא. ותכף ומיד גרשם.

אף רבנו לא זו ממקומו, ועמד בעקשנות שהוא יראה פני המושל ויהי מה, עד שממשרדו של המושל ירד קצין גבוה, וכשמעו בקשת הרב, חזר אל המושל ומסר לו את בקשתו של הרב.

דקות ספורות עברו והקצין בא בהוראת המושל כי רבנו יעלה לבדו, המושל קבל את הרב בכבוד רב ושמע בסבלנות את החלום ובקשת הרב, כי ינתן רשות למנון יהודים לנסע למצרים כדי להשתטח על מצבת קבורת הרב רבי יעקב אביחצירא זצ"ל, ובזכותו הגרמנים יברחו מהחזית.

ענה המושל: כיום אף אזור אינו יכול לעבור למצרים, ורק רכבות חיילים נוסעים בכל יום למצרים ישר לקו החזית, ולכן אין שום אפשרות לתת אשור מעבר. אף הוא מציע כי הרב לבדו יבא לתחנת הרפכת ויעלה לקרון יחד עם החיילים, ואם לא תפס בדרך, הרי טוב ויוכל להגשים את חלומו.

מיד חזר לחבריו הרבנים שחכו לו בצפיה, וכששמעו את דברי המושל אמרו לרבנו: דחה אותך המושל בדברים בעלמא, כי איך תפנס לקרון מלא חיילים ולא רגישו בך? ויש סכנת נפשות בדרך ולכן אל תעשה זאת, שב ואל תעשה עדיף.

אף איש פרבנו לא יחת ולא יפחד! כי בידעו מעלת הצדיקים וזכותם, ידע נאמנה כי זכותם גדולה מרשיון מעבר ומחיילים ומשמרותם. ולכן, למחרת בבקר לקח את טליתו ותפיליו ובא לתחנת הרפכת על מנת לעלות לקרון. בעודו עומד נגשו אליו שני קצינים ושאלו לשמו ומיד העלוהו לקרון הרפכת וישבו משני צדדיו, עד הגיעם למצרים לעיר קהיר. אז הביאוהו לשכונת היהודים ונעלמו.

רבינו נכנס לבית המדרש "כתר תורה". תמהו החכמים הלומדים שם: היכן שזה הוא הרב יצחק אלפיה מירושלים? כיצד הגיע למצרים בימים הסרופים האלה?

בשמעם את חלומו ואיך זכות הצדיק פמהר"ר רבי יעקב אביחצירא זיע"א עמדה לו להגיע בשלום עד קהיר, אספו מיד מצרכי מזון, ועשרות רבות נסעו לעיר דמנהור למצבת קבורת הצדיק, ואז להצלחת עמו ישראל ולהצילם מידי האויבים והשונאים ובפרט הגרמנים, למדו פעמיים את סדר "תענית הדבור", עם שבעת פורתי ברית, הקפת המצבה ושאר תיקונים, לילה ויום בלי הפסק.

בלילה השלישי, יצא אחד מהלומדים לחוץ, וראה והנה העיר כולה אורות, וקול העם בתרועות שמחה (בזמן המלחמה היתה אפלה חמורה עקב העוצר).

הוֹבֵרר כִּי הַגְרָמָנִים בְּרָחוּ מִן הַחֲזִית, וַיֵּד הָאֲנָגְלִים עַל הַעֲלִיּוֹנָה. וְנִכְנַס לְבָשָׁר לְכָל הַלּוֹמְדִים. מִיַּד קָרְאוּ הַלֵּל וְעָשׂוּ שְׂמֹחָה גְדוֹלָה וַיְהִי הַדְּבָר לְנֶס. וְסִפֵּר רַבֵּינוּ יִצְחָק אֶלְפִיָּה זצ"ל, כִּי בְשַׁעַת הַלִּימוּד רָאָה הָאֲרָה גְדוֹלָה בּוֹקַעַת מִמְצַבֶּת קְבוּרַת רַבֵּינוּ הֶרֶב יַעֲקֹב אַבִּיחֲצִירָא זִינְע"א וְכַעֲיִן עֵמוּד אֵשׁ יִצָּא מִקְבְּרוֹ זִינְע"א. [רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבִּיחֲצִירָא זצוק"ל נִתְבַּקֵּשׁ בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה בְּ-כ' בְּטַבַּת תר"מ שְׁנַת צְדִיק כַּתְמו"ר יִפְרָח, וְטָמֹן בַּדְּמִנְהוּר שְׁבִמְצָרִים, וַיֵּשׁ מְסַרְתָּ שְׁהִיא אֶרֶץ אֲשֶׁן שְׁנַתְקַדְשָׁה עַל יְדֵי יַעֲקֹב אַבִּינוּ ע"ה]. (מִסְפָּר "אוֹר חֲדָשׁ וְצִמְחָה צְדִיק" שֶׁל הֶרֶב יִצְחָק אֶלְפִיָּה זצוק"ל - שְׁהוּבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי הֶרֶב דְּוַד הַוְדִיּוֹף ז"ל חֲתָנָא דְּבִי נְשִׂיאָה הָאֲדָמוּר רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַבִּיחֲצִירָא ז"ע - הַסִּיפּוֹר הַנ"ל קָרָה לַפְּנֵי 56 שָׁנָה בְּמִצְרַיִם וְשִׁינָה אֶת פְּנֵי הָעוֹלָם, כֹּאֲשֶׁר הֵנָצִים יו"ש, הַתְּחִילוּ

לִהְפָּסִיד וְלִשְׁגַת בְּמַהֲלַךְ מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה. - לֹא תִמְצָאוּ אֶת הַסִּיפּוֹר הַזֶּה בְּסִפְרֵי הַהִיסְטוֹרִיָּה! הֵנֶס שְׁגֵרָם לַמְּפֹלֶת הַגְּרָמָנִים בְּמִזְרַח הַתִּיכוֹן וּבַעוֹלָם כּוֹלוּ. מִי בִּאֲמַת, עֲצֵר

חיינו היו קודש למען הזולת, והרבה לדאוג לנצרכים. פעולתו המפורסמת ביותר היתה שביזומתו קיימו מדי שנה "תענית דיבור" ציבורית בימי 'השובב'ים', מנהג הקיים עד ימינו בבתי כנסת רבים. בשנת תרצ"ו חלה אנושות, ובחשדי ה' קם ממיטת חוליו והוציא לאור את הספר "ריח ליצחק" שהוא מתורת מור אביו. **חיבוריו:** קונטרס היחיאלי שלושה חלקים: א. בית ה' - הנהגת בית הכנסת. ב. בית עולמים - בענייני מיתה וקבורה. ג. בית האדם - חובת ההודאה על הבית ותיקון חנוכת הבית. כולל דיני מזוזה ומעקה; אור חדש וצמח צדיק כשם החברה שהקים. **מבאר** מעלתו הגדולה של תענית הדיבור, ודרשות שנשא הרב במעמדים אלו, "יאיר נתיב" מבאר את הצורך והחיוב ללמוד את כל התורה, ובסופו כתב לוח הלימודים (מחולק);; אהבת ה' איסור שינוי המנהגים. שיח יצחק. **ספרים** רבים כתב, אך רובם אבדו בשנות תש"ח, בנפול העיר העתיקה ביד הערבים. נפילת העיר העתיקה ציערה עד מוות את רבנו, ועיקר צערו היה על צער וגלות השכינה. מתוך צער זה נפל למשכב, ובחודשים האחרונים לימי חייו היה

י. הצה"ק המלוב"ן רבי יצחק אלפיייה: **אחד** מפעולות המפורסמות ביותר היתה, שביזומתו קיימו מדי שנה "תענית דיבור" ציבורית בימי 'השובב'ים', מנהג הקיים עד ימינו בבתי כנסת רבים. **הצה"ק המלוב"ן רבי יצחק אלפיייה** היה מגדולי חכמי ארם צובא בדור הקודם. נולד בעיר חלב בשנת תרל"ח לאביו הצה"ק המלוב"ן רבי **יעקב חיים ישראל** ז"ע, אשר כמעט רוב ככל רבני חלב היו מתלמידיו בנגלה ובנסתר. **יחסו** הרם מגיע עד דוד המלך ע"ה, שכן אמו היתה ממשפחת דָּן המפורסמת. עלה לארץ ישראל עם אביו וזקנו בשנת תר"ן, קבעו משכנם בעיר העתיקה, ומיד התקבלו לשיבת המקובלים "בית אל". סבו לימדו את אומנות השחיטה ועליה היתה פרנסתו, ואף שהתמנה בשנת תרס"ז כחבר בבית הדין, לא מצא בזה סיפוק רוחני, כי הוא חיפש דרכים כיצד לקרב את המוני בית ישראל לעבודת ה'. לכן התפטר ממשרה זו, ויסד את חברת "אור חדש וצמח צדיק" בבית הכנסת של בית החולים "משגב לדך" בירושלים, ששם היתה ספרייתו הכבירה של הרב "שדי חמד" ז"ל.

את הגרמנים בשערי ארץ ישראל? איך הצבא האנגלי החלש, ניצח את הגרמנים ימ"ש ב-"אל-עלמין"?

הצה"ק המלוכין רבינו יעקב אביחצירא זצוק"ל נתבקש בישיבה של מעלה ב-כ' בטבת תר"מ-שנת צדיק כתמ"ר יפרח.

הצה"ק רבינו יעקב אבוחצירא זיע"א השאיר אחריו ארבעה בנים צדיקים קדושים וגדולים מלומדים בפרד"ס: רבי מסעוד, רבי אהרון, רבי אברהם ורבי יצחק. בנו של רבי מסעוד הוא רבי ישראל אבוחצירא שנודע לימים כ"בבא סאלי".

ספרים רבים חיבר הצה"ק המלוכין רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל, - מספריו: "פתוחי חותם" - פירוש על חמישה חומשי תורה, "מחשוף הלבן" - פירוש נוסף על התורה מלווה בהסברים מהקבלה, "מעגלי צדק" - פירוש לתנ"ך עיקר הספר עוסק במזמור קי"ט בתהלים. "אלף בינה" - פירוש על תהלים עם התמקדות במזמור קי"ט, "יורו משפטיך ליעקב", "שו"ת בגדי השרד", פירוש על דרך הקבלה על הגדה של פסח, "גנזי המלך" - ביאור על תחילת ספר בראשית ועל השבת, "שערי תשובה" - ביאור המילה, "תשובה בקבלה", "שערי ארוכה", "ספר מוסר לימים נוראים ולחודש תשרי", "לבונה זכה" - חידושים על התלמוד מסודר לפי פרשות השבוע, "יגל יעקב", "ציוטים של רבי יעקב וצאצאיו", "דורש טוב" - שבע עשרה (בגימטריא טוב) דרשות על נושאים שונים.

עוד סיפור יפה מגדולתו:

מעשיות רבות סופרו על גדולתו של הצדיק הקדוש רבי יעקב אבוחצירא, ונספר סיפור אחד נפלא:

עוד מסופר על גודל קדושתו של מו"ר זיע"א כי פעם התארח אצל יהודי ירא שמים, והיהודי הזה עשה סעודה גדולה לכבוד רבי יעקב אבוחצירא. הביאו עופות, הביאו אוכל. כשהביאו את העופות שאל רבי יעקב אבוחצירא את בעל הבית: "מי שחט את העופות האלה?", אמר לו: "מחילה רבינו, באף מקום כבודו לא שואל את השאלה הזאת, מה קרה שאצלי כבודו שואל את זה?". אמר לו רבי יעקב אבוחצירא: "שאלתי אותך, תענה לי". אמר לו: "יש לי בנים יראי שמים שלקחו את העופות לשחיטה". שאל: "מי מהם לקח את העופות לשחיטה?". כל הבנים על פי הסדר אומרים "לא אני", עד שהגיעו לבן האחרון שאמר: "לא היה לי זמן אז שלחת את המשרת".

המשרת היה יהודי עם הארץ, שלא ידע בין ימינו לשמאלו. אמר רבי יעקב אבוחצירא: "תקראו למשרת". הם קראו למשרת, ורבי יעקב אבוחצירא שאל אותו: "תגיד, אתה לקחת את העופות לשחיטה?", ענה לו: "כן". אמר לו רבי יעקב

מועט וקרא את הפסוק "שויית ה' לנגדי תמיד" בכוונה עצומה, הניח ראשו על הכר ומסר נפשו בטהרה לשורשה העליון.

נפטר כ"ו אלול תש"ו, ומנוחתו כבוד בירושלים.

מרותק למיטה. למרות זאת לא פסק פומיה מגירסא ולא ביטל תפילה בציבור (התקיים מנין בביתו). ביומו האחרון אמר רבנו את הוידוי וקריאת שמע, ולאחר דקות ספורות החל לגסוס. מנין תלמידי חכמים ניצבו סביב מיטתו והחלו לקרוא קריאת שמע. לפתע התרומם רבנו

אבוחצירא: "מי שחט אותם?", אמר לו: "כבוד הרב, אני מצטער, הלכתי לכל השוחטים אף אחד לא היה בבית. היה באותו זמן עצירת גשמים וכולם הלכו להתפלל, אז אמרתי מה יש, גם אני יודע לשחוט, אז לקחתי סכין וחתכתי את כולם והבאתי". אמר לו רבי יעקב אבוחצירא לבעל הבית: "אתה רואה מחר תעשה שוב סעודה, תכשיר את הכלים, ונעשה סעודה חדשה להודות לקב"ה שהציל אותנו מאכילת טריפה".

ונתקיים מאמר חז"ל דאין הקב"ה מביא תקלה על ידי צדיקים (רש"י חולין דף ו; תוספת יום הכפורים יומא - דף פ"ו ע"ב).

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו **למאה מיליון שנה תורה**, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, **תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה**. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, **תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה**. - ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. **תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה**. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

סֵפֶר זוהר הַחֶסֶד

דְּרָשָׁה מִכ"ק אֲדָמו"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּסִיּוּם הַזוהר בִּישִׁיבַת חוּט שֶׁל חֶסֶד
בְּיוֹמָא דְהִילּוּלָא שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי
צְדִיק יְסוּד עוֹלָם הָרַב יְצַחֵק פְּדוּרֵי זִיע"א
ר"ח שְׁבַט תשע"ב לפ"ק

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

הַקְדָּמָה קְצָרָה

קראנו לספר הזה בשם זוהר החסד מפני כמה טעמים, הטעם הפשוט הוא מפני שכל הלומד זוהר עושה חסד לעצמו, חסד למשפחתו, וחסד לבני ישראל די בכל אַתָּר וְאַתָּר.

עוד טעם, כי את הדרךשה הזה אמרנו בישיבת חוט ששל חסד, מהרב הגה"צ רבי שלום ארוש שליט"א, שהוא כידוע ממש עמוד החסד דדורנו, שעוזר להרבה יהודים להתקרב, ועוזר להרבה בשלום בית, ובחנוף הילדים, והמפרסמות אינן צריכות ראיה, וגם עכשו שהוא מזכה להרבה בני ישראל בתורת הזוהר שאין לה חסד גדול מזה, יהי רצון שה' ימלא כל משאלות לבו שרוצה עוד לעשות ברוחניות ובגשמיות.

וכאן אנחנו גם רוצים להכיר טובה, להגה"צ רבי אליעזר ברלנד שליט"א, ה' ירפאהו רפואה שלמה במהרה, שעומד לימיננו בכל זמן ובכל עת, ובפרט בהפצת הזוהר הקדוש, ימלא ה' שנותיו בנעימים.

צריך ללכת לצדיקים ללמוד מהם

בכו רבי חייא ורבי יוסי ואמרו, רבי שמעון בר יוחאי, שהוא פתח השערים של סודות החכמה, והוא פעל תקון במדרגות העליונות, ודאי בדור הזה מי הוא פני האדון ה', זה רבי שמעון בר יוחאי, שעליו נאמר: "שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן ה'", שמי שהוא גבר בגוברין צריך להתראות לפניו.

(זוהר חלק ב' פרשת בא דף לח ע"א).

אור לַנֶּר שִׁישֵׁי שֶׁל חֲנֻכָּה,

שְׁנַת תשע"ב ביאת = 413 מְשִׁיחַ = 359 - 772 תשע"ב

לְכֹל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אֶתֶר וְאֶתֶר ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ !!!

בְּאֵתֵי כָּאן לְבַקֵּשׁ, שְׁדָרוֹשׁ מִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְקַנּוֹת וּלְהַפְיֵץ אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים מֵהַמְּחַבֵּר הָרַב הַגָּאוֹן הַמְּחַבֵּר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאֵס שְׁלִיט"א, שְׁכַלְסָם עוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם הַמְּפָרְשִׁים וּמְחַלְקִים אֶת לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, הָאֲדָרָא וְהַתִּיקוֹנֵי זֶהָר, פֶּתַח אֲלֵיהוּ וּשְׂאָר סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים מְחַלְקִים לִימֵים, כְּדִי שִׁיְהִיָּה נַח וְקַל לְכָל יְהוּדֵי וְיְהוּדֵי לְגַמֵּר בְּמִשְׁךְ שָׁנָה עַל כָּל הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, תְּקוּנֵי זֶהָר וְאֲדָרָא, וּשְׂאָר סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים שֶׁלַחַן עֲרוּף מְחַבֵּר וְרַמ"א עֲדֵי יִגְמְרוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה כְּמוֹ שְׁקוּבֵעַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאֵי שְׁבַהֲאֵי חַבּוּרָא [הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ] יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא עַד יִפְלַח חַי [....] כִּי עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְהָאֲדָרָא וְתִיקוּנֵי זֶהָר יוֹרִים חֲצִים בְּלֵב הַסֵּט"א כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּפָרִי עֵץ חַיִּים (שְׁעַר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה - פֶּרֶק י"א)¹ שְׁמַתּוּשְׁלַח חֲרַט עַל חֲרַבּוֹ שֶׁם הוּי"ה וְזֶה הִיָּה מְכַרִּית וּמְכַלָּה בְּכָל תְּנוּפֹת חֲרַבּ וּבְכָל אֲבַחַת חֲרַבּ שְׁנֵי אֲלָפִים רַבּוֹת שְׁדִים וּמְזִיקִים, וְכְמוֹ שְׁכַתּוּב בְּמִדְרַשׁ שׁוֹחֵר טוֹב (ל"ו), שְׁבַזְמוֹן שְׁהִיּוּ צְדִיקִים הִיּוּ חוֹרְטִים עַל הָעֲצִים שֶׁם הַמְּפָרֵשׁ וְהַרְגוּם בְּהֵם הַפְּסוּק בְּסִפְרֵי יְהוֹשֻׁעַ (פֶּרֶק כ"ג י') "אִישׁ אֶחָד מִכֶּם יִרְדֵּף אֶלְהָ" שְׁכָל חַי הִיָּה חוֹדֵר אֶלְהָ אֲנָשִׁים, וְעַכְשָׁו עַל יְדֵי הַלְמוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ יוֹמֵם וְלַיְלָה מְכַרִּיתִים אֶת כָּל הַמְּזִיקִים וְאֶת כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל וְלִכּוֹן בְּכָל יְשִׁיבָה וְכוּלָל לְהַתְחִיל לְלַמֵּד לְכָל הַפְּחוּת שְׁעָה בְּיוֹם אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ. וְאִם כָּל יִשְׂרָאֵל יִגְמְרוּ אֶת הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה לֹא יִכְלּוּ כָּל אוֹיְבֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ לְהַרְעֵ לָנוּ בְּמֵאוּמָה.

הַכּוֹתֵב בְּדַמְעָה וּבְלֵב מוֹרַתָּת וְחָרַד שְׁכָל עַם יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ לְקִים דְּבָרִים אֲלוֹהֵי, הַמְּתַאֲבֵק בְּעִפְרוֹ רַגְלָכֶם, אֲלֵיעֶזֶר בֶּרֶלְנֵד

1. בְּסִפְרֵי פְרִי עֵץ חַיִּים - (שְׁעַר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה - פֶּרֶק י"א), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: בְּסִפְרֵי הַרְזִים כְּתַב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ - כְּשִׁפְרַשׁ אָדָם מֵאֲשֶׁתוֹ ק"ל שָׁנָה, הוֹלִיד רוּחִין וְשְׁדִין וְלִילִין, וְהֵם מְזִיקִין אֶת הַבְּרִיּוֹת. וּבְמִדְרַשׁ מוֹנֵה בִּינְיָהֵם, כְּמָה וְכְמָה אֲלָפִים רַבּוֹת שְׁדִין רוּחִין וְלִילִין, וְהִיּוּ הוֹרְגִין אֶת הָעוֹלָמוֹת, וְנִתְּן הַקַּב"ה רְשׁוּת לְמַתּוּשְׁלַח הַצְּדִיק, וְכַתֵּב שֶׁם הַמְּפָרֵשׁ עַל חֲרַבּוֹ, וְהָרַג בְּהוֹ ב' אֲלָפִים רַבּוֹת בְּרַגְעֵ א', עַד שְׁבָא אַגְרִימוֹס, בְּכוֹרוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְנִשְׁטַחַת לְפָנָיו וְהַתְּחַנּוּ לוֹ וְקַבֵּל עָלָיו, וּמִסֵּר לוֹ שְׁמוֹת שְׁדִין וְלִילִין וְכָל מַלְכֵיהֶם וּשְׁרִיָּהֵם, וְהַשְׂאָר בְּרַחוּ וְנִתְּחַבְּאוּ בְּמַחְבּוֹאוֹת שֶׁל אוֹקֵינּוֹס, עַד כָּאן. וְצָרִיף עִיּוֹ, אִיךָ אֶפְשֶׁר בְּרַגְעֵ א' לְהַרוֹג ב' אֲלָפִים רַבּוֹת, אֲלָא עַל יְדֵי שְׁנֵיתוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא רְשׁוּת לְהַמְשִׁיךְ ג' ע"ב דִּיּוּדִין, הַנְּקַרָא שֶׁם הַמְּפָרֵשׁ, וְהֵם כְּמִנְיָן וְחֲר"ב, וּבִזְאֵת הַכְּפֻנָה הִיָּה לוֹ כּוּחַ לְהַרוֹג לְכָלֵם, לְוִלֵי אִם לֹא בָא אַגְרִימוֹס כְּנֻזָר, ע"כ לְהַר"ן זִלְה"ה.

בס"ד, חשוב מאד שכל אחד ואחד וכל בית מדרש וישיבה ילמדו כל יום בספר הזוהר הקדוש, ויש הבטחה מרבי נתמן מברסלב שבזכות לימוד הזוהר נצא מהגלות.

שלום ארוש

העתק ממה שחתם על המכתבים הגדולים שנדפסו בספר "מעלות הזוהר"

ספר זוהר החסד

ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הגאון הגדול הצדיק ראש הישיבה הרב שלום ארוש שליט"א וברשות כל הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהלה הקדושה הזו.

אנחנו מקוים שהקדושה השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות, בביאת משיח צדקינו בב"א.

אחילה בתפלה ובברכה לכם ולמשיח צדקנו, מזל טוב מזל טוב שהרב שליט"א הנחשון שבדור אשר זכה לעשות דבר גדול כזה ללכת בדרך של רבנו, רבי נחמן, זכותו תגן עלינו, שאומר שכל אחד צריך לגמר בכל שנה את הזוהר הקדוש, ואין לתאר את השמחה הגדולה בשמים, בעולמות העליונים, ממה שעושים בירושלים עיר הקדוש 4 סיומים כל שבוע ושבוע, וידוע שהפאבא סאלי זכותו תגן עלינו היה נוסע במיוחד ללמד זוהר הקדוש בירושלים ואמר שהלומד דף אחד זוהר בירושלים הוא כמו 10 דפים בשאר ארץ ישראל, ועתה יש לנו 4 סיומים שהם 40 סיומים, ואי אפשר בשכל אנושי בכלל לתאר שמחת הצדיקים כאשר אנו עתה מתחברים בקשר חזק לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע ולרבנו זי"ע ששמחים אתנו בשמחתנו ורוקדים אתנו עכשו, ומן הראוי ללמד מדרכיו של רבנו הקדוש אשר זרו את כל היהודים ללמד זוהר הקדוש בכל יום, ומכחו הקדוש שלמדנו כמעט בכל ספריו לפני כ-47 שנים ומזה התעוררנו להבין מעלת וחישיבות למוד הזוהר הקדוש, וערכה של שעה, בלמוד התורה הקדושה ובפרט בלמוד זוהר הקדוש, עד שזכינו להוציא לאור ספר בשם ערכה של שעה, שחלק חנם מאות אלפים ועוררו את אחינו בני ישראל בכל העולם כלו שכל אחד מישראל, זקנים עם נערים צריכים להיות דבוקים בתורת הרשב"י, ואפילו נשים וילדים קטנים גם ילמדו את תורת הרשב"י.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בונגלו זי"ע מאור עינינו, בעל "הכסא מלך", דלמוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו ב"כף החיים" (סימן קנ"ה סק"ב), וזה לשון ה"כסא מלך" (תקנו מ"ג): כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו

פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, פי גדול כחה לקרב הגאולה.

ברוך ה' שזכינו להתאחד בלמודי וסיומי זוהר הקדוש 70,000 איש שיגמרו ביחד אלף פעמים את כל הזוהר הקדוש בכל חדש וחדש, וכל אחד לומד בכל יום כ-4 דקות בלבד, ובזה משתתף עם הצבור המסימים ומקבל שכר כנגד כלם, וכאלו הוא לבד סים אלף פעמים כל הזוהר הקדוש, כמוכא בספר באר מים חיים (פרשת תרומה פתב ד').

עכשו כלנו נכנס גם למבצע החדש של התאחדות 70 האלף, וכל אחד יקח טפס אצל יהושע גולדשיין שליט"א ויחתים 70 אנשים, כדי שנגיע לאלף סיומים מהר מאד.

וידוע דברי הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), גודל הזכות שיש למזכה הרבים ומוכיח את חברו, אם חברו שמע, המוכיח מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם חברו לא שמע, אז המוכיח מקבל כל חלקו הטוב של חברו, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. ובזהר (פ' תרומה קכ"ט ע"א), אמרו, שצריך האדם למרדף בתר חייביא ולמזכה להו כמאן דרדיף בתר חיייו, עד כאן לשונו.

ברוך ה', בטורונטו רק איש אחד בשם נתנאל ארגן ביום אחד 70 אנשים, והרב הצדיק יוחנן באנון שליט"א ארגן כבר שני טפסים של 70 איש, והוא כבר באמצע הטפס השלישי, והוא מקנה להגיע לאלף חתימות וכלם גמרו כבר בשבוע אחד, פי באמת צריך לחבר את כל עם ישראל בחבורא אחת בלמוד הזוהר הקדוש, וכך נגיע לאלפי אלפים של סיומים. וכל אחד מקבל את השכר כנגד כל אחד ואחד מהלומדים, והוא מציל את כל עם ישראל מהשונאים וממלחמת גוג ומגוג ובזכותו יקום לנו השם יתברך את הפסוק בתהלים (פרק ק"מ ח'): "ה' אלקים עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק", שעל זה פרוש חז"ל ירושלמי יבמות דף ח', שהיא ספת המגן מפני מלחמת גוג ומגוג. כהבטחת הרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שהזהר הקדוש הוא תבת נוח. וכבר צוה לנו הרמח"ל הקדוש שכל אחד ואחד יכנס בתוך תבת נוח של הזוהר הקדוש, כי כל ששים רבוא נשמות ישראל כלולים בזוהר הקדוש, ורק בו נצצל ולא בזולתו, ובו נגאל, כהבטחת הרעיא מהימנא בדא יפקון מן גלותא ברחמי אשר רבנו הקדוש זכותו תגן עלינו צוה על כך מאד.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כלם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנתו אצבע על יהודי מסים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי".

על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה במינו אמן.

וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרבי שמעון בר יוחאי "זכאה דרא דראי אתגליא ביה ובסגולתו" וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגננו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבינו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו, אמן כן יהי רצון.

בואו ונשיר ביחד עם העליונים ששו ותחתונים עלזו רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום ורבי אלעזר בנו וכל החבריא קדישא רוקדים ביחד עם רבנו הקדוש על השמחה הגדולה של הארבע סיומי הזוהר, שהם 40 סיומי זוהר כל שבוע, כדברי הבאבא סאלי זכותו תגן עלינו, וגם הבאבא סאלי שהיה כל רגע מצפה למשיח ועושה כל הפעלות למען ביאתו, וידע כל הזוהר בעל פה ולא הפסיק ללמד זוהר הקדוש, וזה רק ההתחלה, עוד מעט נגיע אם ירצה השם בזכות הקהלה הקדושה הזו למיליוני סיומי זוהר הקדוש, ובזה נתקשר כלנו לשרשרת הרשב"י, וכל אחד מפאן אם יביא 70 איש, נגיע מיד לעשרים ואחד אלף איש, ובודאי משיח יבוא תכף ומיד ממש כהבטחת רבנו וצויו בלקוטי מוהר"ן בדא פקון מגלותא ברחמי, אמן כן יהי רצון.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

נתחיל בנגון:

אשרינו אשרינו אשרינו שיש לנו רבי כזה וכו'.

תורתנו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו

בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר, מקנה ישראל השם, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

צריך באור בתבות: "מקנה ישראל השם, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל", ואפשר לפרש בהקדם דברי הצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע: כשאין לכם מקנה צריכים אתם להטהר בקדשת הזהר.

אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקנה אינם רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקנה גדולה מקדשת יום טוב (רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אמרי פנחס השלם דף קס"ד).

ולפי זה אפשר לפרש, מקנה ישראל השם, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל, שהשם והמקנה והזהר הם דבר אחד כמו שכתוב בזוהר (חלק ב' פרשת בא דף ל"ח עמוד א', וכו' מובא באדרא): בכו רבי חיא ורבי יוסי ואמרו, רבי שמעון בר יוחאי, שהוא פתח השערים של סודות החכמה, והוא פעל תקון במדרגות העליונות, ודאי בדור הזה מי הוא פני האדון ה', זה רבי שמעון בר יוחאי, שעליו נאמר: "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורף אל פני האדון ה'", מי שהוא גבר בגוברין צריך להתראות לפניו. ועכשו מוכן דברי רבי פנחס מקאריץ זכותו תגן עלינו.

עוד אפשר לפרש "תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו" אדוננו בר יוחאי, דהנה אמרו חז"ל (סנהדרין דף צ"ח עמוד ב'): אמר עולא, ייתי ולא איחמיניה, וכן אמר [רבה], ייתי ולא איחמי, עד כאן לשונו. כי הם ראו מה שיהיה בימות המשיח, ולא יכלו להבין איך יכולים לעמוד בזה.

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע ראה כל זה, והכין לנו את הנשק הכי טוב שאנו יכולים ברגעים אחרים להתקשר להקב"ה ולזכות למה שכל הדורות הקודמים לא היו יכולים לזכות, וכמו שיש פצצת אטום בגשמי כף יש ברוחני.

מדברים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, ומעפב מלבוא על עם ישראל פצצת אטום. אין זמן יותר!!! כל היהודים באשר הוא שם צריכים להפיץ את למוד הזוה"ק.

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל,

שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות* רח"ל.

ישמח בהם], ויהדרו לך כל דחקיך דילך כחלמינו דעבריו [ויהדרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וחל"ם בהיפוץ אתוון מל"ח דממתקת ית בשרא [וימלת חל"ם בהפוף האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר] אוף יסורין ממתקים [כך היסורים שמתקנים כמלח יהיו כמו חלום], כמה דאוקמוה [כמו שבארו החכמים עינו מסכת ברכות דף ה' ע"א].

ברור הסיגים - הרשעים מישראל

ולרשעים מתהדרן יסורין מלח סדומית [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית] דאיהי מסמא את העינים [שהוא מעורר את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מפלל ישראל] לקיימא בהו [לקיים בהם מה שכתוב] (איוב יא כ') "ועיני רשעים תקלינה" [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

ואינון [דף קנ"ג ע"ב] ערב רב רשיעיא [ואותם הערב רב הרשעים] דיתקיים בהו בהוא זמנא [שיתקיים קדם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים" [כי אז יהיה ברור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] "יתלבנו" אינון מארי משנה. [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי למוד התורה], ויצרפו: אינון ורעא קדישא דשאר עמא. [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה], הודא הוא דכתיב [זהו שכתוב] (זכריה יג ט') "וצרפתים כצרוף את הכסף [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה] והרשיעו רשעים", אינון ערב רב [אלו הם הערב רב שיצאו מפלל ישראל].

א. על ידי למוד הזוהר הקדוש ממתקים היסורים

בזוהר נש"א (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופרש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באפן אחר, ואמר] ורעינא מהימנא [שנשמתי מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], תמן אתקיים בך [שם בגלות נתקיים בך מה שכתוב] "שם שם לו חק ומשפט [היינו התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלקת ומרידות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה] ושם נסהו" [ומפרש] ובהאי עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין אסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה], ובאינון רזין דאתגליין על ידך [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך], ויתקו המים" [דהיינו] כמלח דממתקת בשרא הכי יתמתקו ברזיאי דאתגליין על ידך כל אינון קושטין ומחלוקות [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקות, פי יש כמה מאמרי חז"ל שאינון מתישבים אלא על דרך הסוד], דמיין מרין דאורייתא דבעל פה [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקשיות] אתהדרו מתיקון מי אורייתא [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים], ויסורין דילך [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה] ברזין אלין דאתגליין על ידך יהוון לך מתיקון [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, פי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים

נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דשלים
 אחרא דאקרי בשמך [כי שלים אחר דהינו
 ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל
 היו בפניו כקלפת השום, ועוד שהיה מלך ישראל
 וכמשה רבנו שגאמר בו "יְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ")] **עזרב**
 דאשתלח בקדמינתא ולא אתהדר בשליחותא
 [הוא נדמה לעזרב ששלחו נח בתחלה מן
 התבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך
 בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו
 להחזיר ישראל בתשובה, אלא] **דאשתדל**
בשקצים, דאתמר בהון (במסקת פסחים דף
 מט ע"ב) עמי הארץ שקץ [שהשתדל ועסק
 עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים
 לשקץ] בגין ממונא דלהון [בשביל הפמון
 שלהם שנתנו לו], ולא אשתדל בשליחותיה
 לאהדרא לצדיקניא בתיובתא [ולא השתדל
 בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים
 בתשובה], כאילו לא עביד שליחותא דמאריה
 [ולכן נחשב לו כאלו לא עשה שליחות
 קונו בשביל מה שנושלח לעולם הזה, לכן
 נגרם הגלות על ידו]. (ויש להקשות מדוע אמר
 "כאלו לא עביד", הרי ממש לא עשה שליחותו,
 ולמה אמר כאלו? ויש לומר שרומזו לרבנים
 שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה
 עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום,
 אך באמת פונתם הוא רק לחמדת המון,
 ואלו העקר שהן להחזיר את עם ישראל
 בתשובה ולדאג לגאולה, זה לא עושים, ולכן
 אמר "כאלו" דפלפי חוץ חושבים שעושים
 המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים
 כלום, ולא אכפת להם מפלל ישראל ומצער
 השכינה הקדושה; עין אור הזוהר בשם
 המרוח"י והרמח"ל). וברך יתקיים רזא דיונה
 [וברך משה רבינו מהימנא יתקיים הסוד של
 יונה הנביא] דעאל בעמקין דתהומי ימא
 [שנכנס בעמקי תהום הים] הכי תיעול אנת
 בעמיקו דתהומי אורייתא [כך תפנס אתה
 בעומקי תהומות התורה], הדא הוא דכתיב
 [זה שאמר יונה הנביא] [יונה ב] **ותשליכני**
מצולה בלבב ימים [הרומז על ים התורה]
 (מתוק מדבש).

העוסקים בזוהר הקדוש יזכו להיכנס בתבת
 נח - ולהציל ממלחמת גוג ומגוג
 [ומה שכתוב] (דניאל יב) **"והמשפילים יבינו"**
 אינון מארי קבלה [אלו הם בעלי הקבלה
 העוסקים בסודות התורה] דאתמר בהון
 [שנאמר בהם] (דניאל יב) **"והמשפילים יזיהרו**
כזהר הרקיע", [והיינו] אלין אינון דקא
 משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר [אלו
 הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזהר,
 כלומר שמגיעים עצמם להבין את עומק
 דבריו] דאיהו פתיבת נח [שהוא פתיבת נח,
 כמו שתבת נח לא זכו להפנס בה אלא מעט,
 כך לא יזכו להפנס בהבנת ספר הזוהר אלא
 מעט, וזה שאמר] דמתפנשין בה שנים מעיר
 ושבע ממלכותא [שנאספים בו שנים בעיר
 ושבעה מן המלכות, דהינו מפל המדינה],
 ולומנין [ולפעמים פשאין זכות גדור, אז רק]
 אחד מעיר ושנים ממשפחה [כלומר, מעטים
 יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר], דבהון [כי
 באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יתקיים
 [מה שכתוב] (שמות א כב) **"כל הבה הילוד**
כל הנשמות הנולדות מאמא קדישא] היאורה
תשליכוהו" [דורש האור"ה נוסריקון אור ה',
 (ועוד יש לומר היאורה"ה כמו ליאור"ה דה"א אחרונה כל
 בתחלתה, (רש"י על הפסוק "הבאים מצרימה"),
 ולקיאור"ה נוסריקון ליהי אור"ה וזה אור הגנוז בתורה,
 ומתגלה בספר זוהר הקדוש)], **ודא אורה דספרא**
דא [וזהו האור של ספר הזה שזכו לראות
באורי], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על
סבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש
בנשמות של תלמידי חכמים].
ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם
עמי הארץ בשביל הפמון שלהם ולא
השתדל להחזיר את ישראל בתשובה -
וזוהי סבת אריכת הגלות
 [וזה שאמר] ומאן גרים דא [ומי גרם
 את אריכות הגלות], עזרב [דהינו ירבעם
 שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם
 בעזרב (ועוד דהוא בעזרב שלא נאמן בשליחותו)]
 דאנת תהא בהוא זמנא פיונה [כי אתה
 רבינו מהימנא תהיה בעת ההיא פיונה של

על פן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש.

ולא שמעו בקולו!

אחר כך פרצה מלחמה גדולה ונהרגו 6 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם?

ב. למעלה מארפבוטיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא פיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מלעריים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

זה לשון מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו" (יחזקאל ט, ו), באותו שעה קפצה קטגוריה לפני פסא פבוד אמרה לפניו רבון העולמים, איזה מהו נהרג על שמך, איזה מהו נפצע מחו על שמך, איזה מהו נתן נפשו על שמך.

והנה הב"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקנא לעשות כמעשיו ולילך בדרךיו לסבב בכל שנה גלגל ומצפה וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תרוצים על קשיא זה, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תרוץ זה.

והיחזקאל לנו על כל פנים מזה הוא, שאם יש דרך לסבב גלגל ומצפה וכל ערי ישראל להדריכם ולהלם ועל דרך זה לא יהיה שני תרוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] בודאי בלי שום ספק שרמיי עליו לסבב ולילך בדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה נתתיך", [וראה להלן מה

ב. מי שמונע תורת סוד, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו..., ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר, והם זו פרצופים [שתי התורות], הוא ג"ן סדרים [תורה שבכתב הוא ג"ן פרשיות] שנאמר בו "גן נעול אחותי כלה", גן נעול מצד של מ' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה פנועל דלת בפני לווים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ג. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבונו של עולם, הנה בידם למחות ולא מחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו, רבונו של עולם, אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב "ויחלו באנשים הזקנים", תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

ענין ילקוט שופטים (רמז ס"ח) וזה לשונו: "כל מי שספק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידי", אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושיע ופנחס בן אלעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבונו של עולם, היתה בידם למחות ולא מחו. ואין כאן מקום להאריך.

ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות שיכלו להציל ולא הצילו, הם אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!!

(בראשית כא, לג) ויקרא שם בשם ד' אל עולם, וכינון שהיה העם מתקבצין אליו ושואליו לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שפוזרוהו לדרך האמת, עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליצחק, ומנהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויצחק אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומנהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם, עד כאן לשונו. הרי שאברהם אבינו עליו השלום כבר חבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי פה שיה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה איתא בזוהר חדש פרשת לך וזה לשונו: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחור לחזר בתשובה, מנא ליה, ממה דכתיב "ומלפי צדק מלף שלם". תני ר' חיא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחורים, יוצא מן הגוף מיכאל השור הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלפי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלף שלם" זה ירושלים של מעלה הוציא להם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעולם הזה יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל פדאמריןו בתמיד דף כ"ח:

שהבאנו מהחפץ חיים וצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה, (המעתיק) וכל ישראל ערבים זה בזה, מפל שפן בדרך היתום הזה לעת עתה בעוונותינו הרבים אשר נתקנים בכמה מקומות אצלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופרש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזירן למוטב) ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד לתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, פי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה נפר בהם שום צרות צלם ישראל ולבסוף פשוטני עמהם בדברים דברי רבים וקבועים ורפים (כמו שצותה תורה (בפרשת וארא) "ויצום אל בני ישראל" פרש רש"י להנהיגם בנחת). זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שמיימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה. עד כאן לשונו.

ד. ענין עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומיתנו אברהם עליו השלום בקרבן את הבריות תחת פנפי השכינה, וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג): "... והתחיל לעמוד ולקרא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד, והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא, שנאמר

החובה להזהיר את אחרים

פוק קזי מה שפכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ד' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל פלו יצא להזהיר אחרים גם פן, ואשרי חלקו למי שמשפטידל לזכות הרבים בזה, עד פאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו') וזהו לשון קדשו: "וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרינן בסנהדרין (דף צ"ט: ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:): כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן" (בראשית יב, ה).

איתא בזוהר חדש (דף ס"ב): כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובוה יקיים ג"כ הפסוק דואהבת את ה' אלקיך שפירושו ג"כ שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הקדוש זי"ע:

החובה להצלת נפשות ישראל

נוריות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה (דברים ו, ה) "ואהבת את ד' אלקיך", וכתוב ברמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי וז"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך, שנאמר

(בראשית יב, ה) "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה, מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (חזו"ד להח"ח צ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה (שמות כג, ד) "פי תפגע שור אינך או חמור תענה השב תשיבנו לו", וכתוב בפרשת תצא (דברים כב, א) "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן, שנדחים מורה שהרחיקו לברוח. ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך, וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" (דברים כב, א) דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בענינינו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובודת לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל

ועתה נתבונן, אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל ידי זה יחזור החוב אליו, וכן בענינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבירו מאיזה עוון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עוון.

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב על כל פנים כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתייאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו היה חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, היה מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר (משלי ג,ו) "בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעֲהוּ" וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ידך (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר "חומת הדת").

אסור לרחות הצלת הכלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם מרצחים

"אֵיכָה הִיָּתָה לְזוּנָה קְרִיָּה נְאֻמָּה" (ישעיהו א, כא) הכוונה אפשר לומר כי ישעיהו הנביא תמה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צִדְקָה יִלִּין בָּהּ", שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "ילין בה", אבל

ל"ד) "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם" וכו'. (שם).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן החפץ חיים) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב (שמות יח,כ) "וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת בָּהּ".

גודל החיוב בזה מטעם "לא תעמוד"

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך" (ויקרא יט, טו), ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל, ואם נתעצל בזה עובר בלאו ד"לא תעמוד" וכו' [כמו"ש בחור"מ תכ"ו], או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנועו מזה, וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועל ידי זה באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרום לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערכות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמו שכתוב (דברים כט, כח) "הִנְסַתְרֹת לְד' אֶלְקֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבְנֵינוּ" וכו' וכפירוש רש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חבירו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

שְׁהִיָּה בְיָדָם לומר לְצַבוּר לְלַמֵּד זוהר הקדוש וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְזֶה הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְכִתְבֹתִי עַל הָעֲנִיָּן הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֹם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה".

הַרְבֵּה שׁוֹאֲלִים אֶת הַשְּׂאֵלָה! הֲרֵי יֵשׁ כָּל מִינֵי רַבָּנִים שְׁלֹא אוֹמְרִים לְלַמֵּד זוהר הקדוש, אִם כֵּן מִפְּנֵי מָה אָנוּ נִכְנָסִים בְּעֵבֶי הַקּוֹרֶה לְפָרְסָם וְלִהְיוֹכִיחַ עַל לְמוֹד זוהר הקדוש? לְמָה שֶׁתִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי אִם הָרַב שְׁלָכְם לֹא אָמַר לָכֶם לְלַמֵּד?

תְּשׁוּבָה: אֵלֶּף רַבָּנִים גְּאוּנִים וְצַדִּיקִים גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, צָעֲקוּ לְלַמֵּד זוהר הקדוש, וּבְתוֹכָם הַחֲפֵץ חַיִּים שֶׁצִּוְהָ לְכָל תְּלָמִידֵי הַיְשִׁיבָה וְהָאֲבָרְכִים לְלַמֵּד אֶת הַזוהר הקדוש בְּכָל שָׁבוּעַ עַל הַפְּרָשָׁה, [וְכָל הָרֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת מְדוּר שֶׁעֵבֶר לְמִדוּ זוהר הקדוש - רָאָה בְּסֵפֶר "אוֹר הַזוהר", "מְאוֹרוֹת הַזוהר"], וְהַחֲפֵץ חַיִּים כְּשִׁדְעָ אֶת הָאֱמֶת, לֹא עָשָׂה הַשְּׁבוּן לְשׁוּם רַב, רַק פָּחַד מִהַבִּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שֶׁכָּל יְהוּדֵי יִצְטָרֵךְ לְתֵת תְּשׁוּבָה אַחַר 120 שָׁנָה.

כְּמוֹ כֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיִּשְׁאָלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה, שְׁלוֹם יְהוּדָה! הָאֵם יִדְעַתְּ שֶׁאֲפָשֶׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוֹם? אֲשִׁיב כֵּן! יִשְׁאָלוּ וּמָה עֲשִׂיתְ לָזֶה? אֲשִׁיב, הַדְּפֹסֶתִי מִלִּיּוֹנֵי סְפָרִים עַל הַזוה"ק, וְיִדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִ"ע רָאָה בְּרוּחַ קְדוּשׁוֹ יוֹתֵר מִכָּל הַתְּלָמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב מִה שֶׁרַבְּנֵי

מוהר"ן והתחלתי ללמוד בזה, וממש הרגשתי התעוררות גדולה מזה, על כן רציתי לשאול אם כדאי ללמוד למשך עשר דקות ביום הספר הקדוש הזה?

הרבי זי"ע אמר בהתרגשות גדולה, כשהייתי בן 16 עשרה שנה למדתי כל הספרים שלו והוא ראה ברוח קדשו יותר מכל התלמידי בעל שם טוב זי"ע מה שרבני הערב יעשו בימות המשיח (ורבנו יואל העתיק כמה פעמים את המאמר הנ"ל של הליקוטי מוהר"ן), ועל כן כדאי מאוד ללמוד בספריו הקדושים. ואחר כך אמרתי לחבירי ר' ניסן הנ"ל, שגם ילך לשאול, והשיב לו אותה התשובה, וכך יכלנו ללמוד בלי פחד ומורא מהראש ישיבה הנ"ל. הראש ישיבה בא עוד וצעק עלינו, הלא אמרתי לכם דעת תורה של רבינו הקדוש ולמה אתם עושים נגד רצון רבנו הקדוש? עניתי לו, נכנסתי אל הקודש פנימה, ושאלתי את דעת קדשו, ואמר לנו שאדרבה זה מעורר ומחזק והתיר לנו ללמוד בספריו הקדושים. ונסתתמו טענותיו.

במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע ורזו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד, וזה שאמר "ועתה מְרַצְחִים", על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזוז בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

ה. וזה שמעתי מפה קדשו של מרן האדמו"ר רבנו דברי יואל מסאטמאר זי"ע, שהעתיק כמה פעמים את דברי קדשו של רבנו הקדוש רבי נחמן זי"ע - ומעשה שהיה כך היה: כשהייתי בחור בן 17 שנה ולמדתי עם חבירי ר' ניסן פרנקאל שליט"א, ובא אלי הראש ישיבה, ואמר לי שאסור ללמוד ליקוטי מוהר"ן, וכל ספרי ברסלב, זה משגע את האנשים, ואמר את זה בשם האדמו"ר מסאטמאר זי"ע, ונכנסתי לקודש פנימה, ואמרתי לרבנו זי"ע, שאני לומד ספרי בעל שם טוב כמו נועם אלימלך באר מים חיים מאור ושמש ועוד, ובא לידי הספר ליקוטי

הַעֲרַב רַב יַעֲשׂוּ בַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאַמְרַתִּי בְדַרְשׁוֹת אֶת הָאֲמַת שֶׁל הָרַבָּנִים וְהָרָאשִׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלֵא אֹמְרִים לְקַהֵל שְׁלֵהֶם לְלַמַּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הֵם רָאשֵׁי הָעֲרַב רַב, נֶפֶל זֶה כְּתוּב בְּזוֹהַר"ק 172 פְּעָמִים – וְגַם מוּבָאִים בְּ-140 סְפָרֵי תַלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע – סֵךְ הַכֵּל 310 מְרָאֵי מְקוּמוֹת, וְהַדְּפֶסֶתִי הַכֵּל בְּ-17 סְפָרִים וְכֵל אֶחָד יִכּוֹל לְרְאוֹת אֶת זֶה, וְכֵל יְשִׁיבָה וּבֵית הַמְּדַרְשׁ שְׁאִין שֵׁם זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֶסוּר לְהַכְנִס שָׁם, וְהָרַב אוֹ הָרָאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלֵא דוֹאֵג עַל זֶה הוּא רַב מֵהַסְטֵרְא אַחֲרָא – עֲרַב רַב, וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֶסוּנוֹת שֶׁמְגִיעִים לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ. – זֶהוּ הָאֲמַת הַיְחִידִי שֶׁיִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה.

רְאֵה בְּסֵפֶר "זוהר מַגְנָא וּמַצְלָא", וּבְסֵפֶר "סוּד ה'", וְעוֹד, וְכֵן כְּתַב הַגּוֹב"י. הַג"ר מִנְחֵם מְעַנְכִין הַלְפָרִין זצ"ל: הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֶת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׁלֵא לְמַדוּ קַבְלָהוּ, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּךְ.

אֲשֶׁר הֵכִין וּפְעַל הָאֲדוֹן הַיְחִיד עַל עַמּוֹ וְעַל נַחֲלָתוֹ, לְנַחֲתָם הַדְּרָף אֲשֶׁר נִגְעוּ בוֹ אֶל רַב טוֹב הַמְכַנֵּן גְּרָאשִׁית הַמְּחַשְׁבָה. וְצָרִיף שְׁתַּדַּע כַּמָּה חֶסְרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָם, וּמָה תַקוּנֵיהֶם צְרִיכִים הֵם לָהֶם לְהַחְזִירָם לְקַדְמוּתָם. וּבְחֻשׁוֹב הַמְשׁוֹרֵר (דוּד הַמְּלֶךְ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם) עַל הָעֲנָן הַזֶּה, וְהֵבִין הַחֶסְרוֹנוֹת הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה, הִיָּה מִתְאוֹנֵן וְאוֹמֵר: "אוֹתוֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין עוֹד נִבְיָא" וְכו' (תְּהִלִּים ע"ד, ט). כִּי בְּאֲמַת חֲכָמָה רַבָּה וְיִקְרָא אֲבָדָה מִיִּשְׂרָאֵל, וְחֲכָמֵינוּ זְכוּנִים לְבָרְכָה אֲמָרוּ "מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁרוּ חֲכָמָא לְמַהּוֹי כְּסַפְרָא" כו' (סוֹטָה מ"ט א). וְהִיָּה הַמְשׁוֹרֵר מִתְפַּלֵּל עַל זֹאת וְאוֹמֵר: "עַד מִתִּי אֱלֹהִים יִחַרְף צָר" כו' (שָׁם ע"ד, י). וּבְפִסְוִקִים אֵלֶּה נִכְלָלִים סוּדוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד בְּעֲנָן הַזֶּה, שְׁמַע וְהִבֵּן:

וְנִמְצָא שְׁפָרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאי עֲשֶׂתָה עֲנָן הַתְּבָה, שֶׁבְּסוּדָה נַעֲשֶׂה הַזוֹהַר, אֲשֶׁר בוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׁשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כְּמִזְכָּר בַּתְּקוּנִים. וְאֵז נִחְשָׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלִילִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁבְּסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרֵף אֵלֶּה יְצִיאָה. וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר (שְׁעִיָה נב, יב): "כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תִּצְאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן, כִּי הוֹלֵךְ לַפְּנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֶלּוֹקֵי יִשְׂרָאֵל..."

וְהָאֲמַת, כִּי סֵפֶר הַזוֹהַר נִשְׁאָר אַחֲרָיו (אֲחָרֵי רַש"י) לְבָרְכָה, שֶׁכֵּל מִי שֶׁיִּתְדַבֵּק בוֹ נִקְרָא

ו. יְדוּעַ מָה שֶׁנִּכְתַּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁבְּאֲמַצְעוֹת סֵפֶר הַזוֹהַר אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְצִאת מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, דְּהֵינּוּ לֹלֵא יִסוּרֵי חֲבָלֵי מְשִׁיחַ. הַרְמַח"ל (רַבֵּנוּ מִשָּׁה חַיִּים לוֹצְאֵטוּ הַקְּדוֹשׁ) מְסַבֵּיר בְּסֵפֶרוֹ "אֲדִיר בְּמָרוֹם" מָה עוֹמֵד מֵאַחֲרֵי הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל הַזוֹהַר. הַשׁוּרָה הַתְּחִלְתוֹנָה: כְּדָאי מְאֹד דִּנְקָא עֲכָשׁוּ לְדַבְּק בְּקִרְיַת סֵפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (כְּפִדוּעַ, אֲמָרוּ הַמְּקַבְּלִים שֶׁסֵּפֶר הַזוֹהַר פּוֹעֵל גַּם אִם לֹא מְבִינִים אֶת הַמִּלִּים שֶׁקוֹרְאִים).
וּמְבִיא הַרְמַח"ל:

"תְּנִיָּא אֲמָר ר' שְׁמַעוֹן לְחַבְרִיא עַד אֵימַת נְתִיב בְּקִיָּמָא דְחַד סַמְכָא"

מִן הַתְּקוּנִים הַגְּדוֹלִים שֶׁנִּתְקַנּוּ בְּעוֹלָם הִיָּה סֵפֶר הַזוֹהַר, כְּאֲשֶׁר נִאֲמַר שְׁבַחִיו בְּכַמָּה מְקוּמוֹת מִמְּנוּ עֲצָמוֹ, כִּי הוּא לְגֵאֵלָה הוֹכֵן, וְלְהַצְמִיחַ קָרוֹ יְשׁוּעָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וְיִתְבָּאָר בוֹ דְּכָר זֶה בְּכַמָּה מְקוּמוֹת בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא, וּבַתְּקוּנִים כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים. וְגַם פַּה בְּפִרְשַׁת נְשֵׂא (ק"ד ב): "וּבִגִּין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאֵילָנָא דְחַמִּי דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזוֹהַר, יִקְוֹן בִּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" (וּבְגִלְגַּל שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעֲזַן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזוֹהַר הַזֶּה, יִצְאוּ בְּזִכְרוֹתוֹ מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים).

וְהָעֲנָן הַזֶּה תְּלוּי הוּא בְּעַקְרֵים גְּדוֹלִים מַעְקָרֵי הַחֲכָמָה, וּמוֹשְׁרֵשׁ בְּעִוְמִקְוֵי הַהִנְהָגָה,

לאמא ושם נשבר כחו, פי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח),

ועל כן גם פריחת משה ורפי שמעון בר יוחאי היו על ידי הגזרה. וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אמא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשוא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה.

והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, פי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש, שיבחרו ישראל בסוד הזוהר הזה, פי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הנמים, בדרו של מלך המשיח).

בטול הגזרות על ידי למוד הזוהר בלי הפסק
 וזאת ידעתי אגיד, פי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע חס ושלום אל מקום גדול. ואנו תודה לקל הקדמנו וירצה ה', יהיה לכל ישראל רפואה למכה. פי זה ה' חדשים בקרוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתקון גדול, כאשר אומר עתה לכבוד תורתו. וזאת העצה היעצה לכל קהלות קדש בני איטליא, ישמרום צורם, לנצל מרשת זו טמנו שונאיהם. ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, פי רב הדבר ועצום מאד. זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשנו, פי כבר ידענו מה שכתב רבי שמעון בר יוחאי בספר הזוהר פרשת ויצא דף קנא עמוד א': 'בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויפלא ועל דא לא אצטרף אורייתא למפסק', ושם למעלה מעט: 'כל זמנא דחפימינא ייחדון בה באורייתא לא יכיל סמי' בהו'. ועל כן שמנו עצמנו לקבע למוד שלא יהיה לו הפסק כלל. זה משפטו [של בית המדרש]. שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה לקיים להם להיות בין כלם לומדים תמיד מן הבקר עד הערב, כל הנמים לא יחשו. והם עשו ביניהם תנאי, שהלמוד הזה לא יהיה אלא לתקון כל

שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הנמים) אלא יציאה. ואודיעך מה תועלת נמצא בזה. והאמת פי תועלת גדול הוא, פי הוא הצלה מחבלי משיח.

והענין: פי חבלי משיח לא היו צריכים, אלא כמו חבוט הקבר הצריך להפריד מן האדם הזהמא שנדבק בו, כן היו צריכים החבלים (חבלי משיח) כדי להפריד מישראל [את] זהמת הגלות, כדי שיוכלו לברח כנזכר לעיל, ואחר כך יחזרו לצאת. וזה סוד [מאמר חכמינו זכרונם לברכה הקדוש ברוך הוא מעמיד עליהם מלך שגזרותיו קשות כהמן ומחזירם למוטב" (סנהדרין צו א), פי זהו כלל גדול: בעוד שהאדם תוף תגברת הסטרא אחרא אינו יכול לתקן התקון הצריך. וצריך שהסטרא אחרא תשאר כפזורה וקשורה תחת ישראל כנזכר לעיל, ולכן צריך להם שתי הפעלות:

לצאת מן הקלפות ההם בדרך בריחה, פי בדרך יציאה אי אפשר בראשונה.

ואחר כך שיצאו ממש מן הקלפות בידי רמה, שהקליפות תשארגנה כפחותות ותחם.

אף כיון שנדבק הרבה בהם הזהמא, לא היה אפשר להם לברח אלא על ידי החבלים (חבלי משיח), שאז היו חוזרים בתשובה שהיא "אימא" עיר מקלט, וזאת היא הבריחה.

ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל)

דע, פי התגברות הסטרא אחרא לגור חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולניק במדרגות, פי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ו, ואז נדחקים ישראל דחק אחר דחק. עד שהיא מגעת ל"אמא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר חלק ג' ס' א), אף באמת אינה יכולה, פי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובזרחין בסוד התשובה.

ולכן היה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע

וְזֶה לְשׁוֹן בְּעַל הַגּוֹבֵי עַל 'עֵץ חַיִּים' (בַּהֲסַכְמָה שֶׁנֶּתַן לַהֲגַ"ר חַיִּים שָׂאוֹל דּוּוִיק זצ"ל עַל סִפְרוֹ "אִיפֶה שְׁלִימָה"): מִי שֶׁאֵינּוּ לֹמֵד נִסְתָּר וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזֹּהַר, תִּסְמְרָנָה שְׁעֵרוֹתָיו וּבִשְׂרוּ יַעֲשֶׂה חֲדוּדֵינּוּ חֲדוּדֵינּוּ בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לְבוֹ כִּי עֲנִיּוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל, הַגְּזֵרוֹת וְהַמְלַחְמוֹת, הַמְשִׁיסוֹת וְהַהֲרֹגוֹת, הוּא בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם לָזֶה. וּבִפְמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הַעֲנִי יַחֲיִבוּ עַל דְּלוֹתוֹ וְשִׁפְלוֹתוֹ, וְהַהֲרוּג עַל הַרְיָגוֹתוֹ, וְכֹל זֶה נִקְרָא חֲטָאִים שֶׁבֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ. אֲשֶׁר גַּם יוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדֵּינּוּ וְהַתּוֹכַחָה. וְכִמוֹ כֵּן הַיּוֹם יִתְבַּעַו אֶת כָּל הָאֲדַמּוּרִיִּים, רַבָּנִים וְרַאשֵׁי יְשִׁיבוֹת עַל שְׂלֵא עָשׂוּ כְּלוֹם לְהַצֵּלֵת יִשְׂרָאֵל מִפְּצָצַת אָטוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲזו"ל, (שִׁבְתָּ נְהַ, וְלִקּוּט שׁוֹפְטִים רַמְזו, סח, מִדְּרַשׁ רַבָּה אֵיכָּה נִב. וְעַן חֲפֵץ חַיִּים בְּמִקְתָּב כ"ה), עֲלֵיו לְדַעַת כִּי בְּנַפְשׁוֹ הוּא, וְיִתְבַּעַ חַס וְשְׁלוֹם עַל זֶה. וְהַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ מְגַלֵּה אֶת הָאֲמַת מִי נִמְנָה עִם עוֹשֵׁי מַצְוָה, וּמִתְקַבֵּץ וְאוֹמֵר מִי לְה' אֵלֵינוּ!!! וְכִמוֹ שֶׁלְמַדְנּוּ הַרְשָׁבִי הַקְּדוֹשׁ בְּמִכִּילְתָּא "לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֲלֵא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן", וּמִפְּרֵשׁ הַחִיד"א בְּנִיצוּצֵי אִוֹרוֹת עַל הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח (דף ס"ב עמוד ב'), פְּרוּשׁ, דּוֹקָא לְאוֹתָם שֶׁהֵיוּ אוֹכְלִים אוֹתוֹ בְּעַנְוֵי [אֶת הַמֶּן מוֹכֵן כְּמוֹ שֶׁנִּשְׁלַח לָהֶם בְּלֵי טִירְחָא], כְּמוֹ שֶׁהֵיָה

לְקַל, וְעוֹד לָנוּ סְדָרִים רַבִּים וְנֵאִים בְּעֵנֵינוּ הַלְמוּד הַזֶּה, עכ"ל.

ועיין זוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כ"ח ע"א), שרבי שמעון בר יוחאי צועק ואומר ווי לעלמא דאינון אטימין ליבא וסתימיים עיינין דלא מסתכלין ברזא דאורייתא וכו'... ולא עוזרים לשכינה בגלות ולא למשה רבנו שנמצא עמנו וכו'... ובגינה איתמר בגלותא בתראה, ולאדם לא מצא עזר אלא כולהו כנגדו, עיי"ש, ובמקדש מלך פירש (הובא במתוק מדבש), שהקב"ה לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה לסייע לתיקון השכינה עכ"ל, עיי"ש.

ז. וזה לשון הזוהר הקדוש (ח"ב בשלח דף ס"ב ע"ב):

רבי שמעון אמר, תא חזי, עד לא יתב קדשא ברין הוא אורייתא לישראל, אבחיין בין אינון בני מהימנותא, ובין אינון חייביא דלאו אינון בני מהימנותא, ולא קיימין באורייתא. ובבמה אבחיין לון. בפון. קמה דאתמר אנסנו. וכל אינון דאשתקחו דאינון בני מהימנותא,

ישראל. ועל פן כלם פאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו, אלא בשביל כל ישראל. ובסדר זה יתחילו: מיך אחד תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה ושם ילמד שעור קבוע לו עד בוא ב' יקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו. וכן יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת למודו יהא דינו כמותפלל י"ח, שלא יוכל להפסיק בשום מין הפסק שבעולם. ולא יסיים למודו עד שיתחיל הב', באפן שרגע אחד לא יפסק קול התורה. והלמוד הוא ספר הזוהר, תקוניים וזוהר חדש - ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזרות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזרה הקשה חס ושלום.

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא אישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום. אבל כבוד תורתו יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמזה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל. ואנחנו מצליחים בזה תודה

בעאן לאַטְרָחא גְרַמְיִיהוּ כּל יומא בְּתַר מְזוּנָא, יִמְמָא וְלִילִי, דְּלִמָּא לֹא סְלִיק בִּידְיֵיהוּ פִּתְתָא דְּנִהֲמָא. מָאן גְּרִים לֹון הָאִי. בְּגִין דְּלֹא אֵינּוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. אוּף הֲכָא, שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, שְׂטוּ בְּשִׁטּוֹתָא דְּגְרַמְיִיהוּ, וּבְעֵאן לְאַטְרָחָא עֲלֵיהּ, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב, וְטַחְנוּ בְּרַחֲסִים. בְּתַר כּל טְרַחָא דָּא, לֹא סְלִיק בִּידְיֵיהוּ, אֲלָא דְּכִתִּיב וְהִיָּה טַעְמּוֹ פְּטַעַם לְשַׁד הַשְּׁמֹן. וְלֹא יִתִּיר. מָאן גְּרִים לֹון הָאִי, בְּגִין דְּלֹא הוּוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָאִי לְשַׁד הַשְּׁמֹן. אֵיפָּא דְּאִמְרִי, דְּלִישׁ בְּמִשְׁחָא, כְּתָרְגוּמוֹ. וְאֵיפָּא דְּאִמְרִי, מַה הַשַּׁד אֲתַחְזֹר לְכַמְה גּוֹנִין, אוּף מְנָא, אֲתַחְזֹר לְכַמְה גּוֹנִין. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְשַׁד הַשְּׁמֹן, יִנְיָקָא דְּמִשְׁחָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקִטּוֹ. וְכִי מָאן דְּאֲכִיל קִמְעָא, לְקִיט קִמְעָא, וּמָאן דְּאֲכִיל יִתִּיר, לְקִיט יִתִּיר, וְהָא כְּתִיב לֹא הָעֵדִיף הַמְרַבָּה וְהַמְמַעִיט לֹא הִסְסִיר. אֲלָא לְפּוֹם אֵינּוּן דְּאֲכִלִין לְקִטּוֹ. מִשְׁמַע אֲכָלוּ, מָאן דְּהוּא אֲכִיל לֵיהּ, וּבְגִינֵי כִּף לֹא כְּתִיב אֲכִילתוּ.

מָאִי קָא מִיִּירִי. אַחִיד בַּר נֶשׁ בְּעַבְדָּא, אוּ בְּאַמְתָּא, וְאָמַר דְּהוּא דִּילֵיהּ. אֲתָא חֲבָרִיָּה, וְאָמַר, הָאִי עַבְדָּא דִּילֵי הוּא. קָרִיבּוּ לְקַמֵּיהּ דְּמִלְשָׁה לְדִינָא, אָמַר לֹון פְּמַה נְפִשָׁאן בְּבִיתָךְ, וְכַמְה נְפִשָׁאן בְּבִיתֵיהּ דְּדִין, אָמַר כִּף וְכִף. וְהוּא שְׁעֵתָא אָמַר לֹון מִלְשָׁה, לְקִטּוֹ מַחֲר, וְכַל חַד מִנֵּינִיכוּ יִיתִי לְגַבְּאִי. לְמַחֲר, נְפָקוּ וְלִקְטוּ, וְאֲתִינּוּ קָמִי מִלְשָׁה, שׁוּיָוִי קָמִיָּה מְנָא, הוּוּ מְדִיד לֵיהּ. אִי הוּוּא עַבְדָּא דְּדִין, אֲשַׁפַּח הוּוּא עוֹמְרָא דְּעַבְדָּא, בְּהָאִי מְנָא. דְּהָא חַד עוֹמְרָא לְכָל נְפִשׁ וְנְפִשׁ מִבִּיתֵיהּ. מְדִיד לְדִין, וְאֲשַׁתְּכַח חֲסָרָא, הוּוּא מִיכְלָא דְּעַבְדָּא, בְּהוּוּא מְנָא דִּילֵיהּ, וְחַד עוֹמְרָא לְכָל נְפִשׁ וְנְפִשׁ מִבִּיתֵיהּ. אָמַר עַבְדָּא דְּדִין הוּוּא, הִדָּא הוּוּא דְּכִתִּיב אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ לְקִטּוֹ וְכִתִּיב עֹמֵר לְגִלְגֵּלַת מִסְפָּר נְפִשְׁתֵּיכֶם.

תרנום לשון הקודש

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בַּא רְאָה, עַד שְׁלֹא נִתַּן הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּוּא תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, הַבְּחִין בִּין אוֹתָם בְּנֵי הָאֲמוּנָה לְבִין אוֹתָם רְשָׁעִים שְׁאֵינָם בְּנֵי אֲמוּנָה וְלֹא עוֹמְדִים בְּתוֹרָה. וּבְכַמְה הַבְּחִין

רְשִׁים לֵיהּ קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא, בְּרִשְׁמֵי דְּכִתְרָא דְּחִסְדָּא, כְּמַה דְּאֲתָא אֲמַר הַמִּינְחִלִים לְחִסְדָּו, וְעַל דָּא לְמַעַן אֲנַסְנּוּ. וְכַל אֵינּוּן דְּלֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, אַעְדִּי מִנֵּינֵיהוּ כְּתָרָא עֲלָאָה דָּא. וּמְנָא אֲכָרִיז וְאָמַר, (מִשְׁלֵי יג) וּבָטָן רְשָׁעִים תַּחֲסֹר. וְעַם כּל דָּא לֹא הָעֵדִיף הַמְרַבָּה וְהַמְמַעִיט לֹא הִסְסִיר.

תָּאנָא, בְּהוּוּא שְׁעֵתָא אֲשַׁתְּלִימוּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כְּגוֹנָא דְּלַעֲיִלָא, כְּמַה דְּאוּקִימְנָא, דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹת טו) וַיְבֹאוּ אֵילָמָה וְשֵׁם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינּוֹת מִים וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וְגו'. וְאֲתַתְּקוּ אֵילָנָא קְדִישָׁא, בְּתַרִּסֹר תַּחֲוּמִין, בְּאַרְבַּע סְטָרֵי עֲלָמָא. וְאֲתַתְּקוּ בְּשִׁבְעִין עַנְפִּין, וְכִלָּא כְּגוֹנָא דְּלַעֲיִלָא.

בְּהֵיא שְׁעֵתָא, נְטִיף טִלָּא קְדִישָׁא, מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה, וּמִלִּיא לְרִישֵׁיהּ דְּזַעִיר אַנְפִּין, אֲתַר דְּאִקְרִי שְׁמִים. וּמַהֲהוּא טִלָּא דְּנִהוּרָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, הוּוּ נְגִיד וְנַחִית מְנָא לְתַתָּא. וְכַד הוּוּ נַחִית, הוּוּ מַתְּפָרֵשׁ גְּלִידִין גְּלִידִין, וְאִקְרִישׁ לְתַתָּא. הִדָּא הוּוּ דְּכִתִּיב דַּק כְּפָפּוֹר עַל הָאָרֶץ.

כּל אֵינּוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, נְפָקוּ וְלִקְטִי, וּמְבַרְכָּאן שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלֵיהּ. וְהוּוּא מְנָא, הוּוּ סְלִיק רִיחִין דְּכָל בּוּסְמִין דְּגִנְתָּא דְּעַדּוּ, דְּהָא בִּיה אֲתַמְשֹׁף וְנַחִית לְתַתָּא. שׁוּיָוִי לְקַמֵּיהּ, כְּכַל טַעְמָא דְּאִיהוּ בְּעִי, הַכִּי טַעִים לֵיהּ, וּמְבַרְךְ לְמַלְכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה.

וּכְדִין מַתְּבַרְךְ בְּמַעוּי, וְהוּוּ מַסְתַּפַּל וְיַדַע לַעֲיִלָא, וְאֲסַתְּכִי בְּחִכְמָה עֲלָאָה, וְעַל דָּא אֲקָרוּן דַּר דְּעָה. וְאֵלִין הוּוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, וְלֵהוּן אֲתִיְהִיבַת אוּרִייתָא לְאֲסַתְּפִלָּא בְּהּ, וּלְמַנְדַע אֲרַחָהָא.

וְאֵינּוּן דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, מַה כְּתִיב בְּהוּ, (בְּמַדְבַר יא) שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ. מָאִי שְׂטוּ. שְׂטוּתָא הוּוּ נְסִיף לְגְרַמְיִיהוּ, בְּגִין דְּלֹא הוּוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. מַה כְּתִיב בְּהוּ. וְטַחְנוּ בְּרַחֲסִים אוּ דְכוּ בְּמִדּוּכָה וְגו'. מָאן אֲטַרַח (דף ס"ג ע"א) לֹון כּל הָאִי. אֲלָא דְּאֵינּוּן לֹא הוּוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא.

כְּגוֹנָא דָּא, אֵינּוּן דְּלֹא מְהִימְנֵי בִּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּוּ, לֹא בְּעֵאן לְאֲסַתְּפִלָּא בְּאַרְחוּי, וְאֵינּוּן

יורד מן השמים, שפזזה עמדה בו סגלת רוחניותו לפקח השכל, לאפוקי אינון דמשנים אותו (כלומר שטחנו ברחים ודכו במדוכה, כלומר אלו שלא היו ראויים והיו צריכים לטרם בו), ולכן הוּו נסבי שטותא לגרמייהו, (הרמ"ז), עד כאן לשונו.

אלא שהם לא היו בני אמונה. כמו זה אותם שלא מאמינים בקדוש ברוך הוא, לא רוצים להסתפל בדרךיו, והם רוצים להטריח את עצמם כל יום אחר מזון יום ולילה, אולי לא יעלה בידם פת לחם. מי גרם להם את זה? משום שאינם בני אמונה. אף כאן, שטו ולקטו - שטו בשטות של עצמם, ורוצים להטריח עליו. זהו שכתוב וטחנו ברחים. אחר כל הטרחה הזו לא עלה בידיהם, אלא שכתוב והיה טעמו כטעם לשד השמן, ולא יותר. מי גרם להם את זה? משום שלא היו בני אמונה.

אמר רבי יוסי, מה זה לשד השמן? יש אומרים, שהיה נלוש בשמן פתגומו. ויש אומרים, מה השד מתהפך לכמה גונים, אף המן מתהפך לכמה גונים. רבי יהודה אמר, לשד השמן - יניקת השמן.

רבי יצחק אמר, איש לפי אכלו לקטו - וכי מי שאוכל מעט לוקט מעט, ומי שאוכל יותר לוקט יותר? והרי כתוב לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר? אלא לפי אותם שאוכלים, לוקטים. משמע אכלו - מי שהיה אוכל אותו. ומשום כך לא כתוב אכילתו.

מה זה אומר? אחז אדם בעבד או באמה ואמר שהוא שלו. בא חברו ואמר: עבד זה הוא שלי! קרבו לפני משה לדיון. אמר להם: כמה נפשות בביתך, וכמה נפשות בביתו של זה? אמר כך וכך. ואותה שעה אמר להם משה: לקטו מחר, וכל אחד יבא אלי. למחר יצאו ולקטו, ובאו לפני משה. שמו לפני את המון, והיה מוידד אותו. אם אותו עבד של זה - מצא את אותו העמר של העבד במון הזה, שהרי עמר אחד לכל נפש ונפש מביתו. מדד לזה - ונמצא חסר אותו מאכל העבד במון שלו, ועמר אחד לכל נפש ונפש מביתו. אמר ופסק: העבד של זה הוא! זהו

בהם? במו, כמו שנאמר אנסנו. וכל אותם שנמצאו שהם בני האמונה, רשם אותם הקדוש ברוך הוא ברשם של פתח החס"ד. כמו שנאמר המניחלים לחסדו, ועל זה למען אנסנו. וכל אותם שלא נמצאו בני אמונה, העביר מהם הפתח העליון הזה, והמן הכריז ואמר, ובטן רשעים תחסר. ועם כל זה, לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר.

שנינו, בשעה שהיא נשלמו ישראל למטה פדגמא של מעלה, כמו שבארנו, שכתוב (שמות טו) ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עילת מים ושבעים תמרים וגו'. והתחזק האילן הקדוש בשנים עשר תחומים, בארבעה צדי העולם, והתחזק בשבעים ענפים, והכל פדגמא של מעלה.

באותה שעה נטף טל קדוש מהעתיק הנסתר, ומלא את ראשו של זעיר אנפין, מקום שנקרא שמים. ובאותו טל של אור עליון קדוש היה שופע ויורד מן למטה, וכשהיה יורד, היה נפרד גלדים גלדים, ונקרש למטה. זהו שכתוב דק כפפר על הארץ. כל אותם בני אמונה יוצאים ולוקטים, ומברכים עליו את השם הקדוש, ואותו מן היה מעלה ריחות של כל הבשמים של גן עדן, שהרי ממנו נמשך וירד למטה. שם אותו לפניו, ובכל טעם שרצה - היה טועם אותו, ומברך את המלך הקדוש.

ואז מתברר במעיו, והיה מסתפל ויודע למעלה, ומסתפל בהכמה העליונה, ועל זה היה נקרא דור דעה. ואלה היו בני אמונה, ולהם נתנה תורה להסתפל בה ולדעת דרכיה. ואותם שלא נמצאו בני אמונה, מה כתוב בהם? (במדבר יב) שטו העם ולקטו. מה זה שטו? שטות היו לוקחים לעצמם, משום שלא היו בני אמונה. מה כתוב בהם? וטחנו ברחים או דכו במדכה וגו'. מי הטריח אותם לכל זה?

וְכַתּוּב בְּמִדְרַשׁ שְׁמֵלֶכֶד הַטְּרַחָא לְטַחוּן וְכוּ' גַם הָיוּ אֵלּוּ שְׁלֵא הָיוּ בְּנֵי מְהִימְנוּתָא (שְׁלֵא מֵאֲמִינִים וְלֹא עוֹמְדִים בַּתּוֹרָה - לְשׁוֹן הַזּוֹהַר וְלֹא קוֹיִמִין בְּאוּרִימְתָא), הָיוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רְחוּק לְחַפֵּשׂ אֶת הַמֶּן שֶׁשִּׁיךְ לָהֶם, מֵה שְׁאִין פֶּן הַצְדִּיקִים הָיָה יוֹרֵד לֵיד פֶּתַח בֵּיתֶם בְּלֹא טִירְחָא, וְלִכֵּן הָיוּ הַרְשָׁעִים קוֹרְאִים לְמֶן לְחַם הַקְּלוּקֵל שֶׁהָיָה מְגִלָּה קְלֵקֶלְתָּן, וְהֶמֶן גִּילָה אֶת הָאֲמֵת מִי הוּא הַצְדִּיק וּמִי הוּא הַרְשָׁע, וְיֹתֵר מִזֶּה, שֶׁכְּאֲשֶׁר אָכְלוּ אֶת הַמֶּן הוֹצִיא אֶת שְׁטוּתָם וְגִילָה אֶת מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים לְחוּץ, וְלָהֶם לֹא הוֹעִיל הַמֶּן לְדַעַת אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּדַבְּרֵי הַחִיד"א הַנ"ל.

מִכָּאֵן רואים, מִי שֶׁמֵּאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבַתּוֹרַת אֲמֵת, לוֹמֵד זוֹהַר הַקְדוּשׁ וּמִתְדַבֵּק בְּשִׁכְיִנָּה הַקְדוּשָׁה וּמְרַגֵּשׁ בְּזֶה טַעַם מֶן, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת מִבְּנֵי עֲלִיָּה, וּמִי שְׁלֵא רוֹצֵה לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְדוּשׁ, זֶה עֲצָמוּ מְגִלָּה עָלָיו שְׁאִינוּ מִבְּנֵי אֲמוּנָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְכִנְרָאָה שְׁגַם בְּמֶן לֹא טַעַם וְלֹא זָכָה לְהִבִּין בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, וְאִם חָזַר בְּגִלְגּוּל זֶה, אִם יִזְכָּה, וְיִרוּץ וַיִּתְקַן מֵה שְׁעִנַת בְּדוּר הַמְדַבֵּר, אוֹלֵי יָשׁוּב וּרְפָא לוֹ.

יְדוּעַ הַסְּפוּר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהִיטְלָעַר יִמ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזִמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוּם!!!

רַב אֶחָד סִפֵּר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלֵג בַּעַל מַחְבֵּר סִפֵּר הַסֵּלֶם עַל הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ.

הַגַּה"צ רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלֵג זַצ"ל רָאָה שֶׁמִּלְחַמַת הֵיטְלָעַר יִמ"ש פָּרְצָה עַל הָעוֹלָם, וּפְחָדוֹ מָאֵד שֶׁתִּגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרוּג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים ח"ו. עַל כֵּן אָמַר, הַיּוֹת וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי כּוֹתֵב בַּזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מְגִלוּתָא", הַתְּחִיל לְתַרְגֵּם הַזּוֹהַר בְּלִשׁוֹן הַקְדוּשׁ כְּדֵי שֶׁכָּל יְהוּדֵי יִשְׂרָאֵל יִבְרָחוּ וְלִלְמַד אֶת הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ, וְאָמַר שְׁבִיּוֹם שֶׁיִּצְא לְאוֹר הַסִּפֵּר הָרֵאשׁוֹן עַל הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ יִהְיֶה לְרִשְׁעַ מַפְלָה גְּדוּלָּה, וְכֵן הָיָה בְּיוֹם שֶׁיִּצְא לְאוֹר הַכֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן מִסִּפְרֵי הַזּוֹהַר, אִזְ הָיָה לוֹ לְהַרְשַׁע מַפְלָה וּנְגִמְרָה הַמְּלַחְמָה שֶׁל הֵיטְלָעַר יִמ"ש. וְלֹא הִצְלִיחַ זְמָמוֹ לְהַגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

וְכִמוֹ שְׁאֵנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיָּא, וַיֵּשׁ כְּמַעַט אֶחָד וַחֲצִי בְּלִיּוֹן עַרְבִים שֶׁכָּלֵם רוֹצִים לְחַסֵּל אֶת 15 מְלִיּוֹן יְהוּדִים ח"ו, לְכֵן אָנוּ בְּטוּחִים, שְׂאֵם יִלְמְדוּ אֶת הַזּוֹהַר הַקְדוּשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עֶשֶׂר עַד 15 דְּקוֹת, וְכֵן כָּל אֶחָד יִגְמַר כָּל הַזּוֹהַר בְּשָׁנָה אַחַת, בּוֹדָאי נִנְצַל מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ גְּדוּלֵי הַרְבָּנִים שֶׁל חֲבָרֵי הַבַּד"ץ עֲדָה הַחֲרַדִּית בִּירוּשָׁלַיִם עִי"ק בְּשָׁנַת תַּרפ"א כְּהִבְטַחַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי ע"ה שֶׁבְּסִפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

שְׁכַתּוּב אִישׁ לְפִי אֶכְלוּ לְקָטוּ. וְכַתּוּב עֵמֶר ח. הַצְּטַרְפָּי עוֹד הַיּוֹם! הַצְּטַרְפָּי עוֹד הַיּוֹם לְגִלְגֵּלַת מִסְפָּר נַפְשַׁתִּיכֶם. לְאֶלְפִים הַלּוּמְדִים מִסִּפְרֵי הַזּוֹהַר הַיּוֹמִי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרג היומי, הנדפס בי"ב פרכים ליי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת - (למספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-81 בינואר 9002]. וקורו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרוב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הגס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם במלחמת עופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד פידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים^ט.

ט אמרו במדרש תנחומא (בשלח פרק כה): "ויבא עמלק וילחם עם ישראל", רבי אליעזר בן חסמא אומר מקרא זה רשום ומפורש הוא על ידי איוב שנאמר (איוב ח) "היגאה גמא בלא בצה" וגו' כשם שאי אפשר, כך אי אפשר לישראל לחיות אלא אם כן מתעסקין בדברי תורה, ולפי שפירשו ישראל מדברי תורה, לפיכך השונא בא עליהם, ולעולם אין השונא בא אלא על החטא ועל העבירה, לכך נאמר ויבא עמלק.

... אחרים אומרים אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה, ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן את מוצא שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידים מן התורה, שנאמר (ד"ה ב' י"ב) "ויהי פהקין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת ה' וכל ישראל עמו" ומה ענשו? "עלה שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית ה' ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני ההב אשר עשה שלמה" (מלכים א' י"ד).

ובמדרש תנחומא פרשת ויחי (פרק י') ... "כבס ביין לבשו" מרוב יין, "וידם ענבים סותה" ... אין יין אלא תורה, שנאמר (שיר א) "פי טובים דדיך מיין", "הביאני אל בית היין" "חכלילי עינים מיין", מכאן את למד שהתורה הרבה אצלו חיר לי לי מיינה של תורה, ולבן שנים בזכות התורה "אם יהיו חטאיכם פשנים פשולג ילבינו" (ישעיה א).

ובאור החיים הקדוש (בראשית פרק מט פסוק יא), "כבס ביין" וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בוזוהר חדש פרשת בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו, הוא בחינת עסק התורה, שיתעסקו ישראל ביניה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק "הביאני אל בית היין", ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללבושו.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שרק בגמר כל הספר פלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים פלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו (דף הימי" פז"ה), אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

וברש"י שם פירש: לכבות את האהבה - זו תורה דכתיב (שיר ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, יין סוד. ובתו"ט על מסכת אבות (פרק ד משה"כ), כתב: רוב המפרשים פירשו שהענבים כנגד חלק הפשט שבתורה. והיין כנגד חלק הנסתר וכן אמרו (סנהדרין ל"ח).

ובשיר השירים (פרק ד' ד') "כמגדל דין צנארה בניו לתלפיות אלף המגן תלוי עלי פל שלטי הגבורים", ובתרגום יונתן פירש: וריש מתיבתא... ובאולפן דאורייתא דהוה עסק, רחיצין עמא בית ישראל, ומנצחין בקרבא כאילו אחדין בידיהון כל מיני זינין דגיברין, וברש"י פירש: "שלטי הגבורים", שהתורה מגן לישראל. ובפסוק ה' "שני שדיך פשני עפרים תאומי צבנה הרועים בשושנים", ובתרגום יונתן פירש: תרין פריקיך דעתידין למפרקך משיח בר דוד ומשיח בר אפרים וכו'. ובפסוק ו' "עד שפוח היום ונסו הצללים אלף לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה", פירש ב"צרו המור": אלך לי אל הר המור זה הר סיני, לעשות ישראל מקושרת מור, כי כמו שהקטרת מור מבריח כל רוחות רעים, כן על ידי הר סיני, פסקה זוהמתו, "ואל גבעת הלבונה", ללבן אותך ולהפוך כל החטאים לזכיות, עכ"ל. וזהו כמו שכתוב במדרש תנחומא לעיל, (ויח') "ולבן שנים" בזכות התורה, "אם יהיו חטאיכם פשנים פשגל ילבינו" (ישעיה א), עכ"ל. שזה הכוח ניתן לתשובה מאהבה שמהפך לזכיות, כמו כן על ידי לימוד יינה של תורה שהם סודות התורה זוכים לתשובה מאהבה, ומהפכים הכול לזכיות.

ואמרו "ובדם ענבים" וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצרון האומות לישראל, כאמרו ז"ל (סנהדרין צ"ז) כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ובדם ענבים, כי באמצעות היסורין יזדככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה, כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה, ואמרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין. ואמר "סותה", לרמוז מדרגה קטנה למטה מהסותא כי הסות ירצה לשון כיסוי ההכרחי, לשון מסוה, והכוונה בזה כי הפרש גדול יהיה בין אם תהיה הגאולה באמצעות התורה והמצוה, אז יגלה בגילוי מלכות עליון, לאם תהיה באמצעות הנקמה אשר תהיה בישראל יהיה בבחינת עני ורוכב וגו' (זכריה ט' ט').

ובאור החיים הקדוש בפירושו ראשון לציון על שיר השירים (פרק ב ד) "הביאני אל בית הין ודגלו עלי אהבה", פירש, וז"ל: דע כי בין יש ארבעה דברים... וכנגד ד' דברים אשר בין הם בתורה פרד"ס... ואמרו ודגלו עלי אהבה" נראה שרמזו כאן מה שכתוב בזוהר חדש בשעשוע שמשותעשע הקב"ה עם הצדיקים בגן עדן, עכ"ל.

ובמסכת סוטה (דף כ"א ע"א), ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה.

מורי ורבותי, לא נעשה את השגיאה שעשו כל הרבנים וראשי ישיבות ביוראפ
שלא רצו לשמוע בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!!

ברוך ה' שזכינו שכל האברכים ובחורים בישיבת חוט של חסד מתאחדים ביחד
ללכת בדרךיו של רבינו זי"ע, להפיץ את הזוהר הקדוש, שכל יהודי יעשה
סיום כל שנה על כל ספר הזוהר הקדוש, וכמו שרבינו כותב בלקוטי מוהר"ן
שמשה רבינו עליו השלום הבטיח: "ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא
דחי, דאיהו ספר זוהר, יפקוד ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: משום שעתידי
ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר זוהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר
הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם
הבא, ובודאי תכף נגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח
בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד
לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח
ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך נלך כלנו כאחד
יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

מפעל הזוהר העולמי

סניף ירושלים

רחוב לייב דיין 19/1 ירושלים, 95181

טל: 02-9923264/0546839989

thelightofthezohar@gmail.com

להזמנות ספרי הזוהר

טפסים להצטרפות של 70,000 איש, סטים, ספרים,
עלונים - עברית ובאנגלית, שיעורים, דרשות, דיסקים, ועוד
בארץ ובחו"ל.

הרוצה לארגן דרשה בעירו ולהזמין את "ק מרן אדמו"ר שליט"א,

על מנת לחזק לימוד הזוהר הקדוש, נא להתקשר:

לר' יהושע גולדשטיין נ"ו

טל: 02-9923264/0546839989

בנק הדואר 22251075

שאלות ותשובות

זוהר התשובה

בו

יבואר השאלות

ותשובות הנשאלות בדור

זה, ומורה דרך להתועים ההולכים

בחושך, על כן פני ואחי תרגילו

עצמכם ללמוד בדברי הזהר והתקונים

בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר

מתוקים מדבש, לא ראה מאורות

מקמיו ולא טעם טעם התורה

(הקדמות ספר עזי עדו מקאמאראנא).

יצא לאור

על ידי מפעל הזוהר העולמי, בית שמש

חודש אדר תשע"ב

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

- א. שאלה:** מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש? **א**
- ב. שאלה:** למה הרב שלי לא הורה לי שעלי ללמוד זוהר? **א**
- ג. שאלה:** ראש הכולל שלי אינו מרשה ללמוד זוהר בכולל, מה אפשר לעשות? **ב**
- ד. שאלה:** האם זה נכון הדבר שאמרתם, שרב האומר לא ללמוד זוהר אי אפשר לו לחזור בתשובה? **ב**
- ה. שאלה:** האם נכון הדבר שמי שמסרב ללמוד זהר לא עמדו רגליו על הר סיני? **ב**
- ו. שאלה:** איך יכולים לכתוב דברים חמורים כל כך, רב שאינו מורה ללמוד זוהר רוצח נפשות ממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהיה חס ושלום? **ב**
- ז. שאלה:** אם אני שומע רק לדברי רבי שלי, האומר לא ללמוד זוהר, האם יהיה לי גן עדן או לא? מה יעשו לי בבית דין של מעלה, אם שמעתי לרב שלי? **ג**
- ח. שאלה:** הכנסתי פתח אליהו המבואר לבית הכנסת והרב הוציא את זה, מה לעשות? **ג**
- ט. שאלה:** אני לומד בישיבה גדולה ומפורסמת, ותורם תרם לנו סטים של זוהר הקדוש, וראש הישיבה הורה להוציא את הזוהר, מה עלינו לעשות? **ג**
- י. שאלה:** האם זה אמת ששעה אחד זוהר הקדוש שווה יותר מעשר אלף אברכים שלומדים גמרא כל היום שלשה חדשים? **ד**
- יא. שאלה:** האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מאורות מימיו? **ד**
- יב. שאלה:** אם הרב שלי אינו אומר ללמוד זוהר, האם הוא לומד תורה לשמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה? **ד**
- יג. שאלה:** למה האדמו"ר מהאלמין עושה רעש על לימוד הזוהר הקדוש? **ה**
- יד. שאלה:** מדוע כבודו אומר שראש ישיבה האומר שאין ללמוד זוהר לא היה צריך לבוא לעולם? הלא הוא תלמיד חכם גדול? **ה**
- טו. שאלה:** מדוע כבודו אמר לי שראש הישיבה שלי יצטרך לבוא בגלגול פעם נוספת, הלא הוא תלמיד חכם גדול? **ה**
- טז. שאלה:** למה כבודו מרעיש עולמות שילמדו זוהר, למה אין מספיק ש"ס ופוסקים? **ה**
- יז. שאלה:** מי אומר שאלו שאינם לומדים זוהר גורמים לעכב את המשיח? **ו**
- יח. שאלה:** מי אומר שכל אלו שלא הורו ללמוד זוהר אשמים על שש מליון יהודים, ועל כל הפיגועים שנעשו עד היום? **ו**
- יט. שאלה:** מי אומר שאם נלמד זוהר ננצל? **ז**
- כ. שאלה:** מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש? **ז**
- כא. שאלה:** דברתי עם הראש ישיבה שלי, הראתי לו הספרים ואמר לי בתקיפות שהחליט בשום אופן בעולם אינו מסכים להכניס זוהר בישיבה!!! ואמרתי לו, הלא החפץ חיים והחזון איש זי"ע שאנו תלמידיהם ולומדים בספריהם, הם אמרו ללמוד זוהר, למה שלא נלך בדרכיהם? **ז**

פניו של הראש ישיבה חורו, ואמר בתקיפות, כאן אני הבעל הבית!!! רציני לאמר לו, כי הקדוש ברוך הוא הבעל הבית, והתאפקתי ולא אמרתי כלום, האם אתם יכולים להסביר לי, למה ראש הישיבה מסרב לילך בדרכו של החפץ חיים והגר"א? הלא הוא ליטאי?..... ז

כב. שאלה: מה ביכולתי לעשת אם ראש הכולל שלי מסרב שנלמד זוהר בכל יום, הרי החזון איש אמר שזוהר הוא הספר מוסר הטוב ביותר, ובכלל איני מבין, למה מתיר לנו ללמוד כל ספר מוסר רק לא זוהר?..... ח

כג. שאלה: אחד ספר לי שהנכם אומרים שאם אין לומדים זוהר התפלות אינן מתקבלות, האם אמת הדבר? מה המקור לכך?..... ט

כד. שאלה: הרב שלי עד היום התנגד לכל למוד הזוהר, מה עלי לעשות?..... ט
כה. שאלה: אם כבר הראתי את הקונטרס הנזכר למעלה לרבי - והוא לא מסכים שנלמד (שנקרא/נגרס) זוהר בישיבה, ואף מסרב שאני בעצמי אלמד/אקרא זוהר בישיבה מה עלי לעשות?..... ט

כו. שאלה: אם הראיתי את הקונטרס הזה לרב שלי והרב יאמר לי: הרי אתה כלל לא מבין ארמית, זה בזבוז זמן, כי העיקר הלמוד של תורה שבעל פה היא ההבנה..... ט

כז. שאלה: אם רבי אינו מסכים ללמוד זוהר באופן עצמאי בישיבה. ואיני רוצה לעזוב את הישיבה, וכרגע אני אובד עצות. מה עלי לעשות?..... ט

כח. שאלה: למה כבודו כל כך מרעיש ומדבר קשה נגד האדמו"ר"ם רבנים וראשי ישיבות שלא רוצים ללמד זוהר הקדוש?..... י

כט. שאלה: האם גם בימינו רואים ניסים גלויים בזכות הזוהר?..... יד

ל. שאלה: האם יהודים פשוטים יכולים להביא את המשיח?..... טו

לא. שאלה: איך אני יכול לעזור לעם ישראל שלא יהיה פיגועים ופצצות? האם זה עולה כסף?..... טו

לב. שאלה: אני גר במקום של חילונים, ובכל מקום שאני הולך אני מוצא ב"ה את ספרי הזוהר הקדוש, אז אני רואה שאתם מצליחים מאוד בעבודה, האם אפשר לי גם לעזור לכם?..... טו

לג. שאלה: איך נזכה לאחדות של כל עם ישראל באהבה ובשמחה? ואיך תבוא הגאולה?..... טז

לד. שאלה: אנו גרים באזור הדרום, וממש יורד גשם של טילים, ורק בחסדי שמים לא היו נפגעים, הילדים מפחדים ולא רגועים, מה יש לנו לעשות להינצל?..... טז

לה. שאלה: מפני מה כבודו נכנס בעובי הקורה, ולא מסתכל לא לימין ולא לשמאל, מה שלא ראינו עוד צדיקים שעוסקים בזה כך?..... טז

לו. שאלה: מה ראיתם לחלק את הזוהר דווקא ל-70 חלקים?..... יז

לז. שאלה: לא הבנתי מדוע "מפעל הזוהר העולמי" מתאמץ כ"כ להגיע לאלף סיומים?..... יח

לח. שאלה: אנחנו בחורים משיבה בצפת, דיברנו ביחד כמה בחורים עם הראש ישיבה ואמרנו לו שאנחנו רוצים ללמוד כל יום שיעור בזוהר הקדוש, לשמחתינו הראש ישיבה לנו אמר כל

הכבוד, רק תעשו זמן מסיום שאז כל הבחורים ילמדו זוהר הקדוש, השאלה כמה זמן יש לנו ללמוד ומה ללמוד?.....**יט**

לט. שאלה: אנחנו בחורי ישיבה ויש לנו שיחה עם המשגיח כל שבוע ובכל זאת יש הרבה בחורים שאין להם יראת שמים, מה העצה לכך?.....**יט**

מ. שאלה: האיך אני יכול לזכות להבין טוב את הגמרא ודברי המפרשים והפוסקים, המוח שלי אטום?.....**כ**

מא. שאלה: מה אפשר לעשות שלא ימותו כל כך הרבה צעירים וצעירות בר מינן, ואלו החיים יש עליהם שאלה האם זה נקרא חיים?.....**כב**

מב. שאלה: האם אפשר להיפטר בבית דין של מעלה בזה שיאמר שכל היום למדתי גמרא?.....**כד**

מג. שאלה: מי זה האומר שצריך באמת ללמוד זוהר הקדוש?.....**כו**

מד. שאלה: האדמו"ר שלי אמר שבחורים אין צריכים ללמוד זוהר ומספיק שיקראו פתח אליהו!.....**כז**

מה. שאלה: זה בטוח רק אמור לדורות הקודמים, אבל לנו האנשים פשוטים זה לא אמור כלל.....**כז**

מו. שאלה: איפה זה כתוב?.....**כז**

מז. שאלה: אבל למה לא די שלומדים דף היומי, האם זה לא דבר גדול לדעת כל הש"ס?.....**כח**

מח. שאלה: למה אתם כותבים דברים חריפים נגד אדמורי"ם וראשי ישיבות שלא נותנים רשות לתלמידיהם ללמוד זוהר הקדוש?.....**ל**

מט. שאלה: האדמו"ר שלי אומר, מספיק נגלות התורה: אני מבטיח לכם שאם כל האנשים היו לומדים נגלה היה בא משיח תיכף ומיד, והיה הכל טוב!.....**לב**

מכתב שכתב בעל הסולם:

י"ת צד נאלמנה, שעצ"ן לא
היה מצאן האר"י צ"ל ע
היום הזה, מי שיבין את
שיטת האר"י צ"ל, ע"א שורשו
וכי והנה ברצון העליון
יתי, צביתי לעיבור נשמת האר"י צ"ל, לא לפני מעשי
הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני עבדתי,
אמה נבחרתי אנכי אנשמה נפלאה זו, שלא צכה
בה אצם נשמת פטירתו ע"ה היום, ולא אוכל להאריך
בענין זה לפני שאין צרכי בזה לזכור בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

שאלות ותשובות זוהר התשובה

שאלות ותשובות מעם ישראל על לימוד זוהר הקדוש?

גלוי האמת לאמיתה!!!

א. שאלה: מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש?

תשובה: טעות גדול בידך, עוד בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל בד"ץ של הצדיקים הגדולים של יהושע ליב דיסקין זצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תשס"ב-ה, ועוד גדולי ישראל, ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גדולי האשכנזים והספרדים. ובספר אור הזהר גדולי ישראל והזהר מאורות הזהר ועוד, מובאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת? סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה לך את האמת.

ב. שאלה: למה הרב שלי לא הורה לי שעלי ללמוד זוהר?

תשובה: א. קדם תדון את רבך לכך זכות שהוא תינוק שנשבה, ואם לא למד מאין ידע? [למשל אם תלך לקבוץ ותצעק שבת, הם לא יבינו מה אתה רוצה מהם, הם מעולם לא שמעו מה זה שבת?]. **ב.** יתכן שלא שמע ולא ראה את הספר "אור הזהר" מאלף צדיקים "ערפה של שעה", ו"גדולי ישראל והזהר", שיותר מאלף צדיקים אומרים שכל יהודי ואפילו רשע צריך ללמוד זוהר! - עצה בידך תביא לו את הספרים שיראה מה אומר לנו משה רבנו וכל הצדיקים הבאים אחריו, ב"ה יותר מאלף, והאחרונים החפץ חיים החזון איש, ואחרון אחרון חביב רבי חיים קניבסקי שליט"א. ואם אחרי כל זה, הרב שלך מתנגד בלמוד הזהר, אז הוא פשוט מרבני הערב רב זרע עמלק שדין רוחין ולילין שהרשב"א כתב עליהם שהם מזרע עמלק שדין רוחין ולילין (שו"ת הרשב"א סימן תי"ד, ספר הרזים, כתבי האריז"ל והם מזיקין את הבריות). וצריך לעזב את הבית הכנסת ולא לשמוע תורה מפיו. ראה מה שכתוב ה'פרי יצחק' על ספר יצירה: הס"ם מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה. וזה לשון הספר 'פרי יצחק' על ספר יצירה, (הקדמה) הס"ם שהוא עמלק כשהוא רואה שבני אדם רוצים לעסק גם פן בסודות התורה, אז הוא גורם כמה סבות ומניעות לאדם, ותמיד הוא מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה, ועל ידי כן יהיה לו תקומה שאין נמחה שמו.

ג. שאלה: ראש הכולל שלי אינו מרשה ללמוד זוהר בכולל, מה אפשר לעשות?

תשובה: להראות לראש הכולל כל מה שכתבו האלף צדיקים, ואם אחר כך לא יאמר ללמוד זוהר, משמע שהוא פשוט רשע וכופר בעקר ואפיקורס גמור לפי הרמב"ם ז"ל, ולא מאמין ב"ג עקרים ולא יקום לתחית המתים. לא מאמין באני מאמין ו-"ג עקרי אמונה. והוא לא מחפש התכלית שלך כמו שכתב הגר"א: **פלי למוד הסוד לא מבינים את הפשט.** וזה לשון הגר"א (אבן שלמה פ"ח), **כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיגו נידון בדינים קשים רחמנא לצלן.** פנימיות התורה הוא חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה.

ד. שאלה: האם זה נכון הדבר שאמרתם: שרב האומר לא ללמוד זוהר אי אפשר לו לחזור בתשובה?

תשובה: אמרו רבותינו זכרונם לברכה (רי"ף יומא פ"ח) עשרים וארבעה דברים מעכבים את התשובה, ואלו הם... והמתחבר לרשע, והאומר אחטא ואשוב, וכן אמרו במשנה (יומא פה, ב) האומר אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. והמתכבד בקלון חברו, והפורש מן הצבור, והמבזה אבותיו, והמבזה רבותיו, והמעכב את הרבים מעשות דבר מצוה, והמטה את חברו מדרך טובה לדרך רעה, והרוצה בנו בתרבות רעה ואינו מוחה בידו, והחולק על דברי חכמים, והשונא את התוכחות, והמלעיג על המצוות. ועין רמב"ם (הלכות תשובה פרק ד): **ארבעה מהם עוון גדול, והעושה אחד מהם אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ועין ספר שערי תשובה (שער הראשון - אות נב), אורחות צדיקים (שער העשרים וששה).**

ה. שאלה: האם נכון הדבר שמי שמסרב ללמוד זוהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזוהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת איננו דהו קיימי בטורא דסיני, וז"ל: חכימין עבדי דמלכא עלאה, איננו דקיימו בטורא דסיני, לא מסתפלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו', עכ"ל. [ראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתייה ז"ע מבאר, שאותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני].

ו. שאלה: איך יכולים לכתב דברים חמורים כל כך, רב שאינו מורה ללמוד זוהר רוצח נפשות וממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהיה חס ושלום?

תשובה: זה לשון התיקוני זוהר (תקון ל' דף עג:):

וי לון דג'רמין ענייתא וחרבא וביזה והרג אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה ואבדן בעלמא. והרג ואבדן בעולם.

[הבנת, לא אני אומר את זה].

ז. **שאלה:** אם אני שומע רק לדברי רבי שלי, האומר לא ללמוד זוהר, האם יהיה לי גן עדן או לא? מה יעשו לי בבית דין של מעלה, אם שמעתי לרב שלי?

תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שאי אפשר לזכות לגן עדן העליון בלי למוד פנימיות התורה, ושם יקחו אותך לגיהנום, ושם תצטק, אני לא אשם הרב שלי לא אומר לי ללמוד זוהר, ותמשך את הרב שלך יחד אתך לגיהנום, ותצטק שם, תשלחו את הרב לגיהנום שהוא אשם, הוא לא אומר לי ללמוד זוהר, אבל באמת הרב לא יזכה ללכת לגיהנום, אלא לכף הקלע, ואתה אולי תזכה להפגס לגיהנום, אבל זה רק אם לא חזרת בתשובה, ובאמת לא ידעת, היום אין אחד שלא יודע שצריך ללמוד זוהר הקדוש, ואפילו ילדים יודעים, ואתה לא יכול להגיד לא שמעתי ולא ידעתי!!! וזה לשון ספר הברית: ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון כמו שאמרו בזוהר שיר השירים וכו', ולא עוד שאפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום כמו שאמרו בזוהר פרשת פקודי וכו', וזה השר הגדול הממנה על זה נקרא יופיא"ל כי הוא בגימטריא קבל"ה.

על כן אחי אהובי, אם אתה חפץ באמת לעולם הבא ואתה רוצה להתקרב להקדוש ברוך הוא, תלמד - תגרוס זוהר הקדוש בכל יום לפחות 4-5 דקות, שעה המינימום, וכך תזכה לשכר הגדול שכתבנו בעלון הזוהר מספר 35-36 ובספר ערכה של שעה.

ח. **שאלה:** הכנסתי פתח אליהו המבאר לבית הכנסת והרב הוציא את זה, מה לעשות?

תשובה: לעורר את הרב ולהראות מה שכתבנו כאן, ואם הוא ממשיך ברשעותו, תברחו ממנו, כי הוא בודאי מרבני הערב רב, זרע עמלק שדין רוחין ולילין.

ט. **שאלה:** אני לומד בישיבה גדולה ומפרסמת, ותורם תרם לנו סטים של זוהר הקדוש, וראש הישיבה הורה להוציא את הזוהר, מה עלינו לעשות?

תשובה: זה אחד מהעונות הגדולים ביותר להתעלם מדברי רבי שמעון בר יוחאי ומושה רבנו אשר בודאי על ידם יתגלה מלך המשיח ברחמים, ועל כן תעשו מה שיעצנו למעלה בתשובה א', ואם הוא מתנגד, הוא חיל טוב של זרע עמלק וכו', תקחו נגדו ותהיו באבל, על שבזה את כל אלף הצדיקים, ותצאו נגדו בחרב ובחנית ובקול קורא גדול, ותפרסמו את שמו ברבים ותזהירו את עם ישראל שאף אחד לא

יתחבר להכנס לשיבה הזאת, וענן לעיל. ראה מה שכתב ה'מקדש מלך': מי שלא לומד קבלה פוגם את למווד הנגלה שלמד. וזה לשון ה'מקדש מלך' (תקוני זהר תיקון מ"ג), מאן דאולף תורה שבכתב בשר לחמה של תורה, ושתה יין תורה שבעל פה, עונשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יולף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרשל, גורם לארץ גלותא וכו'. וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה. (עין שם בתיקון ל' שגם הלמוד קבלה בגריסא בעלמא בלי הבנה, לימוד שעה אחת נחשב כמו חודש ימים בלימוד פשטי התורה).

י. שאלה: האם זה אמת ששעה אחד זוהר הקדוש שנה יותר מעשר אלה אברכים שלומדים גמרא כל היום שלשה חדשים?

תשובה: ראה ערכה של שעה, ועלון אור הזוהר מספר 35-36.

יא. שאלה: האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מאורות מימיו?

תשובה: ראה של"ה (מאמר ראשון, מועתק בספר אור הזוהר דף 154 - תפנה למפעל הזוהר לקבל בחינים הספרים).

יב. שאלה: אם הרב שלי אינו אומר ללמוד זוהר, האם הוא לומד תורה לשקמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה?

תשובה: ראה בהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל זי"ע (על שער ההקדמות) ... וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארף קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי. ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דני... מספר התקונים (תיקון ל' דף ע"ז:)... וכל חסדו בציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמיהו הוא דעבדי... ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת ב"ת בישה, וי לון דגרמי ענייתא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדוש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיגי סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור המלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר

סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

יג. שאלה: למה האדמו"ר מהאלמין עושה רעש על לימוד זוהר הקדוש?

תשובה: כתוב בזוהר הקדוש שכל אלו שלא לומדים זוהר הקדוש יפחקו מן העולם במלחמת גוג ומגוג, ופשוט שאנחנו צריכים להציל את כל עם ישראל שיכנסו בתבת נוח של הרשב"י, ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש ינצלו, לכן הקמנו את מפעל זוהר העולמי מתוך אהבת ישראל להציל את כל עם ישראל בכל מקום שהם, ואפילו את רבני הערב רב להחזיר אותם בתשובה!

יד. שאלה: מדוע כבודו אמר שראש ישיבה האומר שאין ללמוד זוהר לא היה צריך לבוא לעולם? הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: לא אני אומר זה, רק המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה (בספרו גנוי המלך דף קפ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

טו. שאלה: מדוע כבודו אמר לי שראש הישיבה שלי יצטרך לבוא בגלגול פעם נוספת, הלא הוא תלמיד חכם גדול?

תשובה: הרב פתיה זי"ע אומר בשם רבי חיים ויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר, עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתיה זי"ע, שעוד בשעת הלונה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

טז. שאלה: למה כבודו מרעיש עולמות שילמדו זוהר למה אין מספיק ש"ס ופוסקים?

תשובה: אמר הרבי מקאמארנא בספרו היכל הברכה: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה

ולחויז, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זוהר חדש... ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י')

יז. שאלה: מי אומר שאלו שאינם לומדים זוהר גורמים לעכב את המשיח?

תשובה: בתקון ל' פתב (הפסא מלך), וז"ל: פמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם פמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעפבים הגאולה רחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

יח. שאלה: מי אומר שכל אלו שלא הורו ללמוד זוהר אשמים על שש מליון יהודים, ועל כל הפיגועים שנעשו עד היום?

תשובה: ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לרבנים וראשי ישיבות, והודיע להם שגזירה גדולה נחתמה על כלל ישראל, חלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, והוסיף דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להצילנו מן הגזרות הרעות רח"ל. על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יורה, לכל יהודי ללמוד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו! - אחרי כן פרצה מלחמה גדולה ונהרגו 6-7 מליון יהודים, פעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם? - ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אומר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבוננו של עולם היה בידם למחות ולא מחו, ואכמ"ל. - ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמוד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה". וכן כתב הגוב"י הגאון רבי מנחם מענדל הלפרין זצ"ל, העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומעניישים אותם על כך, וזה לשון בעל הגוב"י על עץ החיים, מי שאינו לומד נסתר וחקמת ספר הזוהר תסמנה שערותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי עניותא דישראל, הגזרות והמלחמות המשוסות וההרוגות הוא בעצמו הגורם לזה, ובפמליא של מעלה העני יחייבו על דלותו ושפלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים בין אדם לחברו, על שיום הכפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה, עכ"ל. (וכמו כן היום יתבעו את כל האדמו"רים והרבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שכתוב במסכת שבת (נ"ה) ילקוט שופטים, ועין חפץ חיים (במכתב כ"ה), וז"ל: עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע ח"ו על זה).

יט. שאלה: מי אומר שאם נלמד זוהר ננצל?

תשובה: מושה רבנו והרשב"י אומרים: כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאילו שילמדו ינצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו: שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת וננצל.

מוזרי ורבותי אחים יקרים, בואו ונתאחד בלנו בחבורת 70,000 ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזהר הקדוש, ועתה שערי תרועים ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך - אפשר לקבל בחנם את הספרים - הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, בארגון מפעל הזוהר העולמי בבית שמש, 0548-436784.

כ. שאלה: מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש? **תשובה:** טעות גדולה בידך, עוד בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל בד"ץ של הצדיקים הגדולים של רבי יהושע ליב דיסקין זצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיר הקדש בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל, ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גדולי האשכנזים והספרדים. ובספר אור הזהר גדולי ישראל והזהר מאורות הזהר ועוד מובאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת? סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה לך את האמת.

כא. שאלה: דברתי עם הראש ישיבה שלי, הראתי לו הספרים ואמר לי בתקיפות שהחליט, בשום אופן בעולם אינו מסכים להכניס זוהר בישיבה!!! ואמרתי לו, הלא החפץ חיים* והחזון איש זי"ע שאנו תלמידיהם ולומדים בספריהם, הם אמרו ללמד זוהר למה שלא נלך בדרכיהם? פגנו של הראש ישיבה חוורו, ואמר בתקיפות כאן אני הבעל הבית!!! רציתי לאמר לו, כי הקדוש ברוך הוא הבעל הבית, והתאפקתי ולא אמרתי פלום, האם אתם יכולים להסביר לי, למה ראש הישיבה מסרב לילך בדרך של החפץ חיים והגר"א? הלא הוא ליטאי?

תשובה: ראה בשאלות לעיל, ואסביר לך במעשה שהיה: לפני שנה החלטתי לילך לכל הרבנים הגדולים לבקש מהם לכתב מכתבי חזק שילמדו זוהר הקדוש, הגם שהזהר אינו צריך להסכמתם, אבל כך הוא דרכם של האנשים, כל אחד רוצה לשמוע דעת גדולי הדור בזה, ולא חשתי טוב שהלכתי עם פסא גלגלים, החלטתי לשלח תלמיד חכם גדול בעל מחבר ספרים גדולים וקבל כבר הסכמות הרבנים, שילך אל הרבנים והאדמו"רים, הלך לרב גדול אחד שיש לו קהל גדול ובגן גדול [ואולי

א. החפץ חיים: על למוד ספר הזהר אין שום הנבלה. וכן אמר הנאון הצדיק רבי שלמה בלוח זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים זכר צדיק לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הנבלה לברכה. (י"ד)

כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים (ר' יוסף בן שלמה מפוזין הוספות בנין יוסף).

כמה בנינים], וכבר קבל ממונו הסכמה על ספר שלו, אחר שיחה של שתי שעות ענה לו, אני יודע שהזהר יש לו פוח עצום וכו', אבל אם אמור לאנשים שילמדו זוהר אז לא יצטרכו אותי כלל כי רבי שמעון לכל וכו', לכן הראש ישיבה לא רוצה שתלמד זוהר, כי ברגע שאתה לומד זוהר, תתעלה למדרגות גדולות ועצומות, וכל הדרשות ודברי המוסר שיאמרו יהיו אצלך כאפס ואין, כי אם לומדים זוהר זוכים לאמת, ויתברר לך שמוכרים לך רק שקר, ועוד הפעם שקר, והוא לא רוצה בכלל שתתעלה, כמו שהבאנו לעיל בשאלה י"ז וזהו הסוד הגדול והנורא של רבני הערב רב שלא רוצים שתלמדו זוהר (ראה בספר סוד ה' באריכות).

בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שוה מאה מליון שנה תורה, הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם פן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים²], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י) "החלש יאמר גבור אני", וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: "וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו", שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה", בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל.

כתוב בכתבי האריז"ל, שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו פולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוי דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מהם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים³.

כב. שאלה: מה ביכולתי לעשות אם ראש הכולל שלי מסרב שילמד זוהר בכל יום, הרי החזון איש אמר שזהר הוא הספר מוסר הטוב ביותר, ובכלל איני מבין, למה מתיר לנו ללמוד כל ספר מוסר רק לא זוהר?

ב. ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים

ג. ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

על הפסוק: מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר

תשובה: הוא לא ראש כולל, הוא ראש הרוצחים וגזלנים ושתף למלאך המות להרוג אנשים צעירים וצעירות, והוא אשם על האסונות וכל בתי החיים שמלאים עם צעירים וצעירות, כמו שכתב המקביל האלקי הגובא"י זצ"ל, ראה שאלה י"ז.

כג. שאלה: אחד ספר לי שהנכם אומרים שאם אין לומדים זוהר התפלות אינן מתקבלות, האם אמת הדבר? מה המקור לכך?

תשובה: הצדיק המקביל האלקי רבנו יעקב אבוחצירא כותב כך בספרו על הגדה של פסח (ראה באריכות בהקדמה לספרא דצניעותא).

כד. שאלה: הרב שלי עד היום התנגד לכל למוד הזוהר, מה עלי לעשות?

תשובה: להראות את הקונטרס הזה לראש הישיבה, וגם עלונים מספר 35 ו-36 של הזוהר, ולבטח יסכים, כי הוא מזרע ישראל.

כה. שאלה: אם כבר הראתי את הקונטרס הנזכר למעלה לרבי - והוא לא מסכים שגלמוד (שנקרא/נגרוס) זוהר בישיבה, ואף מסרב שאני בעצמי אלמד/אקרא זוהר בישיבה מה עלי לעשות?

תשובה: אז על פי תקוני הזוהר (המהרח"ו, ובעל הסלם הקדמה לתקון עשר ספרות) הוא נקרא מחבל ויש לברח, ואם אין ביכולתך לברח, תארגנו קבוצה נגדו, שההורים משלמים להם כסף מלא, והם גונבים את תורתכם, והמודות שמסגלים אתם לקבל על ידי למוד זוהר הקדוש. [עשו את זה בכמה ישיבות והצלחנו, כי ברגע שהראש ישיבה ירגיש התנגדות גדולה נגדו, יסכים על המקום, ותשלחו לו בדואר - או תשימו לסטנדר שלו שהוא יראה מה כתוב עליו, לא ירצה את הבושה הגדולה שהוא יקבל, ותכף יסכים שכל הישיבה ילמדו 4-5 דקות ביום, ישנם ישיבות שלומדים כל בחור וכל אברך שעה ביום ועושים כל שבוע 4 סיומי זוהר הקדוש, בישיבת "חוט של חסד" ירושלים, תשאל את חבריך ותשמע, וכן יש עוד ישיבות רבות וכוללים].

כו. שאלה: אם הראיתי את הקונטרס הזה לרב שלי והרב יאמר לי: הרי אתה כלל לא מבין ארמית, זה בזבוז זמן, כי העקר הלמוד של תורה שבעל פה היא ההבנה.

תשובה: לא נכון, א. יש מעלה גדולה לגרס זוהר, גם ללא הבנה כי הוא נכתב ברוח הקדש, ובעצם הקריאה, של מילות הזוהר הקדושות - אתה מושיף קדשה עצומה לעולם, דהיינו, משפיע אורות מהעולמות העליונים לעולם הזה, וגם מזכך את נשמתך. ב. ומלבד זאת מעלה גדולה יותר הוא לקרא התרגום בלשון הקדש שהוא תרגום ארמית לעברית - וביכולתינו לשלח לכם ספרים עם תרגום ללשון הקדש. שתקרא בבית, או בישיבה כל יום 4-5 דקות וזו מעלה עצומה.

כז. שאלה: אם רבי אינו מסכים ללמוד זוהר באופן עצמאי בישיבה. ואיני רוצה לעזב את הישיבה, וכרגע אני אובד עצות. מה עלי לעשות?

תשובה: נשלח לך ספרי זוהר, וכל יום תקרא, או תגרוס במשך 4-5 דקות זוהר בבית. ובע"ה ה' יעזר לך.

כח. שאלה: למה כבודו כל כך מרעיש ומדבר קשה נגד האדמורי"ם רבנים וראשי ישיבות שלא רוצים ללמוד זוהר הקדוש?

תשובה: אנחנו בעת בסוף הגאולה ואין שאלה, אם תבוא פצצת אטום חס ושלום, השאלה איפה ומתי יבוא, וכמה קרבנות חס ושלום זה יביא חס ושלום, וכמו שאמרת בדרשה:

רבותי, אין זמן למשחקים, כל בחור ואברך כולל הרוצה להציל את החיים שלו, ידע כי הזוהר הקדוש והצדיקים אומרים ומזהירים אותנו, שמי שלא ילמד זוהר, ימחק מן העולם, אז מה צריכים לעשות? לעמוד בחבוק ידים ולחכות חס ושלום שיהודים ימחקו מן העולם חס ושלום, כן, מי שלא עושה די להציל כל היהודים, יתבעו אותו בשמים כאלו הוא הרג אותם, כמו שכתב הצדיק המקובל הרב גובאי"י זצ"ל.

וראינו איך שבעל הסלם הזהיר את האדמורי"ם והרבנים ואף אחד לא עשה כלום, והם בעת נותנים בשמים דין וחשבון על זה, כן יש מאות מראה מקומות בש"ס ופוסקים על זה, וכל דבר שאני כותב יש לי מאות דפים עם מקורות, ומי שרוצה אתן לו כל המקורות, על מה שאני כותב.

יש לנו 310 מראה מקומות להזהר מרבני הערב רב, מה אנחנו עושים להנצל מהם? מי עושה משהו שעם ישראל ינצלו מהם? מי מגלה לנו האמת?

על כן אני מרגיש שהכל על אחרייתי, ואני החלטתי לומר את האמת בגלוי. אני לא יכול ללכת בדרך של בעל הסלם לדבר יפה, עשיתי את זה כבר 45 שנה, עכשו אין זמן, כל אחד יושב ומחכה לפצצת אטום, אבל לא עושה כלום, להציל את עם ישראל.

על כן אין לנו עצה רק שכל אחד יציל את נפשו ולצאת נגד רבני הערב רב, ויתחיל ללמד 4-5 דקות זוהר הקדוש ביום וכו' ינצל בעזרת השם, זהו הבטחת הרבי שמעון בר יוחאי שרק אלו ינצלו, והשאר ימחקו מן העולם, ואני רוצה להגיע בעזרת השם לכל יהודי בעולם, אני אוהב כל יהודי בין חרדי ובין חלוני, הם גם הילדים של הקדוש ברוך הוא, ויש לי עליהם הרבה יותר רחמנות, כי הם באמת תינוקות שנשבו, אף אחד לא רצה להציל אותם כשבאו לארץ בשנות החמשים, והכניסו אותם לקיבוצים, אז הם לא אשמים כלל, אנחנו אשמים עליהם, צריכים לקרב אותם ולאהב אותם אהבת נפש, ואם לא אומרים תוכחה באהבה, זה סימן שלא אוהבים את היהודים, כך פוסק הספר הקדוש קב הישר והראשית חכמה.

אז צה"ל יושבים וחושבים שנים, איך להציל את ארץ ישראל מפצצת אטום, כל הכבוד להם.

אבל איפה אנחנו? מה אנחנו עושים להציל את עצמנו? ובאמת מי צריך לעורר את העולם אם לא הרבנים? וברוך ה' שיש לנו רבנים צדיקים שכתבו ועוררו אותנו כבר שנים ללמוד זוהר הקדוש, ורק מעט ששמעו בקולם, לכן התחלתי לארגן לחלק בחנם ספרים על חובת למוד זוהר הקדוש לכל יהודי ויהודי, ותראו את האמונה הקדושה שיש לחילים, יש לנו עשרות אלפי חילים ששלחנו להם תקוני זוהר, וחיל אחד ירו בו פדור ממש על יד הלב, והיה לו בפיס תקוני זוהר פורמט פיס שלומד בזה מתי שיש לו זמן, והכדור נכנס רק בכריכה ולא נכנס יותר והראה את זה לכל החילים, [חבל שלא בקשתי ממנו לעשות תמונה, שכלכם תראו]. ואנחנו יושבים ולומדים כל היום, ולא נותנים לנו ללמוד 4-5 דקות זוהר הקדוש להציל אותנו מהמלחמה הגדולה שמחכים כל יום עליה.

הקול קול יעקב!

אין כחם של ישראל אלא בפיהם בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

צה"ל מתפוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שכבר השלימו עם העבדה, שתהיה זו אירן שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל [ח"ו], (והצבא משער שזה עלול לגבות כמליון נפש רח"ל).

המדינה כבר השלימה עם המצב! אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!

ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם!

כל אחד מאתנו מאמין בדברי הנביאים על העתיד להיות במלחמת העולם האחרונה, ושני נביאים התנבאו על כך, יחזקאל וזכריה, ובארו חז"ל כי גוג ומגוג יבואו על ארץ ישראל פעמיים או שלש, ורק בפעם האחרונה הוא יגיע לירושלים, ויחזקאל הנביא מתאר את הפעם הראשונה שיבוא, ושם (יחזקאל פרק לח) מתאר כך:

"(יח) והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני אלוקים תעלה חמתי באפי: (ט) ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: (כ) ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחיית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול."

[ופירש המלבי"ם: והרעש הזה יש לפרשו על דרך המליצה, על גודל המלחמה והשמעת קול כלי תותח וכלי הנשק שיהיו באחרית הימים, המחרבים הרים ומהרסים חומות בצורות בקול רעש גדול ואדיר מאוד, וכל זה הצטייר במחזה הנביא ברעש וההמולה גדולה].

"(כא) וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם ה' אלוקים חרב איש באחיו תהיה: (כב) ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אנפיו ועל עמיו רבים אשר אתו: (כג) והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'".

ואלו הנביא זכריה (ספר זכריה פרק יד) מתאר את המלחמה האחרונה, ושם מתארים הדברים בכוון המזכיר פצצה אטומית, וכך כתוב:

"(יב) וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המקום בשרו והוא עמיד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונן תמק בפיהם: (יג) והיה ביום ההוא תהיה מהומת ה' רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: (יד) וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: (ט) וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל בהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת".

והרשב"י הקדוש מבטיח לנו שאם נלמד זוהר נצל במלחמה הגדולה הזאת.

אנחנו נתן את "המכה הראשונה!"

"נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך... ללמוד זוהר הקדוש ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים" (אסתר פרק ט ב).

כל אחד מאתנו שישתתף אתנו במבצע עולמי זה מקבל שכר כאלו סים כל חדש 70 אלף פעמים את כל הזוהר הקדוש [ראו את החשבון בעלון אור הזוהר 35-36]. כל אחד יכול לקבל בחנם מעלונים ולחלק לכל עם ישראל בכל מקום שהם, וכך נמנע את האסון ונקרב את הגאולה בחסד וברחמים.

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בזוהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד): "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". [באור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!]

פיצד זה אפשרי? - האם יכולים ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! - בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד!

שלא תגידו לא ידענו! - שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו! מי לה אלי!

כל אחד יקח כרך אחד משבעים כרכים וילמד 4-5 דקות ביום ויגמר את זה כל חודש, ויתקשר ל-70 אלף איש שיעשו כן, ויקבל שכר כאלו גמר 70,000 פעמים כל הזוהר הקדוש בחודש אחד.

הקב"ה הקדים לנו רפואה למכה ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם!

עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא! וזאת אפשר רק על ידי תיבת נח - שהיא "הזוהר הקדוש"

אל תגידו לא ידענו! אל תגידו לא יכלנו!

ספר הזוהר הוא פתבת נח שנתפנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא

"והמשפילים יזיירו זוהר הרקיע". אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו". ודא אורה דספרא דא (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא).

הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה"

דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפאן שחבור הזהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה". (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית)

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות פחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זי"ע, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון:

"זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי הנה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

"כבוד תורתכם? קח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות"

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם? קח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים. (אגרת הרמח"ל - קאורות הזוהר)

למזהיר ולגזר שלומים תן כמי נהר!

היצר הרע יודע בודאות, שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטל שלטונו, וזוהי המלחמה האחרונה שלו. על פן הוא מתאמץ להחדיר מחשבות של שטות והבל, הפך האמת ממש.

על פן זהירות סכנה! לא לפול ברשת היצר! כדאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן, יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד עליו לעולם הבא, מה יעשה וינצל: תנא דבי רבי ישמעאל, אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש וכו'... (ספא דף נב:).

ובזכותכם יתקיים בננו הכתוב (שמות פרק טו פ' טז-יח): "תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קניית, תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אד-ני פוננו ידיך, ה' ימלך לעלם ועד", בב"א.

כט. שאלה: האם גם בימינו רואים ניסים גלויים בזכות הזוהר?

תשובה: מה מצעדי גבר כוננו, בנסיעה מיוחדת שנסעתי עם כמה רבנים לאסיפה להגה"צ המקובל הרב בנייהו שמואלי שליט"א ועוד רבנים. הנהג שהסיע אותנו היה עובד בשב"כ, סיפר לנו סיפור מופלא, שהיה הולך הרבה לבקר אצל חבירו באשקלון, שיש לו בנין גדול ומארח אותו בקומת קרקע.

ומספר, לילה אחד, אני ישנתי שם, ונפל טיל על הבית, וכל הבית נהרס, רק הקומת קרקע נשאר שלם ולא קרה לי כלום, אני מסתכל בארון, ואני רואה חבילת ספרים, ומסתכל ורואה את הזוהר הקדוש של שש כרכים, מיד הבנתי למה לא קרה כלום בקומת קרקע.

אני מטלפן לחברי שהוא היה בים המלח, ומספר לו מה קרה, ושואל אותו איך הגיע לך הזוהר הקדוש? וענה לי שמישהו הביא לי את הספרים וביקשתי מהבן אדם תעשה לי טובה, אני לא צריך הספרים האלו, והבן אדם אמר לי, תעשה לי טובה

תחזיק את זה בבית, זה סגולה גדולה לשמירה, ומאוד התעוררתי מכך והתקרבת ל'ה' בלימוד זוהר הקדוש, עד כאן דבריו.

מכאן ילמד כל אחד לעצמו אם רק מניחים את ספרי הזוהר בארון כבר ניצלים מהתקפת טילים, אם לומדים ועוסקים בקביעות בזוהר הקדוש בוודאי מצילים את כל משפחתו ואת כל העיר ואת כל היהודים, לכן אחי קום מה לך נרדם ותזכה ותזכה גם לאחרים ללמוד ולדבוק בזוהר הקדוש.

ובכך להמשיך את נשמת הרשב"י הקדוש אצלינו שתגן עלינו כמו שהבטיח כי כל זמן שהוא בעולם הוא מגן על כל ישראל.

ל. שְׁאֵלָה: האם יהודים פשוטים יכולים להביא את המשיח?

תְּשׁוּבָה: דוקא בזכות החיילים הפשוטים יבוא משיח!!! - סיפר פעם הרב הקדוש רבי יחזקאל משינאווא לבני ביתו: -לפני זמן רב בקרתי בחצרו של הרב הקדוש רבי מאיר מפרימשלאן. השעה היתה שעת לילה מאוחרת וכיבדני רבי מאיר והזמין אותי לסעוד יחד עמו את סעודת הערב בביתו, בעוד אנו גומלים חסד עם העלובה, ולפתע על דלת הבית נשמעו נקישות קצובות והחלטיות, מיהר השמש לפתוח את הדלת. בפתח הבית ניצב לו חייל יהודי בצבא רוסיה שהגיע אל העיר יחד עם חיילו פלוגתו. כשירד הלילה נשארו החיילים לחנות בעיר, והחייל ביקש לנצל את ההזדמנות ולזכות בברכת הרבי, ציווה רבי מאיר להכניסו ובירכו בנשיאת כפיים על ראשו כשפניו מאירות וצהובות. משיצא החייל את הבית פנה אלי רבי מאיר ואמר: - "דע לך, כי משיח יבוא, לא בזכותי ולא בזכותך, אלא בזכותם של החיילים היהודיים בעלי מסירות נפש". (ספר שכר ועונש)

לא. שְׁאֵלָה: איך אני יכול לעזור לעם ישראל שלא יהיה פיגועים ופצצות? האם זה עולה כסף?

תְּשׁוּבָה: ניתן לך חוברות כוח הזוהר כמה שאתה רוצה בחינם כדי לחלקם ולהפיצם בכל ישראל.

לב. שְׁאֵלָה: אני גר במקום של חילונים, ובכל מקום שאני הולך אני מוצא ב"ה את ספרי הזוהר הקדוש, אז אני רואה שאתם מצליחים מאוד בעבודה, האם אפשר לי גם לעזור לכם?

תְּשׁוּבָה: סליחה! אתה כותב חילונים, אצלינו אין דבר כזה חילונים, יש לנו רק דבר אחד יהודים, אם הוא יהודי ואתה חושב עליו מה שאתה חושב, אני חושב להיפך, אני חושב עליו שהוא צדיק, הוא סך הכל תינוק שנשבה, ואם הוא יתקרב להשם, תראה כמה גדול הוא, ולמה לקרוא שם כזה? ובוודאי כל אחד שילמד זזה"ק תאיר נשמתו ויתעורר להתקרב להשם יתברך. ואדרבא אני למדתי מהבעל שם טוב

והחפץ חיים זי"ע שכל עבודתם הייתה לקרב את האנשים הפשוטים, כי מעלתם גדולה מאוד וחשובה הרבה בשמים, כידוע.

לג. שאלה: איך נזכה לאחדות של כל עם ישראל באהבה ובשמחה? ואיך תבוא הגאולה?

תשובה: כבר כתב רבנו הרמח"ל זי"ע אשר בריחת רשב"י למערה עשתה ענין התיבה שבסודה נעשה הזוהר אשר בו נכללו כל השישים ריבוא נשמתין... וזהו שנאמר (ישעיה נב יב) **כִּי לֹא בְחַפְזוֹן תֵּצְאוּ וּבְמִנְסָה לֹא תֵלְכּוּן כִּי הַלֵּךְ לְפָנֵיכֶם ה' וְגו'...** כי הלא הפעולה הזאת אינה צריכה להימצא אלא בזמנה, פירוש שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה... בדרא דמלכא משיחא, עכ"ל, נמצא שכאשר כל ישראל יתאחדו בזוהר הקדוש תיכף תבוא הגאולה ברחמים, וכל זה מוטל על כל ראשי הישיבות והרבנים ומנהיגי הקהילות והאדמורי"ם, שיצוו לתלמידיהם לעסוק בזוהר הקדוש, וכל מי שאיכפת לו באמת מצער השכינה הקדושה, בוודאי יתאחד בזה. ואם לא בידוע שלא עמדו רגליו על הר סיני (הצה"ק ר' יהודה פתייה זי"ע).

לד. שאלה: אנו גרים באזור הדרום, וממש יורד גשם של טילים, ורק בחסדי שמים לא היו נפגעים, הילדים מפחדים ולא רגועים, מה יש לנו לעשות להינצל?

תשובה: כבר סיפרנו איך שניצל יהודי באשקלון בקומת קרקע, שכל הבנין נחרב מפגיעה ישירה של טיל, ורק במקום שהיה נמצא סט זוהר הקדוש נשאר בשלימות, וכך ניצל אותו יהודי (ראה שו"ת כ"ח), ובאמת זה לא פלא, רק צריך לדעת כי כאשר לומדים זוהר הקדוש, אזי נשמת הרשב"י הקדוש בא ונמצא בינינו כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, דבכל פעם שאנו אומרים באידרא **"איתעטר רבי שמעון"**, מיד מתעטר ו**בא ויושב בינינו**, והצדיקים הגדולים היו זוכים ממש לראות זאת בעיניהם, אמנם, אנו לא זוכים לראות, אבל יודעים ומאמינים שכך הוא ממש. ואם יש לנו את הרשב"י אז אין לנו מה לדאוג כלל, כמו שידוע הסיפור שכתוב בזוה"ק שהמלאך הממונה נשלח להחריב את העולם והרשב"י עצר אותו בכוח קדושתו, אבל אין לנו לדאוג רק לעצמינו אלא אנו צריכים להתחשב בכל היהודים, ולזכות לכולם שילמדו בזוה"ק כי הוא המגן האמיתי שיש לנו ומובטח לנו כי העוסק בזוה"ק ובתורת הארז"ל הקב"ה משתבח בו בפמליא שלו בכל יום, ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי ואהובי המלך, ומכריזים לפניו **"הו זהירים בדיוקנא דפלוגני" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות יש לו רשות לבטלם.** (ראה פתיחה ומבוא לזוהר הקדוש, בהוצאת ישיבת היכלא דרשב"י י-ם בראשות המקובל הגה"צ הרב בנייהו יששכר שמואלי שליט"א).

לה. שאלה: מפני מה כבודו נכנס בעובי הקורה, ולא מסתכל לא לימין ולא לשמאל, מה שלא ראינו עוד צדיקים שעוסקים בזה כך?

תשובה: לפני 45 שנה בארצות הברית ראיתי מצב נורא של עזרה רפואית, ואירגנתי ויסדתי את ארגון הצלה, וממני למדו ועשו עוד ארגונים, עד שהיום יש קרוב לעשר אלפים אנשי הצלה וכך ניצלים הרבה נפשות בישראל. [ויהודי אחד הלומד שעה אחת זוה"ק בשבת, שווה יותר מכל הזכויות שנעשו במשך 45 שנה].

עוד התעוררתי ממרן בעל **החפץ חיים** שצריך לדאוג לכל יהודי אפילו הרחוק ביותר, כי באמת אין יהודי רחוק רק שלא הגיע אליו הדיבור הנכון מהבן אדם שיש לו אהבת ישראל אמיתית, שאוהב את כל אחד מישראל לכל הפחות כמו הילדים שלו, (ראה שכר ועונש ח"א), ואמרו חז"ל שמצוה עלינו לידבק בדרכיו של הקב"ה, והשי"ת חושב מחשבות לבלתי ידח ממנו ידח, כמו כן על כל יהודי צריך לחשוב מחשבות להציל את עם ישראל ברוחניות ובגשמיות, כי באמת הכל אחד, כי גם הגשמיות של יהודי זה רוחניות, וכאשר ראיתי את מאמרי גדולי ישראל כי רק בלימוד הזוהר ניצל מן הפורענות, ואפילו היהודי הרחוק ביותר כשילמוד זוה"ק מיד יחזור בתשובה, וכך יתרבה אהבה ואחוה בעם ישראל, וניגאל ברחמים (עי' אור הזוהר, מאורות הזוהר, גדולי ישראל והזוהר, ועוד), לא יכולתי השקט והבנתי, כי בדקה אחת שיהודי לומד זוה"ק זוהי הצלה וטובה גדולה יותר מכל ארגון הצלה שמציל חיים, כי זה רק לאחר המעשה וגם במוגבלות האדם, ואילו לימוד הזוהר הקדוש מציל קודם הפרענות וגם לאחריה, ועוד בכוח רוחני שאין לתאר ואין לשער לכל עם ישראל. ונזכרתי בדברי החפץ חיים זי"ע כאשר עשו אסיפה לעשירים להתרים מיטות לבית החולים, קם עשיר ויענה עזות, ואמר ומה אלו הבחורי ישיבה תורמים? השיב לו החפץ חיים, הם תורמים שלא יהיו בכלל חולים, [וכידוע שבישיבת החפץ חיים למדו הבחורים ואברכים זוה"ק על הפרשה כל שבוע]. וכן כידוע **שרק המקושר לתורת הרשב"י ולומד זוה"ק הוא הלומד תורה לשמה**, [עיין בפירוש בעל החסד לאברהם על פרקי אבות, א' ג'] ורק תורה לשמה מצילה מן היצר הרע (אוה"ח תרומה) ומקיימת את העולם (נפש החיים-וולאזין), ועוד רק הלומד זוה"ק נשמעת ומתקבלת תפילתו (בגדי השרד- הצה"ק ר"י אבוהצירא), על כן, מה לי אם יש עוד צדיקים או שמא נשארתי לבדי, אחד היה אברהם, ועל כן נקרא אברהם העברי שכל העולם מעבר אחד, ואברהם מעבר הנהר, כן, כל יהודי צריך לראות עצמו, שאין עוד מי שיעזור לו, והכל מוטל על כתיפו, (עיין תחילת ליקוטי מוהר"ן חלק שני) ואם כך יעשו כל ישראל, אז, ריווח והצלה יעמוד ליהודים בשמחה ובששון בגאולה השלימה אמון.

לו. שאלה: מה ראיתם לחלק את הזוהר דווקא ל-70 חלקים?

תשובה: סייעתא דשמיא מיוחדת היתה שחילקנו את הזוהר הקדוש ל-70 חלקים, וכעין השאלה בזוה"ק פרשת שמות (ה:): מה ענין בשבעים נפש שירדו ישראל מצרימה? ומבאר שם, שהוא כנגד 70 אומות, ולכן נצרך 70 נפש בני יעקב בקדושה, כדי לבטל את כוחם. נמצינו למדים שהתאחדות עם ישראל

בלימוד 70 איש לכל סיום, הוא ענין גדול לבטל את כל הצרים והקמים עלינו, וכך נאמר בזוה"ק (בשלח נח: עיי"ע טעמי המנהגים בענין 70 פרי החג), בסוף הגלות, כל שבעים ראשי האומות שהיו, הם בעצמם יחזרו בגלגול, ויתקבצו להילחם על ירושלים, ולזה צריך התאחדות 70 איש לומדי זוה"ק אלף פעמים לכל הפחות, שמלבד השתתפות הרבים בלימוד הקדוש שזה ענין נשגב מצד עצמו יש בזה גם סוד של "האלף לך שלמה", וכך נזכה לבטל 70 אומות העולם להכריתם ולבערם מן העולם, וכן לשמירת מיוחדת של אלף המגן, אכי"ר. (וכבר נתבאר בספרינו "זכותא דבר יוחאי" גדול ענינו ושכרו של הלומד זוהר - עין לא ראתה).

לה. שְׁאֵלָה: לא הבנתי מדוע "מפעל הזוהר העולמי" מתאמץ כ"כ להגיע לאלף סיומים?

תְּשׁוּבָה: אנו לא הראשונים שהתחלנו בזה. הבית דין הגדול בירושלים כבר בשנת תרפ"א הרעישו את כל העולם בענין זה, לאסוף ולכנס את כל היהודים מנער ועד זקן ולקיים אלף סיומי זוה"ק, כדי לבטל מעם ישראל כל הגזירות ולהכניע את כל אויביהם, והם בוודאי ידעו הסודות הגדולים הטמונים בזה. ובס"ד זיכנו מן השמים לטעום מן הסודות האלו, כמו שכתוב בזוה"ק פרשת פקודי (דף רכז:), ששלמה המלך היה עוסק בבירור הניצוצי קדושה אשר נמצאים בבחינת אלף ימי חול, והם סוד הגלות שנמשכו אלף שנים, ואמר עוד שם, כמה דאית אלף יומין דקדושה הכי נמי אלף יומין דסט"א, ולבררם יתכן אפילו בשנה אחת לברר כל בחינת אלף יומין האלו (רמ"ק, מקדש מלך, מפרשים), עיי"ש, ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לכך, שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלכו הוא ורבי אלעזר בנו למערה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לערוך התיקון למסור נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמטונים והחרולים מן השדה. ואמר הרשב"י, אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפע מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, משהו יותר חזק מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [כמו רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירות נפש בתכלית הגדולה ביותר לתורה הקדושה, שאטרח מאוד מאוד ואשקיע עמל רב ביגיעה עצומה בלימוד התורה עם פרישות מהבלי ותענוגי עוה"ז, וכך אגלה סודות התורה, אפרש לכולם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגנזי המלך העליון כבן שנכנס בגנזי אביו לגלות אורות עליונים, ועל ידי האור העצום הזה אבריא החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדינים מן הקדושה. ועל ידי מסירות נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות קשות ולהשפיע לעולם חיים ושלוש, לכל ישראל האיר בסוד התורה הבהיר וכל הכוח הגדול הזה ודאי נצרך ביותר לדורינו הדור האחרון, דור ביאת המשיח (מהרצ"א מדינוב).

וכתוב בזוהר שהרשב"י הוא נקרא שבת, ושבת כידוע היא בבחינת עלמא דאתי, וכתב הבן איש חי, ששבת הוא בבחינת אלף פעמים מיום חול.

וכן מובא באור החיים (בראשית פרק א פסוק א יב): עוד ירצה באומרו "בראשית" על דרך אומרם ז"ל (זוהר חדש בראשית ב ד) כי אלף עולמות נעלמים ברא ה', וקורין אותם חז"ל, עלמין דכיסופין (אדרא זוטא האזינו רפח), והם הרמוזים בפסוק "האלף לך שלמה" (שה"ש ח יב) ומעתה התחיל הכתוב בבי"ת כי האל"ף כבר קנתה מקומה שבה ברא אלף עולמות כשמה של אל"ף, עכ"ל. וכדי לזכות לתיקון העולם של ביאת המשיח אנו צריכים לגלות עולמות אלו על ידי לימוד אלף סיומי זוהר. ובאבן עזרא (שיר השירים פרק ח פסוק יא): **האלף לך שלמה - יאמור למשיח... על כן צריכים אנו להתאמץ להגיע לאלף סיומי זוהר ואז נזכה לביאת המשיח, ולגאולה השלימה באהבה וברחמים בלי שום חבלים ונסיונות, ויתגלה מלכותו יתברך בכל העולם כולו, ויתקיים בנו הפסוק "ואין עמו אל נכר", יראו עינינו וישמח לבינו ותגל נפשנו בב"א.**

לח. שאלה: אנחנו בחורים משיבה בצפת, דיברנו ביחד כמה בחורים עם הראש ישיבה ואמרנו לו שאנחנו רוצים ללמוד כל יום שיעור בזוהר הקדוש, לשמחתינו הראש ישיבה לנו כל הכבוד, רק תעשו זמן מסיום שאז כל הבחורים ילמדו זוהר הקדוש, השאלה כמה זמן יש לנו ללמוד ומה ללמוד?

תשובה: תלמדו כל יום לכל הפחות שעה עם התרגום, כמו שכתבו גדולי ישראל במכתבם, וכך תוכלו לגמור פעמים בשנה כל הזוהר הקדוש, וכך עושים כבר בהרבה ישיבות, כמו ישיבת חוט של חסד ועוד.

לט. שאלה: אנחנו בחורי ישיבה ויש לנו שיחה עם המשגיח כל שבוע ובכל יש הרבה בחורים שאין להם יראת שמים, מה העצה לכך?

תשובה: הזוהר הקדוש אומר שאי אפשר להגיע ליראת שמים, וכן כתב רבינו הקדוש יצחק איזיקי' יחיאל ספרין מקומרנה, (נוצר חסד, פרק ד' משנה כ'), ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית.

הסגלה השביעית פי העוסק בחכמה הזאת וממלא פיו שחוק בו ממלא לבו יראת שמים ויראת חטא ויוסיף אמן בעבודה וזה בדוק, פי אפלו גרסה לשון הזוהר יראה אל האדם שמחה בנפש ביראת השם כאלו עוסק עם הצדיקים בגן עדן ואם גברא לא חזו מזליה חזי בן אין ספק שזה עקר עסק התורה בגן עדן בין הצדיקים. (אור נערב חלק חמישי פרק ב')

ולמוד הזהר הקדוש סגלה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים)

ותאמין לי אחי, מי שאינו לומד זאת החכמה הוא כמו הדר בחוץ לארץ ודומה כמי שאין לו אלוזק", אחר שהתאוות מתגברים והיצר מסית ומכניס באדם ספקות בהאמונה, אבל המשים נפשו בכפו ועוסק בחכמה וכו' וביזהר להבין, נתבשר בלב כל

חכם לב השגת החכמה ויראת שמים הרוקמת צח וצלול נאמת, ולא ישאר לו שום ספק בדרכי השם המפליא פלאות, וינעמד על עקרי ענני אלוקות אלקי ישראל, ולא ישאר לו שום ספק וקושיא כלל. (ספר סוד מרע ועשה טוב)

ותכלית הדברים, כשתדבק נפשך בספרי יראים, שתראה בכל עת חיובך לבוּרא כל עלמין, ובפרט בספר הזהר עיקרא דכולא, והוא ילהב לך בשלהובא דאשא, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. (ספר סוד מרע ועשה טוב)

זוהר לתקן נפש רוח נשמה

הנה מרגלא בפומיה דרבינו מזידיטשוב לומר תמיד לאנשי שלומנו ותלמידיו ולכל באי ביתו, כי רק הלמוד הקדוש הזה הוא שדברה תורה שהוא מגן ומחסה נגד המקטרגים ונגד היצר הרע, שיזכו לתקן את נפש רוח נשמה שלהם, נקי ובר מכל סיג ופגם, לטהר ולקדשם בקדשה עליונה.

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים החשובים, מדוע לא לומד בזהר הקדוש והתקונים ובכתבי האר"י זכרוננו לברכה, וענה בשברון לב: רבי, מה אעשה כי ללמוד הקדוש הזה צריכים קדשה יתרה וטהר גברא, ואני אין בי זאת, ואיך אוכל לגשת לקדש קדשים ללמוד. ואמר לו רבינו: אם אינך עוד קדוש וטהור, צא ולמד למוד הקדוש הזה ותדבק בו וזכה ראה וקדש, ואז תתקדש ותתטהר, כי אי אפשר בדור הזה להשיג דבר מה בלעדו. (הקדמה לספר צבי לצדיק)

למדן משפה ולחוץ לא יטעם לעולם אור התורה ולא יתחדש לו שום אור, וכל החדושים שסובר כמחדש בספרות זרות וגרסות בהכל הבלים הם הפך הלכה אמתית ולטהר את הטמא וכו', והזהר שהוא מאיר העינים מתוק לנפש ישראל המשפלת, שיתחדש לו בכל עת רגע אור חדש ממש עד שנעשה בריה חדשה על ידי הזהר ומרן האר"י זכרוננו לברכה.

אם כן אתה רואה שעל ידי לימוד הזהר הקדוש מתבטל כל היצר הרע ובאים ליראת שמים טהורה.

מ. שאלה: האיך אני יכול לזכות להבין טוב את הגמרא ודברי המפרשים והפוסקים, המוח שלי אטום?

תשובה: הנה לשונו של הספר "מאה שערים" (אמרי קדש): טמטום הלב הוא שנעשה הלב אבן, יש לזה עצה היעוצה, והבחירה ביד האדם, והיא ללמוד ספר הזהר, כי "זהר" הוא מלשון הארה שמאיר במקום חשוך וכו', כי מה אכפת לו לקורא אף שאינו מבין, אפלו הכי הוא "סגלה".

ובספר אמרי קדש סטרעליסק (אות יט): להבין ענין טמטום הלב וטמטום המוח שטמטום הלב היא שנעשה לב האבן וכו', ועצה היעוצה לזה לטהר את עצמו במקנה וללמוד ספר הזהר כי זהר הוא מלשון הארה שמאיר במקום החשוך וכו'.

לעוסק כל היום בלמוד ש"ס ופוסקים - תלמידי חכמים ובני ישיבות העוסקים כל זמנם בלמוד התורה, צריכים להקדיש בכל יום זמן לקריאת מספר דפים בספר הזהר, שזכות הקריאה הזאת, מלבד כל מעלותיה לכלל ישראל, תועיל להם ביותר שיזכו להבין את למודם ולזכרו, וכן להתעלות רוחנית גדולה, כנראה בחוש.

מִרְן רַבֵּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן, בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, מְבַאֵר אֶת מֵאֵמֶר הַגְּמָרָא "כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מְכַרְזֵת עָלָיו מִבְּחוּץ", שְׁכָל הָעוֹסֵק בַּחֵלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זוֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בַּחֵלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאִף מִרְן הִגְאֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֶן צִיּוֹן אֲבָא שְׂאוֹל זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמוֹן הִיָּה מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בְּעוֹדָם בַּחוּרִים צְעִירִים לְקָרָא בְּכָל יוֹם מִסְפֵּר דְּפִים בְּסֵפֶר הַזֹּהַר, שְׂיַעֲזֹר לְפָתַח אֶת הַלֵּב לַתּוֹרָה וּלְזַכֵּר הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מְלֵא וְגָדוֹשׁ בְּמוֹסֵר וּמְלֵהִיב בְּיוֹתֵר לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, וְזוּהוּ סֵפֶר הַמוֹסֵר הַטוֹב בְּיוֹתֵר.

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַקְּנֵה הַקָּדוֹשׁ עַל הַפְּסוּק "וְשַׁבְתֶּם וְרֵאִיתֶם כּוֹי' לְאִשֶּׁר לֹא עֲבַדוּ", כִּי מִי שֶׁעוֹסֵק דְּוָקָא בַּנִּגְלָה וְלֹא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא "לֹא עֲבַדוּ", גַּם אֵינּוּ נִקְרָא תַלְמִיד חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תַלְמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינּוּ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית, יַעֲוִן שָׁם...

וְכִיּוֹן שְׂיַדְעֵת כִּפְמָה גְדוֹלָה מַעֲלַת לַמּוֹד חֶכְמַת הָאֵמֶת כּוֹי'... יִדְעַה גְדֹל הַחַיִּיב וְגִדְל הַשֶּׁכֶר לְמִי שֶׁלּוֹמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמּוֹד הַזֶּה בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוֹשׁ מֵאֵמֶר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה בְּשָׂעָה אַחַת מֵהַ שְׁלֹשׁ יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשֻׁט שֶׁנָּה תַמְיָמָה (לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלֵךְ, תַקּוּנֵי זֹהַר מ"ג).

וְכֵן אָמַר הִגְאֹן הַצְּדִיק רַבִּי שְׁלֵמָה בְּלוֹךְ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה מִשֵּׁם רַבּוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה, שֶׁעַל לַמּוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר אֵין שׁוּם הַגְּבֵלָה כִּי רַבּוֹ מְדַרְשׁ, וְהִיָּה הַחֶפֶץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכֹל שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל שְׁבַת אֶת הַזֹּהַר שֶׁל אוֹתָהּ פֶּרְשָׁה וְאֶפְלוּ לְבַחוּרִים. (ר' יוֹסֵף בֶּן שְׁלֵמָה מִפּוֹזְנ'ן, הוֹסְפוֹת בְּנֵי יוֹסֵף)

רַבְּנוּ מִרְן הַחַזוֹן אִישׁ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֹהַר כְּסֵפֶר מוֹסֵר, וְאִף לְמֹד בְּעַצְמוֹ עִם בֶּן אַחֲוֹתָיו, הִגְאֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה. וּבְסֵפֶר מַעֲשֵׂה אִישׁ, (עֲבָדוֹת עַל מִרְן הִגְאֹן הַקָּדוֹשׁ הַחַזוֹן אִישׁ ז"ל): שְׂאֵמֶר: לְשׁוֹן הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֵמֶרִי חַז"ל. נִתֵּן לְהַאֲרִיךְ עַל כֶּף בְּעוֹד עֲבָדוֹת רַבּוֹת, אִף דִּי בְּכָף לְמַבִּין.

סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ - הוּא הַמְרַפָּא לְנֶפֶשׁ הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר שְׂקִים! בְּכַח הַקְּרִיאָה בּוֹ לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם וּלְרַפְּאָה מִכָּל חָלִי וּמִכָּל מַדּוֹת רְעוּת וְתַאוּוֹת רְעוּת רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, עַד שֶׁהִיא מְאִירָה וּמְזַהֶרָה בְּאוֹר קָדוֹשׁ וְעֵלְיוֹן. וְכָל הַאֲזַהֶרָה אוֹדוֹת לַמּוֹד הַקְּבֵלָה וְהַהֲגֵבְלוֹת עַל כֶּף לֹא נֶאֱמָרוּ כָּלֵל וְעַקֵּר עַל לַמּוֹד פְּשֻׁט הַזֹּהַר וּמוֹסְרָיו וְעַל הַקְּרִיאָה בּוֹ, אֲלָא נֶאֱמָרוּ עַל לַמּוֹד בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַכּוֹנָנוֹת, שַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים, עַץ חַיִּים וְכוּ', אֲשֶׁר לְלַמּוֹדֵם נְצַרְכוֹת הַכְּנָה גְדוֹלָה וְאֲזַהֲרוֹת גְּדוֹלוֹת. וְלָכֵן אֵין בְּכָף כָּל חֶשֶׁשׁ, וְתוֹכֵל לְצַמַח מִכֶּף רַק טוֹבָה וּבְרָכָה לְאָדָם עֲצֵמוֹ וּלְכָלֵל יִשְׂרָאֵל.

מא. שאלה: מה אפשר לעשות שלא ימותו כל כך הרבה צעירים וצעירות בר מינו, ואלו החיים יש עליהם שאלה האם זה נקרא חיים?

תשובה:

כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתר, הם גורמים שְׁמִישִׁיחַ ילֵךְ רַמֵּן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב, וְכֵן הֵם גּוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֶרֶב וּבִזָּה וְהִרְגוּ וְאָבְדוּ בְּעוֹלָם

אִפְלוּ כָּל אֵלּוּ הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים לְעֲצָמָם (הם) עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן (כתוב) "וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב", (רוצה לומר שלא ישוב לעולם), וְזֶה רוּחַ שֶׁל מְשִׁיחַ.

אִפְלוּ כָּלֵי אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדִין לְגַרְמִייהוּ עֵבְדִין, בְּהֵוְאָה זְמַנָּא (תהילים עח טל) וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמְשִׁיחַ.

כעבדים ושפחות המשמשים את רבם על מנת לקבל פרס.

אמנם העוסקים בזוי התורה שהם בחינת התורה כפי מה שעוסקים בה בעולם הבא, עליהם נאמר (שם) ארף ימים בימינה, לעולם שכלו ארף, כבן הנכנס לפני ולפנים ומשמש לפני אביו שלא על מנת לקבל פרס. עד כאן לשון מורינו הרב חיים ויטאל זכרוננו לברכה (בהקדמתו לספר שער ההקדמות) שם.

ה. בההוא זמנא ויזכר כי בשך המה וכו' הינו כי הקדוש ברוך הוא מלמד זכות עליהם, כי התרשלותם בלמוד חקמת הקבלה הוא מחמת מעוט הבנת מצד חמר העכור, כי הם בשך ודם וקרוץ מחמר, (באר לחי ראי).

ו. רוח הולך ולא ישוב וכו' ודא איהו איהו רוחא דמשיח הינו שבשביל זה הולך רוחו של מלך המשיח ומתאחר כל זמן ארף פזה ולא בא הנאלה עוד, משום דרוח אלקים נשיב רק על אינון דמתעסקי בחקמת הקבלה, שהוא סוד החקמה קדומה, אשר רק על ידה תוכל המלכות להבנות, (באר לחי ראי).

ז. ודא איהו רוחא דמשיח עין מה שכתב במסכת עבודה זרה (דף ת.): אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף וכו' (ישעיה נז טו) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי, עד כאן. ועין שם מה שכתוב בדברי התוספות (בדבור המתחיל כי רוח) וזה לשונו: משיח נקרא

ד. אפלו כל אינון דמשתדלין באורייתא וכו'. לגרמייהו עבדין וכו' עין מה שהקשה מורינו הרב חיים ויטאל זכרוננו לברכה בהקדמתו לספר שער הקדמות (דף א.) וזה לשונו: דבר קשה מאד מאד לומר, וכי בשופטני עסקיני ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה. והראיה על זה אמרו דרך כללות ואפלו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמייהו עבדי. ואין לומר דמלת כל היא יתרה ומשבשבתא, שהרי מקרא דורש (ישעיה מ ו) וכל חסדו כציץ השדה, שלא נאמר וחסדו, אלא וכל חסדו. לרמז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנקראת (משלי לא כו) תורת חסד על לשונה, הם דומים בחסד ההוא אל ציץ השדה משום דלגרמייהו עבדי (עד כאן הוא לשון מורינו הרב חיים ויטאל זכרוננו לברכה שם בפרוט הקושיא).

ועין שם בהמשך דברי מורינו הרב חיים ויטאל זכרוננו לברכה שמאריך שם בכמה הקדמות כדי לבאר התרוץ, וכתב שם בסוף דבריו (בטור ג' שם) וזה לשונו: פרוש כי הנה כל מדותיו יתברך הם מדה כנגד מדה, ולכן העוסקים בפשטיה הגופניים הטובים עליהם נאמר (משלי ג טו) בשמאלה עשר וכבוד, הוא הפרס הנתון להם בעולם הזה, כי פי עסקם בתורה הוא בבחינת היותם בעולם הזה בדיני היותם בעולם הזה בדיני אסור והתר טמאה וטהרה וכו'. והם כנגד העבד העובד את רבו, שבודאי הוא על מנת לקבל פרס, וכל חסד דעבדי וכו'

אוי להם מי שגורמים שילך מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה ואינם רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת ממנה נביעת החכמה שהיא י' והב' נשארת יבשה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם.

(תקונים תקון ל' דף עג:)

וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבשה.

וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא.

מלכות, ומפני שנתתיחה בעקלה (זעיר אנפין), נצטירו בה ב' זרועותיו שחפקה בהם והוא באמצע.
 י. וי לון דגרמין עניותא וחרבא ובזה וכי. עין מה שכתוב בכסא מלך (אות מ) וזה לשונו: שלא תאמר פמה עשירים שאין מקפידים אם יבוא משיח או לא, כי יש להם על מה שיסמכו וישימו זהב כסלם. לזה אמר דגרמין עניותא להם, ואז ישתוקקו למשיח ולא ימצאוהו. עד כאן לשון הכסא מלך שם.
 יא. דגרמין עניותא וחרבא ובזה והרג וכי. עין מה שכתוב במס' שבת (דף לב) בעוון וכי בטול תורה חרב ובזה רבה ודבר ובצרת בא ובני אדם אוכלין ואינן שבעין ואוכלין לחמם במשקל. דכתיב (ויקרא כו כה) והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית וגו', ואין ברית אלא תורה שנאמר (ויקרא לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה וגו', וכתיב (ויקרא כו כז) בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים וגו', עד כאן.
 ופרש רש"י שם וזה לשונו: דכתיב נקם ברית, ואין ברית אלא תורה דכתיב אם לא בריתי יומם ולילה והגית בו יומם ולילה. וכתיב חרב, ועל ידי חרב דהינו משלחת גרוי מלחמה הבזה באה. וכתיב (ויקרא כו כה) ושלחתי דבר, הרי דבר. וכתיב בשברי לכם מטה לחם, הרי בצרת. עד כאן לשון רש"י שם.
 והנה שם בדברי הנקרא מה שכתוב בעוון בטול תורה, משמע דרצה לומר שאף על פי שלומדים תורה, היות שאין לומדים בכל זמן שהם יכולים ללמוד והם מבטלים תורה בחלק מן הזמן, לכן הם נענשים בחרב ובזה ודבר ובצרת.
 וכאן בדברי התקונים איירי באופן שלומדים תורת הנגלה, ותורת הקבלה הם מבטלים לנמרי, על זה הוא אומר שהם נענשים גם כן בעניות (שהוא קעין בצרת) וחרב ובזה. ובזה הוא יותר חמור שהם נענשים גם כן בהרג ואבדן חס ושלום.

רוח, דכתיב (איכה ד ט) רוח אפינו משיח השם.
 ח. מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב וכי. עין מה שכתוב בבאר לחי ראי (בגנה"ה של בנו בעל מנחת אלעזר) וזה לשונו: לכאורה קשה הפלא ופלא הלשון ולא יתוב לעלמא, דקאי אל רוחא דמלך המשיח כנוצר, וחס ושלום לומר דלא יתוב לעלמא. דהא אפלו הרשעים האלו שמרחיקים וממאסים בחכמת הקבלה, ועבדין הפל רק לגרמיהו גורמין ארף הגלות ומעכבים ביאת המשיח, אבל על כל פנים יתוב בזמן מאחר, אבל לא שלא ישוב לעולם חס ושלום.
 אף הפרוש בעל פרחף כמו שהביא אדוני אבי מורי ורבי זכותו יגן עלינו בדבור הקודם מלשון התקוני זוהר הקדוש תקון מג"ג (דף פב) דגרמין כאילו אחזר עלמא לתהו ובהו. וקאי על זה הלשון גם זה דלא יתוב לעלמא, הינו דאחזירו עלמא לתהו ובהו. וקאי רק על אותו הזמן ואותו הדור שמרחיקין האנשים הרשעים את ביאת משיח צדקנו מבחינת עולם הקטן שהוא בחינת כל אדם בכל דור ודור. ואולי קאי רק עליהם שהם לא יראוהו, יען שהרחיקוהו, אבל בא יבוא במהרה בימינו ברחמים, עד כאן לשון הגה"ה בספר באר לחי ראי שם.
 ט. דגרמין דיזיל ליה מן עלמא וכי יבשה וכי. עין מה שכתוב בספר באר אברהם וזה לשונו: אז (תהלים עח טל) רוח הולך ולא ישוב, דא רוח דמשיח דהולך כנוצר לעיל. בגין דמשיח הוא בכל דור ודור הוא בא, אם זוכין ישאל אז אותו יום ממש נגאלים. אבל לשאינם עוסקים בחכמת הקבלה, אז (ישעיה יט ח) ונהר יחרב ויבש, דגרמין דאסתליק נביעו דחכמה, דדעת הוא בסוד חכמה כנוצר. ואשתארת ב' יבשה, ב' שהיא השכינה הנקרא ב' יבשה, עד כאן לשון הבאר אברהם שם. ועין מה שכתב הרמ"ק זכרוננו לברכה בספרו פרדס רמונים (שערי האותיות פרק ה' בחלק ב' דף ס"א) וזה לשונו: ויש מי שפרש כי הב' היא

מב. שאלה: האם אפשר להיפטר בבית דין של מעלה בזה שיאמר שכל היום למדתי גמרא?

תשובה: כתוב בזהר חדש שיר השירים (דף ע' עמוד ד')

תא חזי, כל מאן דאזיל להווא עלמא בלא ידיעה, אפלו"י אית ביה עובדין טבין סגיאיין, מפקין ליה מפל"י תרעי דהווא עלמא.

בא וראה כל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאים אותו מפל השערים שבועלם ההוא.

מי שגורם לאנשים שלא ילמדו חכמת הקבלה, טוב לו שלא נברא

מאנסי דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, מי שגורם שמסתלקת קבלה וחכמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא יעסקו בהן, ואומרים שלא יש אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי

שם (בכרך יז עמוד קמח) וזה לשונו: אם אנת אתיא בלא ידיעה, למי שלא למד כל עקר ולא אסתלקת בחכמתא, למי שלא למד בנגלמות. וזהו אמרו ולא ידעת ברזין וכו', שאין ידיעה שם, מי שלא טרח בעולם תחתון אין מלמדיו לו בעולם עליון אלא תוספת לא עקר, עד כאן לשון הרמ"ק זכרוננו לברכה שם.

עוד כתב שם בהמשך דברי זוהר וזה לשונו (שיר השירים א' ח') צאי לך בעקבי הצאן והיי ידעת גו אינון עקבי הצאן, אלין אינון דבני נשא דדשין לו בעקב, וידעין רזין עילאין דמאריהון, עד כאן לשון זוהר הקדוש שם. פרוש צאי לך בעקבי הצאן ותהיי יודעת בעקבי הצאן האלו, שהם בני אדם שהאנשים דשים אותם בעקב והם יודעים הסודות העליונים של אדונים, עד כאן.

ועין מה שכתב הרמ"ק ז"ל בספרו אור יקר שם (בכרך יז עמוד קמח) וזה לשונו: אליון אינון דבני נשא דשין לון וכו', מחמת ענותנותם שאינם מתנאים. כענין רבי חגי וכיוצא הרבים בזהר (פרשת שלח דף קנח). שהיו מלאים סודות פרמון ולא היו נפרים בין בני אדם. ואינם לומדים אותה להתנאות ולהנות. עד כאן לשון הרמ"ק זכרוננו לברכה שם.

טו. מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא וכו' באמרו אין צריך ללמד קבלה, (פסא מלך אות מ). עוד כתב שם בכסא מלך וזה לשונו: כי עקר אור דרוע לצדיק הם רזי תורה, כי אור רז אתקרי, עד כאן לשון הכסא מלך שם. והינו כי או"ר הוא בגימטריא כמנין ר"ו.

יב. בלא ידיעה רצה לומר בלא ידיעות של תורת הנסתר, עין שם בדברי זוהר בתחלת הענין.

יג. אפילו אית ביה עובדין טבין סגיאיין, מפקין ליה וכו' עין מה שכתב הרמ"ק זכרוננו לברכה בספרו אור יקר שם (בכרך יז עמוד קמח) וזה לשונו: אפלו אית ביה עובדין טבין וכו', הראיה מאמרו (שיר השירים א' ח) היפה בנשים, הרי שנתקפתה הנשמה הזאת ואפלו הכי אומרים לה (שם) צאי לך, והעד אמרו (שם) צאי לך בעקבי הצאן, עד שתחזר לעולם הזה ללמד. כדמפרש ואזיל שאמר מכל תרעין דהווא עלמא, שאין מקום מכיל אותו. לכך אומרים צאי לך, עד היותו חוזר לעולם הזה, עד כאן הרמ"ק זכרוננו לברכה שם.

יד. מכל תרעי דהווא עלמא. עין שם מה שכתב בהמשך דברי זוהר וזה לשונו: תא חזי מה פתיב (שיר השירים א' ח) אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתלקת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, עד כאן לשון זוהר הקדוש שם. פרוש בא וראה מה כתוב אם לא תדעי לך היפה בנשים, (הפנה היא שהשם יתברך אומר לנשמה) אם את באת בלי ידיעה ולא הסתלקת בחכמה מטרם שבאת לכאן ואינך יודעת את סודות העולם העליון, צאי לך, (פי) אין את ראויה לכנס כאן בלי ידיעה, עד כאן.

ועין מה שכתב הרמ"ק זכרוננו לברכה בספרו אור יקר

בְּדַאי כְּאֵלוֹ הוּא יִסְלַק נְבִיעוֹ מֵהָהוּא נֶהַר וּמֵהָהוּא גֵן, וְוִי לִיהִי טֹב לִיהִי דְלֵא אֲתַבְּרִי בְעֵלְמָא וְלֵא יוֹלִיף הֵהִיא אֲוִרִיתָא דְבַכְתָּב וְאֲוִרִיתָא דְבַעַל פֶּה, דְאֲתַחֲשַׁב יִי לִיהִי כְּאֵלוֹ אַחְזֹר עֵלְמָא לְתַהוּ וְבַהוּ, וְגֵרִים עֲנִייתָא בְעֵלְמָא וְאַרְךָ כִּי גְלוּתָא.

(תקונים תקון מג דף פב.)

ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי. עד כאן לשון הרעיא מהימנא שם. פרוש שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, שעל ידו יצאו מן הגלות ברחמים, עד כאן. ולזה אמר כאן שמי שמונע עצמו מללמוד זה וסתרי תורה, הרי זה גורם ארץ הגלות חס ושלום, ועין בכסא מלך אות ס', ובבאר לחי ראי.

כתב בכסא מלך (באות ס') וזה לשונו: ומי שיכול לקנות לו רב שילמדוהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתראשל, גורם ארץ גלותא. עוד כתב שם בכסא מלך וזה לשונו: ומגדל הענש שקבת כאן ובדף עו: (צריך לומר: בתקון ל' דף עג:) רחמנא ליצילן ווי ליה טב ליה דלא יתברי ולא יולף וכו', ממנו ידע גדל החיוב וגדל השקר למי שלומד הקבלה. כי למוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות. וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחד מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

עוד כתב שם בכסא מלך וזה לשונו: קים לון (במסכת סוטה דף כ"א) תורה מגנא ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיקי ביה, ואיך אמר טב ליה דלא יולף הויא אורייתא דבכתב ודבעל פה שהיא משנה וגמרא, שאין לה מדה טובה הימנה (כמו שקבת במסכת בבא מציעא דף ל"ג) אלא ודאי למודו כל השנה אינו כולם, אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כלם, וזהו שאמר וגרים דלא ישתדלון בהון, דוג מינה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכלתו אפלו יום לשנה, תורתו בלה עושה פרות למעלה. וכל שכן אם קובע עת להשם שעה אחת כל לילה, אז מבטח לו שהוא בן העולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרוקיעא, עד כאן לשון הכסא מלך שם.

והנה מה שקבת בדברי הכסא מלך הנזכר לעיל מים לן תורה מגנא ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיקי ביה, קשה להבין. כי באמת מסקנת הגמרא במסכת סוטה (דף כ"א) היא שתורה בעידנא דעסיקי בה מגנא ומצלא, בעידנא

טז. כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר עין מה שקבת בכסא מלך (אות מ') וזה לשונו: על ידי רזי תורה, היסוד הנקרא רזא מתמלא אור המחין זרע קדש, ואם יחסר יסתלק נביעו מההוא נהר שהוא יסוד זעיר אנפין. יז. ומההוא גן יש לומר דהפניה היא לומר כי אם יסתלק השפע מיסוד זעיר אנפין (עין מה שקבת לעיל בדבור המתחיל כאלו הוא), ממילא יחסר השפע מהמלכות הנקראת גן, כי המלכות לית לה מגרמה כלום רק מה שהיא מקבלת מיסוד זעיר אנפין.

יח. ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יולף הויא אורייתא וכו' עין מה שקבת בכסא מלך (אות ז') וזה לשונו: אם היה עם הארץ יותר טוב לו, כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה, כי אין לטיל בפרדס קדם שימלא פרסו בשך ויין. אכל מאן דאולף תורה שבכתב (שהוא) בשך לחמה של תורה, ושתה יין (שהיא) תורה שבפעל פה, ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה. ואדרבה פוגם בלמודו וטב ליה דלא יולף ליה, כי אחזר עלמא ליסוד שבירת הכלים, שמבני הקלפות כשנהו והנן יבשה, דמנע הטפה רזי תורה מהם. עד כאן לשון הכסא מלך שם.

יט. דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו. עין מה שקבת בדברי הזוהר הקדוש פרשת בראשית דף ט"ז: ועין מה שקבת בספר באר לחי ראי, וזה לשונו: ומבאר (בוהר שם) דתקון העולם היה, בכח התגלות סודות העליונים וסתרי תורה שנקרא אור, נתמן ענין התהו ובהו שהיה קדם התקון. ולזה אמר הכא שמי שאינו נוטן לב להבין סודות התורה שזוהו עקר תקונו של העולם, נחשב כאלו אחזר העולם לתהו ובהו וקאמור. עד כאן לשון הבאר לחי ראי שם.

כ. וגרים ענייתא. בעלמא עין מה שקבת לעיל בסעיף קמד ומה שקבת באבן יקרה בדבור המתחיל דגרמין ענייתא.

כא. וארץ גלותא. והענין הוא כי על ידי למוד סתרי תורה, יזכר לצאת מן הגלות. וכמו שקבת ברעיא מהימנא פרשת נשא (דף כ"ד) וזה לשונו: דעתידין

אוי לבני אדם, שאינם לומדים סודות התורה, רק פשט שהוא לבוש התורה

קמב. פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עולמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין. דהא^כ כמה רזין סתימין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא^כ למיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא דאורייתא, ולא טעמין מן^כ מחא מלגאוו.

פתח רבי שמעון ואמר: אוי לבני העולם שהם אטומי הלב וסתומי עינים, שהרי כמה סודות סתומים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאינם רוצים לאכל אלא תבן של התורה שהוא פשט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המוח שבפנים.

(תקונים מזהר חדש דף קיח:)

קמג. ווי לאינון^כ דאכלין^כ תבן תבל דאורייתא, ולא^כ ידע בסתרי דאורייתא, אלא קלין^כ וחמורין דאורייתא.

אוי לאותם האוכלים תבן (עם) שבלים שבתורה, ואינם יודעים בסתרי תורה, אלא בקלים וחמורים שבתורה.

(רעיא מהימנא תחלת פרשת כי תצא דף ערה:)

מג. שאלה: מי זה האומר שצריך באמת ללמוד זוהר הקדוש?

תשובה: הדפסנו ספר ובו מובאים דבריהם של אלף צדיקים שאומרים שמוכרחים ללמוד זוהר ואפילו ילדים, וכל שכן בחורים ואברכים.

ולכן הוא קורא אותה מתא, כעין המוח שהיא הפנימיות שבתוך העצמות.

כה. ווי לאינון דאכלין תבן וכי: הינו נגלות התורה לבד בלי סתרי תורה, והוא חושב שהיא (רק) כפשטות, עליו אמר ווי, דמשק אליעזר.

כו. לאינון דאכלין תבן תבל דאורייתא. עין מה שכתוב בהסלם וזה לשונו תבל פרושו שבלים, כי על (בראשית מא ו) שבלים, תרגם יונתן, תובלי. עוד כתב שם בהסלם וזה לשונו: (דאכלין תבן תבל דאורייתא) כלומר שתורתם מערכת מטוב ורע, כמו תבן ושבלים המערכים מאכל וקלפות.

כז. ולא ידע בסתרי דאורייתא. יש לומר דהכונה היא לומר, שאינו יודע שיש גם סתרי תורה, אלא שהוא חושב שאין רק פשטות התורה, עין לעיל בדבור המתחיל ווי לאינון.

כח. קלין וחמורין דאורייתא. רצה לומר דרשות קל וחמור שבתורה, וכן על דרך זה שאר דרשות שבתורת הנגלה.

דלא עסיק בה אגוני מגנא אצולי לא מצלא, עין שם. ואולי יש לומר דהכפא מלך נקט לשון זה, כי כן הוא לפי תרוין דרב יוסף שם שתורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגנא ומצלא. אבל עקר פגנתו היא לומר שתורה מגנא בין בעידנא דעסיק ביה ובין בעידנא דלא עסיק בה, שזהו אליבא דכלי עלמא אפלו לפי מסקנת הגמרא שם.

כב. דהא כמה רזין סתימין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. רצה לומר שבכל דבר שבתורה, מרמזים בה גם כן סודות התורה, ואנשים האלו אינם לומדים רק חלק הפשט, ואינם מנסים ללמד ולדעת גם חלק הסוד.

כג. אלא למיכל תבן דאורייתא, דאיהו פשט לבושא דאורייתא. יש לומר דהכונה היא לומר כי כמו שהתבן הוא רק המלבוש של התבואה, והעקר הוא הפנימיות שהוא התבואה. כן על דרך זה הפשט הוא רק המלבוש של התורה, והעקר היא הפנימיות שהיא חכמת המבלה.

כד. מן מחא מלגאוו. רצה לומר הפנימיות שהיא סתרי תורה, עין מה שכתוב לעיל בדבור המתחיל אלא למיכל.

מד. שאלה: האדמו"ר שלי אמר שבחורים אין צריכים ללמוד זוהר ומספיק שיקראו פתח אליהו!

תשובה: אם האדמו"ר שלך אומר כן, יכול להיות לזה שתי סיבות:

א. אולי הוא לא יודע, פשוט לא לימדו אותו, כמו הרבה אנשים שלא יודעים, ועל זה אנו אכן פועלים שאנשים כן ידעו.

ב. אולי הוא חס ושלום מן הערב רב האמיתיים.

מה. שאלה: זה בטוח רק אמור לדורות הקודמים, אבל אנחנו אנשים פשוטים זה לא אמור כלל.

תשובה: החפץ חיים ציוה לכל הבחורים ואברכים לגמור כל שבוע כל הפרשה של הזוהר הקדוש, וזה ממש בדורנו.

מו. שאלה: איפה זה כתוב?

תשובה: כל אחד שקורא את הספרים שלנו יודע איפה זה כתוב.

לדוגמא: כתוב בזוהר פרשת ויקרא (בתרגום ללשון הקודש על ידי המקובל ר' יודל ראזנבערג זיעוכ"א) כך:

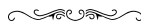
אמר רבי יהודה, עתיד הקדוש ברוך הוא לגלות סודות עמוקים של התורה, בזמן מלך המשיח, ככתוב: "כי מלאה הארץ דעה את ה' פנים לים מכסים" (ישעיהו יא, ט), וכתוב: "ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם" (ירמיהו לא, לג), אמן כן יהי רצון (עד כאן לשון הזוהר).

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריה הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא.

אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, וכאותו הזמן יתגלה לכל.

(זהר הקדוש פרשת ויקרא דף קיח.)

רואים בזוהר בפירוש את הדברים שיהיה בימי מלך המשיח שיגלה סודות עמוקים, רואים בפירוש את הקשר בין המשיח להזוהר.

ובספרנו ערכה של שעה מובא הרבה מאוד על זה ונביא על קצה המזלג רק מגדולי התורה של אחינו האשכנזים הליטאים וכל שכן שהחסידים צריכים ללמוד מזה:

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל בשם רבו החפץ חיים זי"ע, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים.

(ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגן יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמוד זהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובהזדמנות אחת התבטא כי בחכמת הנסתר ישנן סגיוות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראת חכמה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליהו, או ממי שקבל מאליהו.

ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

מז. שאלה: אבל למה לא די שלומדים דף היומי, האם זה לא דבר גדול לדעת כל הש"ס?

תשובה: כן זה דבר גדול, אבל ראה מה שאומר הרשב"י:

אוי לבני אדם, שאינם לומדים סודות התורה, רק פשט שהוא לבוש התורה
פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עינין. דהא כמה רזין סתימין אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אקאלמיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא דאורייתא, ולא טעמין מן מחא מלגאו.

(תקונים מזהר חדש דף קיח:)

ווי לאינון דאכלין תבן תבל דאורייתא, ולא ידע בסתרי דאורייתא, אלא קלין וחקמורין דאורייתא.
אוי לאותם האוכלים תבן (עם) שבלים שבתורה, ואינם יודעים בסתרי תורה, אלא בקלים וחקמורים שבתורה.

(רע"א מהימנא תחלת פרשת פי תצא דף ערה:)

כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתר, הם גורמים שמשוים יל דמן העולם ולא ישוב, וכן הם גורמים עניית וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם אפלו כל"ט אינון דמשתדלין באורייתא
אפלו כל אלו העוסקים בתורה, כל

זכרנו לברכה בהקדמתו לספר שער הקדמות (בדף א) וזה לשונו: דבר קשה מאד מאד לומר, וכי בשופטני

כט. אפלו כל אינון דמשתדלין באורייתא וכו'. לגרמיהו עבדין וכו' עין מה שהקשה מורינו הרב חיים ויטאל

חֶסֶד שְׁעוּשִׁים, לְעֲצָמָם (הם) עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן (כְּתוּב) "וַיִּזְכֹּר כִּי בְשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב" (רוּצָה לומר שְׁלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם), וְזֶהוּ רוּחַ שֶׁל מְשִׁיחַ.

אוי להם מי שגורמים שילך מן העולם

כֹּל חֶסֶד דְּעַבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עַבְדִּין, בְּהִהוּאֵל זְמַנָּא (תהילים עח טל) וַיִּזְכֹּר כִּי בְשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ לֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדֹאֵי אִיהוּ רוּחָא דְמְשִׁיחַ.

וי לון מאני דגרמיןלי דיזיל ליה מן

תוכל המלכות להבנות, (באר לחי ראי).

לב. וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְמְשִׁיחַ עֵינַּן מַה שֶׁכָּתַב בְּמִסְכַּת עֲבוּדָה זָרָה (דף ה:). אֵינן בְּן דְּדוּד בָּא עַד שִׁיכְלוּ נְשָׁמוֹת שְׁבַגְוֵהּ וְכוּ' (ישעיה נז טז) כִּי רוּחַ מִלְּפָנֵי יַעֲטוּף וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי, עַד כָּאן. וְעֵינַּן שָׁם מַה שֶׁכָּתוּב בְּדַבְרֵי הַתּוֹסְפוֹת (קְדוּבָה הַמְתַּחֵל כִּי רוּחַ) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מְשִׁיחַ נִקְרָא רוּחַ, כְּדָכְתִּיב (אִיכָה ד ט) רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ הַשָּׁמַיִם.

לג. מָאן דְּגַרְמִין דִּיזִיל לִיָּה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב וְכוּ' עֵינַּן מַה שֶׁכָּתוּב בְּבֵאֵר לְחֵי ר' אֵי (בהגה"ה של בְּנוּ בַעַל מִנְחַת אֱלֶצְוֵר) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְכַאוּרָה קוּשָׁה הַפְּלֵא וְפְלֵא הַלְשׁוֹן וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְקָאֵי אֶל רוּחָא דְמִלְּפָנֵי הַמְשִׁיחַ כְּנֹזֵכֵי, וְחֵס וְשִׁלּוּם לומר דְלֵא יָתוּב לְעֵלְמָא. דְהָא אֲפִלוּ הַרְשָׁעִים הָאֵלוּ שְׁמַרְחִיקִים וּמִמָּאֲסִים בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, וְעַבְדִּין הַכֹּל רַק לְגַרְמִייהוּ גוֹרְמִין אַרְבָּע הַגְּלוּת וּמַעֲכָבִים בֵּיאַת הַמְשִׁיחַ, אֲבָל עַל כָּל פְּנִים יָתוּב בְּזְמַן מֵאֲחֵר, אֲבָל לֹא שְׁלֵא יָשׁוּב לְעוֹלָם חֵס וְשִׁלּוּם.

אף הפרוש בעל כרחי כמו שהביא אדוני אבי מורי ורבי זכותו יגן עלינו בדבור הקודם מלשון התקוני זוהר הקדוש תקון מ"ג (דף פב) דגרמין פאלו אחזר עלמא לתהו ובהו. וקאי על זה הלשון גם זה דלא יתוב לעלמא, הינו דאחזירו עלמא לתהו ובהו. וקאי רק על אותו הזמן ואותו הדור שמרחקין האנשים הרשעים את ביאת משיח צדקנו מבחינת עולם הקטן שהוא בחינת כל אדם בכל דור ודור. ואולי קאי רק עליהם שהם לא יראוהו, יען שהרחיקוהו, אכל בא יבוא במהרה בימינו ברחמים, עד כאן לשון הגה"ה בספר באר לחי ראי שם.

לד. דְּגַרְמִין דִּיזִיל לִיָּה מִן עֵלְמָא וְכוּ' יִבְשָׁה וְכוּ' עֵינַּן מַה שֶׁכָּתוּב בְּסִפְרָא אַרְבָּהָם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אִז (תהלים עח טל) רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, דָּא רוּחַ דְמְשִׁיחַ דְּרוּחָא כְּנֹזֵכֵי לְעֵיל. בְּגִין דְמְשִׁיחַ הוּא בְּכָל דוֹר וְדוֹר הוּא בָּא, אִם זֹכִין יִשְׁרָאֵל אִז אוֹתוֹ יוֹם מִמָּשׁ נְגָאִלִים. אֲבָל כְּשִׂאֲנִים עוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, אִז (ישעיה יט ה) וְנָהַר יִתְרַב וַיִּבֶשׁ, דְּגַרְמִין דְּאֶסְתִּילְקִי נִבְעִי דְחֻכְמָה, דְּדַעַת הוּא בְּסוּד חֻכְמָה כְּנֹזֵעַ, וְאֶשְׁתְּאַרַת ב' יִבְשָׁה, ב' שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָא ב' יִבְשָׁה, עַד כָּאן לְשׁוֹן הַבֵּאֵר אַרְבָּהָם שָׁם. וְעֵינַּן מַה שֶׁכָּתַב הַרְמִ"ק זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה בְּסִפְרָא פְּרֻדָּס

עסקינן ולא בכללות כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה. והראיה על זה אמרו דרך כללות ואפלו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו עבדי. ואין לומר דמלת כל היא יתרה ומשבשבתא, שהרי מקרא דורש (ישעיה מ ו) וכל חסדו קצין השדה, שלא נאמר וחסדו, אלא וכל חסדו. לרמז כי כל התלמידי חכמים העוסקים בתורה הנקראת (משלי לא טו) תורת חסד על לשונה, הם דומים בחסד שהוא אל ציין השדה משום דלגרמיהו עבדי (עד כאן הוא לשון מורינו הרב חיים ויטאל לברכה שם בפרוט הקושיא).

ועין שם בהמשך דברי מורינו הרב חיים ויטאל זכרונו לברכה שם מאריף שם בכמה הקדמות כדי לבאר התרוץ, וכתב שם בסוף דבריו (בטור ג' שם) וזה לשונו: פרוש כי הנה כל מדותיו יתברף הם מדה כנגד מדה. ולכן העוסקים בפשיטה הגופניים הטובים עליהם נאמר (משלי ג טז) בשמאלה עשר וכבוד, הוא הפרס הנתון להם בעולם הזה, כי כן עסקם בתורה הוא בבחינת היותם בעולם הזה בדיני היותם בעולם הזה בדיני אסור והתר טמאה וטהרה וכו'. והם כנגד העבד העובד את רבו, שבודאי הוא על מנת לקבל פרס, וכל חסד דעבדי וכו' כעבדים ושפחות המשמשים את רבם על מנת לקבל פרס.

אמנם העוסקים ברזי התורה שהם בחינת התורה כפי מה שעוסקים בה בעולם הבא, עליהם נאמר (שם) ארץ ימים בימינה, לעולם שפלו ארץ, כבן הנכנס לפני ולפנים ומשמש לפני אביו שלא על מנת לקבל פרס. עד כאן לשון מורינו הרב חיים ויטאל זכרונו לברכה (בהקדמתו לספר שעו ההקדמות) שם.

ל. בְּהִהוּאֵל זְמַנָּא וַיִּזְכֹּר כִּי בְשָׂר הִמָּה וְכוּ' הֵינּוּ כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַמֵּד זְכוּת עֲלֵיהֶם, כִּי הִתְרַשְׁלוּתָם בְּלִמּוּד חֻכְמַת הַקְּבֵלָה הוּא מִמְתַּת מַעֲוֵט הַבְּנֵת מִצַּד חִמְרָה הַעֲכוּרָה, כִּי הֵם בְּשָׂר וְדָם וְקוֹרֵץ מִחִמְרָה, (באר לחי ראי).

לא. רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב וְכוּ' וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְמְשִׁיחַ הֵינּוּ שְׁבִשְׁבִיל זֶה הוֹלֵךְ רוּחוֹ שֶׁל מִלְּפָנֵי הַמְשִׁיחַ וּמִתְאַחֵר כֹּל זְמַן אַרְבָּע כְּזֶה וְלֹא בָּא הַנֶּאֱלָה עוֹד, מִשׁוּם דְרוּחַ אֱלֹהִים נָשִׁיב רַק עַל אֵינּוּן דְּמַתְעַסְקֵי בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, שְׁהוּא סוּד הַחֻכְמָה קְדוּמָה, אֲשֶׁר רַק עַל יְדֵי

עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה.

ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה ואינם רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת ממנה נביעת החכמה שהיא י'. והב' נשארת יבשה.

(תקונים תקון ל' דף עג:)

מח. שאלה: למה אתם כותבים דברים חריפים נגד אדמורי"ם וראשי ישיבות שלא נותנים רשות לתלמידיהם ללמוד זוהר הקדוש?

תשובה: לא אני אומר את הדברים החריפים, אני רק מריק לך מכלי אל כלי, הרשב"י אומר את זה! ולא די זה אלא היה יותר טוב שלא בא לעולם.

זה לשון הזוהר הקדוש:

וי לון דגרמין^ל ענייתא^ל וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם.

(תקונים תקון ל' דף עג:)

מי שגורם לאנשים שלא ילמדו חכמת הקבלה, טוב לו שלא נברא

מאין דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מי שגורם שמסתלקת קבלה וחכמה

ופרש רש"י שם וזה לשונו: דכתיב נקם ברית, ואין ברית אלא תורה דכתיב אם לא בריתי יומם ולילה והגית בו יומם ולילה. וכתיב חרב, ועל ידי חרב דהינו משלחת גריי מלחמה הבזה באה. וכתיב (ויקרא כו כה) ושלחתי דבר, הרי דבר. וכתיב בשבוי לכם מטה לחם, הרי בצרת. עד כאן לשון רש"י שם.

רמזנים (בשער האותיות פרק ה' בחלק ב' דף ס"א) וזה לשונו: ויש מי שפרש כי הב' היא מלכות, ומפני שנתיהרהר בבגלה (ועיר אנפיו), נצטירו בה ב' זרועותיו שחבקה בהם והוא באמצע.

לה. וי לון דגרמין ענייתא וחרבא ובזה וכו'. עין מה שכתוב בכסא מלך (אות ק') וזה לשונו: שלא תאמר כמה עשירים שאין מקפידים אם יבוא משיח או לא, כי יש להם על מה שיסמכו וישימו זקב כסלם. לזה אמר דגרמין ענייתא להם, ואז ישתוקו למשיח ולא ימצאוהו. עד כאן לשון הכסא מלך שם.

והנה שם בדברי הגמרא מה שכתוב בעוון בטול תורה, משמע דרצה לומר שאף על פי שלומדים תורה, היות שאין לומדים בכל זמן שהם יכולים ללמוד והם מבטלים תורה בחלק מן הזמן, לכן הם נענשים בחרב ובזה ודבר ובצרת.

לו. דגרמין ענייתא וחרבא ובזה וחרג וכו'. עין מה שכתוב במס' שבת (דף לג) בעוון וכו' בטול תורה חרב ובזה רבה ודבר ובצרת בא ובני אדם אוכלין ואינן שבעין ואוכלין לחמם במשקל. דכתיב (ויקרא כו כה) והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית וגו', ואין ברית אלא תורה שנאמר (ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה וגו', וכתיב (ויקרא כו כו) בשבוי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים וגו', עד כאן.

וכאן בדברי התקונים איירי באפן שלומדים תורת הנגלה, ותורת הקבלה הם מבטלים לגמרי, על זה הוא אומר שהם נענשים גם כן בעניות (שהוא ענין בצרת) וחרב ובזה. ובזה הוא יותר חמור שהם נענשים גם כן בהרג ואבדן חס ושלום.

לז. מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא וכו' באמרו אין

מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורים שלא יעסקו בהן, ואומרים שלא יש אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי (הרי זה) כאלו הוא מסלק נביעה מאותו נהר ומאהוּא^לט גן, ווי ליה^מ טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב^מ ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים^מ עניותא בעלמא וארף^מ גלותא.

(תקונים תקון מג דף פב.)

העולם, נחשב כאלו אחזר העולם לתהו ובהו וכאמור. עד כאן לשון הבאר לחי ראי שם. **מב.** וגרים עניותא. בעלמא עין מה שכתוב לעיל בסעף קמד ומה שכתוב באבן יקרה בדבור המתחיל דגרימין עניותא.

מג. וארף גלותא. והענין הוא כי על ידי למוד סתרי תורה, יזכר לצאת מן הגלות. וכמו שכתב ברעיא מהימנא פרשת נשא (פרק מ"ד): וזה לשונו: דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי. עד כאן לשון הרעיא מהימנא שם. פרוש שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, שעל ידו יצאו מן הגלות ברחמים, עד כאן. ולזה אמר כאן שמי שמונע עצמו מללמוד זהר וסתרי תורה, הרי זה גורם ארף הגלות חס ושלום, ועין בכסא מלך אות ס' ובבאר לחי ראי.

כתב בכסא מלך (באות ס') וזה לשונו: ומי שכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתושל, גורם ארף גלותא. עוד כתב שם בכסא מלך וזה לשונו: ומגדל הענש שכתב פאן ובדף עו: (צריך לומר: בתקון ל' דף עג:) רחמנא ליצילן ווי ליה טב ליה דלא יתברי ולא יוליף וכו', ממנו יודע גדל החיוב וגדל השקר למי שלומד הקבלה. כי למוד הזוהר בגירסא בעלמא בונה עולמות. וכל שפן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחד מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

עוד כתב שם בכסא מלך וזה לשונו: קים לון (במסכת סוטה דף כ"א) תורה מגנא ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק ביה, ואיף אמר טב ליה דלא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ודבעל פה שהיא משנה וגמרא, שאין לה מדה טובה הימנה (כמו שכתוב במסכת גבא מציעא דף ל"ג) אלא ודאי למודו כל השנה אינו כלום, אם אין מעטרו ביום

מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו הוא^לט יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא^לט גן, ווי ליה^מ טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב^מ ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים^מ עניותא בעלמא וארף^מ גלותא.

צריך ללמוד קבלה, (כסא מלך אות מ'). עוד כתב שם בכסא מלך וזה לשונו: כי עקר אור זרוע לצדיק הם רזי תורה, כי אור רז אתקרי, עד כאן לשון הכסא מלך שם. והינו כי אור הוא בגימטריא כמנין ר"ז.

לח. כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר עין מה שכתוב בכסא מלך (אות מ') וזה לשונו: על ידי רזי תורה, היסוד הנקרא רזא מתמלא אור המחין זרע קדש, ואם יחסר יסתלק נביעו מההוא נהר שהוא יסוד זעיר אנפין.

לט. ומההוא גן יש לומר דהפונה היא לומר כי אם יסתלק השפע מיסוד זעיר אנפין (עין מה שכתוב לעיל בדבור המתחיל כאלו הוא), ממילא יחסר השפע מהמלכות הנקראת גן, כי המלכות לית לה מגרמה כלום רק מה שהיא מקבלת מיסוד זעיר אנפין.

מ. ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא וכו' עין מה שכתוב בכסא מלך (אות ג') וזה לשונו: אם היה עם הארץ יותר טוב לו, כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה, כי אין לטיל בפרדס קדם שימלא כרסו בשר ויין. אכל מאן דאוליף תורה שבכתב (שהוא) בשר לחמה של תורה, ושתה יין (שהיא) תורה שבעל פה, ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה. ואדרבה פוגם בלמודו וטב ליה דלא יוליף ליה, כי אחזר עלמא ליסוד שבירת הכלים, שמגביר הקלפות פשגור והגן יבשה, דמנע הטפה רזי תורה מהם. עד כאן לשון הכסא מלך שם.

מא. דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו. עין מה שכתוב בדברי הזוהר הקדוש פרשת (בראשית דף ט"ז): ועין מה שכתב בספר באר לחי ראי, וזה לשונו: ומבאר (בוהר שם) דתקון העולם הזה, בכח התגלות סודות העליונים וסתרי תורה שנקרא אור, נתמן ענין התהו ובהו שהיה קדם התקון. ולזה אמר הקא שמי שאינו נותן לב להבין סודות התורה שזהו עקר תקונו של

לפיכך אני מבקש ממכם רבותי אל תעשו עצמכם תמימים כאילו אינכם יודעים, הכל כתוב מפורש, והכל ידוע, ומי שלא יודע יקח את הספרים ויעיין בהם וימצא.

מט. שְׁאֵלָה: האדמו"ר שלי אומר, מספיק נגלות התורה: אני מבטיח לכם שאם כל האנשים היו לומדים נגלה היה בא משיח תיכף ומיד, והיה הכל טוב!

תשובה: זה מה שהאדמו"ר שלך אומר, שעוד לא טעם טעם תורה לשמה, בואו ונראה מה אומר הזוה"ק והצדיקים הקדושים:

עם ישראל, גוי קדוש, זה קרוב לאלפיים שנה טובעים בגלות הנוראה, בצרות שונות ומשונות, כל יום גרוע מקודמו, אסונות שלא שיערום אבותינו, על מה ולמה? מדוע הגלות הקשה אינה מגיעה לסיימה?

מִי מְבִיא לְעוֹלָם מְלַחְמוֹת אֲסוּנוֹת וְעֲנִיּוֹת?

רבי שמעון בן יוחאי בתיקוני זוהר (תיקון ל') מזהיר: **אוי לאלו שלא רוצים ללמוד את הזהר, מפני שהם מביאים לעולם עני, מלחמות ואסונות.**

בעל חסד לאברהם (מען ראשון נהר כ"ד) מזהיר אותנו: **וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים.**

רבני ירושלים, (שנת תרפ"א) מעוררים: **כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פּרַעַנִיּוֹת וּגְזוּרוֹת קשות ורעות.**

רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל (בהקדמה לשער ההקדמות) **אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, פי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם.**

וזו אצלי פירוש המשנה (אבות ו ב): **אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובספנייה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת פסותה וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי העולם. אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבריות מעלבונה של תורה ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה,**

תורה מגנה ומצלה אפלו בעידן דלא עסיק ביה, קשה להבין. כי באמת מסקנת הגמרא במסכת סוטה (פרק כא) היא שתורה בעידן דעסיק בה מגנא ומצלא, בעידן דלא עסיק בה אגוני מגנא אצולי לא מצלא, עין שם. ואולי יש לומר דהכפסא מלך נקט לשון זה, כי כן הוא לפי תרוין דרב יוסף שם שתורה בין בעידן דעסיק בה ובין בעידן דלא עסיק בה מגנא ומצלא. אכל עקר כונתו היא לומר שתורה מגנא בין בעידן דעסיק ביה ובין בעידן דלא עסיק בה, שזהו אליבא דכלי עלמא אפלו לפי מסקנת הגמרא שם.

אחד בלמוד הקבלה, פי שקול הוא פנגד בלם. וזהו שאמר ונרים דלא ישתדלון בהון, דוק מינה הא אם ישתדלון בהון כל אחד כפי יכלתו אפלו יום לשנה, תורתו בלה עושה פרות למעלה. וכל שכן אם קובע עת להשם שעה אחת כל לילה, אז מבטח לו שהוא בן העולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא, עד כאן לשון הכפסא מלך שם.

והנה מה שכתוב בדברי הכפסא מלך הנזכר לעיל מים לן

כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, כנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת וזה עצמו הוא בת קול המכריז בכל יום.

ונרמז בפסוק "קול אומר קרא", ועל פיוצא בזה אמרו גם כן בספר הזהר פרשת בהעלתך (דף קנ"ב.) וזה לשונו: רבי שמעון אמר, ווי ליהוא בר נש דאמר, דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא, ומלין דהדיוטי. ועוד האי מלה דאורייתא לבושא דאורייתא איהו. ומאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי. ובגין כך אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים קיט): 'גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך', מה דתחות האי לבושא דאורייתא וכו'. טפשין דעלמא, לא מסתכלי אלא בההוא לבושא, דאיהו ספור דאורייתא, ולא יתיר וכו'. עוד יש מקום אחר אחר פיוצא בזה בפרשה הנזכר עצמה (דף קמט:) וזה לשונו: ומאן דאמר, דההוא ספורא דאורייתא, לאחזאה על ההוא ספורא בלבד קאתי, תיפח רוחיה. דאי הכי, לאו איהי אורייתא עלאה, אורייתא קשוט.

רבינו משה חיים לוצאטו זצ"ל צועק: והנה כלל זה הוא בידינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש במקומו, כאלו נחרב במקומו (ירושלמי יומא פרק א' הלכה א'), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים למעל במעשיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאלו נחרב בימיהם. כן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאס ברע ולבחר בטוב ולעשות תקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים נמצא, אנו הגרמא בגזקין, שהסטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט למוזד חכמת האמת, הוא למוזד הקבלה, הוא ראש לכל התקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו לברכה, בפה מלא: דביה יפקון ישראל מגלותא - בזכות למוזד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

זאת אומר גם הרמח"ל, ומוסיף: בן אדם, בין תבין את אשר לפניך, והבט נא וראה, שכל התקונים הגדולים המה תחת ידיך על ידי עסק התורה וחכמת האמת. והנה החכמה הזאת בקרן זוית היא מונחת, ואין דורש ואין מבקש. (ספר דרך עץ חיים להרמח"ל זיע"א - בעל ספר מסלת ישרים - והוא הקדמה לספר פתחי חכמה, והוא מיסד על ספר עץ החיים למורינו הרב חיים ויטאל ז"ל).

הדוחה חלק הנסתר של התורה, כדוחה את בלה, ודומה באלו דוחה את האחדות בלו ומתחייב בגופשו.

כל התורה בלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה בלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות באלו דוחה בלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישכילו זאת, כי הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו

שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פיזוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחייב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו כו'.

(תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן פתוב בספרו פתנת פסים פרשת קדושים)

הגאולה תבוא פשנעסק בחכמת האמת

וכך זעק הרמח"ל זי"ע בשער ההקדמות: אמר ליה אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון בן יוחאי וזה לשונו: רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא יתפרנסון כמה עלאי עד דיתגליא לתתא בסוף יומיא ובגיגיה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו'. הרי מבאר כי חטא זה החל להיות מאדם הראשון ועד עתה, וכאשר נשוב בתשובה לעסק מאהבה בחכמה הזאת וגאלו ישראל במהרה בימינו אמן... וכנגד פת חכמי הפשט אותם אשר הם מואסים לעסק בחכמת האמת הנקרא עץ החיים וחי עולם ועוסקים בספורים הפשטים בפשוטן בלבד, ואומרים שאין בתורה אלא הפשט בלבד, חס ושלו, אשר הוא נקרא עץ הדעת טוב ורע כנזכר לעיל, עליהם אמרו (ירמיה שם כב): "חכמים הקמה להרע ולהיטיב לא ידעו", כי בסבת היותם מואסים בעץ החיים אין הקדוש ברוך הוא עוזר אותם והם שונים בפשטי עץ הדעת טוב ורע ומהפכים אותו לרע ומטמאים את הטהור ואוסרים את המתר ופוסלים את הפשר ותקלות רבות יוצאות מתחת ידיהם בעוונותינו הרבים.

והרי נתבאר כל הפתות אשר בעם בני ישראל, אשר כלם כאחד נמנעו מלהחזיק בחכמה הזאת, כל אחד כפי סבתו ופניתו, עד שנתקיים בנו בעוונותינו הרבים אין מנהל לה מפל בנים ילדה וכו', פירוש, כי עם היותם בנים מארי קבלה, עם כל זה נתאשו מלהתעסק בחכמה הזאת. ואין ספק כי דברים אלו בנבואה נאמרו על דורות אלו האחרונים. שלא פסברת חכמי דורותינו אלה, החושבים בדעתם כי כבר השיגו מה שצריך להם ושמוחים בחלקם, והנה הפתוב מעיד וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע, בלשון שלילה, או לאזנים שפך שומעות ואוי לעינים שפך רואות, עדותו יתברך עלינו, ואין לנו לב לדעת לחזר ולהתעסק בחכמה הזאת, להחזיק יתברך, כמו שכתוב ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך. והוא בהיותנו עסוקים בחכמה הזאת, כי על דה תתקרב הגאולה, וכביכול ישועתה לשכינת עזו היינו ממהרים להצמיחה, כמו שכתוב ותושע לי זרעי, לי ממש כביכול, וכנזכר לעיל במאמר שהתחלנו בהקדמתנו זאת, כי הפל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו המכנה ונקרא הדר הכרמל, כמו שאמר הכתוב ראשך עליך ככרמל.

וזה מה שאמר הכתוב: ראיתי והנה הפרמל המדבר, כי לסבות הנזכרים לעיל היה הפרמל מדבר שמם בעוונותינו הרבים, כנזכר לעיל כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, הרי הוא כאלו נחרב בימיו, וכל עריו הם ערי יהודה נתצו גם הם וכל הרעה הזאת היא מפני השם מפני חרון אפו, פירוש מפני החכמה הזאת, אשר עסקה להורות, כי כל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, וזה שכתוב מפני השם, היא החכמה, שאין מתעסק בה, וגם ומפני חרון אפו, פירוש, כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כאשר עוסקים בחכמה זו.

בזהר שיר השירים על פסוק (שיר השירים א ז) הגידה לי שאהבה נפשי וכו' זכאין כל איננו דמושתדליו למנדע בחכמתא דמאריהו, ואינון ידעין ומסתכלים ברזין עילאין, בגין דבר נש כד נפיק מהאי עלמא, בהאי אסתלקו מניה כל דינים דעלמא. ולא עוד, אלא דמותפתחאן ליה תריסר תרעי דאפרסמונא דכא דכל חכמתא עילאה תליא בהו. ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא חקיק ליה בההוא פורפירא, דכל דיוקנן גליפין תמן בהאי עלמא ובעלמא דאתי, והקדוש ברוך הוא אשתעשעא ביה בגן עדן, ואחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי. חכמתא דאצטריך ליה לבר נש, חד למנדע ולאסתכלא ברזין דמאריה. וחד למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודעא מאן איהו ואיך איהו, ותיקונא דגופא היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא. וחד, למנדע ולאסתכלא ברזין דנשמתין. מאן איהו והיא נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתיא להאי גופא סרוחה, דיומא פאן ומחר בביה קברי. וחד למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא דאיהו ביה, ועל מה אתתקן. ולבתר, ברזין עילאין לאשתמודע למארי. וכל דא יסתכל בר נש מגו נהירו דאורייתא.

תא חזי, כל מאן דאזיל לההוא עלמא בלא ידיעה, אף על גב דאית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעין דההוא עלמא וכו'. תא חזי, מה כתיב (שיר השירים א ח): אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמה, עד דלא אתית להכא, ולא ידעת רזין דעלמא עילאה, אף על גב דאנת היפה בנשים במצוות ובמעשים טובים לית אנת כדי למיעל הכא צאי לך וכו' (עכ"ל).

ואין ספק כי לכאורה ישתומם האדם בראותו מה שכתוב לעיל בשני המאמרים דאף על גב דאית ליה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעא דההוא עלמא ואתדנת בכל יומא. אמנם המשפיל בדברי רבן יוחנן בן זכאי, רבן של תנאים מארי משנה, שראוהו בעת פטירתו שהיה בוכה, והשיב שיש לפניו שני דרכים ולא היה יודע באיזה דרך מוליכים אותו, ובמסכת ספא ספרו עליו גדולות ונפלאות ואמרו עליו שלא הניח לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד וכו' ומעשה מרובה שיחת דקלים וכו' ועם כל זה היה מתירא.

גם מצינו ברבי אבהו אשר שופריה מעין שופריה דיעקב אבינו עליו השלום כפי קשר נשמתו בו. ואמרו בגמרא כי עליו נאמר "זקן ונשוא פנים" הוא הראש דא

רבי אבהו, שהיו נושאים פנים לדורו בעבורו בשמים, והיה אומר בשעת פטירתו "ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי", וכל בעל שכל יתמה מדברים אלה ולא יובנו, זולתי במה שכתבתי למעלה ענין הפרש עסק התורה בפשטיה, שהם תורת העולם הזה אשר היא הבל לפני תורתו של משיח ותורת העולם הבא וזה סוד "לתהו והבל כחי כליתי". ואלו באתי להאריך בבאור כל המאמרים האלו, יכלה הזמן והמה לא יכלו. אכן נוכל להבין בדרך קצרה כפי הנזכר לעיל, כי שכר מצוות ותורה הפשטיית היא בעולם הזה ובגן עדן הארץ, האמנם למיעל לעלמא עלאה אי אפשר עד שיעסק האדם כפי יכלתו כפי אשר תשיג ידו בחכמת הזהר, ואי לא כדן מפקי ליה מכל תרעין דעלמא עלאה אף על גב דאיהי יפה במצוות ובמעשים טובים. (עכ"ל הקדמת המהרח"ו לעץ חיים). הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומנועתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועובב בגן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ובגלל שפתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות.

בגין דעתידין^מ ישראל למטעם^מ משום שפתידים ישראל לטעם מאילן מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יפקון^מ ביה מן גלותא ברחמי.

(רעיא מהיקמא פרשת נשא דף קכד:)

הגאון מוילנא. (ספר אבן שלמה 3, 11) מעורר אותנו: הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה (ראה עוד בפנים הספר).

בזכות למוד הזהר הקדוש יבוא הגואל.

(רבי אליהו בן סולימן מאני, פסא אליהו, שער ד')

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של דקודשא בריך הוא ברא דיתגלי כל

בעת הגאולה, מפני שהנסיח הוא לאותם שהם בסוד הפשט מסתרא דעין הדעת וכו', שנשמתם מבריאת יצירה ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכו. מה. דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

מו. למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' ברכות דף יז.) עולמך תראה בחייה, חיות אורות רוחניים של עולם עליון, (דמשק אליעזר).

מז. יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזהר, יצאו כל ישראל מן גלות המור הזה, (דמשק אליעזר).

מד. בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין שם בדברי הרעיא מהיקמא מה שכתוב בתחלת הענין. ועין שם מה שכתוב באור החמה בשם הרמ"ק זכרנו לברכה, וזה לשונו: והענין כי מסתרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כלם בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטירה ובנקיית, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון

כָּךְ לְעֵלְמָא, וְכַד יְהֵא קָרִיב לְיוֹמֵי
 מְשִׁיחָא, אָפְלוּ רַבֵּי דְעֵלְמָא זְמִינִין
 לְאִשְׁכְּחָא טְמִירִין דְּחִכְמָתָא וּלְמַנְדַּע
 בֵּיהּ קִצִּין וְחוּשְׁבָנִין, וּבִהוּאִי זְמָנָא
 אֲתַגְלִיא לְכֻלָּא.
 לְעוֹלָם כָּל כָּךְ. וְכִשְׂיֵהִיָּה קְרוֹב לְיָמֹת
 הַמְּשִׁיחַ, אָפְלוּ נְעָרִים שְׁבַעוֹלָם עֲתִידִים
 לְמַצָּא נִסְתָּרוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה וְלְדַעַת עַל
 יְדוּ קִצִּים וְחוּשְׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן
 יִתְגַּלֶּה לְכֻלָּ.

(זהר הקדוש פְּרָשַׁת וַיְרָא דָף קיח.)

מורינו הרב אברהם אזולאי זי"ע בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

מי כעמך ישראל! מה נהדר לראות ולהוודע איך עם ישראל מתגייס ללחום מלחמתה של תורה, מצטרף לחיילים בצבא ה' ע"י הלימוד היומי בזוהר הקדוש. מה מפעים ומרגש להווכח לתשוקה של העם כולו להביא את הגאולה השלימה במהרה.

אור הזוהר הולך ומתפשט בעולם כולו וכשיגיע ויבעיר ויאיר כל פינה נזכה בעז"ה לאור שבעת הימים לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

לשונו: ומצאתי פתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דָּרָא בְּתַרְאָה וְהַתְּרָה הַגְּזֵרָה וְהַרְשׁוּת נְתוּנָה לְהַתְּעַסֵּק בְּסִפְרֵי הַזְּהַר.

מח. ובהוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד' יהא קריב ליומי משיחא וכד'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלכנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמפיע בספרי הבנק) מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו הנ"ל בסניככם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון י"י י"ג עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".
2. ידוע לי/לנו כי:
- ההוראה זו ניתנת לביטול על ידי הודעה מפורטת/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מות ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.
 - ארה"ב/נהיה רשאים לבטל מראש חיוב סכום ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב. לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - ארה"ב/נהיה רשאים לבטל חיוב, לא יותר משנשים ימים פמועד החיוב אם אוכזח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.
 - ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המטב.
 - ידוע לי/לנו כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.
 - הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
 - הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 - נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי הרשאה מספר פעמים מתאריך עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פי לך לך)

ר"ח נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

קבלנו הוראות פ' _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתצונו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/גם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם לפורט בכתב הרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/נו בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנתתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף

תאריך _____

ספר זוהר לאברהם

דְּרָשָׁה לְסֵעוּדַת הַיָּאֲרֵצִיט נֶשֶׁל

רַבֵּי אַבְרָהָם יִשְׁעִיָּהוּ ז"ל (להבחל"ח בן שלמה שִׁיחָיָה עמו"ש)

לְיוֹם הַשְּׁלוֹשִׁים לְעֵלוֹי נִשְׁמָתוֹ

בִּירוּשָׁלַיִם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ "יְחִוָּה דַּעַת" יְרוּשָׁלַיִם,

כ"ו תשרי תשע"ב לפ"ק

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חדש כסלו תשע"ג

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומל-וזה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וב-רחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמ-עון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתנו, ויקבל שועתנו, ותבא לפניו נאקתנו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

<p><i>בניהו שמואלי</i> בניהו שמואלי ראש ישיבת המקובלים נהר שלום בעה"ק ירושלים ת"ו</p>	<p><i>ציון בארון</i> ציון בארון חבר בית הדין הגדול לערעורים בעה"ק ירושלים ת"ו</p>	<p><i>שלמה משה עמאר</i> שלמה משה עמאר ראשון לציון הרב הראשי לישראל ונשיא בית הדין הרבני הגדול</p>
<p><i>אליעזר ברנד</i> אליעזר ברנד ראש ישיבת שובו בנים בעה"ק ירושלים ת"ו</p>	<p><i>משה צדקה</i> משה צדקה ראש ישיבת מורת יוסף בעה"ק ירושלים ת"ו</p>	<p><i>הרב עובדיה יוסף</i> הרב עובדיה יוסף מקנא מנאר ישראל מופת תודור הראשלי"צ ראש ממשלת הזוהר, מנהיג דורנו נשיא מועצת חכמי התורה</p>

מ. א. עימוד ועיצוב 0527-615936

תְּכֵן הַעֲנִינִים

- א. התאספנו לרגל השלושים לעלוי נשמת רבי חיים אברהם ישעיהו ז"ל..... ה
- ב. הגימטריא של "חיים אברהם ישעיהו"..... ו
- ג. הרשב"י ז"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו..... ח
- ד. רק חידו שגולה זוכים להיות שפתים במפעל הזהר הקדוש..... ח
- ה. בדרך שאדם רוצה לילך בה מולכין אותו..... ט
- ו. בעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנתחמה על כלל ישראל..... י
- ז. הספור איך ארץ ישראל נצלה מהיטלער ימ"ש מפי הגה"צ המקבל רבי יהודה ליב אשילג בעל מחבר ספר הסלם על הזהר הקדוש..... יד
- ח. כל דבר טוב, ובפרט דבר קזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנו הרבה מניעות..... טז
- ט. לומדי הזהר נקראים 'מזכי הרבים' הכי גדולים בעולם, שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל..... טז
- י. למה אין אנו נקראים בני נח?..... יז
- יא. מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות..... יז
- יב. צדיק בתמר יפרח כארז בלבנון ישגה..... יח
- יג. ספור על הרבי מענדל מקוצק..... יח
- יד. אנו נקראים 'בני אברהם יצחק ויעקב' וצריכים ללכת בדרךיהם לזכות את הרבים ולהרבות תורה בעם ישראל..... יט
- טו. ספור מאיש עסקים הגר בטלסטון..... יט
- טז. אלו שעמלים להבין את תורת הסוד הם אלו שהשם יתברך משתבח בהם בכל יום..... יט
- יז. הימים הולכים ועולים ועומדים לפני הקב"ה, כל אותם ימים שבני אדם עומדים בהם בעולם הזה..... יט
- יח. צריך שיקמו בזה העולם יהיו מלאים, ולכן יש למלאות אותם עם הדבר היקר..... כ
- יט. אחרי כל מה שנמשך האדם בחייו כן נמשך אחרי פטירתו..... כ
- כ. מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זהר, פנימיות התורה)..... כ
- כא. אלו שלומדים זהר ינצלו מהמבול כמו נח בתבה, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג..... כ
- כב. ערך למוד שעה אחת זהר הקדוש..... כא

קריאה קדושה

ב"ה, החיים השלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רים, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ובשלתון ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזוהר הקדוש.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אלא במינהם

הנביא ישעיה אומר: (פרק מ"א י"ד-ט"ו) **אז תיראי תולעת יעקב כור:** ויבד"ק "ביאר" ... **מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא פה,** והיא נכה ומכה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ומכים רשעי העולם שהם חזקים כארזים ונמשלים בהם שצאמר ארזי בלבנון. **בידנו חם אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!**

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

צ"ל: מתפוננים להחזיר "מכה שניה" לאירן על ידי צוללות, זאת אומרת שכבר השלימו עם העבודה, שתהיה זו איך שתהיה את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל (ח"ו), והצבא משגר שזה עלול לגבות ממליון נפש רחמנא ליצלן).

המדינה כבר השלימה עם המצב!

אנחנו לא משלימים עם המצב הזה!
ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאייהם!
אנחנו נתן את "המכה הראשונה!"

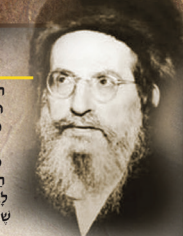
"נקחלה היהודים בעירייה בכל מדינת המלך" ... ללמוד זוהר הקדוש "ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים". אחרון יבולים מידי יום ביזנו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וקר נמנעו את האסון ונקרב את הגאולה תחיד וברחמים.

דוגם שהנה"צ רבי יהודה ליב אשלג (בעל הסלק) זצוק"ל, זעק רבות על חרבן העולם הממושך ונא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (כתבתי משנת תרצ"ג-1933 מוצי המעטיפ "כבר זנקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אויפה ועל הסכנה ההדקה הצמחה לעם היהודי. הוא הריע על החרבן בלמוד ספר הזוהר ביישיבות פולין, ולסם כך אף נפגש עם רבנים אדמו"רים, בבקשה ביישיבות פולין ללמוד ספר הזוהר ביישיבותיהם, אך הם לא שעה לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים זמן מן השמים - עשרים שנה".

לכן, אנו לא צריכים להיות חכמים גדולים, כדי לתפס ח"ו מהעומד להתרחש, על לנו יספין ובר כובא, קבאיש שלוששים הוא התריע - **זאת התורה הקדושה. בידינו עזת המקבלים והנותרו לנו הוא רק להתורה וללמוד וזה!** וידוע הספר, אין ארץ ישראל נעלה מהיטלר ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו ממצצת אטום!!!

הכרך הראשון של ספר הזוהר
(עם פירוט השלם)
הציל את ארץ ישראל!

הנה"צ המקביל רבי יהודה ליב אשלג זצוק"ל

הנה"צ רבי יהודה ליב אשלג זצ"ל ראה שמלחמת היטלר ימ"ש פוצצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמד להרוג ולבאד את כל היהודים מנער ועד זקן טרן נקש ח"ו. על כל אומר: היות רבי שמעון בן יוחאי כותב בזוהר הקדוש, בספרא דא יפקון מנגלותא. התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקדוש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביים שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלר ימ"ש, ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לחימי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שקלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום יום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בנודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א בהבטחת רבי שמעון בן יוחאי עיה שבספרא דא יפקון מן גלותא בחימי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, הנדפס ביי"ב כרכים ליי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נסקפה המלחמה על עומדת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים (מול כסלו עד ח"י טבת - למספרם בין 27 בדצמבר 2008 (ל' בכסלו תשס"ט - כ"ב טבת 18-ל בינואר 2009), וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי ששוי בגלות קשה כבר כמה שבועות - אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לבית שמש, הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. (והגיע דק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום), וגם ועופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע. ורואינו בעינינו את הסיים הגללים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק פעשוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גדולים.

בידנו הדבר!

בכחנו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנעו את האסון בעוה"י"ת לקרב את גאולה בחסד וברחמים - (וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זי"ע בעופרת יצוקה (פרשת שאש דף קכ"ד), "במהי חבדתיך דידך ראשית ספר הזוהר יפקון בית מן גלותא ברחמי"). **באור הדברים:**

בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש,

יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הקב"ה הקדים לנו רפואה למפר ושלח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות. עורר ישינים מתרדמתם ושלח לנו ישראל זקוק להנצל **מהמפול הנורא!** וזאת אפשר רק על ידי: **"תיבת נח" שהוא "הזוהר הקדוש"**

בטלו גזרות קשות

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל בלמוד "הזוהר הקדוש" בדרך ללא הפסק, שבח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים המלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומי בחימי ברחמי מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לנאסו זכר צדיק קדוש לברכה זי"ע, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד, תקן ביישיבתו דרך למוד מיוחד של גויאס בספר הזוהר הקדוש במשמיות ללא הפסק כלל ממת לעת, וקבע דבר זה כפתנה הראשונה ביישיבתו, וכתוב על מעלת הדבר באותה לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל משרש זו טמנו נבשר סאיהם, ובגדולת היה שם לפסק על זאת ולא יחידלו, כי רב הדבר ויצאום מאד..."

ועתה אל ישלכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוס, כי איני אקלאל נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יחא את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין מנוח לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זי"ע אשר היה בקי עצום בכל מכלל התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר בדרך ללא הפסק, שבח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים.

(אגרת הרמח"ל - מאורות הזוהר).

פיצד נוכל ליישם זאת?

אכן, אפשר ואפשר! בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד! - אל תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו! **בידנו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו!**

מי לה' יאלי!

מסלול יתלום: אם יש בךדכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע (כגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחד) ללמוד על פי סדר זה היומי מחלק 354-1 גימס לשנה. למוד 6-7 דפים לאחה, ארך 12-13 דקות-אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בת אחת בלבד-12 דקות בלבד-**ויובלו בשנה אחת לעשות 1000 סימוי זהר הקדוש** מסלול זה: אם יש בךדכם להשפיע על 500 אנשים וכי ... למוד 12 דפים לאחה, ארך 24-13 דקות אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בת אחת, ב-24 דקות בלבד- **ויובלו בשנה אחת לעשות 1000 סימוי זהר הקדוש.**

[על יתד ישקבעו: ארבעה הספרים את למוד הזוהר! יתלום בלמוד ובה בכל יתד בלית המדרש
זוכה שיתקים בנו דברי הנביא ישעיה ופרק ט כ"ב "הקטן יהיה לאלך"

[נפלסן קרפה לפתולפה בהחמים בקרוב כמאמר הרע"א מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אמן כן יהיה רצון.]

להשתתפות בהפצת לימוד הזוהר הקדוש ולמסלולים נוספים ניתן להתקשר למפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 084-8436784

זוהר לאברהם

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּהּ. בְּדַחֲלֵוּ וּרְחִימוּ. לִיחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִהִי נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ.

וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ. בְּשֵׁם ה' נַעֲשֵׂה וְנַצְלִיחַ

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים הַחֲשׁוּבִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, בְּרִשׁוֹת מְזֻכֵי הַרְבִּים הַמְקֻרְבִים אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים עַל יְדֵי לְמוּד הַזּוּהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְרִשׁוֹת מִשְׁפַּחַת בְּלוֹם הַחֲשׁוּבָה שְׁאֲרַגְנָה אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

הַתְּאַסְפָּנוּ כָּאֵן הַיּוֹם לְרַגְלֵי הַשְּׁלוֹשִׁים לְעֵלוֹי נִשְׁמַת שַׁל רַבִּי חַיִּים אַבְרָהָם יִשְׁעִיהוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, תְּהֵא נִשְׁמַתוּ צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים (להבחל"ח בן שלמה שיחיה עמו"ש).

אִיתָא בְּגִמְרָא (שְׁבַת דָּף קנ"ג עמוד א'), שֶׁהַנֶּפֶטֶר מִצְוָה אוֹתָנוּ לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַתְּחַזֵּק בְּדַרְשָׁה, "אַחִים בְּהִסְפִּידָא דְהַתָּם קְאִימְנָא", וְהַנֶּפֶטֶר שְׂרוּי בִּיגְיָנוּ כְּעַתָּה.

הַנֶּפֶטֶר ז"ל בְּקִשׁ בְּחַיָּו שְׁלֵא יִסְפִּידוּ אוֹתוֹ, וְלֹא יְדַבְּרוּ עֲלָיו שְׁבַחִים, אֲבָל דְּבַר אַחַד מִתָּר וּמִצְוָה לוֹמֵר, שֶׁהִיָּה דְּבוּק בְּתוֹרַת הַרְשָׁב", וְעַד לְהַדְפִּיס סִפְרָיו שַׁל הַרְשָׁב"י¹, וְלִהְיוֹת זְכוּרָנוּ לְטוֹבָה, בְּמַעֲמַד כָּל בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה הַקְּרוּבִים, וּבּוֹדָאי זֶה יְהִיָּה נַחַת רוּחַ לְנִשְׁמַתוֹ, וּמִמְנוּ יִלְמְדוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּתַקוּן הַמִּדּוֹת וְהַמַּעֲשִׂים, וְכֵן זֶה מְרָמֵז בְּשֵׁמוֹ:

"תורה וחיים", מצות עשה ס' אות ריו), וזה לשונו שם: וְכֵן הַקּוּרָא בְּסִפְרֵי יְרָאָה אִיךָ הַשְׁתַּדְּלוּ תַקְלִיפִי קְדָמַי לְהוֹצִיא אוֹר הַהֶלְכָה לְאַמְתָּה שַׁל תּוֹרָה בְּכָל כְּחוֹ, וְכֵן מִן יְדִין סְמוּכֵי לְנָא בְּסִינְעֵי שְׁלִישׁ בּוּ מִפִּישׁ לְכָל מֵאֵן דְּאַפְשֵׁר לִיה לְזַכּוֹתָם גַּם לְהַבָּא לְהוֹצִיא כָּל הַנְּשִׂאֵר לְמִשְׁמֵרַת. וְכֵן הַמְסִינְעִים וְהַמִּשְׁתַּדְּלִים לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל הַנְּשִׂאֵר מִחֻדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְקַדְמַאי אִין עַרְף לְשַׁכְרוּ בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת וְזִכּוּ בּוֹכּוֹת זֶה לְבָנִין קְדִישֵׁין דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיִתָּא וְלְמִזְוֵי וְיַחֲזִי לִישֵׁב בְּהַשְׁקֵט עַל הַתּוֹרָה וְהַעֲבֹדָה וְלַחֲזִי אֲרִיכֵי לְרַבָּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְלְרֵאוֹת בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב בְּגֵאלָה שְׁלֵמָה]. וְרֵאָה בְּהַסְפָּמַת הַגְּאוּן הַצְּדִיק מוֹרִינוּ הַרְבֵּי יוֹסֵף חַיִּים זֹנְנִפְלָד זְכוּרָנוּ יְגַר עֲלֵינוּ אָמֵן. לְסִפְרֵי "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט", אוֹדוֹת הוֹצָאָה לְאוֹר.

א. א' עַל יְדֵי הַפְּצַת סִפְרָיו זִכָּה לִישֵׁב בְּמַחְצֵתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא רָאָה מַה שְׁכַתֵּב הַגְּאוּן מִהַרְח"א אִיסְטוֹרִלְסָה (בְּסִפְרוֹ בֶן אַבְרָהָם. פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח דָּף כ"ג): הַמְדִפִּיס סִפְרִים מִמְּמוֹנוֹ לְהוֹצִיא לְאוֹר תּוֹרָה, זִכָּה וְיֹשֵׁב בְּמַחְצַת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַחְבְּרֵי הַסִּפְרִים, שְׁהָרִי עַל יָדוֹ יִצָּא הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתוֹרָה הַדְּעַת בְּכָל עַתָּה, וְאֵלּוֹ הִיָּה גְּנוּז לְמַקְצוּעוֹת הַמִּשְׁכָּן בְּיַרְכְּתֵיכֶם, לֹא הִיָּה לוֹמְדִים בּוּ. וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנוּם לְבִרְכָה בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת (דף צ"ו) שְׁפָתוֹתַי דּוֹבְבוֹת וְכו' כְּדֵאִיתָא שָׁם, וְלִפִּי זֶה הַגּוֹרֵם שֶׁיְהִיָּה חֲחָם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זִכָּה וְיֹשֵׁב בְּמַחְצֵתוֹ, שְׁהָרִי הוּא גְרָם לְהַחֲיוֹתוֹ, וְאִין סִפְקֵי כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲחָם בְּעֵצְמוֹ עִם סִיעַת מִרְחַמֵּיהּ יוֹצִאֵנוּ לְקִרְיָתוֹ לְקַבֵּל פְּנֵינוּ. וּמוֹרִינוּ הַרְבֵּי חַיִּים פְּלִאגִ'י זְכָר צְדִיק לְבִרְכָה, (בְּסִפְרוֹ

הגִּימַטְרִיא שֶׁל "חַיִּים אַבְרָהָם יִשְׁעִיהוּ" = 717 = "הַתְּשֻׁבָּה" רֵאשִׁי תְּבוּת: הוּא תִּמְךָ שֶׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי. וּבְגִימַטְרִיא: "תִּיקוֹן הָעוֹלָם", שֶׁהַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ הוּא תִּמְךָ כָּל הָעוֹלָם.

הגִּימַטְרִיא שֶׁל "הֶרֶב חַיִּים אַבְרָהָם יִשְׁעִיהוּ ע"ה וְהַפּוֹלֵל בְּגִימַטְרִיא = 1000. הגִּימַטְרִיא שֶׁל "רְבִי שֶׁמְעוֹן מְקַבֵּל פָּנָיו וְעוֹד 4 תִּיבוֹת בְּגִימַטְרִיא = 1000. בְּסוּד "אַלְף הַמְּגוֹן תְּלוּי עֲלוּי", שֶׁבְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שֶׁנִּתֵּן לְהַפְיֵץ אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י זָכָה לְהֵגוֹן עַל אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת בְּמַחְצָתוֹ¹⁸¹ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע.

שְׁשׁוּמְרָה שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח עַל יְדֵי שְׁמֹנֶה אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרִים קְדוּשִׁים. וְזֶהוּ (סס) "עוֹשֵׂי צְדָקָה בְּכָל עֵת", כִּי בְּכָל עֵת עוֹשֶׂה צְדָקָה, כִּי לֹמְדִים בְּסִפְרִים שֶׁמְכַנְסִין קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ'. (ספר לקוטי הלכות הלכות ברכת השחר הלכה ה, אות לו)

ב. מִיתַת צְדִיקִים מְכַפֶּרֶת וּמְכַלֶּטֶת גּוֹרָה
הַנֶּבֶךְ עַל יְדֵי מֵר שֶׁמְעוֹן נִסִּים שְׂרִים עֵינֵתָי הִי'ו. שְׁהִבִּיא מִהַמְּעוֹן קוֹל הַשֶּׁבַת סִיּוֹן תִּשְׁכִּי'ה
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה וְזֶה לִפְנֵי שֵׁשָׁה שָׁנִים בִּכ"ב אֱלוֹל תִּשְׁכ"ג. הַסְּפוּר שֶׁלִּפְנֵינוּ בּו לְרִבּוֹת שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים הַמְּקוּמוֹת וְהַתְּאָרִיכִים, כֻּלָּם נִכּוּנִים וּמְצִיאֹתִים. בְּשִׁעְתוֹ הָיְתָה הָאֶרֶץ צְמֻרָה בְּשֵׁל הַמִּקְרָה הַזֶּה, וְאֵי עֲבָדְכֶם הַכּוֹתֵב רְאוּבֵן נֵעַנֶה זֹכֵר הַמִּקְרָה שֶׁקָּרָה וְכָל אֱלוֹ שֶׁהָיָה בְּאֶרֶץ בְּאוֹתוֹ תִּקְוָה זֹכְרִים אֶת הָאֲסוֹן הַיָּטֵב. וְעַל־שׁוֹ בְּהַמְשָׁךְ הַסְּפוּר בְּאֶרֶץ יוֹבֵן כִּי לֹא הָיָה מִקְרָה כָּלָל וְכָלָל. לֹא הָיָה בְּדַעְתִּי לִכְתֹּב עָלָיו, אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּזֶה דָּבָר רָגִיל בְּזִמְנֵנו, אוֹלַם הַסְּפוּר הַתְּפַתֵּחַ וּבִסּוּפוֹ שֶׁל דָּבָר עֲמִדוֹ כְּמָה וְכְמָה אֲנָשִׁים יְרָאִי שְׁמַיִם וַיְחִידֵי סְגוּלָה, שְׂרָאוֹ כָּאֵן עֲנִין שֶׁל אֲצַבֵּעַ אֶלְקִים. וְהַמְעַשֶׂה מְכֻן מְלַמְעֵלָה, בְּזִמְן "עֵקֶבֶתָא דְמִשְׁיָחָא" וְהִבִּיעוּ אֶת דַּעְתָּם כִּי מִן הָרְאִי לְהַעֲלוֹתוֹ עַל הַכְּתָב וּלְפָרְסָמוֹ בְּרַבִּים, וְזֶה מֵה שֶׁקָּרָה.

בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַסְּלִיחוֹת שֶׁחָל בִּכ"ב בְּאֱלוֹל שְׁנַת תִּשְׁכ"ג, (וְהוּא מִנְהַג שֶׁל הָאֲשֻׁכָּיִם לְהַתְּחִיל סְלִיחוֹת שְׁבוּעַ לִפְנֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה) כְּלוֹמֵר לִפְנֵי כִשְׁשָׁה שָׁנִים מִיּוֹם שֶׁהִעֲלֵתִי אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה בְּ"אוֹצֵר הַמַּעֲשִׂיּוֹת". יָצָאוּ תְּלֻמְדִים מִיִּשְׁבֵּית פְּרָשְׁבוּרָג שֶׁבֶט סוּפֵר שֶׁבִירוּשָׁלַיִם בְּלוּיֵת מוֹרִיָּהם, לְהַתְּפַלֵּל בְּמִקּוּמוֹת הַקְּדוּשִׁים. עַל קִבְרוֹ שֶׁל רְבִי שֶׁמְעוֹן בֵּר יוֹחָאי בְּמִירוֹן שֶׁלִּיד צֶפֶת, וְעַל קִבְרוֹת הַצְּדִיקִים בְּטַבְּרִיָּה. תַּחֲלָה הִגִּיעוּ לְקִבְרוֹ רְבִי שֶׁמְעוֹן בֵּר יוֹחָאי בְּמִירוֹן, וּגְבִילוּ אֶת הַלִּילָה בְּתַפְלוֹת וּבְ"תְּקוּנִים" וְאֱלוֹ בְּבָקֵר עָלוּ לְמִשְׁאִית כְּשֶׁמְחֹזוּ חִפְצָם טַבְּרִיָּה. בְּדָרְכָם נִתְּהַפְּכָה הַמְּכֻנְיֵת וְנִפְּלָה בְּעִרוּץ שֶׁלִּצַד

ב) הַסְּפֵר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נִשְׁמַת הַצְּדִיק גַּם הָאֲדָמוֹר מִסְּאִידִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, מְבִיא שֶׁהַצִּיּוֹן לְהַצְּדִיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹף וְהַנְּפֶשֶׁת. **וְהַסְּפֵר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא לְנִשְׁמַת הַצְּדִיק.** (הָאֲדָמוֹר מִסְּאִידִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן)

ג) אֲשֶׁרִי הַזְּכוּה לְתוֹ מַעוֹת לְצְדָקָה נּוֹרָאָה כּוֹאֵת לְהַרְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שְׁמַיִם
אֲשֶׁרִי הַזְּכוּה לְתוֹ מַעוֹת לְצְדָקָה נּוֹרָאָה כּוֹאֵת לְהַרְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְּדִיקוֹת שֶׁנּוֹתְנִין, זֹכִין לְקַח הַנְּפִשׁוֹת וְלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה בְּחִינַת אוֹרִיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה, מְכַל שְׁפָן כְּשֶׁנּוֹתְנִין צְדָקָה בְּשִׁבִיל זֶה בְּעַצְמוֹ כְּדִי לְהַרְפִּים סְפָרִים קְדוּשִׁים, שֶׁהַרְפֶּסֶת סְפָרִים אֱלוֹ בְּעַצְמוֹ הֵם בְּחִינַת לְקִיחַת הַנְּפִשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שְׁבוּדָאֵי אֲשֶׁרִי חֲלוֹק שׁוֹכָה לִזְכוּת אֶת הַרְבִּים לְהָאִיר חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וְכָל טוֹב לְבִית יִשְׂרָאֵל.

(ספר לקוטי הלכות הלכות קדושי הלכה ג, אות נב)

ד) הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּצְדִיקוֹתוֹ בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה, בּוּדָאֵי אִין קֹז לְשָׁכְרוּ וְצְדִיקוֹתוֹ עוֹמְדֵת לְעַד, אֲשֶׁרִי לוֹ "אוֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כֶּסֶף וּמִי אוֹהֵב בְּהִמּוֹן לֹא תִּבּוּאָה" (קִהֲלַת ה, דָּרְשׁוּ רְבוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וּמוּבָא בְּפִירוּשׁ רַש"י: שֶׁאֲפִלוּ מִי שֶׁאוֹהֵב מַצּוֹת לֹא יִשְׁבַּע וְכוּ', כִּי אִם כְּשֵׁיטֵשׁ בְּהֵם מַצּוֹה שֶׁתִּתְּקִים לְעַד כְּגוֹן כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה וּבְנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ' מְכַל שְׁכֹן כְּשֶׁפּוֹעֵל בְּצְדִיקוֹתוֹ לִזְכוּת אֶת הַרְבִּים בְּסִפְרִים חֲדָשִׁים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכָל אֶחָד, בּוּדָאֵי אִין קֹז לְשָׁכְרוּ וְצְדִיקוֹתוֹ עוֹמְדֵת לְעַד, כִּי בְּכָל פַּעַם בְּכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים מְזַכֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְּקִים הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ אֲשֶׁרִי לוֹ.

וְזֶה (תְּהִלִּים קו) "אֲשֶׁרִי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט" שֶׁהוּא הַתּוֹרָה

הדרך. היתה זו התאונה קטלנית שבה קפחו את חייהם הנהג בראשי ושלוחיה בחורים מצנינים מבחירי הישיבה, ואלו הם, מרדכי פולק, יצחק נחום נוישט, ואברהם בנמין פרידמן, זכרונם לברכה. שאר הנוסעים נפצעו וכמה מהם באפן קשה. כלם היו צדיקים וקדושים שבחיייהם ובמותם לא נפרדו. ובמיוחד אחד מהתלמידים ההרואים מרדכי פולק ז"ל היה ירא שמים בתכלית, ונוסף לצדקותו, צניעותו ועיסוקו בתורה ובגמילות חסדים, נוהג היה לרשם את כל מעשיו ופעלותיו במשך היום בפנקס. ולפני לכתו לישון היה קורא בו על מנת לבקור את עצמו ולראות אם חס ושלום לא חטא מתוך בלבול הדעת, ואם יש צורך לתקן משהוא או לכפר על איזה מעשה שלילי גדול ונקטן. חברו של מרדכי פולק ז"ל, מהישיבה היה בחור בשם מנחם הלוי גדל לחיים ארפים. בשל סבות שונות לא הצטרף לנסיעה, ובשהגיעה הידיעה על התאונה המוחרידה, נודעו מצד כי אהבת נפש אהב אותו. כאמור מפני שהיה מאד ירא שמים ורשם כל מעשיו בפנקסו. היה צר לו מאד מאד על ידו הטוב, שכה ארע לו. אולם הוא ידע כי צדיק השם בכל מעשיו וכל דרכיו משפט, ולכן לא הרהר אחר מעשיו של הקדוש ברוך הוא, והצדיק את הדין. זמן מה לאחר כן חלם חלום והנה חברו הנפטר, מרדכי פולק ז"ל, נצב לפניו פניו הפיקו אור יקרות, ונראה היה בו כי מאשר הוא. "ראיתי כי הצטרפת עלי צער רב" אמר: ולכן באיתי לעודד את ויחף. דע לך שמיד ההכנסתי לך עין והמקבל האלקי רבי שמעון בר יוחאי הכניסני ישר למתבתא שלו שבשמים ושם זוכה אני ללמד תורה מפיו של הרש"י הקדוש משום שהייתי נזהר בכל ערב שבת קודש בזמן שקראתי את פרשת שמו"ת (ר"ת שנים מקרא ואחד תרגום) ללמד עם פרוש רש"י ז"ל. ובשל כך זכיתי שרש"י הקדוש למד עמי ואסתופף בצלו, השתומם מנחם הלוי בחלומי, ושאל את חברו הנפטר כמה שאלות. (א) כיצד התירו לו להכנס לך עין מבלי שיעבר תחלה את כל התהליך של בית דין של מעלה? (ב) מה הטעם שצריך היה הוא וחבריו יראי שמים למות מיתה כה משנה בקצור ימים. ענה לו חברו כי לפני כשנה, בראש השנה היום הנפורים, נגזרה גזירה קשה על הישוב היהודי בארץ ישראל אשר לפיה צריך היה להתרחש כאן אסון כבד לא עלינו. הקדוש ברוך הוא ברחמיו רחם על בני ארץ הקדושה בעת קא. וכתחילת החלט בשמים, אשר יקרה אסון לישיבה קדושה בירושלים עיר

הקודש, וימותו ארבעה צעירים, בעלי נשמות זכות וטהורות. כך ארע בתום שנה זו, לפני ימי הדין של השנה השניה, שהמכונת אשר בה נסענו נתהפכה ונהרגנו אני, שלושת התלמידים, וביחד עם הנהג. נחברנו כלנו על ידי ההשגחה העליונה להיות קרבנות מכפרים על כלל ישראל, גט ענין ופציעתם של שאר המשתתפים בטיולי מצוה זו קשור בחשבון מהשמים. בעת גם יובן לך כי בחורים שכאלה נכנסו ישר לך ומדת שכל האנושי לא תוכל להשיג את רוב אשרנו. דמותו של הנפטר נעלמה וזה היה סוף החלום. מנחם הלוי התעורר, כמי שטלטלוהו גלי הים בחוקה. הוא פקח עיניו בהתרגשות וחשב רבות על אודות החלום, במשך היום ובימים שלאחריו חי בדמיונו את אשר ראה אז בחלומי, את פניו השמחים והמביעים כל כך הרבה של חברו. את שאלותיו הוא ותשובותיו של החבר וספורו והסבריו. יש כאן שתי אפשרויות חשוב. (א) שזהו חלום נכון אשר הביא לפניו מלאך בעל החלומות, בהתאם למאמרי חז"ל. או... (ב) שהחלום הובא על ידי שדים לפי מאמר רבותינו ז"ל. "רבי רמי כתיב בחלום אדבר בו וכתוב וחלומות השואר ידברו. לא קשיא, כאן על ידי מלאך כאן על ידי שד" (ברכות נ"ה). "כיצד", חשב הלוי, "אדע שהחלום הנו מן הסוג הראשון או מהסוג השני?" לבסוף החליט לעשות שאלת חלום. וזאת יש לדעת כי לשאלת חלום צריך אדם להזדקף ולהיות צדיק גמור. עשה הלוי את כל ההכנות הגופניות והנפשיות, הוא טבל במקוה ונהג בקדושה ובטהרה. עם ההתפלל אל קונו ובקש ממנו חסד שיבוא לפניו שוב בחזיון הליל את חברו על מנת לשאול אותו שאלה. לצערו לא חלם שנית על חברו הנפטר, לא בלילה ההוא ולא בלילות שלאחריו. אי הודאות הציק לו והוא התהלך כל הזמן תפוס בשרעפיו, הוא לא התנאש והוסיף לנהג בארץ של קדושה וטהרה, והתחנן אל ה' יתברך שיזכורו לראות בחלומי שוב פעם את חברו ויקבל תשובה ברורה לספיקותיו. כך חלפו כשנה וחצי, מיום האסון כשהוא נצב לפניו ומביט בו רצונו, והנה לילה אחד ראה בחלומי את חברו אמר לו: גזרו עליך בשמים להמתין עד שתהא ראוי לך שימלאו את בקשתך, ועתה נדי להוציא ספקות מלבך צו עלי לתת לך שני סימנים. הסימן הראשון שבעוד שבעה שבועות תתארגם בשעה טובה, עם נערה הגונה אשר שמה דבורה בת שמעון. הסימן השני, שלושה שבועות לאחר מכן יופיע פתאום, דוד

הרשב"י זי"ע יושב אתנו בלומדינו תורתו

בספר "אור החמה" כתב, אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר", בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל"ק (הצה"ק רבי אברהם אזולאי, הצה"ק רבי אברהם גלאנטי זי"ע, א. "אור החמה" קכ"ג ע"ב). והנפטר היה לו הזכות לעזור להדפיס האדרות.

רק יחידי סגולה זוכים להיות שתפים במפעל הזוהר הקדוש

אספר ספור נפלא עם הצה"ק רבי ר' אלימלך ואחיו רבי ר' זושא זי"ע. שניהם הלכו יחדיו לאספ כסף לפדיון שבויים, הם הגיעו לבית אחד של עשיר גדול מאד. העשיר הזה הכניס אותם לביתו בכבוד גדול ונתן להם כסף משמש מאד, כמו בימנו חמשה אגורות בלבד. [המטבע הזאת היה נותן לכל אחד שבא לקבץ צדקה, וכלם זרקו לו את זה חזרה בפנים. לכן שנים רבות שהכסף הזה לא הלך ממנו, ונשאר אצלו, וכל פעם שמקבצי הצדקה יצאו מהבית, העשיר היה עומד מאחורי הדלת לשמוע איך מקללים אותו ומדברים עליו כל מיני דבורים גרועים]. כשהצדיקים הקדושים האלו יצאו, אמר הרבי ר' זושא לרבי ר' אלימלך זי"ע, מה נעשה הוא לא ברשימה! העשיר שומע דבורים כאלו, פתח את הדלת ושאל אותם: מה זה שאמרתם שאני לא ברשימה? האם אתם עשיתם טעות שבאתם אלי, זאת אומרת שאני לא ברשימה לבוא אלי לקחת כסף?

ברור ומחלט, כי דבריו של חברו הנפטר בחלום הראשון נכונים. שלושת תלמידי הישיבה עם הנחה שמשו כקרבן לישוב היהודי בארץ. ועם מותם נחבטלה הגזירה הקשה מהשמים שנגזרה על ארץ ישראל. מה שהיה חשוב במקדש שגילו לו כי הנה עומדים אנו זה עתה, לפני בואו של משיח צדקנו אשר עם ישראל מצפה לו במשך שנים נה רבות בכליון עינים. במשך חדשים מספר שמר מנחם את הדבר בלבד מבלי שיגלה מאומה לאיש. לאחר מחשבות רבות והתלבטויות נגש אל ראש הישיבה וספר לו הכל, מתחלה ועד הסוף. והמעשה ספר מאיש לאיש עד שהגיע לעתון קול השבת ועל בקשתם של יהודים טובים מיקירי ירושלים כפי שקתב העתון בהתחלה העלה את המעשה על הכתב על מנת לחזק את רוחו של העם. כן אני הצב"י ואובן נענה המחבר ומוציא לאור את "אוצר המעשיות" לכתוב גם להכניסו בין המעשיות של "אוצר המעשיות" בפרט דבר שקרה בימינו. יהי רצון שהמשיח הגואל יבוא במהרה בימינו ויגאל אותנו גאולה שלמה. אמן כן יהי רצון.

ארוסתה, לאחר שנעלמו עקבותיו באירופה, בתקופת השואה ונחשב כמת. מנחם הלוי התעורר בבקר ומיד רשם את פרטי החלום בפנקסו. כעבור ימים מספר דבר בו נכבדות ושדכוהו עם נערה שעלתה זה לא מכבר מארגנטינה. שבעה שבעות בדייק נמרח מיום החלום, נערכו התנאים והוא התארס בשעה טובה ומצלחת. שם הנערה דבורה ושם אביה שמעון ממש כפי שהודיעו חברו בחלום. גם הסימן השני התקיים. דודה של הנערה שבזמן השואה באירופה נשלח למחנה השמדה ולא נראה מאז הופיע פתאום בבית קרוביו בארץ. נתברר כי לאחר תקופת סבל ופחד הצליח להמלט לרוסיה ושם נשלח למחנות עבודה. ונשאר בעל נורחו במשך שנים רבות של סבל ועבדות, מבלי שירשו לו לבוא בקשרי דאר עם קרוביו שנמצאו בארץ ישראל ובארגנטינה. בארץ פלא שחרר זה לא מכבר, והוא עלה לארץ זמן מועט לאחר בואם של אחותו, בעלה ובתם מארגנטינה. וך נתאחדו כלם ונפגשו בבית אנשי המשפחה שבארץ. אכן על ידי כך נגזו ספקותיו של מנחם הלוי, והוא ידע באופן

הצדיק עונה להעשיר, לא, לא. לא על הרשימה בארץ דברנו, רק על הרשימה בשמים. כי בשמים יש רשימה מי שיש לו הזכות לתת כסף לצדקה הגדולה הזאת של פדיון שבויים שאנחנו אוספים, וזה דבר גדול מאד, וחשבנו שאם נתתם מטבע כזאת, זאת אומרת שאתם לא ברשימה הזאת בשמים, ואין לנו שום תלונות עליך חס ושלום, דברנו רק מה הולך בשמים.

העשיר אומר, אם מדבר על רשימה כזאת, אני רוצה לדעת כמה כסף אתם צריכים בשביל הפדיון שבויים?

ענו לו, סכום גדול מאד... העשיר אומר, אני רוצה לתת לכם את כל הכסף שאתם צריכים בשביל המצוה הגדולה הזאת, והולך ומביא כלי גדול של חתיכות מטבעות של זהב, ורוצה לתת את כל הסכום. הצדיקים אומרים לו, סליחה, אנחנו לא יכולים לקחת את כל הסכום רק חצי מהסכום שאנחנו צריכים, כי יש ברשימה עוד הרבה יהודים שצריכים לזכות במצוה הגדולה הזאת. וקבלו רק חצי מהסכום.

מהספור הזה אנחנו רואים מוסר השכל, שלא כל אחד יכול לזכות למצות גדולות כאלו, להביא את המשיח, וכמו שכתב הרבי מקאמארנא זי"ע, שלזכות לדברים כאלו, צריכים הרבה לבנות להשי"ת שיזכו להנצל מהערב רב, ולעשות הכל רק לשם שמים, לזכות את הרבים, זכות כאלו לא מחלקים בחנם, ואפילו אלו שמזכים את הרבים, אם לא מתפללים ובוכים לה' לא זוכים לדברים גדולים כאלו, וב"ה שמשמים זיכו לנו להוציא לאור הספרים החדשים של זוהר השבת 5 פרכים, ומי שלומד בהם רק חצי שעה תכף חוזר בתשובה, כי רואה את האמת של החיים, ורק צריכים להדליק את הנשמה של היהודי, כי כל ישראל קדושים, ובגלל זה עשינו ספרים שמי שלומד בהם רק קצת, כבר יקבל את הזריקה הראשונה, וזה כבר מספיק שהנשמה שלו תבין מה חובתו בעולמו, בספרים אלו יש לכם לקוט מכל ספרי הזוה"ק עם באור בעל הסלם זצ"ל על עניני שכר ועונש וזכויו הרבים, ועוד.

ולזכות לדברים גדולים כאלו, זה לא פשוט, לא מחלקים את הזכות האלו בחנם, צריכים הרבה לבקש מהקדוש ברוך הוא. כמו שכתוב ברש"י (במדבר פרק כב פסוק לה) "לך עם האנשים" - (במדרש רבה) בדרך שאדם רוצה לילך בה, מוליכין אותו. ובמהרש"א ביאר, פירוש "מוליכין" מלשון "מלאכים".

ובלשון הזוהר "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנון דמזמנין ליה". וכן כתב החפץ חיים זי"ע בספרו שמירת הלשון בשער התבונה, שכפי רצון האדם כך מוליכים אותו, אם רוצה להיות צדיק, מביאים לו מלאך שמנהיג אותו צדיק, ואם רוצה להיות חסיד מביאים לו מלאך שמנהיג אותו חסיד (ומאריך בזה, עיי"ש).

אחי ורעי, בואו נתאחד בדבר גדול וקדוש זה!

מדברים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, וזכות הזוהר הקדוש מעכב מלבוא על עם ישראל ח"ו פצצת אטום. - אין זמן יתרה!!!

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנחתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש.

אָתּוֹן מַל"ח, דְּמַמְתַּקַּת יֵת בְּשָׂרָא [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר]. אוף יסורין ממתקים [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום]. כמה דאוקמוה [כמו שביארו החכמים (עיין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

ברור הסינים - הרשעים מִיִּשְׂרָאֵל וְלִרְשָׁעִים מִתְּהַדְרֵן יסורין מלח סדומית [ולרשעים יחזור היסורים כמו מלח סדומית]. דְּאִיהִי מִסְמָא אֶת הָעֵינַיִם [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל] לְקִיּוּמָא בְּהוּ [לקיים בהם מה שכתוב] (איוב יא כ') וְעֵינַי רְשָׁעִים תִּכְלֶינָה [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

וְאִינוֹן (דף קנ"ג ע"ב) עֵרַב רַב רְשִׁיעֵיָא [ואותם הערב רב הרשעים] דִּיתְתַּקִּיָּם בְּהוּ בְּהוּא זִמְנָא [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב ז') יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] יִתְלַבְּנוּ: אִינוֹן מְאִירֵי מְשֻׁנָּה [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה]. וְיִצְרְפוּ: אִינוֹן זֶרְעָא קְדִישָׁא דְשָׂאֵר עֵמָא [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה]. הָדָא הוּא דְכְּתִיב [זהו שכתוב] (זכריה יג ט') וְצִרְפְּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה]. וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים, אִינוֹן עֵרַב רַב [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ יִזְכּוּ לְהִיכָנַס בְּתַבְתַּי נַח - וְלִהְיֵאל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג [ומה שכתוב] (דניאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים לִבְיָנוּ, אִינוֹן מְאִירֵי קְבֻלָּה, [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה] דְּאִתְמַר בְּהוּן [שנאמר בהם] (דניאל יב ג') וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ.

ג. על ידי למוד זוהר הקדוש ממתקים היסורים בזוהר נשא (דף קנ"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר]. וְרַעֲיָא מְהִימְנָא [שנשמתיך מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], תִּמְו אֲתַקִּיָּם בְּךָ [שם בגלות נתקיים בך, מה שכתוב] שֵׁם שֵׁם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט [היינו התלבשות התורה העליונה בשהה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה] וְשֵׁם נְסָהוּ. [ומפרש] וּבְהֵאֵי עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה]. וּבְאִינוֹן רְזִין דְּאִתְגַּלְיִין עַל יַדְךָ [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך] וְיִמְתַּקוּ הַמִּים. [דהיינו] כַּמְלַח דְּמַמְתַּקַּת בְּשָׂרָא, הֵכִי יִתְמַתְקוּן בְּרְזִיָּא דְּאִתְגַּלְיִין עַל יַדְךָ, כֹּל אִינוֹן קוּשְׁיִין וּמַחְלֻקוֹת [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקות, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד]. דְּמִיִּין מְרִיָּן דְּאִורֵיָּתָא דְּבַעַל פֶּה [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות] אִתְהַדְרוּ מִתִּיקוּן מִי אִורֵיָּתָא [על ידי הסודות חורים להיות מי התורה מתוקים].

וְיִסוּרֵין דִּילָךְ [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה]. בְּרְזִין אֵלִין דְּאִתְגַּלְיִין עַל יַדְךָ, יְהוּן לָךְ מְתִיקוּ [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים ישמח בהם]. וְיִהְיוּ לָךְ כֹּל דְּחֻקֵי דִילָךְ, כְּחֻמִּין דְּעִבְרִין [ויחזור לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וְחַל"ם, בְּהִיפּוּךָ

ולא שמעו בקולו! - אחר כך פרצה מלחמה גדולה והרגו 6-7 מליון יהודים, פעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם?!

[בשביל הממון שלהם שנתנו לו, ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיא בתיובתא. ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה] פאילו לא עביד שליחותא דמאריה [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו].

[יש להקשות, מדוע אמר כאילו לא עביד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו? יש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין אור זוהר בשם המרח"ו והרמח"ל)].

ובך יתקיים רזא דיונה [ובך משה רביא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא] דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים], הכי תיעול אנת בעמקין דתהומי אורייתא [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], הךא הוא דכתיב [זה שאמר יונה הנביא], [יונה ב] ותשליכני מצולה בלבב ימים [הרומז על ים התורה] [מתוק מדבש].

ד. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א) אמרה מידת הדין לפני הקב"ה רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב ויחלו באנשים הזקנים, תנו ר' יוסף אלו בני אדם שמקימינן את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיינן ילקוט שופטים (רמז ס"ח), וזה לשוננו: ר"כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידי, א"ת אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר

[והיינו] אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את עומק דבריו], דאיהו פתיבת נח [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזהר אלא מעט, וזה שאמר] דמתכנשין בה שנים מערי, ושבע ממלכותא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה, ולזמנין] [ולפעמים כשאינן זכות בדרך, אז רק] אחד מערי, ושנים ממשפחה. [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזהר], דבהון [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזהר] יתקיים [מה שכתוב] [שמות א כב] כל הבן הילוד [היינו כל הנשמות הנוולדות מאימא קדישא] היאורה תשליכוהו [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר האור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, רש"י ע"פ הבאים מצרימה, ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש)]. ודא אורה דספרא דא [וזהו האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירכעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה - זוהי סבת אריבת הגלות [וזה שאמר] ומאן גרים דא [ומי גרם את אריכות הגלות]. עורב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דאנת תהא בהוא זמנא, פיונה [כי אתה רביא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות], דשליח אהרא דאקרי בשמן [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמן (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום (ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)]. כעורב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא. [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון, [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עמי הארץ שקא. [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקא, בגין ממונא דלהון,

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א'), אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים.

אמרה לפניו רבונו של עולם היה בידם למחות ולא מחוהו, ואכמ"ל.

גם כן היה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה".

נתמעתו המחזיקין ידי ישראל להחזיר למוטב) **ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלוש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשנכנסתי עממה בדברים דברי רעים וכבושים ורעים [כמו שצותה תורה (בפ' וארא) ויצום אל בני ישראל פירש רש"י להנהיגם בנחת] זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שמימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.**

ה. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומותינו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ו הלכה ג') "זו"ל: ... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם וההודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהי' העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו הי' מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחרב בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזיהר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל. **הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כן שה' אל עולם.**

עמם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מנוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמם.

זה לשון מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו" באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד אמרה לפניו רבון העולמים, **איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.**

והנה הב"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושיא זו אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירוץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמי' עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה" נתתיך [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה (המעתיק)], וכל ישראל ערבים זה בזה, מכש"כ בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו**

אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: ואהבת את ד' אלקיך אהבה על הבריות כאברהם אביך שנאמר את הנפש אשר עשו בחרן.

הנך רואה בעליל שהזריות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם. (חז"ל להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש הישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו" וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים וההתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן שנדחים מורה שהרחיקו לברוח ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכ"ש כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניינינו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הררשה רבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והי' בכחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש רבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיים המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם וכו' (שם).

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה איתא בזוהר חדש פרשת לך זו"ל: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדול זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה הוציא לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל כדאמרינן בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ד' פ"ד) זו"ל: **ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים בזה. עד כאן לשונו.**

ובספר חובת הלבבות שער אהבת השם פרק ו' וזהו לשון קדשו: **וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכויות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו.** ואמרינן בסנהדרין (דף צ"ט: ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:) **כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן".**

איתא בזוהר חדש דף ס"ב: כרוזא כריז בכל יומא, זכאין אינון דמשתדלין באורייתא, ואינון דמזכין להון לאחרנין, ואינון דמעבירין על מדותיהן, ובזה יקיים גם כן הפסוק ד"ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו גם כן שתאהב אותו על בריותי כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוינו על זה, ראה מה שכתב התפץ חיים הק' זו"ע: החובה להצלת נפשות ישראל
 בוריותו - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה ואהבת את ד' אלקיך וכתוב הרמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני

יְיָדוּעַ הַסְּפוּר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהִיטְלָעַר יַמ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

רַב אֶחָד סָפַר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגְּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלַג זְצוּקֵלֵה"ה בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר הַסְּלָם עַל הַזוּהַר הַקָּדוֹשׁ.

ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות ה' ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעי"ז יחזור החוב אליו, וכן בענינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבירו מאיזה עון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עון.

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתייאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו ה' חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, ה' מחפש עצות ותחבולות אין להקים הדת שלא יתמוטט, ובדאי ה' הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר בכל דרכיך דעהו וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ירך (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הרחמים נקראים בשם מרצחים:

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישעי' הנביא תמה ואמר, אין ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק ילין בה" שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "ילין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע וזרו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרז בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן הה"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה וכמו שכתוב והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה. (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו דלא תעמוד וכו' [כמו"ש בחו"מ תכ"ו] או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנוע מזה וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועי"ז באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בוודאי אסור לנו להתעצל מלזרום לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהי' ביכלתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכלנו ערבים זה לזה, כמ"ש הנסתרות לד' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו וכו' וכפירש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חבירו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרם, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק

הגה"צ רבי יהודה ליב אשגל זצ"ל ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פּרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי פותב בזהר הקדוש, "בספרא דא יפקון מגלותא"¹¹, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, הנדפס בי"ב פרקים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' פסלו תשס"ט עד כ"ב טבת – ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב, בעתון "חדש", בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש וכל השלשה שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר

קב"ה ושכינתיה), משום שזהו זמן הגאולה, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, וכמו שאמרנו בזוהר הקדוש (זה"ח ח"ב מ) על דורו: "זכו ודרא דא קים עלמא עד דייטי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילן כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

1. התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש ישאל הטהורים ואחינו הנבונים. ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזוהר הקדוש שפידוע מטהר את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מורה באצבע" (ב. מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמרו ואף שישטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה...". עכ"ל זלה"ה. על כן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה' הפרו תורתך", (ובאור: פשהעב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת זמן לכבוד השכינה הקדושה, וליחיא

הקדוש באתו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזוהר), ובפרט היום שנדפס הזוהר הקדוש עם תרגום 10 כרכים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמייא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", והפרוש, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ולומדי הזוהר נקראים מזפי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

בואו ונעשה רצונו של הנפטר ז"ל, שהכין לפני פטירתו ספרי זוהר לחלק בחינם, בואו ונאמר ונלמד פתח אליהו הנביא זכור לטוב כל יום לטובת נשמתו [זה לוקח רק לערך דקה וחצי ביום]. והיות והוא כעת בישיבת הרשב"י למעלה, יצטרע בעדינו שנזכה לכל הברכות שברך הקב"ה את אברהם אבינו.

הספרים נדפסו לטובת נשמתו וכל אחד יכול לקחת בחינם, גם מצוה לקחת לבית המדרש שמתפללים, ולכתוב מקדש לבית הפנסת.

ובודאי עתה שכל אחד מהצבור יקבל עליו ללמד זהו הקדוש וגם לזכות אחרים ללמד, יהיה זה עלוי הכי גדול שיכול להיות לנשמתו הטהורה.

יש כאן ספרים, "תיקוני זוהר", ועוד ספרים, "פתח אליהו המבאר" עם "סגלת אמירת פתח אליהו" שהדפסנו לעלוי נשמתו.

הנפטר זכה לקיים פסק ה"פלא יועץ" ועוד פוסקים, שמצוה על כל יהודי לקנות ספרי קודש כדי שילמדו בהם, ובפרט ספרים שאינם מצויים אצל כל אחד, וכן ספרים שמקרבים את ישראל לאביהם שבשמים, ובפרט את ספר הזוהר הקדוש, שעל ידו נגאל ברחמים, וזה עשה הנפטר בחייו שעזר להדפיס את האדרא רבא וזוטא, וספרי זוהר השבת חמשה כרכים, בשמחה גדולה כזו, שאי אפשר לתאר ולהשיג, לקיים דברי הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] (זוהר פנחס רי"ט), שמצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, שתורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו.

הראש ישיבה שליט"א אמר מקודם, שהיה רק חושב על עם ישראל לקרב את כל היהודים לאבינו שבשמים, ונסביר את זה קצת:

האלשיך הקדוש מקשה, הרי התורה מעידה "ונח מצא חן בעיני ה'" (בראשית ו' ח') ועוד כתוב בפרשת נח (שם ט') "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלוקים התהלך נח". אם כן למה אין אנו נקראים "בני נח"? ועוד מפני מה נקראים הגויים "בני נח", ואילו אנו נקראים רק "בני אברהם יצחק ויעקב"?

ומתריך, שהרי השם יתברך אמר לנח לעשות תיבה מפני המבול שיבא לעולם, והיה מוטל על נח להשיב את האנשים בתשובה ולהוכיחם, ואילו הוא לא עשה כן, אלא רק בנה את התבה, ורק מי שבא לשאול אותו, אמר לו עתיד לבוא מבול על העולם, אבל לא הטריח את עצמו ללכת מעיר לעיר וממקום למקום להחזירם בתשובה, ואילו אצל אברהם אבינו כתוב "את הנפש אשר עשו בחרן" שהכניסן תחת כנפי השכינה, אברהם אבינו מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים, ובגלל זה נקראים אנו בני אברהם יצחק ויעקב.

והרמב"ם כתב שאין שום ספק שאברהם אבינו כשהלך להוכיח את דורו היו זורקים לו חיצים ובליסטראות בראשו, וכשחזר לביתו שרה אמנו היתה חובשת את ראשו ואומרת לו עכשיו אתה יכול להמשיך הלאה בעבודתך ותמשיך להוכיח את הרבים ולקרבם ולהכניסם תחת כנפי השכינה.

ובחובת הלבבות (שער אהבת השם פ"ו) וזה לשונו: וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכויות מי שמתקן לאלוקים, עכ"ל.

הנפטר הגדול זכה והתעלה למדרגה גדולה מאוד למעלה מדרך הטבע. כמה פעמים הוא השתדל ודאג בשבילי שגם אני אתעורר ואזכה יותר ויותר את הרבים, וכמה פעמים אמר לי את דברי החפץ חיים זצ"ל שהשתוקק ללמוד בעיון חכמת

הקבלה, ואמר שמצד שורש נשמתו זהו יעודו בעולם אך עזב את עליותו הרוחנית¹¹ בסתרי תורה, בגלל שמשא זיכוי הרבים של הדור היה מוטל על שכמו¹².

מובא משמו של הבעש"ט ז"ע על הפסוק (תהלים צב יג) "צדיק פתמו יפרח כארז בלבנון ישגה" שכאן מתבטא ההבדל בין צדיק לצדיק שיש צדיק כמו התמר שהוא נושא פרי, ומשול לצדיק המעורב בין הבריות, ואילו הארז הוא רם ונישא, אך הוא עץ סרק שאינו נותן פירות, נמשל לצדיק שאינו חולק עם הבריות את חכמתו ואת תורתו.

ומסופר על הרבי מענדל מקוצק ז"ע, שאמר פעם על רבי אחד שהוא "א צדיק אין פעלץ" – "צדיק במעיל פרווה". וביאורו כמשל על הרבי המתעטף בחורף בפרווה לעומת הרבי המסיק את החדר: הראשון רוצה להחם את עצמו בלבד, ואילו השני רוצה להחם גם לאחרים.

ומסביר הרבי מקוצק: כאשר מגיע החורף ועמו הקור, ניתן לנקוט בשני אמצעים. אפשר להדליק מדורה, או לחילופין להתעטף במעיל פרווה. בשני המקרים הללו, חם לו לאדם. אך כשהוא מדליק מדורה, כל הנאספים סביב יתחממו אף הם, ואילו כשהוא לובש מעיל פרווה, רק הוא מתחמם. - כך הדבר אף באשר לחום רוחני – יכול אדם להיות צדיק, אך במעיל פרווה – מבלי להשפיע על הזולת...

יהודי, והייתה התעוררות לתשובה מאוד גדולה בזמן זה, כי כידוע היה הזמן מסוגל לגאולה כמו שכתב המקובל האלוקי רבי יצחק אלפיי ז"ע, ואז היה זמן חתונת ביתי תחיה, עם הנכד של הגה"צ רבי אלחנן הלפרין שליט"א גאב"ד גולדנסגריין - לונדון, וכבר קבעו את החתונה בארץ ישראל ושלחו הזמנות וכאשר התחילה המלחמה לא הסכמתי לבא לארץ ישראל במטוס, בזמן שהטילים עפים באוויר, ואמרתיו לו שיכולים לעשות את החתונה בלעדי, הוא הפציר וביקש ממני מאוד שאבוא לחתונה, ואמר למה כבודו מפחד? אני לא מפחד!!! ענית לו, שאני לא מפחד מהחיים שלי, רק אני מפחד, שאין מי שיחליף את העבודה שלי בזיכוי הרבים, ועתה בשעת מלחמה נצרך ביותר למען הציל את עם ישראל. וזה לא ענין של ממון כי אני מוכן לשלם להמחותנים לעשות החתונה בכל מקום בעולם שהם רוצים. ובס"ד הצליחו לטוס במטוס האחרון שיצא אז מארץ ישראל ללונדון, ולאחר מכן נסגרו כל הטיסות. והיה כתוב בעיתון שהחתונה של האדמורי"ם נדבורנא - האלמין נסעו ללונדון.

ז. וכידוע דברי קדשו של הגאון רבי ישראל סלנטר ז"ע, דבדורנו אנו אין אפשרות להיות צדיק נסתר דהעקר הוא זכוי הרבים, ואפילו על חשבון עליות רוחניות. ואדרבה, ידוע מאמר הגאון העצום מרנא דראשי הישיבות מורנו הרב רבי שמעון יודא הפה"ק שקאפ זצוקלה"ה, דכל עליותו הרוחנית היתה על ידי שנתן מעשר מזמנו לאחרים - מעשר רוחני - ונבא שגם בזה מבטח עשר בשביל שתתעשר, פמוכא בהקדמה לספרו שערי יש"ר (ע"ז שם). ונבר למעלה בקודש מוכא על הקדוש רבי שמעון לביא זיע"א, בעל פתם פז ומחבר השי"ב בר יוחאי הדיוע, שגדרך הלוכו לארץ ישראל להתעלות בקדשתה, עבר בקהלת טריפולי ומצאם נבוכים ללא מורה רוחני, גנו את רצונו הקדוש ונשארו שם ללמדם תורה ומצוות, ושם נגנו ארון הקדוש. - אשר על כן, כעת יאמר ליהודא וישראל, אזור נגבר והחלף חושים, פי לא עת מחשים.

ח. ובשנת תש"נ בזמן מלחמת המפרץ והעירקים שלחו 39 טילים לארץ ישראל, והפחד היה גדול ונורא, ובחסידי שמים כמעט שלא נפגע שום

ובזה יובן החילוק בין אברהם אבינו לנח, שנח היה צדיק במעיל פרווה [הגם שיש מדרש שנח הוכיח את בני דורו, אך לא מסר נפשו כמו אברהם אבינו] ואילו אברהם אבינו היה צדיק שמחמם ומאיר לכל העולם כולו.

ומזה נלמד מוסר השכל שאנו נקראים בני אברהם יצחק ויעקב וצריכים ללכת בדרכיהם לזכות את הרבים ולהרבות תורה בעם ישראל ואין לך יותר תורה שמלהיבה את הלבבות ומטהרת את הנשמות ושורף את הקליפות כמו לימוד תורת הרשב"י הזוהר הקדוש, וזאת עוד ממה שלימדו רבותינו ששעה אחת בשבת לימוד זוהר הקדוש שווה יותר ממאה מיליון שנה תורה. וזה אפשר לקיים בקל על ידי שיפרסמו את מעלת לימוד הזוהר לכל ישראל אם בחלוקת ספרים ובעוד אופנים על ידי שיתקשרו למפעל הזוהר העולמי. וכל מי שמאמין בשכר ועונש אין ספק שמיד לימוד זוה"ק ובוודאי יקבע לכל הפחות שעה אחת בשבת קודש.

ואספר מאיש עסקים בעניני חשמל הגר בטלסטון, הוא ראה שבשבת מקבלים לשעה לימוד זוה"ק שכר של אלף שנה תורת הנגלה, ולמד בשבת אחת 13 שעות זוה"ק, וטילפן אלי ואמר לי תודה, שזכיתי ללמוד בשבת אחת 13 אלף שנה תורה, אמרתי לו זכית שיש לך בבנק שלך הרבה יותר אלפי שנה תורה, והסכום האמיתי הוא ביליון שלש מאות אלף שנה תורה, כי כל שעה הוא סך מאה מיליון שנה תורה. עוד סיפר לי יהודי אחת מחולון שראה את מעלת לימוד הזוהר הקדוש בשבת, ולמד משעה 7 בליל שבת עד 6 בבוקר, 11 שעות ברצף.

אחד מאלעד סיפר שלמד בשבת 8 שעות.

איתא בזהר פְּרֶשֶׁת חַיִּי שְׁרָה (ק"ל ע"ב), שְׁאִין מְקוּם פְּנִימִי בְּכָל הַמְּקוּמוֹת בְּגֵן עֵדֶן כְּמוֹ הַמְּקוּם הַגְּנוּז לְאֵלוֹ שְׂיֻדְעִים אֶת הַסּוּד וְיֻדְעִים לְהַדְבֵּק בְּשֵׁם יִתְבָּרַךְ... וְאֵלוֹ שְׂעֻמִּים לְהַבִּין אֶת תּוֹרַת הַסּוּד... הֵם אֵלוֹ שְׁהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ מִשְׁתַּבַּח בְּהֵם בְּכָל יוֹם, הֵם אֵלוֹ שְׂעוּלִים בֵּין הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים וְהֵם נִכְנָסִים בְּכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל גֵּן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְאִין מִי שְׂיִמְחָה בְּיָדָם, כְּמָה גְּדוּל חִלְקִיהֶם וְזִכּוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

נְצַטֵּט בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ מָה שְׂכָתוּב בְּזֵהר פְּרֶשֶׁת וַיֵּרָא (דף צט ע"ב): רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים כד) "מִי יַעֲלֶה בְּהַר ה' וְיִמִּי יָקוּם בַּמְּקוֹם קְדוֹשׁ". בֹּא רֵא, כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא רוֹאִים עַל מָה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם, וְהֵימִים הוֹלְכִים וְעוֹלִים וְעוֹמְדִים לְפָנֵי הַקַּב"ה כָּל אוֹתָם יָמִים שְׁבָנִי אָדָם עוֹמְדִים בְּהֵם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהָרִי פָּלֵם נִבְרָאוּ וְכֻלָּם עוֹמְדִים לְמַעְלָה. וּמִנֵּין לָנוּ שְׁנִבְרָאוּ? שְׂכָתוּב (תהלים קלט) "יָמִים יֵצְרוּ".

וְכִשְׁמֻגִיעִים הֵימִים לַעֲלוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הֵימִים קָרְבִים לְפָנֵי הַמְּלֶכֶת הָעֲלִיוֹן. זֶהוּ שְׂכָתוּב (מלכים א ב) "וַיֵּקְרְבוּ יָמֵי" דוּד לְמוֹת". וַיֵּקְרְבוּ יָמֵי" יִשְׂרָאֵל לְמוֹת. מִשׁוּם שְׂכָאֲשֶׁר בֵּן אָדָם הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינּוּ מִשְׁגִּיחַ וְלֹא מִתְבּוֹנֵן עַל מָה הוּא עוֹמֵד, אֲלֵא כָּל יוֹם וְיוֹם חוֹשֵׁב כְּאֵלוֹ הוּא הוֹלֵךְ בְּרִיקְנוֹת, שְׁהָרִי כְּשֶׁהִנְשֵׁמָה יוֹצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא יוֹדַעַת לְאִיזוֹ דֶּרֶךְ מַעֲלִים אוֹתָהּ. שְׁהָרִי הִדְרָךְ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה לְמְקוֹם שְׂאוּר

הנשמות העליונות מאירות, לא נתן לכל הנשמות, שהרי כמו שהוא ממשיך עליו בעולם הזה, כך נמשך לאחר שיוצא ממנו.

בא ראה, אם בן אדם נמשך אחר הקב"ה ותשוקתו אחריו בעולם הזה, אחרי זה כשיוצא מהעולם, הוא נמשך אחריו, ונותנים לו דרך לעלות למעלה אחר אותה משיכה שנמשך ברצון כל יום בעולם הזה.

מבואר בדברי הזוהר כאן:

א. שצריך שימיו בזה העולם יהיו מלאים, ולכן יש למלאות אותם עם הדבר היקר ביותר דהינו למוד הזהר כאשר בארנו.

ב. שאחרי כל מה שנמשך האדם בחייו כך נמשך אחרי פטירתו, וכאשר יתקשר ויתדבק בחייו לנשמת הרשב"י על ידי לימוד הזוהר הקדוש יזכה בעולם הבא ללמוד בישיבת הרשב"י ז"ע. ובפרט מי שזוכה ומדפיס את ספרי הזוהר זוכה להדבק ברשב"י ויזכה להיות עמו במחצתו.

מורי ורבותי, יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל, ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים, עוברים חולפים ביעף, חיבים אנו לעצור ולהתבונן, נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. למה השכינה בוכה ומייללת בצועקת ואנחנו לא נושענו?

איתא בתקוני זהר (תיקון מג'): ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה) מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין בין), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא למד אותה תורה שבכתב ובעל פה, ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!! ובתקון ל' איתא: "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

בימים הקשים האלו העוברים על כלל ישראל ה' יצילנו, ואין איש יודע מה ילד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה". בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו) נצא מן הגלות ברחמים, וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק, ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה ובלמוד בספר הזוהר נזכה ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

מורי ורבותי!!! אלו שלומדים זהר ינצלו מהמבול כמו נח בתבה, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג (תיקון ח"ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים (תיקון, כגון הירק).

זוכים להשבתת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (הגר"א - אבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר ומקדש הנפש (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא - "בגדי השרד"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). כשיבוא המשיח, יאמר עליהם: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאלת העם!".

ערך למוד שעה אחת זהר הקדוש

בחול: כמו שנה שלמה למוד נגלה, בשמחה: כמו אלף שנה. בצער: כמו מאה אלף שנה, בשבת: כמו אלף שנה תורה. בשמחה: כמו מליון שנה. בצער: כמו מאה מליון שנה תורה (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ג).

ממש תענוג לראות שמתאספים יהודים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמד כל שבת קודש זהר הקדוש.

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלף, כי כל בי עשרה שכינתא שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא דף קס"א עמוד א').

והמזכה את הרבים שילמדו בצבור זהר הקדוש בשבת קודש שעה, עולה לו כמו למוד תורת הנגלה 100,000,000,000 שנה, ובמלים, מאה טריליון שנות תורה [ויכל אתה לזכות לזה בקלות אם בעל נפש אתה].

הגר"א במשלי (יב, יד) מבאר גדל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לזכות את חלק הגיהנום שלו.

ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, ומי יוכל לחשב את גדל השכר הנצחי שיוקפו לזכותך בודאות!!!

יהי רצון שזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וזכות ספר הזוהר הקדוש שעזר להדפיס בחייו תגן לכל המשפחה שיזכו לכל הברכות האמורות בתורה ברוחניות ובגשמיות עד עולם ויזכו להיות מן הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, כידוע שאלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פני משיח, וכשיבוא יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם. כמו שהזכרנו מקודם שהגימטריא של "חיים אברהם ישעיהו" כמנין = 717 בגימטריא "תיקון העולם", שבזכות לימוד הזוהר הקדוש בא על תקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת!". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו,

ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך גלף כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח.
 וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "נכאה דרא דהאי אתגליא ביה", ובסגולתו
 "וקראתם דרור", ותחזינה עינינו, כן דוד משיחנו מלך ביפיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר
 אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקנו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגננו, יגלה כבוד
 מלכותו עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו.

נתפלל יחד להקב"ה שיעזור לנו גם השנה ללמוד את התורה הקדושה על כל חלקיה
 עם תורת הסוד מחדש מתוך טהרת הלב, מתוך אחדות, מתוך הכנעה וענוה,
 ועל ידי קדוש השם הגדול והנורא היוצא מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברכת "וקבצנו
 יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י שהוא "זוהר הקדוש" להצילנו מהמבול הנורא!

והמשבילים וזוהר כהר הרקיע.
 אלו אינו דקא משתדלין בזהר
 דא, דאמרי ספי הזהר, דהיוו
 תמיכת ה, דמתקשטין מה ענים
 מעיר, ושבעו ממלכותא. ולמנון
 אחד מעיר, ושנים ממטפחה.
 דבהון יתקום (שמות א) כל הון
 הילוד הווארד תשליכוהו. ודא
 אורה דספרא דא.
 זוהר חלק ג' דף קכ"ט ברקאי טריטונא.
 (ועירי' תקוני הרי תנ"ך דף ע"ב עמוד
 ד, ובהקדמת הנוציא לאור תקוני זהר
 טורג"א, וזו דברי רבי' הר"ק רבי' משה
 קרדוכין, דעז את אלקי אבה, י"א.)

קול חזונו
 0722-990044

הרשב"י יר"ל לא טעם עוף הכבד עורו ענים יקריאה, אלא בלמוד "זוהר הקדוש" ברוח ללא חסם, שבכח "זוהר הקדוש" רכסו כל נורות ולקרב הנאקה
 ברוחנים. וז"ל בזהר רבי' שבעה ד' וזאת עשרה עשר המנה, וכלו בזהר אל תחבו השא' ונצח' (נמצא שפיריות רבי' שמעון בר' יהוא עשית ענין התנה
 שכתורה נעשה זוהר, אלא זה משהו עשיתי וכו'
 וזאת וזהו שאמר נעשית נח, כ"ז לא מקומו ומזאו כמנסה לא תתכן כי תתן לקנין' ח' ויאמנסם אלקי וישראל. ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
 ויחזיקו ויהיו אלה המה משהו, ודאמת כי ספר זוהר נשאר אבני' (אבני' ושב"י) וז"ל, ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
 לו (באחרית הימים) אלא יצאה, ואודיעה עד תולעת נמצא ביה, וקאמ' כי ארבעה יבילי חיה, כי הוא חסד משהו משהו, ורבי' (בזהר) מאות, וזה עוד באור חסד,

ספר זֵהָר הַשְּׁמִיט

דְּרָשָׁה לְחֻזֵק לְמוֹד הַזֵּהר הַקָּדוֹשׁ
מִכ"ק אֲדַמו"ר מְהַאֲלַמֵּינ שְׁלִיט"א

בְּיוֹם ד' גִּיסָן יוֹמָא דְהִילּוּלָא דֵהצֵה"ק גַּר הַמַּעַרְבֵי הַמְּאֹר
הַגָּדוֹל רַבְנוּ שְׁלום מְשִׁאשׁ זצ"ל אֲשֶׁר חֲבַר חֲבוּר גָּדוֹל בְּשֵׁם
'מְזַרַח שְׁמִי"ש', וְגַם חֲבַר אֶת הַסֵּפֶר בֵּית שְׁמִי"ש - עַל הַיּוֹד
הַחֻזְקָה לְרַמְב"ם, וְעוֹד

ד' גִּיסָן תשע"ב לפ"ק

בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ תַּפְאָרַת רַבֵּי יוֹנָתָן בֶּן עוֹזִיָּאל
בְּעִיר הַתּוֹרָה בֵּית שְׁמִי"ש תוֹבֵב"א

בְּרֵאשׁוֹת הַגָּה"צ מְרָא דְאַתְרָא רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֵּיטוֹן שְׁלִיט"א
וְהַרְה"ג רַבֵּי אֱלִיהוּ אֲבֵרָג' לְ שְׁלִיט"א אֲב"ד יְרוּשָׁלַיִם, וְנִשְׂיָא הַעֲמוּתָהּ, וְהַרְה"ג
רַבֵּי שְׁלֵמָה סוּיָסִיָה שְׁלִיט"א אֲרַב שְׁכוּנַת גְּבַעַת שְׂרַת וְעוֹד רַבָּנִים הַגְּאוּנִים,
וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א

יָצָא לְאוֹר ע"י מַפְעֵל הַזֵּהר הָעוֹלָמִי, עִיָה"ק בֵּית שְׁמִי"ש תוֹבֵב"א
חוֹדֵשׁ גִּיסָן שְׁנַת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר השמש

נתאספנו היום ד' ניסן יומא דהילולא דהצה"ק נר המערבי המאור הגדול רבינו שלום משאש זצ"ל, היה הרב הראשי במרוקו, ובעשרים ושש שנותיו האחרונות היה ראש אבות בתי הדין ורבה הראשי של ירושלים. גאונתו ושקדנותו העצומה בתורה היתה להפליא, ובשנתו השבע עשרה כבר כתב חיבור גדול בשם 'מזרח שמ"ש', וגם חיבר את הספר "בית שמ"ש" - על היד החזקה לרמב"ם, ועוד הרבה ספרים בכל מקצועות התורה. עם כל גדלותו בתורה, ענותנותו והארת פניו לכל אדם היתה להפליא.

התורה מעידה על משה רבנו שעם כל גדלותו כנאמר "ולא קם עוד נביא כמשה" וגו' היה "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה", ויש לפרש על פי הזוה"ק, מה זה "מכל האדם", כי לשון 'אדם' משמע לשני פנים א. אֲדָמָה לְעֵלְיוֹן ב. לְשׁוֹן אֲדָמָה, וְאוֹמֵר לְאָדָם, עִם כָּל זֶה שְׁאֵתָה צֵלָם אֱלוֹקִים וְקָדוֹשׁ עֲלִיוֹן תִּזְכּוֹר "כִּי עֲפָר אַתָּה וְאֵל עֲפָר תִּשׁוּב", וזה הפירוש "והאיש משה עניו מאוד" למד זאת "מכל האדם אשר על פני האדמה", כי סוף כל האדם שחוזר לאדמה, ולכן כתב משה רבנו "ויקרא" עם א' זעירא, שמיעט עצמו, ולא החשיב עצמו לכלום כמו שאמר "ונחנו מה".

ועוד כתוב בזוה"ק: "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר", רבי אלעזר פתח: "שאל לך אות מעם ה' אלקיך העמק שאלה או הגבה למעלה" (ישעיהו ז, יא), הסתכלתי בדורות הראשונים ובדורות האחרונים, מה בין דורות הראשונים לדורות האחרונים, דורות הראשונים היו יודעים ומסתכלים בחכמה העליונה, וידעו לצרף האותיות שנמסרו למשה בסיני...

הגמרא בסנהדרין (דף צ"ד ע"ב) אומרת: "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְסוּר סִבְלוֹ מֵעַל שַׁכְמָךְ וְעָלוּ מֵעַל צְוָאֲרָךְ וְחָבַל עַל מַפְנֵי שָׁמֶן" (ישעיה פרק י" כ"ז). אמר רבי יצחק נפחא, חובל על של סנחריב מפני שמנו של תזקיהו שְׁהָיָה דוֹלֵק בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, מֵהַ עֲשָׂה נַעֲץ חָרֵב עַל פֶּתַח

בית המדרש ואמר, כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו, בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה, ובגמרא בבא קמא (דף ט"ז ע"ב): "וכבוד עשו לו במותו", מלמד שהושיבו ישיבה על קברו, וכתוב בתוספות שהושיבו ישיבה על קברו - לפי שהרבה תורה בישראל.

ואפשר לומר לענינינו דהנה כאן אנו עומדים להספיד ביום ההילולא את הצה"ק זצ"ל, כדאיתא בגמרא (שבת דף קנ"ג ע"א) "אחים בהספידא דהתם קאימנא", שהנפטר נמצא בשעת ההספד. ומצווים אנו לילך בדרכו שהיה שם לילות כימים להפיץ בישראל תורת ה' תמימה, וכידוע שבני העדה המרוקאית היו קשורים אליו באהבת נפש, כמים הפנים אל הפנים, שהיה אוהב כל יהודי ויהודי. גם אני זכיתי שבבית מדרשי מתפללים יהודים מקוריים מיהדות מרוקו, וסיפר לי יהודי למעלה משמונים שנה, שזוכר איך שבכל בית המדרש היו לומדים חבורות זוהר הקדוש וקטעים שלמים מהזוהר הקדוש היו שגורים על פה לשונם. ועד היום בכל בתי הכנסת של יהדות מרוקו בכל ארץ ישראל אחרי תפילת ערבית של מוצאי שבת נשארים עוד כשעה בחבורה קדושה ללמוד זוהר הקדוש, כדי להמשיך את קדושת השבת לימות החול עם קדושת הזוהר ואפילו האימהות תמיד היה שגור על לשונם שזכות רבי שמעון בר יוחאי תגן עליהם, וכמו שידענו מעובדה שהבאבא סאלי ידע כל הזוהר הקדוש בעל פה, והיו נוהגים לכבד מקום הזוהר הקדוש, כמו היכל של ספר תורה עם פרוכת, וכל פעם לפני שיצאו היו מנשקים את הפרוכת ובקשו מרבי שמעון בר יוחאי שיתפלל עליהם. ובאמת כל יהודי שלומד זוהר הקדוש זוכה ומתקשר לרבי שמעון בר יוחאי, ורבי שמעון בר יוחאי בא ויושב על ידו ומנשקו בפיו.

הצדיק הקדוש רבי שלום מאשש זצ"ל, היה כל דרכו להרבות תורה בעם ישראל, ולכן אנו צריכים למלאות רצונו, ולהמשיך כדרכו להרבות תורה בעם ישראל להאיר ולקרב את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים.

אמרו במדרש תנחומא (בשלח פרק כה), "ויבא עמלק וילחם עם ישראל", רבי אליעזר בן חסמא אומר, מקרא זה רשום ומפְרָש הוא על יְדֵי אִיּוֹב שְׁנַאֲמַר (איוב ח) "הֲיִגָּאֵה גּוֹמָא בְּלֹא בְּצָה" וגו' פֶּשֶׁם שְׂאֵי אֶפְשָׁר, כִּף

אי אפשר לישראל לחיות אלא אם כן מתעסקין בדברי תורה, ולפי שפרשו ישראל מדברי תורה, לפיכך השונא בא עליהם, ולעולם אין השונא בא אלא על החטא ועל העבירה, לכך נאמר ויבא עמלק.

... אחרים אומרים, אין רפידים אלא שרפו ידיהם מן התורה, ולפיכך עמלק בא עליהם, וכן את מוצא, שאין השונא בא אלא על ידי רפיון ידי מן התורה, שנאמר (ד"ה ב' י"ב) "ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת ה' וכל ישראל עמו" ומה ענשו? "עלה שישק מלך מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית ה' ואת אוצרות בית המלך, ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה" (מלכים א' י"ד).

אמרו חז"ל, לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד) ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב) כתוב, מה מיוחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה זכו לחכמה עליונה.

ועל זה נקראו 'דור דעה', והם היו בני האמונה, ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שעיקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

כתוב בפרשת ויחי (בראשית פרק מ"ט י"א) "אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כפס ביין לבשו וכדם ענבים סותה"א, ובאור החיים הקדוש שם, כתב: שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו

התורה, שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק "הביאני אל בית היין", ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללובושו.

ואומרו "ובדם ענבים" וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל, כאומרם ז"ל (סנהדרין צ"ז) כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ודם ענבים, כי באמצעות היסורין יזדככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה, כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו

א. ובמדרש תנחומא פרשת ויחי (פרק י'): ... "כבס ביין לבושו" מרוב יין "ובדם ענבים סותה"א... אין יין אלא תורה, שנאמר (שיר א) "כי טובים דודיך מיין הביאני אל בית היין" "חכלילי עינים מיין" מכאן את למד שהתורה הרבה אצלו חף לי לי מיינה של תורה, ולכן שנים בכות התורה אם יהיו חטאיכם פשנים כשילג ולבינו (ישעיה א).

ובאור החיים הקדוש (בראשית פרק מט פסוק יא), "כבס ביין" וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בווהר חדש פרשת בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמו באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו, הוא בחינת עסק

ישראל בינה של תורה, וכיאר הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה, גם יין גימטריא "סוד".

כאילו אחדין בידיהון כל מיני זינין דגיברין, וברש"י פירש: "שלטי הגבורים", שהתורה מגן לישראל. ובפסוק ה' "שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֲפָרִים תְּאוּמֵי צְבִיָּה הָרוּעִים בְּשׁוֹשְׁעִים", ובתרגום יונתן פירש: תרין פריקיך דעתידין למפרקך משיח בר דוד ומשיח בר אפרים וכו'. ובפסוק ו' "עַד שְׁיַפּוּחַ הַיָּם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֲלֶיךָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר וְאֵל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה", פירש בצרור המור: "אלך לי אל הר המור זה הר סיני, לעשות ישראל מקושרת מור, כי כמו שהקשרת מור מבריה כל רוחות רעים, כן על ידי הר סיני, פסקה זוהמתן, "ואל גבעת הלבונה", ללבן אותך ולהפוך כל החטאים לזכיות, עכ"ל. וזהו כמו שכתוב במדרש תנחומא לעיל, (יח) "ולבן שנים" בזכות התורה, "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" (ישעיה א), עכ"ל. שזה הכוח ניתן לתשובה מאהבה שמהפך לזכיות, כמו כן על ידי לימוד יינה של תורה שהם סודות התורה זוכים לתשובה מאהבה, ומהפכים הכול לזכיות.

ב. כתוב בפרשת ויחי (בראשית פרק מט יא) "אֲסֵרִי לְגַפְּנֵי עֵירָה וְלְשׁוֹרְקָה בְּנֵי אֲתָנּוּ כְּבֶסֶס בְּיַיִן לְבָשׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה", ובאר החיים הקדוש שם, וז"ל: או יאמר על זה הדרך שהכתוב מדבר בב' הגאולות המפורסמות, הא' היא של מצרים, והב' היא גאולה העתידה בעזר השם וכנגד גאולה הא' אמר אוסרי לגפן, על דרך אומרו (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, שאז כפה ה' לפניהם בחינה אחת הנקראת עיר, והוכנע לפני הגפן וכנגד גאולה הב' בעזר השם שתהיה בימינו אמר ולשורקה, פירוש בעת אשר ישרוק ה' דכתיב (זכריה י ח) אשרקה להם ואקבצם, אז בני אתונו, אמר לשון רבים, לומר כל בחינות האומות כי ביציאת מצרים לא הכניע ה' לפניהם אלא

מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה, ואומר "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשיפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין. ואמר "סוּתָה", לרמוז מדרגה קטנה למטה מהסוּתָא כי הסוּתָא ירצה לשון כיסוי ההכרחי, לשון מסוה, והכוונה בזה כי הפרש גדול יהיה בין אם תהיה הגאולה באמצעות התורה והמצוה, אז יגלה בגילוי מלכות עליון, לאם תהיה באמצעות הנקמה אשר תהיה בישראל יהיה בבחינת עני ורוכב וגו' (זכריה ט' ט).

ובאר החיים הקדוש בפירושו ראשון לציון על שיר השירים (פרק ב ד) "הִבְיֵאֲנִי אֵל בֵּית הַיַּיִן וְדַגְלוּ עָלַי אַהֲבָה", פירש, וז"ל: דע כי בין יש ארבעה דברים... וכנגד ד' דברים אשר בין הם בתורה פרד"ס... ואומר ודגלו עלי אהבה" נראה שרמזו כאן מה שכתוב בזהר חדש בשעשוע שמשתעשע הקב"ה עם הצדיקים בגן עדן, עכ"ל.

ובמסכת סוטה (דף כ"א ע"א), ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. וברש"י שם פירש: לכבות את האהבה - זו תורה דכתיב (שיר ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, יין סוד. ובתו"ט על מסכת אבות (פרק ד משנה כ'), כתב: ורוב המפרשים פירשו שהענבים כנגד חלק הפשט שבתורה. והיין כנגד חלק הנסתר וכן אמרו (סנהדרין ל"ח.) יין בגמטריא סוד.

ובשיר השירים (פרק ד' ד') "כִּמְגֹדֵל דָּוִד צְנֹאֲרֶךָ בְּנוֵי לְתַלְפִּיֹת אֶלֶף הַמִּגְן תָּלִי עָלַי כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים", ובתרגום יונתן פירש: וריש מתיבתא... ובאלפן דאורייתא דהוה עסק, רחיצין עמא בית ישראל, ומנצחין בקרבא

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי עַל יְדֵי לְמוּד וְעֶסֶק בְּסֵפֶר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ, שְׁבֻזָּאת מִבְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁבִי שֶׁנִּצָּא בְּרַחֲמִים מֵהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן [וְלֹא נִסְיוֹן שֶׁל עֲנִי]. (פְּדֻבְרֵי הַתִּיקוּנֵי זוהַר תִּיקוּן כ"א דף ג"ג) וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי הַמְּקַבְּלִים, מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּי חַיִּים וַיֵּטָאֵל, הַרְשָׁשׁ, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהִבֵּן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד לְמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל יְדוֹ תִּגָּאֵל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְתִבּוֹא הַגְּאֻלָּה. וּבַתּוֹךְ דְּבָרֵי גַם זֹאת אֲזַכְּרֶיהָ, דְּבָרֵי מוֹרְנוּ הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּקוּבָּל רַבֵּי שְׁמוּאֵל דְּרָזִי זְצִלְלָהּ, דְּהַרְוֵצָה לְהַאֲרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, פְּלוֹמֵר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסּוּד וּבְזֶה יֵאָרִיכוּ יָמָיו, וְקִבְּלָהּ זו מִפִּי מְרַנָּא רַבֵּי יְאוּדָה פְּתִי"ה זִי"ע נְאֻמָּה וְכֵן הָיָה גַם לְמַעֲשֵׂה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים [הוּבָא דְּבָרָיו בְּקוּבְטָרָס זְכָרוֹן]. וּמַעֲשֵׂה בְּחֶכֶם אַחַד שֶׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשַׁמֵּעַ, וְאָכַן לְאַחַר כְּמָה יָמִים שָׁבַק חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצִלָּן. וְכָל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים שְׁלָבָם הָיָה רַחֲב פְּאוּלָם - הַשִּׁיגוֹ פֶּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי לְמוּד הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ תְּמִידִים כְּסָדְרָם.

וְכִידּוּעַ שְׁכָל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת בְּחָאֵלֵב, עֵירָק, מְצָרִים מְרוּקוֹ וְעוֹד, תְּמִיד הֵיוּ חִבּוּרוֹת חִבּוּרוֹת שְׁלֵמָדוֹ שְׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה וּבְכָל יוֹם בְּזוהַר

פִּירֵשׁ שֶׁהֵינן מוֹרְמוֹ לְכָל חֻלְקֵי פִּרְד"ס הַתּוֹרָה, וּבִרְשָׁי בַּגְּמָרָא כָּתַב שֵׁינן מוֹרְמוֹ עַל תּוֹרַת הַסּוּד, וְאָמַר כִּי בַּמַּצְעוֹתָהּ יִהְיֶה לְבוּשׁוֹ שְׁהוּא כִּינּוּי לְמַלְכוּת, נִכּוֹן אֵלָיו לְלוּבְשׁוֹ: וְאָמַר וּבְדָם עֲנַבִּים וּגו' - נִתְכוּן לּוֹמֵר, כִּי אִם יִגִּיעַ זְמַן הַגְּאוּלָּה וְלֹא יִמְצָא יוֹן, פִּירוּשׁ שְׁאִין בְּנוֹ תּוֹרָה, תִּהְיֶה הַגְּאוּלָּה בַּמַּצְעוֹת עוֹל וְתוֹקֵף הַגְּלוּת אֲשֶׁר יִצִּירוֹן הָאוּמוֹת לְיִשְׂרָאֵל, כְּאוֹמְרָם ז"ל (סְנַהֲדֵרִין צו:): כִּי כִּשְׁיִגִיעַ קֶץ הַנַּחְתָּם וְלֹא יִהְיֶה בְּיִשְׂרָאֵל זְכוּת לְגוּאֵלִים יַעֲמִיד לָהֶם מֶלֶךְ קֶשֶׁה כְּהֵמֵן וְכו', וְהוּא אָמַר וּבְדָם עֲנַבִּים, כִּי בַּמַּצְעוֹת הַיְסוּרִין יִזְדַּכְּכוּ הַנְּפֹשׁוֹת וְיִתְבַּרְרוּ נִיּוּצֵי הַקְּדוּשָׁה כְּדֶרֶךְ שִׁיתְבַּרְרוּ בַּמַּצְעוֹת בַּחֲנִינַת הַתּוֹרָה, אֲלֵא שׁוּזוּ מִלֵּאכְתּוֹ נָאָה וּזוּ מִלֵּאכְתּוֹ בִּלְתִּי נָאָה וְאָמַר וְ"עֲנַבִּים" כִּי בַּמַּצְעוֹת הַיְסוּרִין תִּגְמַר הַכְּנָתָה כְּגַמְרָא בִּישׁוּל פְּרֵי הַגֶּפֶן שֶׁהֵם הַעֲנַבִּים, גַּם רִמּוֹ כִּי לֹא יִשְׁלֹטוּ הָאוּמוֹת לְשַׁפּוֹךְ דָּם לְזוֹמֹר אֵילָן אוֹ עֵנֶף אוֹ אֲשִׁכּוֹל אֲלֵא עֲנַבִּים, פִּירוּשׁ גְּרַגְרִין.

רֵאשׁ אוּמוֹת שֶׁהֵם מְצָרִים וְכַנְעוֹן, שֶׁהֵם ז' עַמֻּמִּין, שֶׁהֵם הָיוּ רֵאשׁ וְתַגְבוּרַת לְכָל הָאוּמוֹת, אֲבָל ע' אוּמוֹת לֹא הוֹכְנְעוּ וְלֹא נִיתְנוּ לָהֶם, אֲבָל לְעַתִּיד לְבֹא בְּעוֹר הַשָּׁם לֹא יִנַּח מֵהָאוּמוֹת אוּמָה גְּדוּלָּה אוֹ קִטְנָה שֶׁלֹּא תִּנְתֵּן לָהֶם, וְהוּא אָמַר בְּנֵי אֲתוֹנוֹ פִּירוּשׁ מִלְבַּד עֵירָה, אֲלֵא גַם בְּנֵי אֲתוֹנוֹ: וְלִכְּנָן אֲנַחְנוּ מִתְקַבְּצִים לְלִמּוּד בַּחֲבוּרָה שֶׁל שְׁבַעִים אִישׁ לְסִיּוּם הַזְהָר כְּדֵי לְהַכְנִיס אֶת כָּל הַשְּׁבַעִים אוּמוֹת בְּעוֹרַת הַשָּׁם. וּבַהַמְשָׁךְ הָאוֹר הַחַיִּים שֵׁם: כֶּבֶס בֵּינן וּגו' - יִתְבָּאֵר עַל דֶּרֶךְ אָמַרְם ז"ל (בְּזוהַר חֲדָשׁ פ' בְּרַאשִׁית) כִּי גְלוּת ד' שְׁבוּ יִגְלֶה הַגּוּאֵל הַעֲצוּם צָרִיךְ שֶׁתִּהְיֶה בִּיד יִשְׂרָאֵל מִצוֹת עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְזוֹלַת זֶה יִתְעַכֵּב מִבּוֹא, וְלִזְהָר רִמּוֹ בְּאוֹמְרוֹ כֶּבֶס וּגו', פִּירוּשׁ כִּי כּוּחוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַמְּצוּפָה שִׁילָה שְׁמוֹ הוּא בַּחֲנִינַת עֶסֶק הַתּוֹרָה שִׁיתְעַסְקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינָה שֶׁל תּוֹרָה, וְעֵינֵין מָה שֶׁפִּירֵשְׁתִּי (שְׁהִשְׁר' ב) בְּפִסּוֹק הַבִּיאֵנִי אֶל בֵּית הַיֵּין, [וְשֵׁם

הקדוש, ובפרט בדור האחרון, בדורו של מרנא הבן איש חי זיע"א, על כל מעשה מצוה למדו עניני הזהר הקשור למצוה, ובכל סעדה בשבת קדש ובקמים טובים, וכן באזכרות על נפטרים, למדו זהר הקדוש סבא דמשפטים והאדרות, ובברית מילה וכל שמחה - כי זאת ידעו, שאין לנו כתורת הרשב"י לפתח הלב ולטהרת הנשמה, ולפני כל תפלה - פתח אליהו זכור לטוב [שהובא בהקדמה לתקונים]. ולכן אנו מתעוררים ומתחזקים להוסיף עוד ועוד לומדים בזהר הקדוש, כי הוא הפותח והוא הסוגר, ועל ידי למוד הזהר הקדוש רואים ברכה בלמוד הנגלה פידוע וכמרגש בחוש, ומתרבים חדושי תורה ונפתחים מעינות החכמה כי ממנו תוצאות חיים. כמבאר ברבי חיים ויטאל וברמח"ל והגר"א והחייד"א הקדושים, ועין עוד ב"אור הזהר" באריכות.

והנה מן השמים קא זכו ליה, לקיים בו את תפילת דוד המלך, "אגורה באהלך עולמים", שימשיך מפעלו הקדוש ביתר שאת וביתר עז גם אחרי פטירתו, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, וצדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, כנאמר "ילכו מחיל אל חיל", ותלמידיו הצדיקים התארגנו לעשות ישיבה על קברו, שתהיה הישיבה הכי הגדולה בעולם שאין כמותה.

על פי התכנית של מפעל הזוהר העולמי - אשר מזמין את כלל ישראל לזכות וליטול חלק בלימוד האדיר של ספר הזוהר הקדוש, כי בזכות הזוהר הקדוש, עם ישראל, יזכה לצאת מהגלות ברחמים, ולבא לגאולה השלמה, כידוע הזוהר הקדוש נמשל לתיבת נוח, שמצילה את כל הדור מגזרות קשות, כל אדם המשתתף כחלק מהכלל בלימוד הזוהר הקדוש, זוכה לברכה ממקור עליון, שהיא תעודת ביטוח חיים, הטובה והחזקה ביותר הקיימת עלי אדמות, מסירים ממנו גזרות ויסורים קשים, עוונותיו נמחלים, נשמתו מזדככת ומתעלה, זוכה לעולם הבא הצפון לצדיקים, וזוכה עוד בעולם הזה, להאחז בעץ חיים, ככתוב "ועולמך תראה בחיך".

אנחנו נשמעים לקול קריאת גדולי הדור שקראו לעם ישראל לארגן אלפי סיומים של הזוהר הקדוש, בבחינת "האלף לך שלמה", ועם זה נביא את המשיח ברחמים בעזרת השם. כבר התארגנו אלפי יהודים בקבוצות של שבעים איש לכל סיום כדי להכניע את קליפת שבעים אומות המצרים לישראל, כדאמרו בזוה"ק (שמות), בשבעים נפש ירדו אבותינו למצרים, ויעקב אבינו נקרא אב של שבעים נפש, ובזה יכולים להכניע את השבעים שרי אומות העולם.

כבר זכינו בס"ד שהתקבצו אלפי יהודים בשמחה ללמוד ולסיים את הזוה"ק מידי חודש בחדשו, אך לצערינו ספרי הזוה"ק המחולק לשבעים כרכים בפורמט כיס, אזלו מן השוק, ומוכרחים בדחיפות להדפיסם מחדש, על כן את אחי אנוכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים, למען שמו באהבה, ולעשות רצון צדיק ולקיים את מצוות חז"ל להושיב ישיבה על קברו, ולהמשיך בדרכו הקדושה להפיץ ולפרסם את תורת הרשב"י לכל יהודי די בכל אתר ואתר, ולחשוב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח כי כל הגאולה תלויה בזה. והחלש יאמר גיבור אני, בוזו כסף תשלומים, וכך ידפיסו עוד עשרה סטים של זוהר הקדוש וככל שירבו התורמים, כך נוכל להדפיס יותר ויותר לחלוקה בחינם לכלל ישראל, כי הצמאון גדול ועם ישראל קדושים רוצים לאחוז בעץ החיים, ולהמשיך את נשמת הרשב"י כאן לדורינו, וכמו הפיוט שחיבר מאור עינינו הרי"ח הטוב זי"ע - קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל הלחוצים, אֲדוֹנָנוּ בַּר יוֹחָאי. ובזה נזכה לתורתו מִגֵּן לָנוּ, הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יִמְלִיץ טוֹב בְּעַדָּנוּ, אֲדוֹנָנוּ בַּר יוֹחָאי. - ויקויים בנו תפילת הרי"ח הטוב: פֶּה יְשִׁיחַ. יַעַת מְשִׁיחַ. בְּנִסְתָּר וּבְנִגְלָה: תְּשֻׁבֵי תְּבִיא. לְעִיר צְבִי. פָּלְנוּ מְצַפִּים לִיה: לְעִיר צִיּוֹן הַר קְדֻשָּׁךְ, שָׁם נִשְׁמַח וְנַעֲלָה:

ומבטיח הרשב"י (זוהר שמות ז:), אשרי מי שיזדמן בזמן התגלות המשיח, כי מי שיהיה באותו זמן באמונה ומי שיתן עזר וסיוע לשכינה הקדושה, יזכה לאותו האור של שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו, עכ"ל.

והעוסק בזוה"ק ובתורת האריז"ל, הקב"ה משתבח בו בפמליא שלו בכל יום, ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי ואהובי המלך, ומכריזין לפניו "הוּו זְהִירִין בְּדִיוקְנָא דְפְלוּנִי" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות, יש לו רשות לבטלם. (סוד ה'). וספר זה עתיד היה להתגלות בימי מלכא משיחא לתן סעד לְשִׁכְנָה, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה מכל אילי נביות כשהיה בית המקדש קיים (חסד לאברהם, רבי אברהם אזולאי זיע"א).

ונביר טובה לראש העיר הרב רבי משה אבוטבול שליט"א על שזכה לעזור בהדפסת יותר מאלף סטים, וחילק הרבה סטים בבתי מדרשים בבית שמש, ועל ידי זה הציל ומציל את כל העיר מהטילים.

וזוהי השמירה וההגנה היותר גדולה והיותר בטוחה שיש. יישר חילו לאורייתא וממנו ילמדו וכן יעשו. אנו מבקשים מהצדיק הקדוש שיהא מליץ טוב בעד כל הלומדים לזכות נשמתו בישיבה הכי הגדולה בעולם ישיבת הרשב"י של לומדי הזוהר הקדוש ובעד כלל ישראל כמו שהיה פועל למענם בהיותו בחיים חיותו. ובזכות זה שנעשה רצונו של צדיק, הוא ימליץ טוב עלינו שהשי"ת ישלח לנו הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.

קונטרס ישיבת הזוהר

בו יבוא הספד שדרש כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
בבית המדרש של הצה"ק המקובל
רבי ניסים פרץ זצוללה"ה בבני ברק

יצא לאור יום ג' לסדר "ויקרא אל משה"
כו אדר תשע"ב לפ"ק
על ידי מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 8/24 בית שמש

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

קונטרס ישיבת הזוהר

הספד השלושים לפטירת הצה"ק המקובל רבי ניסים פרץ זצוללה"ה

"וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר, בְּזוּה"ק עַל הַפְּרֹשָׁה, רַבִּי אֲלַעֲזֹר פֶּתַח, "שָׁאַל לָךְ אוֹת מֵעַם ה' אֱלֹהֶיךָ הַעֲמֵק שְׁאֵלָה אוֹ הַגְּבִיחַ לְמַעַלָּה" (ישעיהו ז, יא), הַסְתַּכְלַתִּי בְּדוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים וּבְדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים, מַה בֵּין דוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים לְדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים, דוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים הֵיוּ יוֹדְעִים וּמְסַתְּכָלִים בַּחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה, וַיִּדְעוּ לְצַרֵּף הָאוֹתִיוֹת שֶׁנִּמְסְרוּ לַמֶּשֶׁה בְּסִינַי...

רבינו זצ"ל כִּל יָמָיו חָיָיו רָאִשׁוֹ וְרוֹבּוֹ הָיָה כְּדִי שֶׁכֵּל אֶחָד יִלֵּךְ בְּדַרְכָּם שֶׁל דוֹרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים וְלִלְמוֹד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכֵן פֶּתַח יִשִּׁיבָה גְדוּלָּה לְלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּבֵלָה, וּבִשְׁבוּעוֹת הָאַחֲרוֹנִים לְיָמָיו חָיָיו, בִּיקְרָנוּ אֲצִלּוֹ חֲבָרֵי "מַפְעַל הַזּוּהַר הָעוֹלָמִי", וְחִזְקוּ אוֹתָנוּ מְאֹד וְכָתַב שְׁנַעֲשִׂים כַּאֲן דְּבָרִים נִפְלָאִים וְרָאוּי לְכָל יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת שׁוֹתֵפִים בּוֹה, וְלִכֵּן מוֹרֵי וּרְבוֹתָי, עֲלִינוּ גַם כֵּן לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁרָצָה לְהַפִּיץ אֶת הַזּוּהַר הַקְּדוֹשׁ וְדַבֵּר ה', וְלֹא עֲלָתָה בִּידוֹ לְגַמּוֹר הַדְּבַר, מַחֲמַת שֶׁנִּסְתַּלַּק בְּאַמְצַע שְׁנוֹתָיו, וּמֵאַחַר שֶׁעֲנִין הַזֶּה הָיָה יָקָר בְּעֵינָיו מְאֹד בְּעַתּוֹתָיו הָאַחֲרוֹנִים, טֶרֶם הִפְרָדוּ מֵאַתְּנוֹ לְנֹצֵחַ, וְדָרַשׁ לַעֲשׂוֹת הַתִּיקוֹן הַזֶּה, עַל כֵּן מוֹטֵל עֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ.

הַגְּמָרָא בְּסִנְהֶדְרִין (דף ע"ד עמוד ב) אומרת: "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סִבְלוֹ מֵעַל שְׁכַמְךָ וְעָלוּ מֵעַל צְוָאֲרָךְ וְחָבַל עַל מִפְּנֵי שָׁמַן" (ישעיהו פרק י כז). אמר רבי יצחק נפחא, חוֹבֵל עַל שֶׁל סִנְחָרִיב מִפְּנֵי שָׁמֵנוּ שֶׁל חִזְקִיָּהוּ שֶׁהָיָה דוֹלֵק בְּכַתִּי כְּנִסְיוֹת וּבְכַתִּי מְדַרְשׁוֹת, מַה עָשָׂה נֶעֶץ חָרֵב עַל פֶּתַח בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְאָמַר, כֹּל מִי שֶׁאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה יִדְקָר בַּחֲרֵב זוֹ, בְּדָקוּ מִדֵּן וְעַד בָּאָר שְׁבַע וְלֹא מִצְאוּ עִם הָאָרֶץ, מִגִּבַּת וְעַד אַנְטִיפֶרַס וְלֹא מִצְאוּ תִינּוּק וְתִינּוּקָת אִישׁ וְאִשָּׁה שֶׁלֹּא הָיוּ בְּקִיאִין בְּהַלְכוֹת טוֹמָאָה וְטַהֲרָה, וּבְגַמְרָא בְּבֹא קָמָא (דף ע"ט עמוד ב): וְכַבּוּד עָשׂוּ לוֹ בְּמוֹתוֹ מִלְּמַד שֶׁהוֹשִׁיבּוּ יִשִּׁיבָה עַל קַבְרוֹ, וְכָתוּב בְּתוֹסֵפוֹת שֶׁהוֹשִׁיבּוּ יִשִּׁיבָה עַל קַבְרוֹ - לְפִי שֶׁהֲרֵבָה תּוֹרָה בִּישְׂרָאֵל.

וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ ז"ל בִּירוּשָׁלַיִם (בְּרִכּוֹת פ"א), רְצוֹנוֹ שֶׁל אָדָם זֶהוּ כְּבוֹדוֹ. וְעַתָּה שֶׁנִּתְאַסְּפָנוּ לְחַלֵּק לוֹ כְּבוֹד הָאַחֲרוֹן, עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ.

וְאַפְשָׁר לומר לענינינו דהנה כאן אנו עומדים להספיד ביום השלושים את הצה"ק זצ"ל, כדאיתא בגמרא (שבת דף קנ"ג ע"א) "אחים בהספידא דהתם

קאימנא", שהנפטר נמצא בשעת ההספד. ומצווים אנו לילך בדרכו שהיה שם לילות כימים להפיץ בישראל תורת הזוה"ק, ולתקן תקנות שכל ישראל ילמדו תורת הסוד, והיה עושה ופועל שלא יהיו ישראל בבחינת "ערל שפתים" ח"ו, בידעו שעיקר עיכוב הגלות בעוה"ר הוא בגלל אי לימוד תורת הסוד, וידע היטב שבזה תלוי עיקר גאולתינו ופדות נפשינו, וכעת נחסר מאתנו כוח זה, וצדיק זה הלך לעולמו בפתע פתאום, ובודאי כל זה בעון הדור כי צדיק נתפס בעון הדור.

ולכן אנו צריכים למלאות רצונו, קודם להחזיק במוסדותיו הקדושים שימשיכו להאיר את עם ישראל ולקרב את ישראל לאבינו שבשמים, והנה הניף את ידו שנית, ומן השמים קא זכו ליה, לקיים בו את תפילת דוד המלך, "אגורה באהלך עולמים", שימשיך מפעלו הקדוש ביתר שאת וביתר עז גם אחרי פטירתו, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, וצדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, כנאמר "ילכו מחיל אל חיל", ותלמידיו הצדיקים התארגנו לעשות ישיבה על קברו, שתהיה הישיבה הכי הגדולה בעולם שאין כמותה.

על פי התכנית של "מפעל הזוהר העולמי" - אשר מזמין את כלל ישראל לזכות וליטול חלק בלימוד האדיר של ספר הזוהר הקדוש, כי בזכות הזוהר הקדוש, עם ישראל, יזכה לצאת מהגלות ברחמים, ולבא לגאולה השלמה, כידוע הזוהר הקדוש נמשל לתיבת נוח, שמצילה את כל הדור מגזרות קשות, כל אדם המשתתף כחלק מהכלל בלימוד הזוהר הקדוש, זוכה לברכה ממקור עליון, שהיא תעודת ביטוח חיים, הטובה והחזקה ביותר הקיימת עלי אדמות, מסירים ממנו גזרות ויסורים קשים, עוונותיו נמחלים, נשמתו מזדככת ומתעלה, זוכה לעולם הבא הצפון לצדיקים, וזוכה עוד בעולם הזה, להאחז בעץ חיים, ככתוב "ועולמך תראה בחיך"

אנחנו נשמעים לקול קריאת גדולי הדור שקראו לעם ישראל לארגן אלפי סיומים של הזוהר הקדוש, בבחינת "האלף לך שלמה", ועם זה נביא את המשיח ברחמים בעזרת השם.

כבר התארגנו אלפי יהודים בקבוצות של שבעים איש לכל סיום כדי להכניע את קליפת שבעים אומות המְצַרִים לישראל, כדאמרו בזוה"ק (שמות), בשבעים נפש ירדו אבותינו למצרים, ויעקב אבינו נקרא אב של שבעים נפש, ובזה יכולים להכניע את השבעים שרי אומות העולם, כבר זכינו בס"ד שהתקבצו אלפי יהודים בשמחה ללמוד ולסיים את הזוה"ק מידי חודש בחודשו, אך לצערינו ספרי הזוה"ק המחולק לשבעים כרכים בפורמט כיס, אזלו מן השוק, ומוכרחים בדחיפות להדפיסם מחדש, על כן את אחי אנוכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים, למען שמו באהבה, ולעשות רצון צדיק ולקיים את מצוות חז"ל להושיב ישיבה על קברו,

ולהמשיך בדרכו הקדושה להפיץ ולפרסם את תורת הרשב"י לכל יהודי די בכל אתר ואתר, ולחשוב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח כי כל הגאולה תלויה בזה. והחלש יאמר גיבור אני, בוזו כסף בוזו זהב, וכל אחד יכול לתרום ישר לבית הדפוס סך 1600 ש"ח בעשרה תשלומים, וכך ידפיסו עוד עשרה סטים של זוהר הקדוש וככל שירבו התורמים, כך נוכל להדפיס יותר ויותר לחלוקה בחינם לכלל ישראל, כי הצמאון גדול ועם ישראל קדושים רוצים לאחוז בעץ החיים, ולהמשיך את נשמת הרשב"י כאן לדורינו, וכמו הפיוט שחיבר מאור עינינו הרי"ח הטוב זי"ע.

קולו זמר עריצים, והקרית את הקוצים, והציל הלחוצים, אדוננו בר יוחאי. ובזה נזכה לתורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדוננו בר יוחאי.

ויקויים בנו תפילת הרי"ח הטוב: "פה ישית. עת משיח, בנסתור ובנגלה. תשבי תביא, לעיר צבי, כלנו מצפים ליה. לעיר ציון הר קדשך, שם נשמח ונעלה".

ומבטיח הרשב"י (זוהר שמות ז), אשרי מי שיזדמן בזמן התגלות המשיח, כי מי שיהיה באותו זמן באמונה ומי שיתן עזר וסיוע לשכינה הקדושה, יזכה לאותו האור של שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו, עכ"ל. והעוסק בזוה"ק ובתורת האריז"ל, הקב"ה משתבח בו בפמליא שלו בכל יום, ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי ואהובי המלך, ומכריזין לפניו "הו זהירין בדיוקנא דפלוני" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות, יש לו רשות לבטלם. (סוד ה). וספר זה עתיד היה להתגלות בימי מלכא משיחא לתן סעד לשכינה, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה מכל אילי נביות כשהיה בית המקדש קיים (חסד לאברהם, רבי אברהם אזולאי זיע"א).

אנו מבקשים מהנפטר שיהא מליץ טוב בעד זוגתו החשובה שהיתה מסורה אליו לשמש אותו באמונה בכל נפשה ובפרט בעת חוליו, ועל ידי עזרתה זכה לעשות כל הפעולות הטובות, וימליץ טוב עבורה ובעד הבנים הרבנים החשובים ובעד כל משפחתו ובעד כלל ישראל כמו שהיה פועל למענם בהיותו בחיים חיותו.

ובזכות זה שנעשה רצונו של צדיק, הוא ימליץ טוב עלינו שהשי"ת ישלח לנו הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.

סֵפֶר אֵהָל מֵרִים

הַסֵּפֶד עַל הָאִשָּׁה הַחֲשׂוּבָה הַצְּדִיקָת
מֵרַת מֵרִים מִינְדִיל
בֵּת הַגַּה"צ רַבִּי זְעֵלִיק הַכֹּהֵן מְפֹלֵיץ בְּעִיר
טִשְׁעֵנְסְחוּב ע"ה אִשְׁתְּ לַהֲבַחֲל"ח הַרַה"צ
רַבִּי רְאוּבֵן יַעֲקֹב לֶאֱקָאוּוֹיטִשׁ שְׁלִיט"א

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזִּזְהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
אִיר תִּשְׁעִ"ב לֶפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

**מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן**

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פק: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

אָהֵל מְרִים

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי

הַסֵּפֶד עַל הָאִשָּׁה הַחֲשׂוּבָה הַצְדִּיקַת מֵרַת מְרִים מִיַּנְדִּיל בַּת
הַגַּה"צ רַבִּי זְעֵלִיק הַפֶּהֶן מְפּוֹלִין בְּעִיר טַשְׁעֵנְסְחׁוּב ע"ה אִשְׁת
לְהַבְחַל"ח הַרַה"צ רַבִּי רַאוּבֵן יַעֲקֹב לֵאקֵאוּוִיטֵשׁ שְׁלִיט"א

נֶאֱסָפְנוּ כָּלֵנוּ יַחַד לְהַסְפִּיד אֶת הָאִשָּׁה הַחֲשׂוּבָה הַצְדִּיקַת מֵרַת מְרִים
מִיַּנְדִּיל בַּת הַגַּה"צ רַבִּי זְעֵלִיק הַפֶּהֶן מְפּוֹלִין בְּעִיר טַשְׁעֵנְסְחׁוּב
ע"ה אִשְׁת לְהַבְחַל"ח הַרַה"צ רַבִּי רַאוּבֵן יַעֲקֹב לֵאקֵאוּוִיטֵשׁ שְׁלִיט"א.

- א -

בְּפְרִשְׁת הַשְּׁבֻעַ נֶאֱמַר: "אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְגו' (לח, כא).
אֵיִתָּא בְּמִדְרַשׁ שֶׁהַמִּשְׁכָּן מְכַפֵּר עַל הָעֲוֹנוֹת! לְכַאוֹרָה קָשָׁה הִלְשׁוֹן "מִשְׁכָּן
הָעֵדוּת", אֵיזָה עֲדוּת יֵשׁ כָּאֵן?

לְפָרֵשׁ הָעֵנֵן נִקְדִּים דְּבָרֵי חַז"ל בְּמִסְכַּת שֵׁבַת (נח:): אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
פְּזִי א"ר יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֹוִי מִשׁוּם בַּר קַפְרָא, כָּל הַמּוֹרִיד דְּמַעוֹת עַל
אָדָם כְּשֶׁר הַקַּב"ה סוֹפְרֵן וּמְנִיחֵן בְּבֵית גִּנְזָיו, שְׁנֵאֱמַר: "נָדִי סִפְרָתָה אֶתָּה
שִׁימָה דְּמַעְתִּי בְּנֵאדָּךְ הֲלֵא בְּסִפְרָתְךָ" (תהלים נו, ט). [פְּרוּשׁ "אֶת מְקוֹמוֹת
נְדוּדֵי מְנִיַת אֶתָּה ה', שִׁים אֶת דְּמַעְתִּי בְּאוֹצְרֶךָ הֲרִי הֵם סְפוּרִים עִמָּךְ"].

וּבְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת אַחֲרֵי (דף נ"ז): כְּתַב, שְׁכַל מִי שְׁמַצְטַעַר עַל יְסוּרֵי
הַצְדִּיקִים מַעֲבִירִים אֶת חֲטָאֵיהֶם מִן הָעוֹלָם... וְכַל מִי שְׁמַצְטַעַר
עַל אוֹבְדָן שֶׁל הַצְדִּיקִים, אוֹ מוֹרִיד עֲלֵיהֶם דְּמַעוֹת, הַקַּב"ה מְכַרִּיז עֲלָיו
וְאוֹמֵר: "וְסָר עוֹנֶךָ וְחֲטָאֲתָךְ תִּכְפֹּר" (ישעיהו ו, ז), וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׁלֵא יְמוֹתוֹ
בְּנִיו בְּיָמָיו, וְעֲלָיו כְּתוּב: "יִרְאֶה זֶרַע יֵאֲרִיף יָמִים" (ישעיהו נג, י), עַד כָּאֵן.
וּבְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (חֶלֶק ב') פְּרוּשׁ עַל הַפְּסוּק "נָדִי סִפְרָתָה אֶתָּה שִׁימָה דְּמַעְתִּי
בְּנֵאדָּךְ הֲלֵא בְּסִפְרָתְךָ". אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְמַדְנּוּ כָּל הַשְּׁעָרִים נִנְעָלוּ וְנִסְגְּרוּ,
וְשַׁעְרֵי דְּמַעוֹת לֹא נִנְעָלוּ, וְאֵין דְּמַעָּה אֵלָּא מִתּוֹךְ צַעַר וְעֲצָבוֹן, וְכַל אוֹתָן
הַמְּמַנִּים עַל שְׁעָרִים הֵם, כְּלָם מְשַׁבְּרִים הֲרִי קָרַח וּמְנַעוּלֵי בְּרוֹזַל וּמְכַנִּיִּסִים
אוֹתָן הַדְּמַעוֹת, וְתַפְלָה זֹו נִכְנָסֵת לְפָנָי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ, וּבְכֵן מְדַרְגָּה הַיְדוּעָה,

יש לה, צער מן העצבון והצרה של איש ההוא, כמו שכתוב: "בכל צרתם לו צר וגו'" (ישעיהו סג, ט). והתפלה היא עם הדמעות של האיש ההוא, אינה חוזרת ריקם, והקב"ה מרחם עליו. אשרי חלקו של האיש שמוריד דמעות לפני הקב"ה בתפלתו.

וקשה:

(א) למה נקטו חז"ל "אדם פשר" ולא כתבו "צדיק".

(ב) למה הקב"ה סופרן ומניחן בבית גנזיו, הלא מי יגנוב אותן משם.

ואפשר לפרש, דנשמרים הדמעות בבית הגנזים כדי שלא יהיה לסטרא אחרא שליטה ושום חלק בהם, וזה סוד וכח הדמעות ששוכרים את כל המנעולים והמחיצות שנגרמים מעונות, והדמעות שוכרות הכל, כמו שאמרו בזה"ק שפאשר אדם חוזר בתשובה ובוכה ורוחץ עם דמעותיו את מצחו, אז גם זוכה למחק את רושם העברה ולא נשאר שום רושם על המצח.

ועוד אפשר לפרש הענין באפן זה, שיש שני סוגי דמעות שמורידים במיתת הצדיק. (א) על העדר הצדיק, האדם הפשר בעצמו. (ב) על סליחת עון וכפרת פשע.

ונקדים בזה דברי המדרש (ויקרא רבה פ"ה) "שה פזורה ישראל וגו'", שישראל נמשלו לשה. שכשמוליכין לרעות מאות צאן ביחד, אם שה אחד נלקה ברגלו, ואינו יכול ללכת, אז כלם ביחד עומדים ולא הולכים הלאה, כי כואב להן היסורים שיש לשה שאינו יכול לילך.

כמו כן אומר המדרש, ככה הוא כלל ישראל. כשיהודי אחד נעדר רח"ל, הכאב הזה כואב לכל ישראל, מפני שחסר אחד מאבריו. וזהו: "בכל צרתם לו צר". כלשון הזוה"ק: אורייתא קוב"ה וישראל חד הוא ממש.

(ב) שלוב המדרש והזוה"ק אפשר להבין למה בכל צרתם לו צר משום שאורייתא קוב"ה וישראל חד הוא ממש, שהתורה היא ממש שמותיו של הקב"ה, וישראל חקוקים בתורה הקדושה וכמו שאמר הרמח"ל זי"ע, שכל ששים רבוא נשמות ישראל הם כלולים בזוהר הקדוש, ממילא אם חסר לאדם ח"ו אבר אחד, בודאי כואב לו.

ובזה אפשר להבין, למה הקב"ה מונה הדמעות, מפני שבכל צרתם לו צר, ואורייתא קוב"ה וישראל חד הוא, ועוד שהוא גם בוכה על הצער של הקב"ה, על כן סופרן ומניחן בבית גנזיו.

הסוג השני של הדמעות שאנו מורידים על מיתת הצדיק הוא לסליחת עון ולכפרת פשע, כי זהו שאנו מספידים את הצדיק, הוא מכפר כיום הכפורים.

אולם ביום הכפורים קיימא לן כרבי יהודא (ולא כרבי) שיום הכפורים אינו מכפר רק עם תשובה, אבל אם לא עשו תשובה אין יום הכפורים מכפר, ואם כן גם יום מיתת הצדיק הוא כן. אמת הוא שההספד מכפר, אבל אינו מכפר בלא תשובה. ואף אם ירבו לבכות, אינו מכפר אלא אם כן מורידים דמעות חרטה על עון ופשע, ואם לא מתחרטים על העבר וקבלה על העתיד אין יום הכפורים מכפר.

- ב -

אמרו ז"ל (ברכות ג): אין אומרים בפני המת אלא דבריו של מת. הכונה בזה, שרואים מה המת היה חפץ, ולא יזהר דבר השתדל בחייו, את זה אומרים בפני המת, כי אז יעשו הדברים הללו רושם גדול על המקשיבים. בידעם כי זה האיש אשר בקרוב יפרד מהם לנצח, הקדיש כחותיו לדבר זה, ממילא ישתדלו יותר לקיים.

איתא במדרש: הקב"ה כותב ודיו שנשאר בקלמוסו, הוא מקנח בראש הצדיקים בשעה שמגיע להפטר מן העולם, וכמו שאמרו חז"ל אצל משה רבנו, שקרן אור פניו משארית הדיו שנשאר מאות א' של ויקרא, שכתב א' זעירא.

ונראה כי הכונה בזה: כל מה שנעשה בעיר לתקון העיר הוא דבר יקר מאד, וזה נכתב בפנקסו של הקב"ה כל יום. כמו שכתוב "וכל מעשיך בספר נכתבים". אולם דבר שחסר עוד לתקן בעיר זהו הדיו שנשאר בקלמוס של הקב"ה כביכול, שטרם כתב זאת בפנקסו, והדיו הזה מקנח בראש הצדיקים, בשעה שמגיע זמנם להפטר מן העולם. הכונה בזה שנותן להצדיק הרעיון שיש להשתדל שיגמר הענין הזה. וכדאיתא במדרש: מסרת תהיה בידך כל העושה מצוה סמוך למיתתו דומה שלא היתה מדת הצדיקים חסרה כי אם אותה מצוה והשלימה.

האשה הצדיקת הזאת מרת מרים מינדיל בת לכהן הצדיק הרב רבי זעליג הכהן זצ"ל היתה משארית הפליטה, ואפילו אחר כל היסורים שעברה בנתה בית חדש המיוחד בבארא פארק וכל הבית היה בית של צדקה וחסד שלא רואים דגמטה בעולם, ולא לחנם זכתה שכל הברכות

שְׁלָה הִתְקַיְמוּ, וְיִנְסַפֵּר רַק כַּמָּה דְגִמָּאוֹת קְטַנּוֹת, הִיא הֵיְתָה עֶקְרַת הַבֵּית שְׁדָאָגָה כַּמַּעַט לְבַד לְהִילָדִים שְׁלָה וּלְחֻזֵק אֶת בַּעֲלָהּ לְהַבְחִיל"ח הַחֲסִיד הַצְּדִיק רַבִּי רְאוּבֵן יַעֲקֹב הַכֹּהֵן שְׁלִיט"א בַּעֲבוּדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהוּא פָּהֵן לְאֶל-עֲלִיּוֹן, שְׁבֹכֵל יוֹם קָם בַּשָּׁעָה 3 בְּבֹקֶר וְגוֹמֵר 3 פְּעָמִים כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַחֻלִּים, כִּי הוּא עוֹבֵד בַּיּוֹם בְּבִקּוּר חוֹלִים לְעוֹזֵר לְכָל חוֹלָה בְּעִיר, וְעוֹזֵר לְכָל נֹצֵרֶף בֵּין מֵהָעִיר בְּאֶרֶא פֶּאֶרְק אוֹ עֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְחוּץ מִמָּה שְׁנוֹתָן לָהֶם כֶּסֶף, שׁוֹלַח לָהֶם מִצּוֹת וְכָל מִינֵי מֵאֲכָלִים וְעוֹד, וְאֶפְּלוּ בַּשָּׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת שְׁסֹבְלָה כָּל כֶּף הַרְבֵּה מֵהַמְּחִלָּה הַיְדוּעָה, נִשְׁאָרָה לְבַד בַּבֵּית, וְאָמְרָה לְבַעֲלָהּ, אֶתְּהָ תִלְךְ לְעַבּוּדָה שְׁלֶךְ לְעוֹזֵר לְחוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּב"ה יַעֲזֹר לִי, וְכֶף סֹבְלָה, עַד שְׁבִיּוֹם פּוֹרִים הַזֶּה בְּלִילָה הֵיְתָה בַּבֵּית הַחוֹלִים, וְשָׁמַעְתִּי מִדּוֹרְתִי שֶׁתַּחֲיָה, שֶׁהֵיְתָה שָׁם בַּעַת יְצִיאַת נִשְׁמָה, שֶׁקָּרָאוּ לָהּ אֶת הַמְּגִלָּה וְהֵיְתָה בַּחַיִּים חַיּוֹתָהּ, וּבְגִמְרָה קְרִיאַת הַמְּגִלָּה יִצְאָה נִשְׁמָתָה לְגַנְזֵי מְרוֹמִים. וְכִמוֹ שֶׁהוֹזְפָּרְנוּ לְעֵיל הַמְּדַרְשׁ: מְסֻרַת תַּחֲיָה בִּידֶךָ כָּל הָעוֹשָׂה מִצְוָה סְמוּךְ לְמִיתָתוֹ דּוֹמָה שְׁלֹא הֵיְתָה מִדַּת הַצְּדִיקִים חֲסָרָה כִּי אִם אוֹתָהּ מִצְוָה וְהַשְּׁלִימָה.

וְחֻשְׁבֹּתִי לְפָרֵשׁ אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת "אֵלֶּה" בְּגִימָטְרִיָּה עִם הַכוּלָל 36, וְנִקְדָּים הַרְמָז בַּתְּבַת וְכִי יְמוּךְ אֲחִיךָ, וְכִי בְּגִימָטְרִיָּה ל"ו. וְהַרְמָז בְּזוֹה י"ל, עַל פִּי מָה שֶׁכָּתוּב בַּסֵּפֶה"ק הַיִּשְׁר וְהַטּוֹב לְהַרְהֵ"ק בַּעֲלֵ אֶךְ פְּרִי תְבוּאָה מְלִיִּסְקָא זי"ע, שְׁאָמַר בְּהַסְפָּד עַל אִישׁ חָשׁוּב אֶחָד שֶׁכָּתַב שָׁם עָלָיו וז"ל: שֶׁהָיָה אוֹהֵב תּוֹרָה וְלוֹמֵד בַּעַת שֶׁהָיָה פְּנוּי, וּבַעֲלֵ הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים בֵּיתוֹ הָיָה פְּתוּחַ לְרוּחָהּ וּבְפֶרֶט לְעוֹבְרִים וְשָׁבִים, וְשָׁמַעְתִּי מִצְּדִיק אֶחָד שְׁאָמַר עַל הַפְּסוּק (בַּמְדָּבָר ל"ג, א') "אֵלֶּה מְסַעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", דֶּהֱיִנּוּ אוֹתָן שְׁעוֹזְרִין לְהוֹלִכֵי דְרָכִים לְנִסְעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם^א הֵם בְּכַחֲשֵׁינָהּ

הַמְּקוֹם, אֲבָל וּדְרָכֵי יַחְפֵּן, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ רוּצָה לְתַקֵּן הָאָדָם שָׁם, לְהַעֲלוֹת נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁבַּמְּקוֹם זֶה. וְזוֹה וּדְרָכֵי יַחְפֵּן, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ חֲפֵץ דְּרָכֵי, וְלֹא מְבוֹקֵשׁ שִׁישׁ לְאָדָם שָׁם, וְכַשְׁמַעֲלָה הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, אִזּוּ נַעֲשֶׂה יַחֲדוּ בֵּין שְׁנֵי שְׁמוֹת הַיּוֹ"ה וְאֲדַנִּי"ו כו' (כַּמְבוּאָר כֹּל זֶה בַּסֵּפֶר מְאוּר עֵינַיִם פְּרִשְׁת וִיקָהּ).

וְכֵן אֵינִי בַּסֵּפֶר צִפְנַת פְּעֻנָה לְבַעַל הַתּוֹלָדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בְּשֵׁם הַבַּעֲשׂ"ט, וְזוֹת"ד: כִּי מְבוּאָר

א. וְיָדוּעַ מַסְפַּה"ק דְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל צְרִיךְ לְעַבּוֹר פְּרִשָׁה זוֹ שֶׁל מ"ב מַסְעוֹת בְּמִשְׁךְ יְמֵי חַיָּיו, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֶיךָ דְּרָגָה דִּילִיָּה, וְעֵינֵי בַּסֵּפֶה"ק דָּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם פְּרִשְׁת מַסְעֵי מַזָּה.

וְכִידוּעַ מֵהַבַּעֲשׂ"ט זי"ע עה"פ (תְּהִלִּים ל"ז) מָה' מַצְעָדִי גַבֵּר כּוֹנֵנוּ וּדְרָכֵי יַחְפֵּן, הוּא כֹּפֵל "מַצְעָדִי" וְ"דְרָכֵי", וְאִמְרוּ הַבַּעֲשׂ"ט ז"ל כִּי מָה' מַצְעָדִי גַבֵּר כּוֹנֵנוּ, כִּי מָה שְׁמוּלִיךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ אֶת הָאָדָם לְאִיזוּהַ מְקוֹם עַל יְדֵי מְבוֹקֵשׁ שִׁישׁ לְאָדָם לְזוֹ

הל"ו צדיקים, דהינו אל"ה מסעי בני ישראל, אל"ה בגימטריא ל"ו, עיי"ש.

לטלטל את עצמו למקומות כדי לתקן בכל מקום שבה לשם.

וזהו ואלה מסעיהם למוצאיהם, שנסיעת הצדיקים היא לא כסדר שבתחילת הפסוק, שתחילה ה' מוצאיהם, הוצאות על מותרות, שלכן שלח אותם השי"ת בגלות, למסעיהם, כדי לתקן את העון, כי אם אצל צדיקים הסדר הוא תחילה מסעיהם, שנסיעת הצדיקים היא בעיקר ולתחילה מפני כי "מה" מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפין", שיבוא לאותו המקום כדי לברר שם את הניצוצות ולקרר את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, ורק כתוצאה מזה ובתור דבר צדדי בא להם שם ענין למוצאיהם, שיהודים נותנים להם על ההוצאות שלהם. וכידוע פתגם כ"ק אדמו"ר מוהר"ר יוסף יצחק מליובאוויטש זצ"ל, שסיבת בואו של שד"ר (שלוחא דרחמנא) באיזה מקום הוא לזרוע רוחניות (להפיץ התורה ומצוותי) ולקצור גשמיות, וידוע בזה תורת בעל התניא, שהקב"ה נותן ליהודי גשמיות והוא עושה מזה רוחניות.

ב. ועיין שם בהערת המו"ל שהביא וז"ל: שמעתי מפ"ק של מוזזלה"ה כמה פעמים מעשה פלא, כי בהיותו נער קטן למד במדינת פולין בעיר דעמביץ יצ"ו אצל הרב הג' ר' אברהם ז"ל (הרבה בשבחיו מאוד שהי' לומד עם נערי בני ישראל בלי קבלת שכר, והי' בקי בכל חלקי שו"ע (כמעט) מס"ק לס"ק בע"פ ולא אכל רק פ"א ביום אכילת ארעי, והי' קוראו רבי בלשון הזה דער רבי ר' אברהם ז"ל). פעם אחת באו לעיר הנ"ל הני תרי צנתרי דדהבי הרב הצדיק בעל אור לשמים ז"ל, והרב הצדיק מו"ה נפתלי ז"ל מראפשיץ ז"ע. והנה להיות כי רבו הי' אוהבו מאוד א"ל הירשלי אחוז בכנף בגדי ותבוא עמי לקבל פני צדיקים האלו. והיה כבואם לפני הפתח, והנה הה"צ מו"ה נפתלי ז"ל עומד על הפתח, וידו הטהורה פרושה למעלה על הפתח, כמכניס הבאים, והרה"צ בעל אור

בכתבי האריז"ל שע"י חטא אדם הראשון נפלו כל הניצוצות של הנשמות קדושות בתוך הקליפות ונתערב טוב ברע, וצריך לבררן ע"י התורה והעבודה והמצוות של בני אדם. ולכן הוצרך גלות ישראל בכל שבעים אומות שנפלו שם הניצוצות, וצריך כל אחד מישראל לגלות שם במקום שיש הניצוצות משרש נשמתו להוציאן ולבררן. וזהו ענין נסיעת האדם ממקום זה למקום אחר עבור פרנסתו וכיוצא, משום שיש שם ניצוצות שלו וצריך להוציאן משם ולבררן.

וכן מובא בספר פתגמין קדישין (בשם הרה"ק מברדיטשוב), וזת"ד: הבעש"ט ז"ע אמר, שבהיות אדם פעם אחד באיזה מקום, אזי מוכרח להיות שם באותו מקום פעם שני, ובאם אינו נותן בעצמו אל לבו להיות שם פעם ב', אזי השם יתברך מגלגל הדבר באופן שמוכרח להיות שם פעם שנית. כי כל נסיעות והליכות האדם לאיזה מקומות, הכל לא במקרה הוא חלילה, רק מאת ה' היתה זאת ובהשגחה פרטיית, שיש לו לאדם זה שום חלק לתקן שם במקום הזה, הן בתורה ותפילה, הן באכילה ושת"י ושינה לשם שמים, והן בשאר עבודות לשם שמים, להוציא משם הניצוצות הקדושות להעלותן לשורש אחדותן, ואזי השם יתברך ברחמיו וחסדיו המרובים מביא את האדם אל המקום זה. ועל כן חייב האדם לראות את עצמו בהיותו בא אל איזה מקום וליתן אל לבו, מה זה ועל מה זה הביא אותו השי"ת לכאן, ויראה ויבין בעיני שכלו מה שצריך לתקן שם. אמנם לאו כל אדם זוכה לעשות תיקונו בשלימות בפעם אחת, ולכן חייב הוא ומוכרח להיות שם עוד פעם שנית וכו'.

ובספר אור החכמה (פ' וירא) כתב בשם הבעש"ט, וזת"ד, שהאדם צריך לעשות הכל כדי שיהי' שלם, ולפעמים אינו צריך להשלים את עצמו אלא במקומו, בעירו בלבד, ואינו צריך לנסוע למקומות אחרים, ויש מי שצריך

וכמו כן אפשר לפרש "אל"ה פקודי המשפן משפן העדות", אל"ה הל"ו צדיקים "פקודי" מלשון חסרון נכמו שכתוב: "ולא נפקד ממנו איש"ו], שמחסר מזמנו וממונו לעזור לאחינו בני ישראל ובפרט לענני ארץ ישראל, "משפן העדות" המשפן עדות עליהם שהם מהל"ו צדיקים בדור. ועוד אפשר לפרש, משפן שהן ממשכנים על העדות, שממשכנים עצמם על קיום התורה הנקראת עדות, כמו שנאמר: "לחת העדת".

ונסביר את זה על קצה המזלג: שאמר המקבל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע: מקבלנו שתענית הדבור כפי שנוהגים בכל ישוב וישוב עם קריאת התהלים 3 פעמים שנה ל-65,000 תעניות (!!!). ולפי דבריו באמירת התהלים שלשה ימים ג' פעמים יוצא 195.000 תעניות, זאת אומרת 550 שנה תעניות.

ועל זה אפשר להמליץ את הפיוט של הצדיק הקדוש המקבל רבי ישראל נג'ארה זי"ע (צפת ה' ש"י 1550 – עזה ה' שפ"ה 1625 לערך). מזמירותיו הפיוט הקדוש "יה רבון עלם ועלמיא" בארמית, ששרים אותו בשבת, לו יחיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחושבניא, שאי אפשר לדעת עד כמה חשוב לפני השם יתברך אמירת התהלים שאמירתה עולה בחשבון אלף שנים. אם בן אדם פשוט אומר שלש פעמים תהלים ברצף עם תענית דבור ועושה כן שש פעמים [גם לא רצופים] עולה לו כאלו התענה 1101 שנה. וכמו שאומר "לא יעול גבורתך בחושבניא" – שאי אתה יכול להבין, אבל המעלה – עד כדי ששנה כמו "לו יחיה גבר שנין אלפין", [ואל תתמה כיצד מוצאים רמזים בפיוט, – שפידוע נאמרו בקדושה עליונה, וידוע המעשה ששר שירות ותשבחות להשי"ת וכחום היום הפשיט מעט שרווליו – ושלח לו רבנו האר"י שישוב ללבש בגדים העליונים – פי המלאכים ירדו לשמוע שירתו וכאשר הרים השרוולים פרחו להם. ומיד תקן הענין ושב לקדמותו].

וזכות הרב הצדיק שהולך בדרך זו הרבה שנים שגומר שלש פעמים תהלים בכל יום ויום, וכל זה בודאי בזכות אשתו הצדקנית ע"ה.

כתוב בספרים הקדושים שהקדוש ברוך הוא מקים גם המצוה של ד' מינים, ובוחר לו אתרוג הדור, רבותי, אתרוג יקר והדור כזה אי

אפשר למצוא בכל העולם, יש הרבה בעלי צדקה וחסד, יש הרבה ארגונים, אבל לפני כל המצוות האלו גומרים 3 פעמים תהלים בכל יום, על צדיקים כאלו העולם עומד, והנפטרת הזאת עזרה לבעלה במסירות נפש כזה, שעל אף שסבלה בשנים האחרונות יסורי איוב, ועודדה את בעלה להמשיך בדרכו הקדושה, רבותי! הקדוש ברוך הוא ברוך לו אתרוג יקר ומהדר כזה!!!

אמרנו לעיל אין אומרים בפני המת אלא דבריו של מת. איתא במדרש שהקב"ה כותב ודיו שנשאר מקנח בראש הצדיקים. כדאי להזכיר, כי בבית דין של מעלה מחשבים לאדם מחשבה טובה על מעשה טוב שחשב לעשות. וזהו מה שהקב"ה כותב בדיו, שנשאר, שלא השלים עוד המצוה הזאת וחשב לעשות מצוה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאה.

לכן מורי ורבותי, עלינו לעשות רצונה בזה, לעסק בצדקה וחסד ובפרט לעניי ארץ ישראל, ודרוש לעשות התקון הזה.

ואמרו חכמינו ז"ל בירושלמי (ברכות פ"א) רצונו של אדם זהו כבודו. ועתה שהתאספנו לחלק לה כבוד האחרון, עליכם לעשות רצונה.

אנחנו מבקשים מהנפטרת הצדיקת אשת חיל עטרת בעלה, שתהיה מליצה טובה בעד בעלה החשוב שהיתה מסורה אליו לשמש אותו באמונה בכל נפשה. ועל ידי עזרתה זכה לעשות כל הפעולות הטובות. ומליץ טוב עבורו ובעד משפחתו ובעד כלל עירנו שהיתה פועלת למענם בהיותה בחיים חיותה.

היות ודוד המלך בודאי בא לקראתה לקבל פניה, שתבקש על בעלה הצדיק ולילדיה ולכל המשפחה לאריכת ימים ושנים טובים בכריאות, ולבקש ולהתחנן מאת המלך שיבוא במהרה לגאלנו גאלת עולמים במהרה בימינו אמן.

ספר
זוהר המזל

דְּרָשָׁה לְחֻזְקָא לְמוֹד הַזְהַר הַקָּדוֹשׁ
מִכ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
ליום הזכרון של האשה הצדיקת
מרת בלוריה בת מזל ע"ה
ח' תמוז תשע"ב לפ"ק
בבית הכנסת "קיבוץ גלויות" של עדה הבודהארים
בעיר התורה בית שמש תובב"א
בְּרֵאשִׁית הַגָּה"צ מֵרֵא דֵאֲתֵרָא רַבֵּי מֵרְדְּכֵי שְׁלִיט"א

יצא לאור חודש אב תשע"ב
על ידי מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 8/24 בית שמש

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזנות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מפעל הזוהר העולמי

רחוב גחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ. בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ. לְיַחַד שֵׁם י"ה
בו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

וְיִהְיֶה נֹעֵם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
כּוֹנֵנָהוּ. בְּשֵׁם ה' נַעֲשֵׂה וְנַצְלִיחַ

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'.

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, רְאֵשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, תְּלִמִּידי חַכְמִים
וְעַסְקָנִים וּמְזַפֵּי הַרְבִּים שְׁאַרְגְּנוּ אֶת הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְכָל
הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׁלִיט"א.

אֲנַחְנוּ מְקוּיִם שְׁקֵדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה בְּמִקוּם הַקְּדוֹשׁ
הַזֶּה, יָבִיא בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם בְּמַהֲרָה אֶת הַקְּבוּץ גְּלוּיֹת כְּמוֹ שְׁהַבְטִיחַ
הַרְשָׁב"י בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵי בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקִינוּ כּב"א.

נְתַאסְפְּנוּ הַיּוֹם ח' תְּמוּזָה יוֹם הַזְכֻּרוֹן שֶׁל הָאִשָּׁה הַצְּדִיקָה מֵרַת בְּלוּרִיָּה
בַּת מִזְל ע"ה, הִיא הִיטָה צְדִיקָה גְּדוּלָּה, עֲבָדָה בְּמַסִּירַת נַפְשׁ
לְהַצִּיל נָשִׁים רַבּוֹת שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ הַפְּלוֹת, הִיטָה מִכְנַסַּת אֲוֵרוֹת מְדַבֵּרַת
עִם בַּחֲוֵרוֹת וְנָשִׁים עַל צְנִיעוּת, וּבַחֲוִץ לְאַרְץ הַיִּתּוּ מְדַרְבְּנַת לְנָשִׁים
לְקִיּוּם טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה. וּמִסְרָה נַפְשָׁה בְּשִׁבִּיל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית,
מַעֲוֹלָם לֹא הִיטָה בְּלִי כִּסּוּי רֵאשׁ, גְּדוּלוֹתָהּ וְעֲנוּתוֹתָהּ וְהָאֵרַת פְּנֵיהָ
לְכָל אָדָם הִיא לְהַפְּלִיא.

נִפְטָרָה בְּבִיתָהּ כְּמוֹצֵאֵי שַׁבַּת, בִּיקְשָׁה מִיָּם לִיטוֹל יָדֵיהֶם, וְאָמְרָה לְאַחֵים
וְאַחִיוֹת שִׁיחֵיו בְּאַחֲדוֹת גְּדוּלָּה, וְאַחַר כֵּךְ יִשְׁנָה עַד שֶׁאָמְרוּ אֶת
הַוִּידוּי וְקִרְיַת שְׁמַע, וְכִשְׁאָמְרוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה"א ה' אֶחָד יֵצֵא נִשְׁמַתָּה
בְּאַחַד, וְנִקְבְּרָה בִּירוּשָׁלַיִם בְּסִנְהֶדְרֵיהָ הַמְּוֹרַחֶבֶת.

בּוֹאוּ וְנִלְמַד מוֹסֵר הַשְּׂכָל מְדַרְכֵיהָ הַטּוֹבִים.

הִנֵּה אֵיטָא בְּגִמְרָא (שַׁבַּת דָּף קנ"ג ע"א) "אַחֵים בְּהַסְפִּידָא דְהַתָּם קְאִימְנָא",
שֶׁהַנִּפְטָר נִמְצָא בְּשַׁעַת הַהַסְפָּד. וּמִצְוִיִּם אֲנוּ לְיַלֵּךְ בְּדַרְכָּה שֶׁהִיטָהּ

שמה לילות כימים להפיץ טהרה וקדושה בישראל תורת ה' תמימה, וכידוע שבני העדה המרוקאית היו קשורים אליה באהבת נפש, כמים הפנים אל הפנים, שהייתה אוהבת כל יהודי ויהודי.

סיפר לי יהודי שגר כאן בכית שמש, למעלה משמונים שנה, שזוכר איך שבכל בית המדרש היו לומדים חבורות זוהר הקדוש וקטעים שלמים מהזוהר הקדוש היו שגורים על פה לשונם. ועד היום בכל בתי הכנסת של יהדות מרוקו בכל ארץ ישראל אחרי תפילת ערבית של מוצאי שבת נשארים עוד כשעה בחבורה קדושה ללמוד זוהר הקדוש, כדי להמשיך את קדושת השבת לימות החול עם קדושת הזוהר ואפילו האימהות תמיד היה שגור על לשונן שזכות רבי שמעון בר יוחאי תגן עליהן, וכמו שידענו מעובדה שהבאבא סאלי ידע כל הזוהר הקדוש בעל פה, והיו נוהגים לכבד מקום הזוהר הקדוש, כמו היכל של ספר תורה עם פרוכת, וכל פעם לפני שיצאו היו מנשקים את הפרוכת ובקשו מרבי שמעון בר יוחאי שיתפלל עליהם. ובאמת כל יהודי שלומד זוהר הקדוש זוכה ומתקשר לרבי שמעון בר יוחאי, ורבי שמעון בר יוחאי בא ויושב על ידו ומנשקו בפיו (ליקוטי מוהר"ן).

ואיך חידוש שיוצאים בנים ובנות צדקניות כאלו, שכל מגמתם להרבות תורה בעם ישראל להאיר ולקרב את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים.

אמרו חז"ל, לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן (הובא ברש"י ד"ה ב' ל"א ד), ובזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב) כתוב, מה מיוחד באוכלי המן? שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה זכו לחכמה עליונה. ועל זה נקראו 'דור דעה', והם היו בני האמונה, ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה. רואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

כתוב בפרשת ויחי (בראשית פרק מ"ט י"א) "אֲסְרֵי לִגְפָן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כִּבְס בֵּינָן לְבָשׁוּ וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה"*, ובאור החיים הקדוש שם

הַרְבֵּה אֶצְלוֹ חִיָּר לִי לִי מֵיִנְהָ שֶׁל תוֹרָה, וְלָכֵן שָׁנִים בְּזָכוֹת הַתוֹרָה אִם יִהְיֶה חֲטָאִיְכֶם פְּשָׁנִים פְּשֻׁלָּג וְלִבְנֵינוּ (ישעיה א).
ובאור החיים הקדוש (בראשית פרק מט פסוק יא), "כבס ביין וגו' - יתבאר על דרך אומרם

א. ובמדרש תנחומא פרשת ויחי (פרק י') ... "כבס ביין לבושו" מרוב יין "ובדם ענבים סותו" ... אין יין אלא תורה, שנאמר (שיר א) "כי טובים דודיק מייין הביאני אל בית היין" "חכלילי עינים מייין" מכאן אֶת לְמַד שֶׁהַתוֹרָה

כתב, שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל

בשעשוע שמשתעשע הקב"ה עם הצדיקים בגן עדן, עכ"ל.

ובמסכת סוטה (דף כ"א ע"א), ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. וברש"י שם פירש: לכבות את האהבה - זו תורה דכתיב (שיר ב) הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, יין סוד. ובתו"ט על מסכת אבות (פרק ד משנה כ'), כתב: רוב המפרשים פירשו שהענבים כנגד חלק הפשט שבתורה. והיין כנגד חלק הנסתר וכן אמרו (סנהדרין ל"ח) יין בגמטריא סוד.

ובשיר השירים (פרק ד' ד') "כְּמַגְדֵּל דָּוִד צְאֲרָךְ כְּנִי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלְךָ הַמֶּגֶן תִּלְוֵי עֲלֵיו פֶּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים", ובתרגום יונתן פירש: וריש מתיבתא... ובאולפן דאורייתא דהוה עסק, רחיצין עמא בית ישראל, ומנצחין בקרבא כאילו אחדין בידיהון כל מיני זינין דגיבירין, וברש"י פירש: "שלטי הגבורים", שהתורה מגן לישראל. ובפסוק ה' "שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הַרְוְעִים בְּשׁוֹשְׁנִים", ובתרגום יונתן פירש: תרין פריקיך דעתידין למפרקך משיח בר דוד ומשיח בר אפרים וכו'. ובפסוק ו' "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֶלְךָ לִי אֶל הָרַ הַמּוֹר וְאֶל גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה", פירש ב"צורור המור": אלך לי אל הר המור זה הר סיני, לעשות ישראל מקושרת מור, כי כמו שהקשרת מור מבריה כל רוחות רעים, כן על ידי הר סיני, פסקה זוהמתן, "ואל גבעת הלבונה", ללבן אותך ולהפוך כל החטאים לזכיות, עכ"ל. וזהו כמו שכתוב במדרש תנחומא לעיל, (ויחי) "ולבן שנים" בזכות התורה, "אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" (ישעיה א), עכ"ל. שזה הכוח ניתן לתשובה מאהבה שמהפך לזכיות, כמו כן על ידי לימוד יינה של תורה שהם סודות התורה זוכים לתשובה מאהבה, ומהפכים הכול לזכיות.

ז"ל (בזוהר חדש פרשת בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו, הוא בחינת עסק התורה, שיתעסקו ישראל בינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק "הביאני אל בית היין", ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללבושו.

ואומרו "ובדם ענבים" וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצרון האומות לישראל, כאומרו ז"ל (סנהדרין צ"ז) כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ובדם ענבים, כי באמצעות היסורין יזככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה, כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה, ואומרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין.

ואמר "סותה", לרמוז מדרגה קטנה למטה מהסותא כי הסות ירצה לשון כיסוי ההכרחי, לשון מסוה, והכוונה בזה כי הפרש גדול יהיה בין אם תהיה הגאולה באמצעות התורה והמצוה, אז יגלה בגילוי מלכות עליון, לאם תהיה באמצעות הנקמה אשר תהיה בישראל יהיה בבחינת עני ורוכב וגו' (זכריה ט' ט').

ובאור החיים הקדוש בפירושו ראשון לציון על שיר השירים (פרק ב' ד) "הַבְּיָאֲנִי אֶל בֵּית הַיַּיִן וְדָגְלֵי עָלַי אֲהַבָּהּ", פירש, וז"ל: דע כי ביין יש ארבעה דברים... וכנגד ד' דברים אשר ביין הם בתורה פרד"ס... ואומרו ודגלו עלי אהבה" נראה שרמזו כאן מה שכתוב בזוהר חדש

ביינה של תורה, וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה שזה יינה של תורה, גם יין גימטריא "סוד".

וַיֵּשׁ לָנוּ עֵצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עַל יְדֵי לְמוּד וְעֶסֶק בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, שְׁבֹזָאֵת מִכְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁבִי שְׁנֵצָא בְּרַחֲמִים מֵהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נְסִיּוֹן [וְלֹא נְסִיּוֹן שֶׁל עֲנִי]. (פְּדָבְרֵי הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן כ"א דף נ"ג) וְכִיְדוּעַ דְּבָרֵי הַמְּקַבְּלִים, מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי חַיִּים וַיְטָאֵל, הַרְשָׁשׁ, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהֵבֵן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד לְמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל יְדוֹ תִּגְאָל הַשְּׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְתִבּוֹא הַגְּאֻלָּה. וּבַתּוֹךְ דְּבָרֵי גַם זֹאת אֲזַכִּירָה, דְּבָרֵי מוֹרְנוּ הַגְּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקוּבָּל רַבִּי שְׁמוּאֵל דְּרָזִי זְצַלְלָהּ, דְּהוֹרָעָה לְהַאֲרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, פְּלוּמֵר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסּוּד וּבִזְהָ יֵאָרִיכוּ יָמָיו, וְקַבְּלָהּ זֶה מִפִּי מְרָנָא רַבִּי יְאוּדָה פְּתִיחָה ז"ע נְאֻמְרָה וְכֹךְ הָיָה גַם לְמַעֲשֵׂה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים [הוּבָא דְּבָרָיו בְּקוֹנְטְרַס זְכָרוֹן]. וּמַעֲשֵׂה

ובמהשך האור החיים שם: כבס ביין וגו' - יתבאר על דרך אומרם ז"ל (בזוהר חדש פ' בראשית) כי גלות ד' שבו יגלה הגואל העצום צריך שתהיה ביד ישראל מצות עסק התורה, וזולת זה יתעכב מבוא, ולזה רמז באומרו כבס וגו', פירוש כי כוחו של המלך המצופה שילה שמו הוא בחינת עסק התורה שיתעסקו ישראל ביינה של תורה, ועיין מה שפירשתי (שהש"ר ב) בפסוק הביאני אל בית היין, [ושם פירש שהיין מרמז לכל חלקי פרד"ס התורה, וברש"י בגמרא כתב שיין מרמז על תורת הסוד], ואמר כי באמצעותה יהיה לבושו שהוא כינוי למלכות, נכון אליו ללבושו: ואומרו ובדם ענבים וגו' - נתכוון לומר, כי אם יגיע זמן הגאולה ולא ימצא יין, פירוש שאין בנו תורה, תהיה הגאולה באמצעות עול ותוקף הגלות אשר יצירון האומות לישראל, כאומרם ז"ל (סנהדרין יז): כי כשיגיע קץ הנחתם ולא יהיה בישראל זכות לגואלם יעמיד להם מלך קשה כהמן וכו', והוא אומרו ובדם ענבים, כי באמצעות היסורין ידככו הנפשות ויתבררו ניצוצי הקדושה כדרך שיתבררו באמצעות בחינת התורה, אלא שזו מלאכתו נאה וזו מלאכתו בלתי נאה ואומרו "ענבים" כי באמצעות היסורין תגמר הכנתה כגמר בישול

ב. כתוב בפרשת ויחי (בראשית פרק מט יא) "אֲסִרִי לְגַפְּנוּ עֵירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנּוּ כַּבֵּס בִּינִי לְבָשׁוּ וַיְבָדֵם עֲנָבִים סוּתָה", ובאור החיים הקדוש שם, וז"ל: או יאמר על זה הדרך שהכתוב מדבר בב' הגאולות המפורסמות, הא' היא של מצרים, והב' היא גאולה העתידה בעזר השם וכנגד גאולה הא' אמר אוסרי לגפן, על דרך אומרם (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, שאז כפה ה' לפניהם בחינה אחת הנקראת עיר, והוכנע לפני הגפן וכנגד גאולה הב' בעזר השם שתהיה בימינו אמר ולשורקה, פירוש בעת אשר ישרוק ה' דכתיב (זכריה י ח) אשרקה להם ואקבצם, אז בני אתונו, אמר לשון רבים, לומר כל בחינות האומות כי ביציאת מצרים לא הכניע ה' לפניהם אלא ראש אומות שהם מצרים וכנען, שהם ז' עממין, שהם היו ראש ותגבורת לכל האומות, אבל ע' אומות לא הוכנעו ולא ניתנו להם, אבל לעתיד לבא בעזר השם לא יניח מהאומות אומה גדולה או קטנה שלא תנתן להם, והוא אומרו בני אתונו פירוש מלבד עירה, אלא גם בני אתונו: ולכן אנחנו מתקבצים ללמוד בחבורה של שבעים איש לסיום הזוהר כדי להכניס את כל השבעים אומות בעזרת השם.

בְּחֶכֶם אֶחָד שְׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשִׁמְעַ, וְאָכֵן לְאַחַר כְּמָה יָמִים שָׁבַק חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן. וְכָל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים שְׁלֹבֶם הָיָה רַחֲב כְּאוֹלָם - הַשִּׁיגוּ כָּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם.

וְכִידוּעַ שְׁכָל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת בְּחֶאֱלָב, עֵירָק, מִצְרַיִם מְרוֹקוֹ וְעוֹד, תְּמִיד הָיוּ חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת שְׁלֹמְדוֹ שְׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה וּבְכָל יוֹם בְּזֵהָר

הַקְּדוֹשׁ, וּבְפָרֵט בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן, בְּדוֹרוֹ שֶׁל מְרַנָּא הַבֶּן אִישׁ חַי זִיע"א, עַל כָּל מַעֲשֵׂה מַצְוָה לְמָדוֹ עֲנִינֵי

הַזֹּהַר הַקְּשׁוֹר לַמַּצְוָה, וּבְכָל וּבְיָמִים טוֹבִים, וְכֵן בְּאַזְכָּרוֹת

הַקְּדוֹשׁ סָבָא דְמִשְׁפָּטִים וְכָל שְׂמֻחָה - כִּי זֹאת יִדְעוּ,

לְפִתּוֹחַ הַלֵּב וּלְטַהֲרַת - פִּתּוֹחַ אֱלֹהֵיו זְכוֹר לְטוֹב

לְתַקּוּנֵי. וְלִכֵּן בְּנֵה הַרְה"ג הַדְּפִיס אֶת הַסֵּפֶר הַיָּקָר עִם לְטוֹב, וְכָל הַתְּפִילוֹת וְתִיקוּן

סְעֵדָה בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ עַל נְפֻטְרִים, לְמָדוֹ זֵהָר

וְהָאֲדָרוֹת, וּבְבִרִית מִיֵּלָה שְׂאִין לָנוּ כְּתוּרַת הַרְשָׁב"י

הַנְּשֻׁמָּה, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה [שְׁהוּבָא בְּהַקְּדָמָה

רַבִּי מַרְדְּכַי שְׁלִיט"א הַפִּתּוֹחַ אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא זְכוֹר

מ"ח שְׁכוֹלֶם יִמְשִׁיכוּ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵיהֶם, וְלִכֵּן אָנוּ מְתַעוֹרְרִים וּמְתַחַזְּקִים לְהוֹסִיף עוֹד וְעוֹד לְוֹמְדִים בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ, כִּי הוּא הַפּוֹתֵחַ וְהוּא הַסּוֹגֵר, וְעַל

יְדֵי לַמּוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ רוֹאִים בְּרָכָה בְּלִמּוּד הַנְּגִלָּה כִּידוּעַ וְכַמְרָגֵשׁ בְּחוּשׁ, וּמְתַרְבִּים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וּנְפִתּוּחִים מַעֲיִנוֹת הַחֲכֻמָּה כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצְאוֹת חַיִּים.

כְּמִבְּאֵר בְּרַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל וּבְרַמְח"ל וְהַגֵּר"א וְהַחִיד"א הַקְּדוֹשִׁים, וְעַיִן עוֹד בְּ"אוֹר הַזֹּהַר" בְּאַרְיִכוֹת.

עַל פִּי הַתְּכֵנִית שֶׁל מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי - אֲשֶׁר מְזַמֵּן אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל לְזִכּוֹת וְלִיטוֹל חֵלֶק בְּלִימּוּד הָאֲדִיר שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּי בִזְכוֹת

הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, עִם יִשְׂרָאֵל, יִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְלִבֹּא לְגֹאֲלוֹהַ הַשְּׁלָמָה, כִּידוּעַ הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ נִמְשַׁל לְתִיבַת נוּחַ, שֶׁמְצִילָה אֶת כָּל הַדּוֹר

מִגְזֵרוֹת קְשׁוֹת, כָּל אָדָם הַמְּשַׁתְּתֵף כַּחֲלֵק מֵהַכָּלֵל בְּלִימּוּד הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ, זֹכֵה לְבִרְכָה מִמְּקוֹר עֲלִיוֹן, שֶׁהִיא תְּעוּדַת בִּיטוּחַ חַיִּים, הַטּוֹבָה וְהַחֲזָקָה

בְּיוֹתֵר הַקְּיִימָת עֲלֵי אֲדָמוֹת, מִסִּירִים מִמֶּנּוּ גְזֵרוֹת וִיסוּרִים קָשִׁים, עוֹנוֹנוֹתֵינוּ נִמְחָלִים, נִשְׁמַתוּ מִזְדַּכְכַת וּמִתְעַלָּה, זֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא הַצִּפּוֹן לְצַדִּיקִים, וְזֹכֵה עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְהֵאָחֵז בְּעֵץ חַיִּים, כְּכַתוּב "וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בַחַיִּיךָ".

כְּבָר זָכִינוּ בִּס"ד שֶׁהִתְקַבְּצוּ אֵלֵינוּ יְהוּדִים בְּשִׂמְחָה לְלִמּוּד וְלִסִּיִּים אֶת הַזֹּהַר"ק מִיְדֵי חוֹדֵשׁ בְּחִדּוּשׁוֹ, אֲךָ לְצַעֲרֵינוּ סִפְרֵי הַזֹּהַר"ק הַמְּחוּלָק לְשִׁבְעִים כְּרֻכִים בְּפוֹרְמֵט כִּיס, אֲזָלוּ מִן הַשּׁוּק, וּמוֹכְרָחִים בְּדַחֲפוֹת

להדפיסם מחדש, על כן את אחי אנוכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים, למען שמו באהבה, שנוכל להמשיך להפיץ ולפרסם את תורת הרשב"י לכל יהודי די בכל אתר ואתר, ולחשוב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח כי כל הגאולה תלויה בזה. והחלש יאמר גיבור אני, בוזו כסף בוזו זהב, וכל אחד יכול לתרום ישר לבית הדפוס סך 1600 ש"ח בעשרה תשלומים, וכך ידפיסו עוד עשרה סטים של זוהר הקדוש וככל שירבו התורמים, כך נוכל להדפיס יותר ויותר לחלוקה בחינם לכלל ישראל, כי הצמאון גדול ועם ישראל קדושים רוצים לאחוז בעץ החיים, ולהמשיך את נשמת הרשב"י כאן לדורינו, וכמו שמבטיח הרשב"י (זוהר שמות ז:), אשרי מי שיזדמן בזמן התגלות המשיח, כי מי שיהיה באותו זמן באמונה ומי שיתן עזר וסיוע לשכינה הקדושה, יזכה לאותו האור של שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו, עכ"ל.

אחי ורעי, בואו נתאחד בדבר גדול וקדוש זה!

מְדַבְּרִים פֶּאֶן עַל דְּבַר שְׁמֵקָרְב אֶת הַגְּאוּלָּה וּמְבִיא אֶת הַמְּשִׁיחַ, וְזִכּוֹת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מֵעַכְבַּ מִלְּבּוֹא עַל עַם יִשְׂרָאֵל ח"ו פְּצַצַת אָטוֹם. -
אין זמן יותר!!!

יְדוּעַ שְׁבַעַל הַסֵּלֶם זצ"ל עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי מִלְחַמַת הָעוֹלָם, הֵלֵךְ לְכָל הַרְבֵּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְאָמַר לָהֶם שְׁיִשׁ גְּזִירָה גְדוֹלָה שְׁנַחֲתָמָה עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שְׁחֻלֵק גְּדוֹל מְכָלֵל יִשְׂרָאֵל יִמְחָקוּ מִן הָעוֹלָם רח"ל, וְאָמַר דְּבַרֵי הַרְמַח"ל הַיְדוּעִים שֶׁרַק לַמּוֹד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ יִכּוֹל לְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִן הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּתֵי רח"ל.

בְּגִלוֹת נִתְקַיֵּם בְּךָ מֵה שְׁפָתוֹב] "שֵׁם שֵׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט [הֵיִינוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת הַתּוֹרָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּשֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנֵה שְׁבַמְט"ט, שְׁיִשׁ בָּהֶם קוֹשִׁיא וּמְחֻלָּקַת וּמִרִירוֹת, וְהוּא מִתְמַרְמֵר בְּתוֹכָם עַד שְׁמִתְלַבֵּן הַהֶלְכָה] וְשֵׁם נִסְהוּ". [וּמְפָרֵשׁ] וּבִהַי עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, דָּאִיְהוּ אִיסוּר וְהִיתָר [וּבְעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע שְׁמִשֵּׁם הוּא עֵנִן אִסוּר וְהִיתָר, דְּהֵיִנוּ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה שְׁהִיא שֵׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנֵה שְׁמַצַּד מִלְּאֵף מִט"ט, יִתְעַלוּ הַתְּלַמִּידֵי חֻכְמִים מִחַמַּת

פרי הגפן שהם הענבים, גם רמז כי לא ישלטו האומות לשפוך דם לזמור אילן או ענף או אשכול אלא ענבים, פירוש גרגרין.

ג. על ידי למוד הזוהר הקדוש מתמתקים היסורים

בְּזוֹהַר נִשְׂא (דף קנ"ג): [וּפְנֵה רַבִּי שְׁמַעוֹן לַהֲרַעִיא מְהִימָנָא וּפְרַשׁ לוֹ מֵה שְׁפָתוֹב "שֵׁם שֵׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט" בְּאִפְּן אַחַר, וְאָמַר] וְרַעִיא מְהִימָנָא [שְׁנִשְׁמַתָּה מִתְנוּצָצַת בְּתַלְמִידֵי חֻכְמִים שְׁבָכַל דוֹר], תִּמְוֵן אֲתַקְיִים בְּךָ [שֵׁם

[שִׁיתְקִימֵם קֹדֶם בִּיאַת הַמְשִׁיחַ מֵהַשָּׁמַיִם מֵהַשָּׁמַיִם] (דְּנִיָּאל יב י') "וַיִּתְבָּרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רָשָׁעִים" [כִּי אִזּוֹ יִהְיֶה בְּרוּר הַגְּמוּר שֶׁל כָּל הַבְּחִינֹת שֵׁשׁ בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִפְּרֹשׁ] "וַיִּתְלַבְּנוּ" אֵינֻן מְאִירֵי מְשֻׁנָּה. [אֵלֹהֵם בְּעֲלֵי מְשֻׁנָּה שִׁיתְבָּרוּ עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה,] וַיִּצְרְפוּ: אֵינֻן זֹרְעֵי קַדִּישָׁא דְשָׂאֵר עֲמָא. [אֵלֹהֵם זֶרַע קוֹדֶשׁ שֶׁל שְׂאֵר הָעַם שִׁיתְבָּרוּ עַל יְדֵי מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְצִדְקָה,] הַדָּא הוּא דְכָתִיב [זְהוּ שְׁכָתוּב] (זְכָרְיָה יג ט') "וַיִּצְרְפוּתֵימִי כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף [דִּהְיֶנּוּ עַל יְדֵי הַכֶּסֶף שְׁנוֹתָנִים לְצִדְקָה] וְהִרְשִׁיעוּ רָשָׁעִים", אֵינֻן עֹרֵב רַב [אֵלֹהֵם הָעֹרֵב רַב שֶׁנִּצְאוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל].

הַעוֹסְקִים בְּזוּהַר הַקְּדוֹשׁ יִזְכּוּ לְהִיכָנֵס בְּתַבַּת נַח וְלְהַנְצִיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג

[וּמֵהַשָּׁמַיִם] (דְּנִיָּאל יב) "וְהַמְשִׁיחִים יִבְנוּ" אֵינֻן מְאִירֵי קִבְּלָה [אֵלֹהֵם בְּעֲלֵי הַקִּבְּלָה הַעוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה] דְּאִתְמַר בְּהוֹן [שְׁנֵי אֲמָר בְּהֵם] (דְּנִיָּאל יב ג') "וְהַמְשִׁיחִים יִזְהִירוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעִי", [וְהֵינֻן] אֵלֹהֵם אֵינֻן דְּקָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּזוּהַר דָּא, דְּאִקְרִי סִפְרָה הַזֹּהַר [אֵלֹהֵם הֵם שְׁעוֹסְקִים בְּאֹר הַזֶּה הַנִּקְרָא סִפְרָה הַזֹּהַר, כְּלוּמַר שְׁמִינְגִיעִים עֲצָמָם לְהַבִּין אֶת עוֹמֵק דְּכָרְיִן] דְּאִיהוּ כְּתִיבַת נַח [שֶׁהוּא כְּתִיבַת נַח, כְּמוֹ שֶׁתְּבַת נַח לֹא זָכוּ לְהַכְנִס בָּהּ אֶלָּא מְעַט, כִּי לֹא יוֹזְכּוּ לְהַכְנִס בְּהַבְנַת סִפְרָה הַזֹּהַר אֶלָּא מְעַט, וְזֶה שְׂאֵמֵר] דְּמִתְכַּנְּשִׁין בָּהּ שְׁנַיִם מְעִיר וְשָׁבַע מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג [שְׁנֵי אֲמָרִים בּוֹ שְׁנַיִם בְּעִיר וְשָׁבַע מִן הַמְּלַחְמַת, דִּהְיֶנּוּ מִכָּל הַמִּדְּיָנָה], וְלִזְמַנִּין [וְלִפְעָמִים כְּשֶׁאֵין זְכוּת בְּדוֹר, אֲזַי רַק] אֶחָד מְעִיר וְשְׁנַיִם מִמְּשֻׁפְּחָה [כְּלוּמַר, מְעַטִּים יְהִי הַזּוֹכִים לְהַבִּין אֶת סִפְרָה הַזֹּהַר], דְּבַהוֹן [כִּי בְּאֵלֹהֵם שְׁיִזְכּוּ לְהַבִּין אֶת סִפְרָה הַזֹּהַר] יִתְקַיֵּם [מֵהַשָּׁמַיִם] (שְׁמוֹת א כב) "כָּל הַבּוֹן הַיְלוּד [הֵינֻן] כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנוֹלָדוֹת מֵאִמָּא קַדִּישָׁא] הַיְאוּרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ" [דוֹרֵשׁ הַאֲוִרָה" נוֹטְרִיקוֹן אֹר ה', (עוֹד יֵשׁ לּוֹמֵר הַיְאוּרָה" כְּמוֹ לְאוּרָה" דֵּה" אֲתָרוּנָה כָּל בְּתַחֲלָתָה, (רִשׁוֹ" עַל הַפְּסוּק "הַבָּאִים מִצְרַיִם"), וְלְהַיְאוּרָה" נוֹטְרִיקוֹן לִיְהִי אֹר" וְזֶה אֹר" הַגְּנוּז בַּתּוֹרָה, וּמִתְגַּלָּה בְּסִפְרָה זוּהַר הַקְּדוֹשׁ)], וְדָא אֹרְהָ דְסִפְרָא דָּא [וְזֶהוּ הַאֲוִרָה שֶׁל סִפְרָה הַזֶּה

שִׁינְעוּ עֲצָמָם בְּעִסְקַת הַתּוֹרָה שְׁבָעַל פְּהָ], וּבְאֵינֻן רְזִין דְּאִתְגַּלְיִין עַל יְדֵי [וּבְאֵלֹהֵם הַסוּדוֹת שְׁנִתְגַּלְּו עַל יְדֵי], "וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם" [דֵּהֵינֻן] כְּמַלְחָה דְּמִמְתְּקַת בְּשָׂרָא הִכִּי יִתְמַתְּקוּן בְּרִזְיָא דְּאִתְגַּלְיִין עַל יְדֵי כָּל אֵינֻן קוֹשְׁיִין וּמַחְלוֹקוֹת [כְּמַלְחָה הַמְּמַתְּקַת אֶת הַבְּשָׂר, כִּי יִתְמַתְּקוּ וַיִּתְיַשְׁבוּ בְּכַח הַסוּדוֹת שְׁנִתְגַּלְּו עַל יְדֵי כָּל אֵלֹהֵם הַקְּשִׁיּוֹת וְהַמְּחֻלְקוֹת, כִּי יֵשׁ כְּמֵה מֵאֲמָרֵי חֲז"ל שְׂאֵינֻן מְתִישְׁבִים אֶלָּא עַל דְּרָף הַסוּד], דְּמִינִין מְרִינֵן דְּאוֹרִיָּתָא דְּבָעַל פְּהָ [כִּי מַיִם הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁבָעַל פְּהָ, דֵּהֵינֻן מֵהַשְּׁטַעְמוֹ טַעַם מֵר בַּתּוֹרָה מְחַמַּת הַקְּשִׁיּוֹת] אִתְהַדְּרוּ מִתִּיקוֹן מִי אֹרִיָּתָא [עַל יְדֵי הַסוּדוֹת חוֹזְרִים לְהִיּוֹת מִי הַתּוֹרָה מְתוּקִים], וַיִּסְרוּן דִּילָף [וְהִיסוּרִים וְהַצְעַר שֶׁלָּף, דֵּהֵינֻן הַצְעַר שְׁמַגִיעַ לְהַעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה] בְּרִזִּין אֵלִין דְּאִתְגַּלְיִין עַל יְדֵי יְהוֹן לָף מִתִּיקוֹן [בְּסוּדוֹת הָאֵלֹהֵם שְׁמַתְגַּלְיִים עַל יְדֵי יְהִי לָף מִתִּיקוֹם, כִּי עַל יְדֵי הַסוּד יִשְׁיִגוּ אֶת מַעֲלוֹת הַיִּסוּרִים, וּכְשֶׁאֲדָם מִשִּׁיג אֶת מַעֲלוֹת הַיִּסוּרִים יִשְׁמַח בְּהֵם], וְיִתְדְּרוּ לָף כָּל דְּחִקוֹן דִּילָף כְּחִלְמִין דְּעִבְרִין [וְיִתְדְּרוּ לָף כָּל הַצְרוֹת שְׁעִבְרוּ עֲלֵיָם כְּמוֹ חֲלוּמוֹת שְׁעוֹבְרִים וְאֵינֻם], וְחֻלָּם בְּהִיפּוּף אֲתוּנוֹן מְל"ח דְּמִמְתְּקַת יְת בְּשָׂרָא [וּמִלַּת חֻלָּם בְּהִיפּוּף הַאֲוִתִּיּוֹת הִיא מְל"ח הַמְּמַתְּקַת אֶת הַבְּשָׂר] אוּף יִסְרוּן מִמְתְּקִים [כִּי הַיִּסוּרִים שְׁמַמְתְּקִים כְּמַלְחָה יְהִי כְּמוֹ חֲלוּם], כְּמֵה דְּאוּקְמוּהָ [כְּמוֹ שְׁבָאֵר הַחֲכַמִּים (עַזָּ מִסְכַּת בְּרַכּוֹת דָּף ה' ע"א)].

בְּרוּר הַסִּיגִים - הַרְשָׁעִים מִיִּשְׂרָאֵל

וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְּרִין יִסוּרִין מְלַח סוּדְמִית [וְלִרְשָׁעִים יִתְדוּרֵי הַיִּסוּרִים כְּמוֹ מְלַח סוּדְמִית] דְּאִיהִי מְסַמָּא אֶת הָעֵינִים [שֶׁהוּא מְעוּרָה אֶת הָעֵינִים, כִּי לֹא יִשְׁיִגוּ אֶת מַעֲלוֹת הַיִּסוּרִים בְּחִבְלֵי מְשִׁיחַ וְיִבְעֻטוּ בְּהֵם וַיִּצְאוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל] לְקִיּוּמָא בְּהוֹ [לְקִיּוּמָא בְּהֵם מֵהַשָּׁמַיִם] (אִיב יא כ') "וַיְעִיבו רָשָׁעִים תְּכַלְיָנָה" [וְלֹא יִזְכּוּ לְרִאוּת בְּטוֹב ה', וְעֵנָן זֶה יַעֲשֶׂה הַקִּבְּלָה לְנַשׁוּת בְּהֵם אֶת יִשְׂרָאֵל לְרִאוּת הַצְעַמְדוֹ בְּאִמְנוּתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְבָּרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ].

וַאֲיִנֻן (דָּף קנ"ג ע"ב) עֹרֵב רַב רְשָׁעִיָּא [וְאוֹתָם הָעֹרֵב רַב רְשָׁעִים] דִּיתְקַיֵּים בְּהוֹ בְּהוּא זְמָנָא

על פן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יאמר, שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש.

ולא שמעו בקולו! - אחר כך פרצה מלחמה גדולה והרגו 6-7 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם?

עשה שליחותו, ולמה אמר פאלו? ויש לומר שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת פונתם הוא רק לחמדות הממון, ואלו העקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "פאלו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא אכפת להם מפלל ישראל ומצער השכינה הקדושה; עין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמ"ח(ל). ובך יתקיים רזא דיונה [בך משה רביא מהימנא יתקום הסוד של יונה הנביא] דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים] הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אוייתא [כך תפגס אתה בעומקי תהומות התורה], הדיא הוא דכתיב [זה שאמר יונה הנביא] [יונה ב] "ותשליכני מצולה בלבב ימים" [הרומז על ים התורה] (מתוך מדבש).

מי שמונע תורת סוד, פאלו החזיר את העולם לתהו ובהו

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, פאלו החזיר את העולם לתהו ובהו... ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשוטה, ואין בה סוד אחר, והם דו פרצופים [שתי התורות], הוא ג'ן סדרים [תורה שבכתב הוא ג'ן פרשיות] שונאמר בו "גן נעול אחותי כלה", גן נעול מצד של מ' סתומה, ו' הוא נעול בשפת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה כנועל דלת בפני לווים, שונאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ד. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה

שיזכו לראות באורו], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על סבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה - וזוהי סבת אריכות הגלות

[זה שאמר] וימא גרים דא [ומי גרם את אריכות הגלות], עורב [דהינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם בעורב (ועוד דהוא בעורב שלא נאמן בשליחותו)] דאנת תהא בההוא זמנא פיונה [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא פיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דשליח אחרא דאקרי בשמר [כי שליח אחר דהינו ירבעם הנקרא בשמר (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקולפת השום, ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבנו שונאמר בו "ויהי בישרון מלך")] בעורב דאשתלח בקדמיתא ולא אתהדר בשליחותא [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחלה מן התבה ולא חזר בשליחותו, פי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאתמר בהון [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עמי הארץ שקיץ [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ] גיון ממונא דלהון [בשביל הממון שלהם שנתנו לו], ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיניא בתיבתא [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], פאילו לא עביד שליחותא דמאריה [ולכן נחשב לו פאלו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנושלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו]. (ויש להקשות מדוע אמר "פאלו לא עביד", הרי ממש לא

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') **אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים**

בדרך לנסב בכל שנה גלגל ומצפה וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תרוצים על קשיאי זו, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תרוץ זה.

והיצא לנו על כל פנים מזה הוא, שאם יש דרך לסבב גלגל ומצפה וכל ערי ישראל להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שף תרוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] גודאי בלי שום ספק שרמיי עליו לסבב ולילך בדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה נתתיר", ויראה להלן מה שבהאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה, (המעתיק) וכל ישראל ערבים זה בזה, מפל שכן בדור היתום הזה לעת עתה בעוונותינו הרבים אשר נתקנם בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופרש רש"י (חלק דף י"ז תלמידים פאלו נתמעטו המחזיקין די ישראל להחזיקו (מוטב) ואם לא יעשה כן גודאי הוא עתיד לתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, פי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם פאלו עד שפמעט לא היה נפר בהם שום צורות צלם ישראל ולבסוף כשנכנסתי עמהם בדברים דברי רבים וכבושים ורקים [כמו שצותה תורה (בפרשת וארא) "ויצום אל בני ישראל" פרש רש"י להנהיגם בנחת]. זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שממינו לא עוררו אותנו על דברים פאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלה תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה. עד כאן לשונו.

מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבונו של עולם, היה בידם למחות ולא מחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מחו בהם לא קבלו מהם. אמרה לפניו, רבונו של עולם, אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב "ויחלו באנשים הזקנים", תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

(עין ילקוט שופטים רמז ס"ח) וזה לשונו: ו"כל מי שספק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו", אם תאמר אותם ע"ב אלה שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארפבותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, ונלמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מכלעים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלה. ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וזה לשון מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו" (יחזקאל ט, ו), **באותו שעה קפצה קטגוריה לפני פסא כבוד אמרה לפניו רבון העולמים, איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.**

והנה הבר"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקנא לעשות כמעשיו ולילך

וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אֲמַרְהָ לְפָנָיו רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיא בְיָדָם לְמַחֲוֹת וְלֹא מַחֲוִיָּה, וְאִכְמ"ל.

מעלה הוציא לחם ויין שהקדים ויצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעולם הזה יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל פדאמרין בתמיד דף כ"ח:

החובה להזהיר את אחרים

פוק קזי מה שכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ד' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל פלו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים בזה, עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו') וזהו לשון קדשו: "וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט; ויעי' ב"מ פה: סנהדרין יט:) כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְוֹ" (בראשית יב, ה).

איתא בזוהר חדש (דף ס"א): כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק דואהבת את ה' אלקיך שפירושו ג"כ שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה' כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע:

החובה להצלת נפשות ישראל

בורייות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה (דברים ו, ה) "וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ", וכתוב ברמב"ם שמצוה זו כוללת

ה. ענין עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם עליו השלום בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה, וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג): "... והתחיל לעמוד ולקרא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד, והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ פנעו והוא קורא, שנאמר (בראשית כא, לג) "וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם ד' אֱלֹהֵי עוֹלָם", וכיון שהיה העם מתקבצו אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת, עד שנתקבצו אליו אלפים ורבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העקר הגדול הזה ויחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומנהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומנהו ראש והושיבו ביישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם, עד כאן לשונו. הרי שאברהם אבינו עליו השלום כבר חבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי קר שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר תד"ש פרשת לך וזהו לשונו: ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנא ליה, ממה דכתיב "ומלפי צדק מלך שלם". תני ר' חנינא רבה, בשעה שנסמית הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים, יוצא מן הגוף מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלפי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק "מלך שלם" זה ירושלים של

שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם" וכו'. (שם).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו (בזמן הח"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב (שמות יח, כ) "והודעת להם את הדרך ילכו בה".

גודל החיוב בזה מטעם "לא תעמוד"

והדבר דומה למי שרואה את חברו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמד על דם רעך" (ויקרא יט, טז), ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל, ואם נתעצל בזה עובר בלאו ד"לא תעמוד" וכו' [כמו"ש בחו"מ תכ"ו], או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנעו מזה, וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדתם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועל ידי זה באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרוז לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל

שנהיה קוראים לבני אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרכה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבהו על הבריות כאברהם אביך, שנאמר (בראשית יב, ה) "וְאַתָּה הִפָּשׁ אֲשׁוּר עֲשׂוּ בְחַרְךָ". הנך רואה בעליל שהזריות איש את חברו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה, מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (זוה"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה (שמות כג, ד) "פִּי תִפְגַּע שׁוֹר אִיִּבָּךְ או חֲמֹרוֹ תִעָה הָשֵׁב תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ", וכתוב בפרשת תצא (דברים כב, א) "לא תרצה את שור אֲחִיךָ או אֶת שׁוֹי נְדָחִים וְהִתְעַלְמֹת מֵהֶם הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם לְאֲחִיךָ". וכתב הרמב"ן, שנדחים מורה שהרחיקו לברוח. ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך, וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"הָשֵׁב תְּשִׁיבֵם" (דברים כב, א) דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם לרפאות

גַּם כֵּאֵן הָיָה פִּיָּדָם לומר לַצָּבוֹר לְלַמֵּד זוהר הַקְּדוּשׁ וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ,
וְכִתְבֹתֵי עַל הַעֲנִינִי הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֹם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה".

וַיְדוּעַ הַסְּפוֹר, אֵיךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהֵיטְלָעַר י"מ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים
לְהִנְצֵל בְּזִמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

רַב אֶחָד סֵפֶר לִי שֶׁשָּׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג
זְצוּקְלֵלָה"ה בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר הַסְּלָם עַל הַזוהר הַקְּדוּשׁ.

הַגַּה"צ רַבֵּי יְהוּדָה לִיב אֶשְׁלַג זַצ"ל רָאָה שֶׁמִּלְחַמַת הֵיטְלָעַר י"מ"ש פְּרָצָה
עַל הָעוֹלָם, וּפְחָדוֹ מְאֹד שֶׁתִּגְיַע לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרְוֹג
וְלֶאֱבֹד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים ח"ו.

מהעסק, ואף בזה אלו היה חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, היה מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר (משלי ג, ו) "בְּכָל דְרָכֶיךָ דַּעְהוּ " וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בענייני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ידך. (עד כאן תוכן דברי החפץ חיים בספר "חומת הדת").

**אסור לרחות הצלת הכלל מיום ליום -
הדוחים נקראים בשם מרצחים:**

"אֵיכָה הֵיטָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נֶאֱמָנָה מְלֹאֲתֵי
מִשְׁפָּט צָדֵק יְלִין בָּהּ וְעֵתָה מְרַצְחִים (ישעיהו
א, כא)" הַכוּנָה אֶפְשֶׁר לומר כִּי יִשְׁעֵי הַנְּבִיאַת
תִּמָּה וְאִמְרָ, אֵיךְ וְעַל יְדֵי מֵה הִגִּיעַ עֵיר קִדְשֵׁנוּ
יְרוּשָׁלַיִם עֵיר הַנֶּאֱמָנָה לְהִיּוֹת כְּזוֹנָה, עַל זֶה
אָמַר "צִדִּיק יְלִין בָּהּ" שֶׁבַע שָׁהִיֵּעַ לַעֲשׂוֹת
דָּבָר טוֹב וְצָדֵק וְלִתְקֹן מִכְשׁוּלִים, אִזּוֹ דָּחוּ
הַדָּבָר מִיּוֹם אֶל יוֹם וְזֶה שֶׁאִמְרָ "יְלִין בָּהּ" אֲבָל
בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה שֶׁבָּאָה אֵלֵיהֶם הַמִּצְוָה עַל
דָּבָר רַע זְרוּזוֹ עֲצָמָם לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ תִּיכַף וּמִיד
זֶה שֶׁאִמְרָ "וְעֵתָה מְרַצְחִים" עַל כֵּן הִגִּיעוּ עַד
מִדְרִיגַת הַתְּחַתּוֹנָה, כִּי מִצְוָה הַבָּאָה לִיד הָאָדָם
צָרִיךְ לִזְרוֹז בָּהּ וְלִקְיִימָה תִּיכַף כִּמ"ש מִצְוָה
הַבָּאָה לִידֵךְ אֶל תְּחַמִּיצֵנָה [רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
בְּשֵׁם ר"י לַאֲנָדָא].

מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמו שכתוב (דברים כט, כח) "הַנְּסַתְרֵת לְד' אֱלֹקֵינוּ וְהַנְּגַלֵּת לָנוּ וּלְבְנֵינוּ" וכו' וכפירוש רש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חברו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן, אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל ידי זה יחזור החוב אליו, וכן בענייני צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חברו מאיזה עוון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עוון.

**בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות
כחפצי עצמו**

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב על כל פנים כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתייאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי פותב בזוהר הקדוש, בספרא דא יפקון מגלותאי, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי ויכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה. וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי נוצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א כהכתחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרה היומי, הנדפס בי"ב כרכים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' כסלו עד ח"י טבת (למספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-81 בינואר 2009)]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות. **אחר** שבוע היה כתוב, בעתון 'חדש', בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 30-26 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל

ולתתא קב"ה ושכינתיה), משום שזהו זמן הגאולה, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זוה"ח ח"ב מ:): על דורו: "זכו דדרא דא קנים עלמא עד דיתתי מלכא משיחא" וכידוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרת יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנשיו. כמ"ש בזוהר הקדוש ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילף כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

ו. התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש: ישראל ה'טהורים ואחינו ה'נבונים, ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזהר הקדוש שפידוע מטרה את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מורה באצבע" (ב, מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעא בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה..." עפ"ל זלה"ה. על כן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה' הפרו תורתך", (ובאורו): קשהערב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת זמן לכבוד השכינה הקדושה.

בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום]. -

וגם במלחמת "עופרת יצוקה" היו נסים גדולים מאד כידוע. וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי זוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזהר), ובפרט היום שנדפס הזוהר הקדוש עם תרגום 10 פרקים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסיים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלוייה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנון דמזמנין ליה", והפירוש, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ולומדי הזוהר נקראים מזכי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

מורי ורבותי קהל קדוש! עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

העצה הפשוטה היא: שהכולל הזה יביא את המשיח, שנעשה סיום כל ספר הזוהר בכל יום ויום, וזה קל מאוד, אם יש לנו 26 אברכים יכולים לסיים בכל שבוע על ידי שכל אברך ילמוד שני שעות ביום שבע ימים ויש לנו כל שבוע סיום הזוהר הקדוש, וכן כל אחד בכל העולם כולו יוכלו להצטרף ללומדי חצות אלו בכל העולם כולו, וכל אחד שמצטרף יעזור בצדקה הגונה להצדיקים האברכים האלו הלומדים ומתקשרים להרשב"י פנים אל פנים, כמבואר בליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה י"ב).

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותו, תיכף ומיד בעזרת השם.
א. באחדות ואהבת ישראל. **ב.** עלינו להרבות מיליוני שעות תורה.
ג. ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בשתי שעות אלו נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא! כולם מתאספים למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד בכל העולם כולו יתרמו להאברכים וכשיהיה לנו די כסף נקח 50 אברכים ונעשה סיום מידי יום ביומו, בעזהי"ת עד שכל אחינו בני ישראל יהיה שותפים למפעל הסיום הזוהר העולמי בארצינו הקדושה.

עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק.
 למוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ צִילָא דְמְהִימְנוּתָא
 פְּסָקָה: פְּתוּב בְּתַהֲלִים (פְּרָק ק"מ ח) "ה' אֲדָ-נִי
 עַז יִשׁוּעִיתִי סָפְתָה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נְשָׁק".
 וּבִירוּשְׁלָמִי (בְּמִוֹת דָּף עח) אָמְרוּ: דְּכָר אֲחֵר
 "בְּיוֹם נְשָׁק" זֶה נְשָׁקוֹ שֶׁל גּוֹג. וּכְתָבוּ הַמְּקַבְּלִים
 דְּהַסְכֵּךְ שֶׁל הַסְּפָה בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, הַנְּקָרָאֵת אִם
 הַחוּפְּפֵת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְמְהִימְנוּתָא, וּפְמוֹ
 כֵּן הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלְמוֹדוֹ בְּבַחֲיִנַת בִּינָה, נֶחְשָׁב
 לְסָפָר וְצִילָא דְמְהִימְנוּתָא, וּמְסַפֵּר וּמְגַן בְּיוֹם
 נְשָׁק שְׁמֵצִיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג. (פְּדִי עֲרֻבוֹת).

ז. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש בגימטריא
 1679 כמנין בסוכות תשבו שבעה ימים. [וענן
 ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת
 על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום
 נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו
 שתמיד היה דורש בפתחה לירחי כלה מרן
 בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת
 האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל
 בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג
 ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו
 בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד

והעוסק בזוה"ק ובתורת האריז"ל, הקב"ה משתבח בו בפמליא שלו בכל יום, ודיוקנו נרשם למעלה בין אֹהֲבֵי וְאֹהֲבֵי המלך, ומכריזין לפניו "הוּוּ זְהִירִין בְּדִיוקְנָא דְפִלוֹנִי" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות, יש לו רשות לבטלם. (סוד ה').
 וספר זה עתיד היה להתגלות בימי מלכא משיחא, לְתַן סֵעַד לְשִׁכְיָנָה, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי עבודה זו המועטת בזמן ההוא, היא יותר חשובה מכל אילי נביות כשהיה בית המקדש קיים (חסד לאברהם, רבי אברהם אזולאי זיע"א).

אנו מבקשים מהצדיקת הקדושה שתהא מליצה טובה בעד כל המשפחה וכל עם ישראל שנזכה להמשיך לפרסם את הזוהר הקדוש בכל בית יהודי, כמו שהייתה פועלת למענם בהיותה בחיים חיותה. ובזכות זה השי"ת ישלח לנו הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.

אני מוגן לומד זוהר

תורתנו מגן לנו

זוהר הקדוש

להגנה אמיתית מפני מתקפה

שע"י מועצת גדולי ישראל למען תורת הרשב"י

שִׁכָּר וְעוֹנֵשׁ ה' הַלְקִים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במהיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידברות, ערכים, יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכיר הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

קחו עמכם דברים ושובו אל ה'!
לא ידה ממנו נדח

סֵפֶר חַיִּים בְּזוֹהַר

הַרְשָׁה לְסֵעוּדַת הַיָּאֲרֻצִּיט
שֶׁל הַבְּחוּר אֲרִז כַּהֵן עָלָיו הַשְּׁלוֹם
בְּשִׁלּוּב עִם שְׂמִיחַת הַכִּנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה
לְעֵלּוּי נִשְׁמָתוֹ בְּרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן
בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ אֹר הַחַיִּים

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א חודש סיון ערב חג
השבועות תשע"א

ועתה יוצא לאור מחדש חשוון תשע"ג

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב בר יהודה 50

בת ים יצ"ו ארץ ישראל

טל: 052-7651911

תִּכּוּן הָעֲנִינִים

דְּרָשָׁה לְסְעוּדַת הַיֵּאֲרָצִיט שֶׁל הַבְּחוּר אֶרֶז כִּהֵן עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּשְׁלוֹב עִם שְׂמֻחַת
הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה לְעֵלּוּי נִשְׁמָתוֹ בְּרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ אֹרֵחַ הַחַיִּים ד' סִיּוֹן
תשע"א לפ"ק
א
ב עֲנִינֵי הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה
ה עֲרֹךְ לַמּוּד שְׁעָה אַחַת זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ
ח לֹמְדֵי הַזֵּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ יִהְיוּ הֵרֵאשׁוּנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ

וְכָל מִי דֹאשְׁתַּדֵּל לְקַרְא אֶת הַזֹּהֶר הַקְּדוֹשׁ אֶפִּילוּ בְּקִרְיָא לְבַד
וּבְגִמְגוּם, הֵרִי הוּא כְּהוֹגֶה וּמְפָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, שְׁיֵשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת
נְסִים אֶפִּילוּ בְּלֹא יְדִיעָה, וַיִּגְוֶן עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא [הַגְּהוּת
הַרְמ"ז (הַצַּה"ק רַבִּי מִשָּׁה זְכוּתָא זִיעָ"א) דַּף קַע"ח ע"ב].

ספר חיים בזהר^[א]

**דְּרָשָׁה לְסַעֲדַת הַיְאֻרְצִיִּים שֶׁל הַבְּחֹר אֶרֶז כִּהֵן עֲלָיו הַשְּׁלֹם בְּשָׁלוֹם
עִם שְׂמֵחַת הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה לְעֵלְיוֹ נִשְׁמָתוֹ בְּרֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן בְּבֵית
הַמִּדְרָשׁ אֹרֶחַ הַחַיִּים ד' סִיּוֹן תשע"א לפ"ק**

בְּרֵשׁוֹת הַרְבֵּנִים הַגְּאוּנִים הַחֲשׁוּבִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, בְּרֵשׁוֹת מְזִיבֵי הַרְבֵּים
הַמְקַרְבִּים אֶת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבִּינוּ שֶׁבְשָׂמִים עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהַר
הַקְּדוֹשׁ, וּבְרֵשׁוֹת מְשַׁפְּחַת כִּהֵן הַחֲשׁוּבָה שְׁאַרְגְּנָה אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְרֵשׁוֹת
כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

הַתְּאֻסָּפְנוּ כָּאֵן הַיּוֹם לְרַגֵּל הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה לְעֵלְיוֹ נִשְׁמָת הַבְּחֹר הַחֲשׁוּב אֶרֶז
כִּהֵן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, תִּהְיֶה נִשְׁמָתוֹ צְרוּרָה בְּצֹרֶר הַחַיִּים (להבחל"ח בן חיים
הַכֵּהן שְׁלִיט"א).

אִתָּא בְּגִמְרָא (שְׁבַת דף קנ"ג עמוד א'), שֶׁהַנֶּפֶט מְצִינָה אוֹתָנוּ לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַתְּחַזֵּק
בְּדְרָשָׁה, "אֲחִים בְּהֶסְפִּידָא דְהֵתָם קְאִימְנָא", וְהַנֶּפֶט שְׂרוּי בִּינֵינוּ כְּעַת.
דְּבַר בְּעַתוֹ מַה טוֹב לְהַזְכִּיר כְּעַת אֶת מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים, פְּעֻלוֹתַי הַיְשָׁרִים, מְדוּתַי
הַנְּאֻצְלוֹת, וְלַהַעֲלוֹת זְכוּרֵנוּ לְטוֹבָה, בְּמַעֲמַד כָּל בְּנֵי הַמְּשַׁפְּחָה הַקְּרוּבִים.
וּבֹדָאֵי זֶה יִהְיֶה נַחַת רוּחַ לְנִשְׁמָתוֹ. וּמִמֶּנּוּ יִלְמְדוּ וְכֵן יַעֲשׂוּ לְהַתְּחַזֵּק בְּתַקּוֹן
הַמְּדוּת וְהַמַּעֲשִׂים.

נְדֻגִישׁ שֶׁהוּא הָיָה בַעַל חֶסֶד גָּדוֹל וּבַעַל מְדוּת טוֹבוֹת לְהַפְּלִיא. אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוּדֵף
שְׁלוֹם. נוֹלַד בְּפִרְשֵׁת פְּנִיחָס שְׁכֵתוֹב בַּתּוֹרָה "לְכֵן אָמַר הַנְּנִי נִתַּן לּוֹ אֶת
בְּרִיתִי שְׁלוֹם". וַיֵּשׁ לְרִמּוֹ כָּאֵן דְּבַר נִפְלָא, שֶׁ"פִּינְחָס" גִּימְטְרִיָּה "אֶרֶז" (208) וְכֵן
"חֶסֶד יִסּוּבְכְּנוּ" (208) וְכֵן "נַחְמוּ נַחְמוּ" (208), בּוֹדָאֵי הַנְּחֻמָּה הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר
שְׂיֻכּוּלָה לְהֵיּוֹת הוּא כְּשֵׁרוּאִים שֶׁהָיָה לוֹ נִשְׁמָה גְּדוּלָה וּגְבוּהָה. וְנִפְטֵר בְּפִרְשֵׁת
בְּהַעֲלוֹתָּ, פְּרָשָׁה שֶׁל אֶהְרֹן הַכֵּהן כְּדֻכְתִּיב (בַּמִּדְבָּר פָּרַק ח' ב'): "דְּבַר אֵל אֶהְרֹן
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּר אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת".
וְהַנֶּפֶט הָיָה כִּהֵן וְאוֹחֵז בְּמֵדַת אֶהְרֹן הַכֵּהן, אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוּדֵף שְׁלוֹם.

הערות

א. "חיים בזהר" = בגימטריה 288 = בגימטריה אָחַד = פֶּרַח = רפ"ח = וְעַם הַכּוֹלָל = טָרַף, לְרִמּוֹ שְׁבַרְגַע
אָחַד שְׁלוּמִדִּים זֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֶתָּה מַעֲלָה הַרפ"ח נִיצוּצֵי קִדְשֵׁינִי וּמִתְקוֹן אֶת הָעוֹלָם וּמִפְּרִיחַ אֶת
הַשְּׂמֵמָה וּמוֹלִיד פְּרוֹת וְשִׁפְעַת קְדוֹשׁ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּפְרֻנְסָה לְכָל הַיְהוּדִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת,
וּכְכֵל שְׂרִיבֵי הַלּוּמִדִּים בְּן יִתְרָבָה הַשִּׁפְעַת וְתִבּוּא הַגְּאוּלָה הַשְּׁלֵמָה בְּרַחֲמִים, אָמֵן.
וְכֵן מִרְמֵז עַל הַפְּסוּק (בַּמִּדְבָּר פָּרַק יז כג) "וַיְהִי פֶרַח מִטָּה אֶהְרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פֶרַח וַיֵּצֵץ צִיץ
וַיִּגְמַל שְׁקָדִים", שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֹּהַר"ק, זוֹכִים לְשִׁפְעַת קוֹדֶשׁ וּלְגֻאֲלָה הַשְּׁלִימָה ב"א.

ויש לרמוז על הפסוק: "בהעלתך את הנרות" - נר ה' נשמת אדם, שבזה הפרשה עלתה נשמתו לגנוי מרומים, וצריכים אנו ללמד ממדותיו הטובות כדי לזכות ל"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות". כידוע הרשב"י זיע"א נקרא בזוהר הקדוש "בוצינא קדישא", ובתרגום ללשון הקודש "המנורה הקדושה", דהינו שהוא מאיר את כל שבעת הנרות, הינו הספירות הקדושות. והרשב"י זיע"א האיר אור בשבעת הימים (הספירות) על ידי האור הגנוז שבתורה.

עוד יש לרמוז "ארז" הם אותיות "זהר" (כי אות א' ואות ה' מתחלפות). וכן ארז עם ג' אותיות ועם הכולל (212=208+3+1) גימטריה "זהר". ובודאי עתה שכל אחד מהצבור יקבל עליו ללמד זהר הקדוש וגם לזכות אחרים ללמד, יהיה זה עלוי הכי גדולה שיכולה להיות לנשמתו הטהורה.

ענין הכנסת ספר תורה

נדבך קצת בענין הכנסת ספר תורה.

מצות עשה מן התורה שכל יהודי יכתב לעצמו ספר תורה, שנאמר (דברים לא ט): "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת". וכונת התורה לצוות על כל אחד ואחד מישראל שיכתב לעצמו את כל התורה שכוללה בה שירת האזינו. ואפילו אדם שירש מאבותיו ספר תורה כשר, אינו יוצא בזה, אלא מצוה עליו לכתב את התורה בעצמו (סנהדרין כא, ב), וכל המקום מצוה זו מעלה עליו הכתוב כאלו קבל התורה מהר סיני (מנחות ל). איתא מי שחננו ה' שיש יכלת בידו ראוי לו שלא יעבור מלקיים מצוה זו, כי אמרו בזוהר הקדוש שאפילו על מצוה אחת שיכול לקיים ואינו מקיים חוזר לבא עליה בגלגול.

נסתפקו הפוסקים, מה המשמעות של הצווי לכתב את התורה. לדעת הרמב"ם, עקר המצוה היא שכל יהודי יכתב לעצמו את ספר התורה בדיו על קלף כשר, לכן גם כיום שהלמוד מתוך ספרים מדפסים, מצות כתיבת ספר התורה בקלף נשארה במקומה.

אולם לדעת רבנו אשר (הל' ס"ת א), עקר המצוה נועדה כדי לאפשר לכל יהודי ללמד את התורה, לכן כיום שלומדים בספרים אחרים, מצות עשה על כל יהודי לקנות ספרים שילמדו בהם הרבים. כגון: חמשה חומשי תורה, משנה, תלמוד, זוהר הקדוש. כדי שיוכלו להגות בהם. כלומר לדעת הרא"ש, עקר מצות כתיבת ספר תורה - היא כדי לסייע ללמד, אם כן לאחר שהתר לכתב את התורה שבעל פה, המצוה כיום היא לקנות ספרי קודש לצורך הלמוד.

ולהלכה פוסקים כשתי השיטות. א. שיש מצוה על כל יהודי שידו משגת לכתב ספר תורה בקדשה על קלף כשר. ב. מצוה על כל יהודי לקנות ספרי קודש כדי שילמדו בהם. ובפרט ספרים שאינם מצויים אצל כל אחד, וכן ספרים שמקורם את ישראל לאביהם שבשמים, ובפרט את ספר הזוהר הקדוש, שעל ידו נגאל ברחמים.

הֲרַעֲיָא מְהִימְנָא [הוא מִשֶׁה רַבְּנּוּ ע"ה] מִצְוָה אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּוּוּקָא, שְׁתוּרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוּף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שִׁיגְאֻלְנוּ (זוֹהַר פְּנִיחַס רִיט.).

מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי, עוֹמְדִים אָנוּ כַּעַת בְּשִׁלְשֵׁת יָמֵי הַגְּבֻלָּה עָרַב חַג מַתַּן תּוֹרַתְנוּ. וְאָנוּ צָרִיכִים לְהִתְבּוֹנֵן מֵה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת בְּכַדִּי לְזָכוֹת לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה.

בּוֹאֵוּ וְנִרְאָה מֵה הִיָּה בְּקַבֵּלַת הַתּוֹרָה. כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּפִרְשַׁת בְּהַעֲלֹתְךָ (דף קנב.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "חִפְיָמִין עֲבָדֵי דְמַלְכָּא עֲלָאָה", [חֲכָמִים הֵם הָעֲבָדִים שֶׁל מֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן], "אֵינּוֹן דְקֵיִימוּ בְטוֹרָא דְסִינִי", [אוֹתָם שֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי], "לֹא מִסְתַּכְּלֵי אֲלָא בְנִשְׁמָתָא, דְאֵיִהֵי עֲקָרָא דְכֻלָּא אוֹרִיתָא מִמֶּשׁ" וְכוּ' [אֵינָם מִסְתַּכְּלִים אֲלָא בְנִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֲקָר כֹּל הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ, כְּלוֹמֵר שִׁיּוּדְעִים שֶׁבְּסִפּוּרִים וְגַם בְּגוֹפֵי הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּנִימִיּוֹת, שֶׁהֵם רְזֵי הַתּוֹרָה וְהַכּוֹנּוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְכוֹן בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה].

[אָמַר הַמַּעֲתִיק: מִשְׁמַע אוֹתָם שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה לֹא עָמְדוּ עַל הַר סִינַי].

"וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי, זְמִינִין לְאַסְתַּכְּלָא בְנִשְׁמָתָא דְנִשְׁמָתָא דְאוֹרִיתָא" [וְלַעֲתִיד לְבוֹא הֵם עֲתִידִים לְהִסְתַּכֵּל וְלְהִתְבּוֹנֵן בְּנִשְׁמָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּי אַחַר תְּחִילַת הַמַּתִּים עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדְרוֹשׁ תּוֹרָה חֲדָשָׁה בְּסוּדוֹת וְעֲלָמִים, מֵה שְׂאֵי אֲפָשֶׁר בְּזִמְנָן הַזֶּה לִידַע מֵהוּתָהּ. (הַבְּאוּר מֵהַפְּרוּשׁ מִתּוֹק מִדְּבַשׁ)].

וְאוֹמֵר הַגַּה"צ הַרְבֵּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זי"ע: וְנִרְאָה לִי בְּבִאוֹר כּוֹנְנָתוֹ כִּי בְּתַחֲלָה כְּשִׁיִּצְאוּ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת הָאֱלֹקִים הָיוּ מְתִיִצְבִים בְּתַחֲתִית הָהָר וְאַחַר כֵּךְ נִאֲמַר: "וַיִּרְא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצַת מֵהָעָם שֶׁהָיוּ שְׂשִׁים וּשְׁמֵחִים לְקִרְאֵת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לְזוּז מִמְּקוֹמָם הָרִאשׁוֹן לַעֲמֹד מֵרַחֵק אֲפִילוּ אִם יָמוּתוּ מִמֶּשׁ, וְעֲלִיָּהֶם הוּא מֵה שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר הַנִּזְכָּר "אֵינּוֹן דְקֵיִימוּ בְטוֹרָא דְסִינִי", כְּלוֹמֵר וְלֹא נָעוּ וְעָמְדוּ מֵרַחֵק אֲלָא עָמְדוּ בְטוֹרָא דְסִינִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוּף, לְכֹן הֵם זוֹכִים לְחֻכְמַת הָאֱמֶת. וְאוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעָם וְעָמְדוּ מֵרַחֵק, כֹּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנִסִּים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לְחֻכְמַת הָאֱמֶת, מִיִּרְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאִיתָא בְּזוֹהַר פִּרְשַׁת חֵיִי שָׁרָה (ק"ל ע"ב), שְׂאִין מְקוֹם פְּנִימִי בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת בְּגוֹן עֵדוֹן כְּמוֹ הַמְּקוֹם הַגָּנוּז לְאֵלוֹ שִׁיּוּדְעִים אֶת הַסּוּד וַיּוֹדְעִים לְהַדְּבִק בֵּה' יִתְבָּרַךְ... וְאֵלוֹ שֶׁעֲמִלִים לְהַבִּין אֶת תּוֹרַת הַסּוּד... הֵם אֵלוֹ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם בְּכָל יוֹם, הֵם אֵלוֹ שֶׁעוֹלִים בֵּין הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים וְהֵם נִכְנָסִים בְּכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל גֶּן עֵדוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאִין מִי שִׁימָחָה בִּידָם. כְּמָה גְדוֹל חֻלְקֵיהֶם וְזוֹכוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כַּעַת בְּרוּר בְּיוֹתֵר מֵה צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַהֲכָנָה שְׁלָנוּ לְ"קַבֵּלַת הַתּוֹרָה".

נִצְטַט בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ מֵה שֶׁכְּתוּב בְּזוֹהַר פִּרְשַׁת וַיִּרְא (דף צט ע"ב), רַבִּי אַבָּא פְתַח וְאָמַר (תְּהִלִּים כד): "מִי יַעֲלֶה בְהַר ה' וְיִמִּי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁ". בֹּא וּרְאָה,

כל בני העולם לא רואים על מה עומדים בעולם, והימים הולכים ועולים ועומדים לפני הקדוש ברוך הוא כל אותם ימים שבני אדם עומדים בהם בעולם הזה, שהרי כלם נבראו וכלם עומדים למעלה. ומנין לנו שנבראו? שכתוב (תהלים קלט) "ימים יצרו".

וכשמגיעים הימים לעלות מן העולם הזה, כל הימים קרבים לפני המלך העליון. זהו שכתוב (מלכים א-ב): "ויקרבו ימי דוד למות". "ויקרבו ימי ישראל למות". משום שפאשר בן אדם הוא בעולם הזה, אינו משגיח ולא מתבונן על מה הוא עומד, אלא כל יום ויום חושב כאלו הוא הולך בריקנות, שהרי כשהנשמה יוצאת מן העולם הזה, לא יודעת לאיזו דרך מעלים אותה. שהרי הדרך לעלות למעלה למקום שאור הנשמות העליונות מאירות, לא נתן לכל הנשמות, שהרי כמו שהוא ממשיך עליו בעולם הזה, כך נמשך לאחר שיוצא ממנו.

בא ראה, אם בן אדם נמשך אחר הקדוש ברוך הוא ותשוקתו אחריו בעולם הזה, אחרי זה כשיוצא מהעולם, הוא נמשך אחריו, ונותנים לו דרך לעלות למעלה אחר אותה משיכה שנמשך ברצון כל יום בעולם הזה.

מבואר בדברי הזוהר כאן:

א: צריך שמימי בזה העולם יהיו מלאים, לכן יש למלאות אותם עם הדבר היקר ביותר דהינו, למוד הזהר כאשר בארנו.

ב: אחרי כל מה שנמשך האדם בחייו כך נמשך אחרי פטירתו, וכאשר יתקשר ויתדבק בחייו לנשמת הרשב"י על ידי למוד הזוהר הקדוש, יזכה בעולם הבא ללמוד בישיבת הרשב"י ז"ע. ובפרט מי שזוכה ומדפיס את ספרי הזוהר זוכה להדבק ברשב"י ויזכה להיות עמו במחצתו.

מורי ורבותי יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל, ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף, חיבים אנו לעצור ולהתבונן: נחפשה דרכינו ונחקורה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברו? מדוע התורה הנלמדת, כבכול אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים? למה השכינה בוכה ומיללת וצועקת ואנחנו לא נושענו?

איתא בתקוני זהר (תיקון מג): ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין יבין), בודאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן. אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבבעל פה, ונחשב לו כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!! ובתקון ל' איתא: אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובהה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח.

בַּיָּמִים הַקְּשִׁים הָאֵלוּ הַעֹבְרִים עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל, ה' יִצְלֵנוּ, וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵךְ יוֹם, וְרַבִּים שׂוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בְּמַה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שְׁמַיִם וּלְכַבֵּט כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת ה"י. בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמּוֹד בְּדַבְרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַתָּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִיע"א, הַמְּבַטֵּיחַ שְׁבֻזְכוֹת הַקְּרִיאָה בְּסִפְרָה הַזֹּהָר (אף ללא הַבְּנָה כָּלל כִּפְדוּעַ מִדְּבַרֵי רַבּוּתִינוּ) נִצָּא מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, וְכֹדָאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק. וְרוֹאִים מְזָה בַּעֲלִיל שָׂרָק בְּזִכּוֹת הַקְּרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסִפְרָה הַזֹּהָר נִזְכָּה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צְרוּת וְיִסּוּרִים רַח"ל.

אָמַר הַנְּבִיא עֲמוֹס (ח' יא- יב): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה' אֱלֹקִים וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בְּאָרֶץ לֹא רָעַב לֶחֶם וְלֹא צִמָּא לַמַּיִם כִּי אִם לִשְׁמַע אֶת דְּבַרֵי ה' וְכו'".

אֲנִי רוֹאִים זֹאת בְּמִצִּיאוֹת שְׁמַכְל קְצוּוֹת הָאָרֶץ דּוֹרְשִׁים וּמְבַקְשִׁים שׁוֹלְחִים פְּקֻסִים וּמִתְקַשְּׂרִים לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבַר ה', לְבַקֵּשׁ סִפְרֵי זוּהַר, קוֹנְטְרָסִים וְכוּ'. הַצְּמָאוֹן הוֹלֵךְ וְגָדֵל לְשִׁמוּעַ אֶת דְּבַר ה'.

רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי הֵכִין רְפוּאָה לַמִּכָּה "הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ", שְׁבוּ נוֹכַח כַּעַת בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה וּלְזִכּוֹת לִירְאֵת שְׁמַיִם. וּלְזִכּוֹת לְלַמַּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ. וְעַל יְדֵי לְמוּד הַזֹּהָר, נִזְכָּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. כִּי בְּלִי זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ, אֵי אֶפְשָׁר לְזִכּוֹת לִירְאֵת שְׁמַיִם. וְכוּ וְנִצָּל וְכוּ נִגְאָל. כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ כָּל הַצְּדִיקִים, תְּלַמִּידֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב, וְעוֹד. וְכַרְוֵךְ ה' שֵׁשׁ בְּדוֹרְנוֹ כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שֶׁסִּיְמוּ אֶת הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ אֶלְפֵי פְעָמִים.

מוֹרֵי וְרַבּוּתֵינוּ!!! אֵלוּ שְׁלוֹמְדִים זֶהֱרַק יִנְצְלוּ מִהַמְּבוּל כְּמוֹ נַח בְּתַבָּה וְיִנְצְלוּ מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג (תִּיקוֹ"ח ע"ב ע"ד, זֶהֱרַק נְשֵׂא). נִצּוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים (תִּקוֹ"ז, כְּגוֹן הַיָּרֵק). זֹכִיכִים לְהִשְׁבֵּת הַקְּטְרוּגִים, מְבַטְלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמְבִיאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגַּר"א-אָבוֹ שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דַּגְמִיא שְׁמִינִי). מְטַהֵר וּמְקַדֵּשׁ הַנִּפְשׁ (פְּלֵא יוֹעֵץ). מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרָם (מִקַּ"מ לְתִיקוֹ"ז). הֵם לְבַד זֹכִיכִים שֶׁתְּפִלּוֹתֵיהֶם נִשְׁמָעוֹת וּמִתְקַבְּלוֹת (ר"י אַבּוּחֶצִירָא, "בְּגִדֵי הַשְּׂרָד"). רַק הֵם נִקְרָאִים עוֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׁלֵא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס. וְזֹכִיכִים לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה, וּמְרוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ (רַבִּי אַבְרָהָם אֲזוּלָאֵי, פְּרָקֵי אַבוֹת). כְּשִׁיבּוֹא הַמְּשִׁיחַ יֹאמַר עֲלֵיהֶם: "בְּזִכּוֹתֵךְ הַנְּעִתִי! לֵךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגְאֻלַת הָעָם!".

עֲרַךְ לְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ

בְּחוּל: כְּמוֹ שְׁנָה שְׁלֵמָה לְמוֹד נִגְלָה. בְּשִׁמְחָה: כְּמוֹ אֶלֶף שְׁנָה. בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שְׁנָה. בְּשִׁבְת: כְּמוֹ אֶלֶף שְׁנָה תּוֹרָה. בְּשִׁמְחָה: כְּמוֹ מְלִיוֹן שְׁנָה. בְּצַעַר: כְּמוֹ מֵאָה מְלִיוֹן שְׁנָה תּוֹרָה (הַרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אַבְדֵּר"ג).

מִמֵּשׁ תַּעֲנוּג לְרֵאוֹת שְׁמִתָּאֶסְפִּים יְהוּדִים בְּכָל בְּתֵי הַכְּנִסְיוֹת וּבְתֵי הַמְּדַרְשׁוֹת, לְלַמּוֹד כָּל שְׁבֵת קוֹדֵשׁ זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ.

וּבְלִמּוּד בְּמִנְיָן מְקַבְּלִים שְׂכָר כְּפוּל אֶלֶף, כִּי "כָּל בֵּי עֲשָׂרָה שְׂכִינְתָא שְׂרִיא". וְ"כָּל מַה דִּיְהִי מִשְׁמִיא נוֹתְנִים בְּאֶלְפֵי" (זוּה"ק פְּרָשַׁת וַיֵּצֵא דָף קס"א עֲמוּד א').

ובזכוי הרבים עוד פעם כפול אלה כדאיתא במדרש רבא (שיר השירים פרשה ח' פסקא ט"ז) על הפסוק (ח' י"ב) "כרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו", רבי אלכסנדר אומר אין הרב נוטל שכר של תלמודו עד שישלימונו לאחרים מה טעם האלה לך שלמה, רבי חזא בריה דרבי אבא דיפו אמר, הלומד תורה בצער, נוטל אלה. שלא בצער, מאתים נוטל בשכרו. ממי את למד משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי, שבטו של נפתלי על ידי שהיו עוסקים ולומדים תורה בצער, נטלו שכר אלה, הלא הוא דכתיב (ד"ה א' י"ב) "ומנפתלי שרים אלה". אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו לומדים תורה שלא בצער נטלו שכר מאתים, שנאמר (שם) "ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם". - רבי יודן בשם רבי בון אמר, הלומד תורה שלא במקומו נוטל שכר אלה ובמקומו נוטל שכר מאתים. וממי את למד, משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי. שבטו של נפתלי על ידי שהיו למדין תורה שלא במקומו נטלו שכר אלה, הלא הוא דכתיב "ומנפתלי שרים אלה". אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו למדין תורה במקומו נטלו שכר מאתים, שנאמר "ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם". ובמדרש זוטא (קהלת פרשה ה'): רבי יעקב אמר בשם רבי יוחנן למד ולא למד אין לך הבל גדול מזה^[ב]. מכאן אמרו אין הרב נוטל שכר תלמידיו עד שילמדנו לאחרים, שנאמר "האלה לך שלמה" וגו' (שיר ח' י"ב).

העולה מכאן שהמוכח את הרבים שילמדו בצבור זהר הקדוש בשבת קודש שעה, עולה לו כמו למוד תורת הנגלה 100,000,000,000 שנה ובמלים מאה טריליון שנות תורה!!! [יכול אתה לזכות לזה בקלות אם בעל נפש אתה]. ובוהר רעיא מהמנא פרשת משפטים (ק"ט), כתב שישאל שהם נקראים "אילת" הם נרדפים מפני הרשעים, ואז יתעורר נפתלי שהוא "אילה שלוחה הנותן אמרי שפר", (יש לרמוז שנפתלי הם אלו שמוסרים נפשם ומצערים עצמם לזכוי הרבים, הם זוכים לקרב את הגאולה ולהביא את המשיח) והוא יעורר את המשיח בן דוד שהוא מצד ימין עין שם. ועתה מובן למה דוקא האוחזים במדת נפתלי (שהם מוכי הרבים בלמוד התורה ואינם נחים במקומם) הם אלו שמעוררים את הגאולה ובזכותם המשיח בא.

הערות

ב. אמרו חז"ל בפרקי אבות (פ"ג י"ז): אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח, ובאר בספר "מצא חן במדבר", "קמח" גימטריה 148 למ"ד במילואה גימטריה 74. פעמים למ"ד = 148, לרמוז שצריך שני למד, שזה ללמד וללמד, ורק אז זוכה לתורה. זהו הפנה אם אין קמח אין תורה, כדאיתא במדרש קהלת הנ"ל. "ואם אין תורה" פרוש תורה לשמה, אז אין קמח. כמו שכתב האור החיים הקדוש פרשת תרומה, שרק תורה לשמה מצילו מהיצר. ויש לרמוז "קמח" נוטריקון מלחמה קדושה, שרק בזכות תורה לשמה זוכה לחום את מלחמות הקדושה, עד כאן לשונו. ומבאר בספרים הקדושים (עין בספר אור הזוהר), שרק לומדי הזוהר זוכים לתורה לשמה. וכן כתב רבי אברהם אזולאי ז"ע בפרושו על פרקי אבות, וכן כתב הצדיק רבי אליעזר פפא ז"ע בספרו "פלא יועץ", שרק הדבקים בתורת הרשב"י זוכים לעבוד את השם שלא על מנת לקבל פרס.

הג'ר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו. אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות. וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב. וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" ולקרב הגאולה - הנך יכול להיות שתף במפעל הזהר העולמי ולזכות את כל היהודים בלמוד הזהר הקדוש על ידי חלוקת ספרי מפעל הזהר "ערפה של שעה", תיקוני זוהר, אדרא, תיקוני זוהר המחולק, ועוד ספרים נפלאים. אשר לא נראו בכל העולם כלו. כגון, זוהר המחולק לתתק"ס חלקים, שבזה מטהר את העולם כלו, ותכף ומיד נגאלים. ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה. ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שייקפו לזכותך בודאות!!!

ובספר קול התור שחבר הצה"ק רבי הלל ריבלין משקלוב זצ"ל, שחבר ספר זה על פי תורת רבו הגר"א זיע"א. כתב: שאחד מהתפקידים של משיח בן אפרים הוא "פּעֻנַח רֵזָא" ללמד לדור סודות התורה ובכך הוא לוחם נגד העמלק והערב רב שבדור. [סמ"ך ו"ו דל"ת בגימטריה משיח בן יוסף = 566]. עד כאן דבריו הקדושים. ויש לרמז כי "שמעון בן יוחאי" עם מספר האותיות ועם הכולל (533+12+1) עולה בדיוק 566^[1] וזהו רמז נורא ונפלא שהמלחמה העקרית נגד עמלק והערב רב הוא לגלות ולפרסם את תורת רבי שמעון בן יוחאי שבזה מכניעם ומבטלם. ופוק חזי כל מי שנפשו טהורה חושק אל הלמוד הקדוש הזה, ומאד חפץ לפרסם את הרשב"י בעולם אשר בזה תלויה כל הגאולה השלמה ברחמים, ומי שעומד מן הצד וקל וחמר אם מפריע ללמוד הקדוש הזה צריך לבדוק אם לא נדבקה בו קלפת הערב רב, ורגליו לא עמדו על הר סיני^[2].

עתה צריך כל אחד להחליט האם הוא שייך למי שרוצה לזכות למאה טריליון שנות תורה, ולהביא את המשחה, או חס ושלום לפול לקלפת הערב רב, כי זה כנגד זה עשה האלקים. והבוחר בקדש הוא חושק לזכות את הרבים וזכות הרשב"י תעמד לו ולזרעו עד עולם בזה ובכא.

רואים מזה עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש. "אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר,

הערות

ג. וכן "תהלה יה הללויה" = 566, לרמז שהשבח והנחת רוח להשם יתברך הכי גדול הוא בלמוד הזהר הקדוש. וכן "תיקון" = 566, לרמז שהוא התקון הכללי והפרטי לנשמת ישראל. וכן "תינוק" = 566, לרמז שבבלמוד הזהר הקדוש זוכה לתשובה מאהבה, ונטהר ונזדבב כנשמת תינוק הנוול.

ד. פדכתב הצדיק המקבל רבי יהודה פתיה זי"ע על הפסוק "כי יראתם מפני האש": "אך מי שנפשו טהורה מוסר נפשו על הלמוד הקדוש הזה" (הובאו דבריו בספר הזהר ויהר סיני, קחנו משם).

והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא".

וכעת אין לשום יהודי תרוץ מדוע לא ילמד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקימים דברי אלקים חיים, מפני משה רבנו ע"ה, שאמר: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא קכ"ד).

לומדי הזוהר הקדוש יהיו הראשונים לקבל פני משיח

ואלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פני משיח. וכשיבוא יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה. ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם.

הלואי שגזקה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכה גלה כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח. וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו ויקראתם דרור" ותחינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביפיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקנו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגננו, יגלה כבוד מלכותו עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו.

נתפלל יחד להקדוש ברוך הוא שיעזר לנו גם השנה לקבל את התורה הקדושה על כל חלקיה עם תורת הסוד מחדש מתוך טהרת הלב, מתוך אהדות, מתוך הכנעה וענוה, ועל ידי קדוש השם הגדול והנורא היוצא מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

קול הזוהר

נשמע בארצנו

הכנה לביאת המשיח

בו יבאר:

איך ננצל מחבולו של משיח * במה בונים את סכת דוד,
שביום צרה ימלטהו השם * כיצד נרבה זכיות ונזכה
לחומה ומגדל "אלף המגן" על כלל ישראל * חובת
הזהירות מפני היצר וכת דליה המונעים את ישראל
הקדושים ללמוד זוהר הקדוש * ביאור גדול לדעת
מי הם הערב רב, וכיצד להינצל מהם.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
טבת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תֵּכֵן הָעֵינַיִם

- א. הַכְּנָה לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ ה
- ב. הִנֵּה הוּא עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ ה
- ג. חוֹבֶת לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ ה
- ד. זְכָה רַבִּים וְזָכָה ה
- ה. לֵב חָכֵם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ ו
- ו. גִּלְיָה מְדַרְשׁ הַנְּעֻלָּם ו
- ז. כְּאוֹר הַחֲמָה מְזַהֵר ו
- ח. בְּסוּד תּוֹרָה הַבְּהִיר ז
- ט. דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת ז
- י. יְכוּל לַפְּטוֹר הָעוֹלָם ז
- יא. כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה ח
- יב. תּוֹרָתוֹ מְגֵן לָנוּ ח
- יג. שְׂאֵלָה: לָמָּה לְהוֹכִיחַ עַל לַמּוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ ט
- יד. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זֶה (לִילִי"ת) אִמָּם שֶׁל עֶרֶב רַב. שְׂהִיא מְטַמְּאָה כְּנֶדָה בְּמוֹשְׁבָה. וְכֵן עֶרֶב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם י
- טו. עֵכָשׁוּ תִשְׂאֲלוּ אִיךָ יְכוּלִים לְדַבֵּר עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל כִּדְּ? יד
- טז. לֹא רָעַב לְלַחֵם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַת אֶת דְּבָרֵי ה' יז
- יז. הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְאוֹזֵל - וּבְכֹל זֶמֶן תּוֹבֵעַ יז
- יח. נִחְפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקֹרָה יז
- יט. מְסַגְּלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְהִיּוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מְפָנֵי כָּל צָרָה יז
- כ. לֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֶלָּא לְאֵלּוֹ הַחֲבֵרִים הַלּוֹמְדִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה יח
- כא. מִי שְׂמוֹנֵעַ תּוֹרַת סוּד, כְּאֵלּוֹ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ יח
- כב. כֹּל מִי שְׂמוֹסִיף בְּשִׁבְתּוֹ, גַּם אֲצַמִּיחַ הַטּוֹבָה שְׁלוֹ, - בְּשִׁבְתּוֹ קוֹדֵשׁ מוֹכְרָח לְלַמּוֹד זֶהר, שְׂנַחֲשֵׁב לְמֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה יח
- כג. הִבֵּה נִתְחַזַּק בְּלַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְפֶרֶט בְּלַמּוֹד בְּשִׁבְתּוֹ קוֹדֵשׁ יט
- כד. מִי הִפְתִּי שְׂיִפְסִיד אֶת חַיָּו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא כ

- כה. התקבצו פל ישראל באחדות ובשמחה ללמוד הזוהר הקדוש ותפך תבוא הגאלה בכח התורה הקדושה
- כו. הוא פנחש ערמומי מבין שפאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו
- כז. פדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק
- כח. כל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנגל
- כט. גודל הזכות שיש למזפי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות
- ל. אם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה
- לא. כל מה שנותנים משמים הוא באלף
- לב. מכתב מכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמבול הנורא!

המטפילים זיהו בוזה הרקיע
אליו איננו נקא משתדליו בוזה
דא דאקרי ספר הזוהר דאיהו
פתיבת נח דמתפשין בה שנים
מעיה ושבע מולכותא ולמנו
אחד מעיה ושנים ממשקיה.
דבהון יתקום (שמות א) כל הפן
תילוד היאורה תשליטהו. ודא
אורה דספרא דא.
(הרי חלק ג' דח סג"ג ברעיא טהינא)
(עיר"ע תקוני הור הש"ך דף ע"ב עמוד
ד' ובהקדמת הוציא לאור תקוני הור
ספר"א וכו דברי רבי הרשב"י הרב משה
קרוניו דע את אלפי אבתי י"א).

"תיבת נח" של הרשב"י

המחבר ר' נח לא מצא לפניו נרות טעם ישראל אלא למוט "הזוהר הקדוש" כרתי ללא תפסי שפכת "מזרח המזרח" לבטל כל נירות ולקרב הנאמה
ברחמים וז"ל פתיחת רבי שמעון בר יוחאי עשיתי עניו תפסי וכו' וכו' אל תחבה תחסי וכו' וכו' שברית רבי שמעון בר יוחאי עשיתי עניו תחבה
שכסודה עשיתי וכו' אלהי בו ברחל כל השמים הוא וכו' כמקור בתקונים (או נחשב זה למירוח כללות לכל ישראל עד שבסוף התמים לא יצטרך אלא
יצאה וזו שנאמר (שענה נב. יב.) כי לא בחפזו תצאו ומנטסה לא תלכו כי יהיה לפניכם ה' וכאספכם אלמנו ישראל... כל מי שישמע בפי הרשב"י בזהו כן
הספרא וכו' וכו' תחב"י משה והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחריו רשב"י) וכו' שכל מי שיתרבה בו נפלא שפורח מן הספרא אחריו עד שלא יצטרך
לו (באורות תמים) אלא יצאה ואודיע מר תועלת נמצא כן. והאמת כי תועלת רבול הוא כי הוא תועלת מוכחי משה (מכתב"ל פאנור. וראה עוד באור התוס'.

הכנה לביאת המשיח

בו יבאר איך ננצל מוחבלו של משיח, ובמה בונים את ספת דוד, שביים צרה ומלטהו השם, וכיצד נרבה זכיות ונזכה לחומה ומגדל "אלף הפוגו" על כלל ישראל

וחובת הזהירות מפני היצר וכת דליה המונעים את ישראל הקדושים ללמוד זוהר הקדוש, ביאור גדול לדעת מי הם הערב רב, וכיצד להינצל מהם

הנה הוא עומד אחר בתלנו...

שופר של משיח נשמע, פעמיו מצלצלים ברמה - כל אחד מתכוננו בחיל, לקבל פני משיח בגיל, בבואו יבדק כל יחיד, האם מילא הוא את התפקיד, ומה הכנתו לאותו הזמן? האם התיק ארוז ומזמן? ספר הזוהר הקדוש בפנים? אם לאו אוי לה לאותה קבלת פנים, כי הזוהר הקדוש הוא כרטיס הכניסה לקבלת המשיח, בהגלות כבוד רם ונשא, חושו ומהרו להתבונן בחכמה, לרכוש הספרים וללמוד בדת תורה תמימה.

חובת לימוד הזוהר הקדוש

זכה רבים וזכה

משנת הש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו בחכמת האמת ברבים גדולים וקטנים. וגם פן למדנו שמי שאוהב חכמת האמת ואינו מוצא מי שילמדוהו יקרא בה מעצמו אף על פי שהוא שוגה בה (אור החמה). - אמרו במסכת אצילות אליהו בן יוסף פתח, כתיב "סוד ה' ליראיו" מהא אוליפנא שאין הקב"ה מגלה סודיו כי אם ליראיו. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות ומעשה מרכבה שהוא עקר החכמה

והדעת, ואני תמה מאד על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה בזה כלל, אשר אחר כל רממות מעלת קדשת התורה באיזה חלק מחלקיה הנה חלק הנסתר עלתה על כלנה. ונתן רשות לכל העוסקים בזה לעמוד בהם כל אחד לפי כחו, ובפרט משנת ת"ר ואילך, וכמ"ש בזה"ק (וירא קיז) ובשית מאה שנין לשתיאתה תפתחון וכו', רצה לומר שנתן רשות לכל המשותקים להדבק באלקים חיים ולהתעסק בחכמת האמת לכנס וליטול את השם כראוי. כן שמעתי בשם הגאון החסיד ר' ישראל סלאנטער (לשם שבו ואחלמה, הקדמה וספר הדעה ח"א). - חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שמיד שעוסק בחשקו, אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הפרזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס (רמ"ק, אור יקר א, ה). - ומי שאין לו יד בקבלה, ילמד בספר הזוהר (כפ החיים, סימן קנ"ה סקי"ב).

לב חכם ישפיל פיהו

יש בני אדם שכל חפצם בפשטי התורה, ויש בדרוש, ויש בגימטריאות, ויש בדרך האמת, וכו', הכל כפי מה שעליו נתגלגל בפעם ההיא, ואל תביט ותשגיח לדברי המתנגדים וכו', ואם תשים דעתך לדבריהם יכריחוך להתגלגל בזה העולם פעם אחרת. (שכט מוסר פ"א יג), - הס"ם שהוא עמלק כשהוא רואה שבני אדם רוצים לעסק גם כן בסודות התורה, תמיד הוא מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה, ועל ידי כן יהיה לו תקומה שאין נמחה שמו (פרי יצחק על ספר יצירה).

גלה מדרש הנעלם

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו ה'חפץ חיים' זצ"ל, שעל למוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש. והיה ה'חפץ חיים' מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים (ר' יוסף בן שלמה מפוזין הוספות בנין יוסף).

כאור החמה מזהיר

וזה לשון הרמח"ל (מאמר דרך חכמה ואגרת לרבו הר"י בסאן): ישים עקר כל עיונו באלקיות כל ימי חייו... צדקו דברי האר"י זלה"ה באמרו שעקר עסק האדם אין לו להיות אלא בפנימיות התורה שזה לבדו הוא המאיר לשכינה, כאמור בזהר ותקונים שרק ברזי התורה נאמר "וראיתיה לזכר ברית עולם" ומי שאינו חריף לא יהיה אלא בפנימיות ולא בחיצוניות, וזה דבר אמת בלא ספק, שזה הנרצה לה' אלוקינו, גם כי לא יקבלו הדבר הזה רבים מחכמינו אבל אין לנו אלא דברי אמת... זה הפלל אין אדם מוצא לעתיד לבא אלא האור מה שהמשיך בידיעתו בעולם הזה. ומי שידע הפנימיות יהנה באור פנימי ומי שלא השיגו לא יהנה ממנו על שום פנים... הלא זה רע בעוונותינו הרבים שרב חכמי ישראל כבר רחקו מעל האמת ומן האור הנעים כבוד ה' אלוקינו ללכת אחרי פלפוליהם של הכל, וה' בוחן לבות הוא.

בסוד תורה הבהיר

ובספר ויקהל משה כתב, ראה ראיתי כתרה של תורה היא פנימיותה הנקרא חכמת הקבלה מנח בקרון זוית, אין דורש ואין מבקש ואין שואל בשלומה.. כי חכמי הפשט בורחים ממנה באמרם "הנגלות לנו והנסתרות לה" אלהינו, ומתהדרים אותה למרי קמא, ומהם אומרים עדין לא מלאתי כרסי, ולא ידעו שגם עד זקנה ועד שיבה אי אפשר לבני אדם למלאות כדבעי מבשר המלואים ויין של הש"ס על כל גדותיו כי רב הוא וכו'. וזה לשון הקדוש האר"ל ועל למוד הפרד"ס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר עות אלא צריך לבא בגלגול ממש... כי מי שלא טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו. והולך בחשך, ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת. והאומר די לנו בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא איברי בעלמא, כמו שאמרו בתקונים תקון מ"ג... (ספר הברית ח"א וח"ב).

דבריו עושים פרות

מאן דאוליף תורה שבכתב... עונשו כל כך גדול אם לא ילמוד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שלימדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרגל, גורם לארץ גלותא וכו'. וכל שפן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (מקדש מלך תקוני זהר תקון מ"ג). - צריך אדם לעסק בתורה עד שישגי לידע הידיעה האמתית הנקראת חכמת הקבלה, וכל מי שלא נתעסק בחכמת אלקות בין רב למעט עתיד לתן את הדין. (רקאנטי - מאה שערים). - לקבע שעור קבוע בכל יום בזהר. אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים... האריך לא יתלהב לב האדם להאיר און לשמע בלמודים לקבע שעור קבוע בכל יום בזהר הקדוש ובתקונים ושאר ספרי המקבלים ('יסוד ושרש העבודה' שער ו' פרק ג'). - מרן ה'חזון איש' זצ"ל הורה לשואליו ללמד זהר כספר מוסר, ואמר: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל (ספר 'מעשה איש'). - החכמה האמתיות חכמת הקבלה האלקית היא עקר הצלחת הנפש, ואין לאדם להפטר ממנה בשום אופן, והיא עקר תורת ישראל... ואומר אני, הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמה החיצונית ('מעין גנים' פרק א').

יכול לפטור העולם

... אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מכל השערים שבעולם ההוא (זהר חדש שיר השירים דף ע' עמוד ד'). קרי לעוסקים בחכמת האמת איננו דהו קיימי בטורא דסיני, ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני (זהר בהעלתך דף קנב). - בספר ויקהל משה כתב, וגדול

שכר הלמוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות... ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון כמו שאמרו בזהר שיר השירים וכו', ולא עוד שאפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום...

כל ימיו אשר חיה

- אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם... הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו להתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו... שלא נברא האדם אלא כדי שילמד חכמת הקבלה. כי באלו הדורות האחרונים יתפרנסון מהאי חבורא ותתגלה אליהם החכמה הזאת (מתוך הקדמת מהרח"ו לספר עץ חיים). - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזה ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים ('היכל הברכה' פרשת עקב ז', י"ט). - מחיב כל אחד להלחם לעמוד על נפש חיותו ולמסר נפשו לעסק בחכמה זו ('עטרת צבי' ס' התקונים). - המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקלה"ה: או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמז על למוד הקבלה שהוא עקר ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזהר הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך (גנזי המלך דף קפ"ה).

תורתו מגן לנו

כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיגן נידון בדינים קשים רחמנא לצלן... והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה (אבן שלמה פ"ח להגר"א ז"ל).

בעל ה'סלם' מזהיר: אך ורק בהתפשטות חכמת הקבלה ברב עם נזכה לגאולה השלמה. דהן היחיד והן האמה לא ישלימו הפונה שעליה נבראו זולת בהשגת פנימיות התורה וסודותיה, ועל כן להתפשטות גדול של חכמת האמת בקרב העם אנו צריכים. ועל כן תלויים המה התפשטות החכמה וביאת משיח צדקנו זה בזה. אנו מחיבים לקבוע מדרשות ולחבר ספרים כדי למהר תפוצת החכמה במרחבי האמה, כל הרוצה לכנס לבוא ויכנס. (ה'סלם). - בספר ויקהל משה: ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות לא בזולת זה הלמוד, כאשר אמרו ברעיא מהימנא פרשת נשא בהאי חבורא

דילך דאיהו ספר זוהר מן זוהר דאמא עלאה תשובה באילן לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי ויתקיים בהון "ה" בַּדְד יִנְחֲנוּ". - לולא החכמה הזאת עתה אין אנו יכולים לעמד בגלות המר הזו אבל החכמה הזאת היא לנו עֶזְר וְסֻעֵד וְכו' (ספר הברית ח"א וח"ב).

וידוע הספור, איך ארץ ישראל נצלה מהיטלער ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו מפצצת אטום!!! מורי ורבותי לא נשגה באותה הטעות שעשו הרבנים וראשי ישיבות ביוראפ שלא שמעו בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!! שהזהיר את הרבנים וראשי ישיבות 20 שנה לפני מלחמת העולם, וכן הרעישו והזהירו הבד"ץ ירושלים בשנת תרפ"א [הגה"צ רבי יוסף חיים זוננפעלד, וכל הבד"ץ] אל תגידו לא ידענו?? אל תגידו לא יכלנו להציל את עם ישראל!!! - אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה שלשה ספרים על "מצות התוכחה", ועוד.

שאלה: למה להוכיח על לימוד זוהר הקדוש

יש הרבה רבנים שלא אומרים ללמוד זוהר הקדוש? אם כן מפני מה כבודו נכנס בעובי הקורה לפרסם ולהוכיח על לימוד זוהר הקדוש? ולמה שנשמע לכבודו, כשהרב שלי לא אמר לי?

תשובה: אלף רבנים גאונים וצדיקים גדולי ישראל, צעקו ללמוד זוהר הקדוש, ובתוכם החפץ חיים שציוה לכל תלמידי הישיבה והאברכים ללמוד את הזוהר הקדוש בכל שבוע על הפרשה, [וכל הראשי ישיבות מדור שעבר למדו זוהר הקדוש – ראה להלן במכתב], והחפץ חיים כשידע את האמת לא עשה חשבון לשום רב רק פחד מהבית דין של מעלה, שכל יהודי יצטרך לתת תשובה אחר 120 שנה.

כמו כן ישאלו אותי בבית דין של מעלה, שלום יהודה! האם ידעת שאפשר להציל את עם ישראל מפצצת אטום? אשיב כן! ישאלו ומה עשית לזה? אשיב, הדפסתי מיליוני ספרים על הזוה"ק, ואמרתי בדרשות את האמת שכל הרבנים והראשי ישיבות שלא אומרים לקהל שלהם ללמד זוהר הקדוש הם ראשי הערב רב, [כל זה כתוב בזוה"ק 172 פעמים – וגם מובאים ב-140 ספרי תלמידי בעל שם טוב ז"ע – סף הכל 310 מראי מקומות, והדפסתי הכל ב-17 ספרים וכל אחד יכול לראות את זה], וכל ישיבה ובית המדרש שאין שם זוהר הקדוש אסור להיכנס שם, והרב או הראש ישיבה שלא דואג על זה הוא רב מהסטרא אחרא – ערב רב, והם אשמים על כל האסונות שמגיעים לכלל ישראל מידי יום ביומו. - זהו האמת היחידי שיתקבל בבית דין של מעלה (ראה בספר זוהר מגנא ומצלא, ובספר סוד ה', ועוד, וכן כתב הגוב"י. הג"ר מנחם מענדל הלפרין זצ"ל: הענינים וההרגוים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך: וזה לשון בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמה שנתן להג"ר

חיים שאול דוויק זצ"ל על ספרו 'איפה שלימה'. מי שאינו לומד נסתר וחכמת ספר הזוהר, תסמנה שערותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי עניותא דישראל, הגזרות והמלקחמות, המשיסות וההרגות, הוא בעצמו גורם לזה. ובפמליא של מעלה העני יחבו על דלותו ושפלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים שבין אדם לחברו. אשר גם יום הכפורים אין מכפר עליהם אוי לנו מיום הדין והתוכחה. וכמו כן היום יתבעו את כל האדמורים רבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שאמחז"ל, (שבת נה, ילקוט שופטים רמז, סח, מד"ר איכה נב. ועי' חפץ חיים במכתב כ"ה), עליו לדעת כי בנפשו הוא, וייתבע חס ושלוש על זה.

ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילית) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים שישבים ביניהם ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב (תהילים פרק א פסוק א).

אשרי האיש. הוא אה"ה אשר אה"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) ראשך עליך כפרמל. וזה תפילין של ראש. ודלת ראשך כארגמן. זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בזה האשרי (ועל פן בראשית שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) באשרי פי אשורני בנות. [הם הצדיקים שמעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליכנס שמה, אשר לא הלך בעצת רשעים. שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמ"ל ונחש) ובדרך חטאים לא עמד. איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילית) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב רב

זמנא. יבושו ויכלמו מכל טבין ד'חמוון להון ל'שראל. (ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיים הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל - והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, פתיבת נח שהצילה מהמבול) (זוהר הקדוש פרשת פי תשא דף קפ"ח ע"ב).

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, פתיבת נח שהצילה מהמבול

אינון ערב רב רשיעניא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) ד'יתקיים בהו ביהווא זמנא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב): (דניאל יב) 'תבררו ותלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. (שאו) יהיה בירור גמור ב'שראל) ותלבנו: אינון מארי משנה. (אלו בעלי הפושט ש'תבררו על ידי לימוד התורה) ויצרפו: אינון ורעא קדישא ד'שאר עמא. (וזהו הקדוש של שאר העם 'תבררו על ידי

א. בספר מטעמי הזוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבושו ויכלמו כל הנחירים בך וגו'. זמין קודשא בריה הוא למעבד ל'שראל. כל אינון טבאן, דקאמר על ידי נביאי קשוט... (עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אכל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחקון, וחמאן פתיבין באורייתא, דאבטח לון קודשא בריה הוא עליהו, ומתנחמין בגלותהון... (וישראל הקדוש מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"ת...) ועל דא, הן יבושו ויכלמו כל הנחירים בך. מאי כל הנחירים בך. דאתקפו נחיריהון ברגז אעלף בגלותא דא. בההוא

ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שלתו על פניו ולא יצא לאור העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה ועונה באמורם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כף הוא באמרו לשון קללות כל העוסק בתורה לשמה זכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא ילו עינו דמועות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזוהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחוי, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוי, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מן הרב חיים וויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שקל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוי, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרתא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכיתא.

מצוות ומעשים טובים וצדקה) הדיא הוא דקתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצרח את הפסוק (היינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. (ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל).

(דנאל יב) והמשפילים יבינו, אינון מארי קבלה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דנאל יב) והמשפילים יזירו פזרה הרקיע. אליו אינון דקא משתדלון בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, (אלו הם הצדקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר) דאיהו פתיבת נח, (שהוא פתיבת נח שמציל מהמבול) דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבוע ממלכותא. ולזמנין אהד מעיר, ושנים ממשפחה. (שכמו שלא מולם זכו להיכנס לפני המבול, כך רק הצריזים והמשפילים זכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שקתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) ותקיים (שמות א) כל הן הילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת גנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) ודיא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך. (וזה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש). (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באוריתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם. פכתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בנגון בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רשיה,

מטמאים¹⁰ במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם, כנדה. ומי שמתדבק באותו אשרי. שהוא הכתר והראש של התורה. נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול.

שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממצויאות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

ב. בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שכתבו והזירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב - כנגד ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת.

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג, עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. ככ, עא. קכד, עא. קצ, עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו,

ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה (היכל הברכה קומדנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט) אמר רבי אלקסנדרין כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתוך לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי פסיתוך". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (עין אור הזוהר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' הפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"א): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחרוב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות

של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - זרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עליה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמורנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שבייל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האישי דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע'

עב. קמז, עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גוויני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. - שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפרגא. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פ"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צז, קי, כק, קמז, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהר"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כתי"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. -

עֲכָשׁוּ תִשְׁאַלוּ אִיךָ יְכוּלִים לְדַבֵּר עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל כִּי?

הַתְּשׁוּבָה הַיָּא שְׂבָאָמַת יֵשׁ לָנוּ מִהַדוּר הָאֲחֵרוֹן יוֹתֵר מִמָּאָה גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמַתִּים מִמָּאָה שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנִים, בִּינֵיהֶם הַחֶפֶץ חַיִּים וְהַחֲזוֹן אִישׁ זצ"ל, שְׂכַלְמֵם צוּו לָנוּ לְלַמֵּד זוּה"ק, וְאֵלּוּ שְׂלֵא הוֹלְכִים בְּדַרְכֵיהֶם הֵם הָעֶרֶב רַב הָאֲמַתִּים. לְכָל אֶחָד יִשְׁאַלוּ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה מָה עֲשִׂיתָ לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְקַרֹּב הַגְּאוּלָּה? וְאִם תִּתְקַשְּׂרוּ אֶתְנוּ שְׂכַלְנוּ בִּיחַד נִפְרָסֵם אֶת לְמוֹד הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ כְּשִׁיִּשְׁאַלוּ אֶתְכֶם בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה מָה עֲשִׂיתָ לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל?

תַּעֲנֵנוּ, חֲלַקְנוּ זוּהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, וְהַפְּצֵנוּ שְׁעוּרִים בְּזוּה"ק בְּכָל מְקוֹם שְׂיִכְלָנוּ, וְזָכִינוּ לְקַיֵּם בְּעֵשָׂה טוֹב אֶמְרָם ז"ל (שְׁבַת דָּף נד עמוד ב'): כָּל [מִי] שְׂאֶפְשֵׁר לְמַחֹת בְּאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ וְלֹא מִיחָה - נִתְפַּס עַל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ. בְּאֲנָשֵׁי עִירוֹ - נִתְפַּס עַל אֲנָשֵׁי עִירוֹ. בְּכָל הָעוֹלָם [כָּלּוּ] - נִתְפַּס עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּיָא, [וְזָכוֹת הָרַבִּים יַעֲמוּד

ועל הרבנים שבכל עיר ועיר שלא להתעצל בזה ולדחות הענין כלאחר יד כי עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע חס ושלום על זה, וכל הרוצה להנצל ממדת הדין הקשה עליו להוכיח ולזרז להמון ישראל ואז את נפשו הציל, כי בודאי יטענו המון ישראל בעת שיובאו לדין על מעשיהם הרעים, שאינם אשמים בזה, מפני שהתלמידי חכמים והרבנים לא הוכיחו אותם על מעשיהם, ועל כן על הרבנים להוכיחם ולהורותם את הדרך הנכונה הטובה והישרה ואז את נפשם הצילו ממדת הדין הקשה וגם את המון ישראל יחזרו למוטב במדה מרובה, ויהי' טוב לנו עי"ז בזה ובבא ונזכה לגאולה ולישועה במהרה. עכ"ל.

ואין לומר שלום עלי נפשי מאחר ובכל עיר ועדה יש בי"ד שנתמנו על ידי הקהל, ולכן אין החיוב מוטל על כל ישראל, ובפרט במקומות שיש רבנים ראשי הקהל אל נאמר שעליהם מוטל הדבר, כי על כל אדם מישראל החיוב למחות ולפגוע בעוברי עבירה ואסור להעלים עין מעוברי עבירה, דדבר זה מוטל על כל ישראל, ובית דין שליחותם דכל ישראל עבדי ועל ידי זה נפטר כל אחד ואחד מלהשגיח, אבל כשאין בית דין עושה שליחותם דישראל, שוב חלה החובה בזה על כל אחד מישראל כמי"ש החת"ס בתשובותיו ז"ל:

וקיום חוקים ומצוות כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס מי שאינו מוחה ויש בידו למחות בכלל אשר לא יקים את דברי תורה הזאת כפי רמב"ן פ' תבוא עפ"י ספרי, ומ"ש אשר לא יקים זה ב"ד שלמטה לאו דוקא ב"ד אלא כל אדם מישראל קטן וגדול

קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמיא) ח"ג כלל י פרט א. - חידושי תורה פ' קרח ע' ו'. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

ג. החפץ חיים במכתבים מכתב כ"ה כותב וז"ל: כי כל תלמיד חכם בגדר צופה, במקום נביא להוכיח לעם דרך ד' וח"ו אם מתרשל בזה עונו גדול למאד, ובימינו אלה מי שמופלג בתורה ובידו להוכיח נקרא תלמיד חכם לענין זה.

הוא חמור הרבה יותר מבצנעא שנקרא מחלל ש"ש בפרהסיא ואז גם חיוב ההוכחה גדול ביותר שלא יאמרו הותר מצותיו של הקב"ה ועל כן גם במנהג הרע הזה שעוברים בפרהסיא על עונות חמורות כחילול שבת, טהרת המשפחה וכדומה כל איש שיראת השם נגע בלבבו חלילה לו לשתוק ושלא למחות בזה, ומי שיכולת בידו למנוע ולא מנע הלא יתפס גם הוא בחומר העון וכנ"ל, וכדאיאתא כעין זה ג"כ בויקרא רבה (על הפסוק שה פוזה ישראל). ישראל נמשלו לשה מה דרכו של שה לוקה באחד מאיבריו וכולם מרגישים [היינו כל הצאן דדרכן להמשך זה אחר זה וכשאחת לוקה באבריה ופסקה מליך עוד, כולם יעמדו באותו מקום] אף ישראל אחד חטא וכולם נענשים.

וכן תני רשב"י משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה נטל אחד מהם קודח והתחיל וקדח תחתיו, אמרו לו חבריו למה אתה עושה כן, אמר להם מה איכפת לכם לא תחתי אני קודח, אמרו לו מפני שאתה מציף את הספינה וכו'. ע"כ. הרי את נפשינו אנו תובעים ורוצים להציל וכן את נפשות בני ביתינו היקרים לנו שאנו חסים עליהם בנפשינו להצילן, האם במצב כזה שטובעים בספינה בלב ים בגלל שהזולת קודח בזה חור שייך בכלל לומר שמפאת פחיתת ערכינו אין אנו חייבים להתקומם נגדו רק נעמוד מנגד בלי מעש, הלא פתי הוא זה שאומר כן או אפילו חושב כן.

ועוד י"ל דשמעתי בשם הרה"ק מוה"ר צבי מרידניק זצ"ל בעת שכמה מכת המתחדשים רצו לייסד ברודניק בית ספר לפי רוח הזמן ונודע לו הדבר ברגע האחרונה קודם שנסע אז לדרכו, ועלה על הבימה וישא משלו ויאמר, איש עני ונבזה עבר פעם במסע נדודיו דרך עיירה אחת וראה כי פרצה אש ואחזה בבית אחד, וירא כי אנשים עומדים שם בשלוות נפש ואינם מתעוררים להזעיק את אנשי העיר להציל את עצמם, ויחשוב בלבו אם יפתח פיו ויצעק להודיע לאנשי העיר על דבר שריפה הלא ילעיגו לי, מה לך שפל ונבזה בעסק השריפה, היש לך חלק ונחלה בעיר הזאת, ושוב החליט בדעתו יעבור עלי מה, אש בוער והאנשים בחזקת סכנה לא אוכל לעבור על כך בשקט, והתחיל לקרא בקול לעורר אנשי העיר מתרדמתם, וסיים כ"ק אאמו"ר בלבת קדשו, יהודים יקרים אש בוער הצילו את נפשותיכם - ואכן חפץ ה' בידו הצליח לבטל מזימות אנשי רשע.

שם הוא, אם יש בידו לעשות, וכת"י ואם העלם יעלימו עם הארץ בתנו מזרעו למולך משמע שה' על ע"ה שלא יעלימו וע"ה איננו ב"ד, כדמוכח בפ' חטאות דע"ה בעשותה היינו הדיוס וב"ד היינו עיני העדה, וא"כ על כל ע"ה הטיל הכתוב שלא יעלימו, ומדכתב אח"כ והכרתי אותו למעט כל עולם, ש"מ שה' להם ג"כ בכרת כמותו אלא שמיעט הכתוב והיקל עונשם מכרת חוץ מעונש שבועות שוא דחמיר טפי ויש עיון בדבר קצת מש"ס פ' שבועות הדיינין, מ"מ אמת נכון שאין בין ב"ד ובין כל שום איש מישראל שיכול למחות ולפגוע בעוברי עבירה ולא כלום, ואפילו תלמיד לפני רבו לא מיקרי אפקירותא לפגוע בהם ולהכות באגרוף רשע עד שתצא נפשו כנחמי" בן חכל"י ואכס ואמרטם ואמר יד אשלח בכס וב"ד שהזכירו בכל מקום לישנא בעלמא הוא ואורחא דמלתא שיש כח בידם כמו קטן אוכל נבילות ב"ד מצויין להפרישו, וכמו במילה ב"ד מצווי' למולו, ורמב"ם ס"ל בס' המצות אפי' דרבנן מה"ת ניהו מלא תסור, ע"כ פסק אפי' באיסור דרבנן ככה, כמ"ש פ"ו מהל' חמץ ומצה באוכל מצה בע"פ (ועי' תי"ט נזיר פ"ז משנה ג') ודברי חז"ר ר"ן חולין קל"ב תמוהים שכתב שיעור ההכאה ל"ט כמלקות דאורי' והוא תימא נחזור להנ"ל דדבר זה מוטל על כל ישראל, וב"ד שליחותיה דכל ישראל עבדי שנתמנו שלוחא דישאל, ועי"ז נפטרו כל אחד ואחד מלהשגיח כי העמידו גברי ברבי בחריקהו והיינו רישך בקריא ורישא דרישך בחמימי ומ"מ קירי איכא, וכל זה בחלק חוקים ומצות, עכ"ל (ש"ת חת"ס חו"מ סימן קע"ז).

ואם תאמר מה לפחותי ערך כמונו לעסוק בתוכחות הלא ישיבו נגדינו טול קורה מבין עיניך, אך אין זו תשובה מספקת מפני שבספינה אחת יחדיו אנו נוסעים, מאחר שאם לא נמחה ניתפס בעונות הדור, ולהציל נפשינו אנו צריכים וחיובים וכמו שכתב החפץ חיים בספר גדר עולם וז"ל: והנה ידוע כי יש על כל איש מישראל מ"ע מה"ת להוכיח בעמיתו כשנשאלין באיזה איסור כמו שנאמר הוכח תוכיח וגו' ועי"ז שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו חטא **דכשם שנפרע הקב"ה מעושי העון כן נפרע מאלה שהיה בידו למחות ולא מיחו** (שבת נ"ה) מי שיש בידו למחות באנשי עירו ולא מיחה נתפס עבורם ומי שהיה בידו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס בעון אנשי ביתו וגם ידוע דכל איסור שנעשה בפרהסיא

לְכֹלֵם, שְׂיָקִים בְּכֶם הַמְשָׁנָה (מִסְכַּת אֲבוֹת פְּרָק ה' מְשָׁנָה י"ח) "כָּל הַמְזִכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ. מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, וְזֹכֹת הַרְבִּים תְּלוי בּוֹ".

ורבים יאמרו לנפשי אין כוונתו לש"ש אלא לכבוד עצמו הוא דורש לקנות לו שם, ע"כ אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספה"ק "אור לישירים" בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל, דהנה מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל, ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לש"ש, ונשא עליהם משלו ויאמרו, כי בעיר אחת קטנה, שלא ה' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער, והגגות מכוסים בתבן, והי' שם איש ואשתו שהיו דרים בעלי תחת הגג.

פעם אחת בלילה הלכה האשה לישן ועדיין הי' בעלה נייעור והי' לו נר דלוק וטרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו אשתו אולי חס ושלום יפול ניצוץ אחד מהנר ותשרף כל הבית כולו, עודה מדברת עמו בא שומר העיר והכריז להזהיר העם להשגיח על האש והנרות שלא תגרום לידי שריפה חס ושלום, אמרה האשה לבעלה, שמע נא וראה מה שהשומר מכריז להשגיח על הנר שלא יגרום לידי סכנה, והוא השיב לה, שוטה שבועלם, וכי סבורה את שבלב שלם הכריז השומר כן, הלא אני יודע שאינו מכריז אלא בשביל שהקהל נותנים לו ממון שיכריז כן, ואילו היו נותנים לו ממון שיכריז שיציתו העיר גם כן הי' מכריז, על כן אין אני פונה לדברו כלל, והלך לישן והניח הנר דלוק, וכאשר פתרה כן הי' ונפל הנר על השולחן ונדלק כל הבית ונעשה שריפה גדולה, וכמעט נשרף כל העיר ובקושי גדול הציל את נפשו ונפש אשתו ולא נשאר להם כי אם גוייתם. - ראו נא השוטה הזה, שבשביל שהשומר לא הכריז בלב שלם, לא רצה לשמוע לדבריו והניח לשרוף את ביתו באש, כך הדבר הזה שהמוכיח מזהיר את העם, שיעזבו מעשיהם הרעים דאל"כ יפלו בגיהנם אשר שם ישרפו את גוייתיהם כמ"ש "הנה יום בא בער כתנור" וגו', והשוטים ידמו בשביל שהמוכיח אינו מוכיח לשם שמים אין נותנים לב לדבריו עד שבאה השריפה עליהם, הלא אין לך שטות גדול מזה עכת"ד ודפח"ח.

חייבים להכנס במחלוקת כדי למחות בידי עוברי עבירה

מהר"ם חגי"ז בספרו אלה המצוות מצוה תקמ"ז וז"ל: מצוה על כל יחיד ויחיד להוכיח את חברו, אפילו קטן לגדול שרואה בו דבר שאינו הגון, חובה עלינו להסיר המכשול מלפניו, כי הוא ג"כ תחת סוג לאו שבכללות דלפני עור לא תתן מכשול וכו', דכל מחלוקת ופירוד שהוא לש"ש ולמחות בידי עוברי עבירה, אין זהו נקרא בעל מחלוקת, כאשר דמו ההמוניים הבהמיים אשר דרך ה' לא ידעו. ואת הישרה יעקשו, ובכל עת וזמן שרוצים ללכת בשרירות לבם הרע תפסו להם הדרך שדרכו בו אנשי הענותות, להכות בלשונם את הבא להועיל להם ולהסיר המכשול מפניהם ואומרים עליו שהוא בעל מחלוקת, ושהוא עובר ומתעבר על ריב לא לו וכו', וידעתי גם ידעתי מהיכן נשתרבו ונסתבך טעות זה בין שהם מחשבים שהם מבינים בכונת דבריו וכו', ולכן לכל פרט היוצא מכללן ורובן של ישראל אין לחוש אליו, דאפשר אם נחקור נמצא מי אביהם אפשר עדיין המה משארית הפליטה מהערב רב אשר תמיד היו לאבן גוף לבני ישראל וכו', וענין מכשול החטאים בנפשותם כתיב ובערת הרע מקרבך, ודע לך כי נפשי הצלתי, והוא ברחמי יעביר גילולים מן הארץ וכו'. ויתמו חטאים מן הארץ ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, עכ"ל.

וכן הוא הדבר בנידון דידן דברחובות העיר נושבים כל הרוחות הרעות והכל מקולקל ומושחת, אש בוער לעינינו הפרוץ מרובה על העומד רח"ל, כל חלקה טובה נשחתת לאור היום, אוי לנו שכך נפלה בחלקינו, ולעינינו שכך ראות, האם כעת הוא הזמן לערוך חשבונות כגון אלו האם אנו פחותי ערך או ראויים אנו להוכיח בשער, אדרבא בזמן שהאש יוקד הקטן יאמר גדול אני, והחלש יאמר גבור אני, העיקר הוא בשעה זו להרבות כבוד שמים ולהרחיב גבולי הקדושה, כדי לעשות נחת רוח לבוראינו, שזה תכלית ומטרת יצירת האדם בעולם הזה.

והנה ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים להוכיח במוסר תוכחת,

לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה'

כבר הגענו לשלב מה שאמר הנביא בעמוס (פרק ח' יא- יב): הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה', ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו.

במציאות אנו רואים זאת שמפל קצוות הארץ דורשים ומבקשים שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

הזמן הולך ואוזל - ובכל זאת הזמן תובע

אם כן יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאוונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רחמנא ליצלן.

נחפשה דרכינו ונחקרה

אנא אנו באים?! - נחפשה דרכינו ונחקרה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה ומיללת והגאלה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו (תיקוני זוהר, תיקון מג'): "ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין בין...), בנדאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!". - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש להיות כחומה בצורה מפני כל צרה כדי להנצל מכל הפרענויות המתרגשות ובאות ח"ו, ולזכות לגאלה השלמה ברחמים יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש. - ומסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזהר הקדוש.

לא נברא העולם אלא לאלו החברים הלומדים סודות התורה

ובזהר הקדוש פֿרשת יתרו (פ"ט ע"ב): אָמר ליה, [רבי שמעון לרבי יודאי] חַיִּיד, לית עלמא אלא לאינן חבְרַיִיא, דְּמַשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא [חַיִּיד, לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה] וְיַדְעִין סְתִימֵי אוּרֵייתָא. [ויודעים הסודות שבתורה].
- ומכל דברי חז"ל אלו רואים, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצמם בלימוד הסוד בשבת קודש.

מי שמונע תורת סוד, פאלו החזיר את העולם לתהו ובהו

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי^ו שמונע סוד העקר של שתי תורות, כפֿשְׁטָה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי התורות] הוא ג"ן סְדָרִים [תורה שבכתב הוא ג"ן פֿרְשִׁיּוֹת], שְׁנַאֲמַר בו גן נעול אַחוּתֵי כְּלָה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בִּשְׁשֵׁת ימי המעשה וביום השבת יִפְתַּח, ובשבת כְּדִי שְׁלֵא תִהְיֶה כְּנוּעַל דְּלַת בְּפָנֵי לוֹוִים, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם לוֹו עֲלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

כל מי שמוסיף בשבת, גם אצמיח הטובה שלו, - בשבת קודש מוכרח ללמוד זוהר, שנחשב למאה מליון שנה תורה

ובאילו^ו שלא מלוים אותה [בשביל כבוד השכינה] ולא מוסיפים [בשבת השכינה פתוחה ויכולים לבא וללות ולקבל] לשבתות ולמים טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתרה - השכינה סתומה להם מלהאיר להם מקדשת השבת] ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, [ברוחניות ובגשמיות] והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר במקומו, מסתלק ממנו ונשאר עני

המוסיף מוסיפין ליה, וְדָא תּוֹסַפַּת נִשְׁמַתָּא יְתִירָא, ואייהי תּוֹסַפַּת רוּחָא דְקִדְשָׁה, וְכַל הַגּוֹרַע גּוֹרַעִין לִיה הַהִיא נִשְׁמָה יְתִירָה, וְאַשְׁתָּאָר עֲנִי, וְאִם הוּא חֲכָם אֶסְתַּלַּק מִנְיָה חֲכַמְתִּיה, וְאִם הוּא עֲשִׂיר בְּמִמּוֹנָא אֶסְתַּלַּק מִנְיָה, וְאַשְׁתָּאָר עֲנִי יְבֵשׁ, כְּמָה דְאִיהוּ (דף לח ע"ב) מְנַע מִלְעִילָא נִשְׁמַתָּא יְתִירָה דְאִיהוּ נִשְׁמַת כַּל חַי, וְאַשְׁתָּאָר יוֹם הַשַּׁבָּת עֲנִי וְשִׁכְיִתָּא יְבֵשָׁה, הַכִּי אֲתַמְנַע בְּרַכָּאָן מִנְיָה, וְאִיהוּ מִדָּה כְּנֻגָד מִדָּה, וְכַל מֵאָן דְאֹסִיף בְּשַׁבָּת, אַזּוּ וְכַגְנָה זְרוּעִיה תַּצְמִיחַ (ישעיהו סא יא). אוּף הַכִּי נִמִּי אֲצַמִּיחַ טוֹבָה דִּילִיה, וּמֵאָן זְרוּעִיה דְשִׁכְיִתָּא לְעִילָא, אִינּוֹן נִשְׁמַת יְתִירָת דְזַרְעִין מִנְיָה, וְיַחְדוֹן לוֹן לְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא מִזִּיו כְּבוֹדָה.

ד.ומאן דְּמְנַע רְזָא דְעַקְרָא דְתִרֵי תּוֹרוֹת, כְּאִלוּ אֶהְדֵּר עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ... וְאַלִּין אִינּוֹן דְאַמְרִין דְלָא אוּרֵייתָא אֶלָּא כְּפֿשְׁטָה, וְלִית בָּהּ רְזָא אֶתְרָא, וְאִינּוֹן דּוּ פֿרַצְוִפִּין, אִיהוּ ג"ן סְדָרִים דְאַתְמֹר בָּהּ (שיר השירים ד יב) גן נעול אַחוּתֵי כְּלָה, גן נעול מִסְטָרָא דְס' סְתוּמָה, ו' אִיהוּ נְעוּל בְּשִׁית יוֹמֵי דְשַׁבּוּע, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל מו א) יְהִיה סִגּוּר שְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח, וּבְשַׁבָּת בְּגִין דְלָא תְהָא כְּנוּעַל דְלַת בְּפָנֵי לוֹוִין, דְאַתְמֹר בְּהוּ לוֹו עֲלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע, אִיהִי פְתִיחָא לְגַבְיֵיהוּ דְאִינּוֹן נִשְׁמַתִּין יְתִירִין.
ה.ובאליו דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמים טובים, אייהי סתימא להון, ובגין דא כל

יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודיה. ועין עוד בבאור מתוק מדבש, שם, שבאר שכמו שצריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש כך גם צריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי זה בשבת קודש מוכרח ללמוד זוהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה כמו למוד הזהר בשבת שנחשב למאה מליון שנה תורה.

הבה נתחזק בלמוד הזהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד בשבת קודש רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים זכרונם לברכה: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עד כאן לשון קדשו. רבנו מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו התבטא פעם באזני מקרבי ויאמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החול". ופסק הגאון הקדוש הכף החיים (קנ"ה סק"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חכמינו זכרונם לברכה ודלוגו עלי אהבה, עד כאן לשונו. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זכותו יגן עלינו מאור עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב). וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חייב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעפבים הגאלה רחמנא ליצולן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאלה. העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והרי"ח הטוב זכותם יגן עלינו: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי זכה לתקן כל השית אלפין ימי

הבריאה [יכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואינא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל למוד זוהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה הנך משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את הפסוק: "ועתה יגדל נא כח ה'".

מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא

ומדברי הזוהר הקדוש מבואר מי שלא רוצה ללמוד זוהר מחזיר עולם לתהו ובהו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חייב ללמוד זוהר הקדוש, ורק מי שלומד זוהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע, רחמנא ליצילן מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, ואם פן מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ללמוד הזוהר הקדוש ותכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה

- על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקיים דברי הרשב"י עליו השלום בדא יפקון מן גלותא במהרה בימינו אמן. - ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה¹¹. ובהזר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה וקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקיים "ה' בידך נחננו ואין עמו אל נכר".

ומנו על מלכות כו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כו', עכ"ל. וכל המזכה את הרבים בלימוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באופן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלוכו, מרא דרזין, מרן רבינו יעקב אבוחצירא

ובספר אור תורה – ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ת, א) מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ת, י), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חובב עמים כל קדושו בידך" (דברים ג, ג), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירים

הוא פנחש ערמומי מבין שכאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל, היצר הרע, המצר צעדינו ושם כל כחותיו לבל נזכה לגאלה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם כדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא פנחש ערמומי מבין שכאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל פן חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא כרסו בש"ס ובפוסקים ורק אחר כך יפנה ללמוד פנימיות התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! – כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים, מעיד הרמב"ם זכותו יגן עלינו, כי 300 שנות למועד לא יספיקו לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמור! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש "קדם ילמד קבלה וזהו רק אז ש"ס ופוסקים" (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל), וכן כתב הגאון הקדוש מוילנא "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט" (סוד הגר"א). וכן כתב רבנו חיים וויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים), כי קדם ילמד זהו וקבלה כי גמרא בלי זהו וקבלה כעור המגושש בקיר. וכן כתב האר"י אשג (הקדמה לפנים מסבירות), וכן הרשב"י הקדוש (תיקוני זהר תיקון מג). וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן), אין הדבר נכון כי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, כי חובה בדורות האחרונים להחזיק וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה). וכן כתב מרן החיד"א זכותו יגן עלינו (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לפעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זוהר בכל יום". כבר כתב החפץ חיים זכותו יגן עלינו, שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת, וכן למד הנוצר חסד הקדוש זוהר עם ילדים בני 9 פנגד המינות! וכן כתב הבן חי הקדוש זכותו יגן עלינו (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן". - כותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למחרתו הקדוש), וכן כותב הרמ"ק הקדוש זכותו יגן עלינו (פרדס רמונים), כי הנשמות בדור הזה, הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל פן אין לנשמות בדור הזה תיקון אמתי אלא על ידי אור הזוהר בלבד, כי ידוע כי הפלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ולא פאן המקום להאריך (זוהר בעל הפלם, פתיחה לחכמת הקבלה (כ"ד), שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא ז"ע). - כתוב בגמרא על בית

עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. וכמו שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד

המקדש, אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו כאילו הוא החריבו' (ירושלמי יומא א, ה). אם כן איך יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כלו ע בית המקדש מחדש? עונה שלמה המלך זכותו יגן עלינו "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: ובדעת חדרים ימלאו" (משלי כד, ג-ד). ופשוט הוא כי זהו פנגד הספירות חכמה בינה ודעת שכן רק בחכמה (למוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כלו על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשכן. וכן ידע זאת דוד המלך זכותו יגן עלינו. אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ולא פאן המקום להארץ.

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה' ישמרנו. בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מבטח לנו שנוצח ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן.

כל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנקל

לכן, כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ללמוד ולקרא בזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה, לכן החלטנו להדפיס קונטרסים המחלקים ל-54 שבתות השנה - כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנקל, ובשבת ילמד עם בני ביתו, הקטנים עם הגדולים, זקנים עם נערים. ומי שמעונין לעזור לקדוהיה שתף לרשב" זכותו יגן עלינו אמן".

גודל הזכות שיש למזכיר הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות

הגר"א במשלי (יב, יד) מבאר גודל הזכות שיש למזכיר הרבים ומוכיח את חברו. אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. במשנה אבות (פרק ה) איתא: "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו". ובמאירי (יומא דף פז עמוד א): "וכל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו - שלא ירד הוא לגהינם ותלמידיו נוחלין גן עדן שנאמר כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת". ובספר פלבו (סימן 10) כתב: "ואשרי הזוכה והמזכה את הרבים, וכל העולם לא נברא אלא בשבלי".

אם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. וילקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. - ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ניו"ט, לכל ימי חייו [ימי שנותינו בהם שבעים שנה] תגיע ל-640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנן יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מיליארדי שנים תורה (שנות תורה).

כל מה שנותנים משמים הוא באלף

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א). כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד בידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנן יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שייזקפו לזכותך בודאות!!! - חזינן השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא. והלוואי שנזכה בשבוע הזה, פרשה זו, בה התחילה גאלת מצרים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד לגאולה השלימה בקרוב.

משה רבנו ע"ה הבטיח: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת". על כן, יהודים יקרים, למדו בכל יום זוהר הקדוש, וכך נלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת. באמור לציון מלך אלקיף. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

מכתב מכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ב"ה, עש"ק לסדר "למען תהיה תורת ה' בפיך", "למען" גימטריא "קץ" חודש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזוהר" בגימטריא תש"ע חושבן דדין כחושבן דדין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמורי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השיעורים בדרך היומי ובשולחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקודש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלימוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המוטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזוהר הקדוש.

לכן היות שהציבור מתאסף בזכותכם לקבוע עיתים לתורה בתורת הנגלה, יש בידכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהיינו להתחיל את השיעור או לסיים את השיעור בלימוד ספר הזוהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות, כמבואר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז) וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבוא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר, עד כאן לשונו. ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (ח"א דף לג ע"ג), "מוסר ה' שיש בזוהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תיבה ותיבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן. וכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד לימוד בעולם המזכך הנשמה כמו לימוד הזוהר הקדוש.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב, כי בעת לימוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם יתברך כי עזה כמות אהבה, ומובא ברע"א מיהימנא בזהר פרשת נשא, (דף קכ"ד): והמשפילים יזהירו קוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) "י בודד ינחנו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, פי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בכסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו

פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...", עד כאן.

ו**כתוב באבן שלמה** (פרק ח' אות כ"ו להגר"א זכרונו לברכה): פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמיז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג') דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

ו**כתב בספר יסוד ושרש העבודה** (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זה הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

ו**הרב החסיד בעל חובת הלבבות** כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לך, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם פזיזות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכייתו נכפלות בעבור זכותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו', עד כאן דברי קדשו.

ו**כאזר לעינים באורו של השל"ה הקדוש**, שכתב על כך: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיוכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה, רחמנא ליצלן.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בגין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לצד חיים).

בספר אמרי קודש (פט"ו), שחיבר בעל פירוש המשניות מהרי"ח (שהיה מרואי פני אדוננו הגר"א זכרונו לברכה), וזה לשונו: "והלימוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חיובם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפילין וכו', וזוהר – טוב מאוד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפי' ללמוד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסוגל", עד כאן.

ובצוואת רבינו הגאון רבי יעקב מליסא (אר"ג), "גם בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו **אהל ישרים** (שער התשובה, פרק א') כתב, וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האר"י זכרונו לברכה שלימוד בספר הזוהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אעפ"י שאינו מבין האדם עומק כוונתו, ... אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסט"א ממנו הרחק כמטחוי קשת... וגם בשבתות לא ילמוד אלא בספר הזוהר, שהשבת קדש וספר הזוהר קדש. וכתב בשבחי האר"י זכרונו לברכה על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמוד בכל יום כמה דפים מספר הזוהר, וסגולת לימוד ספר הזוהר יועיל לאדם להכניס יראת ה' בלבו.

ובספר מאיר עיני ישראל (כ"ג עמוד תקנ"ו) מובא שמקורבו של רבי שלמה בלוך זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה סיפר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזוהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזוהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרובו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שסיפר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם דבר גדול מעשי מרכבה). ומרגלא בפומיה תמיד, כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפילה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל לימודיו הנגלים שהם צורך רבים, ועיין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאוחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם ביאורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזוהר, כן ספר הפרס לקורדיווירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקודש להגבאי, וספרי הר"י גיקטליא ה"ה שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עיין שם עמ' קע"ב אות צא, ראה אור הזוהר דף 82).

ובספר מעשה איש (ח"ג עמ' צח) מובא שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל: שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזוהר ופעם אמרו ללמוד זוהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזוהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן. **ובספר לב אליהו ח"א** (במעשים והנהגות עמ' עה) מובא שהגאון רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זוהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פ"ו עמ' פח) מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר הקדוש זוהר, עיי"ש.

והרה"ג ר' חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים נהג אחר סעודת ליל שבת ללמוד דברי הזוהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרובה מלימוד הזוהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורינו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוה"ק (דף יא:), וזה לשונו: "וכן אמר מורי זכרונו לברכה (דהיינו האר"י הקדוש) להר"א הלוי עצה טובה לענין השנה שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", עכ"ל.

ובספר עבודת הקודש להגאון חיד"א זכרונו לברכה (מורה באצבע אומ"ד), לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו והוא תיקון גדול לנשמתו וכו' (ראה אור הזוהר דף 76, 82).

וכתב הגאון ר"ח פאלאג'י זצ"ל בספרו לוח ארז (פ"ו), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שכרו איתו, מכל מקום בלומד בדברי קבלה זוהר הקדוש חדש וישן ותיקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זכותו יגן עלינו אמן וכדומה להם, נשגב הלימוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שכרו מרובה, ומסוגל להבריח ממנו היסורין.

ובספר: "זכירה לחיים" (בהקדמה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב זכרונו לברכה בגליון הזוהר הקדוש סדר חיי שרה (דק"ל ע"ב), דמי שישג בלימוד ספר הזוהר ופירושו בדיוק ובעיון מובטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

בספר הלולא רבא (דף ג"ן ע"ב), דכל העוסק בספר הזוהר יהא נשמר מכל דבר רע, דראשי תיבות ר"גלי ח"סידיו י"שמור גימטריא זוה"ר.

עוד כתב (בדף נ"ה ע"ב), דהלומד בספר הזוהר מכניע את יצרו הרע וקונה שלימות בעולם הזה ובעולם הבא, יעיין שם. ועל הכל דלימוד הזוהר מקרב הגאולה, והקליפות כרות יכרתון כמו שכתב שם פעמים רבות.

ובקונטרס חיים ומזון (ח"ב אות מ"ד): הבאתי מספר קרבן מנחה, "גם כי יתנו בגוים" גימטריא ספ"ר הזוה"ר, כי על ידי זה עתה אקבצם, עיי"ש. והא שמיע לי דבספר הזוהר ירגיל יותר מהתיקונים ביום ובתקונים ירגיל בלילה יותר מביום, לפי מה שכתוב ד"ה "מאור הגדול" הוא ספר הזוהר, ו"המאור הקטן" הוא ספר התיקונים, כמו שכתוב שם בספר הלולא רבא (דף נ' ע"א).

וכתב עוד שם (ח"א דף י"ד ע"ד) על מאי דאמר רשב"י ע"ה "אנא שכיח בעלמא, דהא בחיי לא יתיב עלמא בצערא" (זוהר בראשית דף רכה ע"א), וזה לשונו: מזה תבין דהלומד

בוזוהר ישן וחדש ותקוני הזוהר בקביעות ורגילות מובטח לו דיגן עליו גדולים צדיקים במיתתו... ועיין סדר יתרו דף ס"ח ע"א מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזוהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יע"ש, ועוד יתירה על זאת דברי מורינו רבי חיים וויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (נרמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", פי הגבעות הם התלמידי חכמים הפחורים הנקראים גבעות אצל בחינות הקרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, פי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים הקרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לננס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שפת לא יאכל בשפת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו' (אור הזוהר דף 493).

חזינון השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חיילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאקמא שכינתא מעפרא.

ועוד לימדנו מורינו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"ך) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזור חס ושלום גזירות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחוז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר ח"ג סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חירות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן היה צריך המלך שגזירותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כוחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזירה, וכיון שבכריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התיבה קיים ועומד לכל מי שיוזמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משית, כמוזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשות, כי הלא הפעולה הזאת אינה צריכה להימצא אלא בזמנה, פירוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעולתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו כוונת הדברים, שפעולת ספר הזוהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להימצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, וכקריאת כל גדולי הדור את הציבור ללימוד בספר הזוהר דווקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזוהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבוק בספר הזוהר. ומלבד כוחו של ספר הזוהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזוהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ד).

ודרשו דורשי רשומות... וגם מי שאינו מבין נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמא יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הויה', דתבות 'תושיע הויה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני"ם' בךדדוק צ"ח.

(הקדמת המוצאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י משנה א'): כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תיבות "חיווק לימוד קבלה", ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזוהר הקדוש, ועוד, שעל ידי לימוד הקבלה – ספר הזוהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריא "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" - בישועתך – גימטריא [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מובן מה שכתב מורינו רבי חיים וויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלימוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזוהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעיין שם.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

קול קורא

מפעל הזוהר העולמי נחל לכניס 24/8 בית שמש 0548-436784 / פקס: 029951300

שאלה: למה אתם מרעישים בלימוד הזוה"ק, הלא ידוע שעד שלא גמר ש"ס אסור ללמוד קבלה?

תשובה: ראשית, צריכים לדעת ממי בא הטעות הגדולה? - זה בא מהמשכילים (מקובל מאבדק"ק שטפנשט, מאורות הזוהר), זה בא מהשבתי צבי ימ"ש (סוד ה'), שלא רצה שילמדו זוה"ק, שרצה להיות משיח השקר, ואם ילמדו זוהר ידעו את האמת. - ועכשיו נבאר את הטעות: על לימוד הקבלה כתוב בש"ך, שלא ללמוד קבלה כו' זה רק על קבלה, דהיינו ספרא דצניעותא וכו', ולא על לימוד וגירסת זוה"ק, והרב אזולאי, באור החמה כתב האיסור ללמוד קבלה היה רק לזמן קצוב עד 1490. ומ-1540 והלאה, צריכים לעודד את כולם לעסוק בספר הזוהר, מפני שרק על ידי לימוד הזוהר תבוא האנושות לגאולה הרוחנית ולביאת המשיח, וכבר כתב המהר"ח"ו בהקדמה לעץ חיים שכל האיסור היה לאלף החמישי, ועכשיו באלף השישי מצוה וחובה לזרוז הגאולה ע"י לימוד הקבלה, ולכן אסור להתחמק מלימוד הקבלה. (והבאנו בספר "אור הזוהר" מ-1000 צדיקים, וגם מרבני הבד"ץ עדה החרדית בשנת תרפ"א, תשס"א, תשס"ב, וכתבו: כבר ידוע לכבוד מעלת לימוד הזוה"ק אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום. ומכל גדולי א"י האשכנזים והספרדים, שרק ע"י לימוד הזוה"ק יבא הגאולה שלימה, וכולם פה אחד פוסקים, ואומרים שכל יהודי ואפילו ילד קטן צריך ללמוד זוה"ק כמ"ש (זוה"ק וירא קיח). אמר להם רבי שמעון: ... וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידיים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (וכמ"ש בזוהר, נשא אות צ'), ראה עוד, אור הזוהר בשם זוה"ק (פ' וירא קיח). בן איש חי, (בהק' התקונים בניהו), (נוצר חסד, פ"ד מ' כ'), אור החמה, הקדמת הרבנים (לזוהר דפוס ג'רבה), בתקוני הזוהר, (כנן הירק), בספר סגולת ישראל (מע' ז' או' ה'). ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלימוד הקבלה. (הג' מוילנא. אבן שלמה 11,3), ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פ"א או' ג'). על לימוד הזוהר אין שום הגבלות... (החפץ חיים). והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (בנין יוסף). רבנו החזון איש ז"ע הורה לשואליו ללמוד זוהר כספר מוסר, ובספר מעשה איש (עובדות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום... (הרה"ק רבי י"א מקומרנא, נוצר חסד), והבן איש חי בספרו דעת תבונות (פכ"א), כתב שכל יהודי צריך ללמוד בכל יום כל חלקי הפרד"ס אפילו בגירסא, וכן פסק הכף החיים (סופר) בכמה מקומות, שמי שאינו יודע קבלה ילמד זוהר בגרסא, וכן בס' ראשית חכמה כי כולו מלא זוהר, כדי שיחשב לו כאילו למד קבלה, וכן כ' הפלא יועץ, וכן ר' יצחק אלפיי ז"ע. הרשב"י היחיד שממתיק כל הדינים, כמו שאמר יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, ליקוטי מוהר"ן (קמא ס"א). אם לא למד זוהר צריך לבוא בגלגול, לא יזכה להיות בגן עדן העליון (זוהר), הבעש"ט צווה לאנשיו: שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר (דורש טוב).

קריאה קדושה

ב"ה, החיים והשלום וכל טוב ח"ו, אל כבוד אדמו"רים, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבינים, מגידי השעורים בדרך הימי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י ז"ע ולקרוב הגאולה, כמונבא בסקפרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזוהר הקדוש.

הקול קול יעקב - אין כחם של ישראל אל בניהם הנביא י'שעיה אומר: (פרק מ"א י"ד-ט"ו) **אל תיראי תולעת יעקב וכו' וברך"ק ביאר:** מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא כפה, והיא רכה ונומה את הקשה, כך ישראל כל כחם בתפלה, ונכנס רשעי העולם שהם חזקים מכאזים ונמשלים בהם שנאמר ארזי בבלבנון. בידנו כח אדיר, לנצח את האויב, לתת את המכה הראשונה!

לומדי הזוהר הקדוש נותנים את המכה הראשונה!

צ"ל מתפוננים להחזיר "מכה שניה" לאינן על ידי צוללות, זאת אומרת שפבר השלימו עם הגבר, שתהיה זו אינן שתתן את "המכה הראשונה" - פצצה גרעינית לישראל (ח"ו), (הצבא משער שזה גלגל לבנות קמליון נפש חזקתא ליעלן).

המדינה כבר השלימה עם המצב!
אנחנו לא משימים עם המצב הזה!
ונהפוך הוא!- אשר ישלמו היהודים המה בשונאיהם!
אנחנו נתן את "המכה הראשונה"!

"תקלה היהודים בעיניהם בכל מדינות המלך"... ללמוד זוהר הקדוש יזאיש לא עמד למינם מי נכל חדום עם העמים.

אנחנו יכולים מידי יום ביומו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכן נמנע את האסון ונקרב את האוהר חסדך וברחמיים.

דפיג שהיה: רבי יהודה ליב אשלג (לפל הפלס) זצוק"ל זעק רבות על חרן העולם הממשמש ונא. בשנות השלושים הוא התרע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ו-1933 מציג המשפט "כבר זקנתי על קץ העולם"). הוא התרע על השואה העוקמת להתרחש על אופיה ועל הסכנה ההדוהה הפונה לעם היהודי. הוא הכריז על הצורך בלמוד ספר הזוהר בישיבות מולין, ולשם כך אף נגשש עם רבנים ואדמו"רים, בבקשה שיסודו סודי למוד בספר הזוהר מישיבותיהם, אך הם לא שעו לבקשתיו. הוא טען כי "נותנים זמן מן השמים - פשרים שנה.

לכן, אנו לא צריכים להיות חכמים גדולים, כדי לתפס ח"ו מהעומד להתרחש. על לנו שיקון עבר כואב, אבל יש לנו תרופה - שאת התורה הקדושה. בידינו עזת המפקלים והנותר לנו הוא רק להתעורר וללמוד זוהר! וידוע הספר, איך ארץ ישראל נעלה מהיטלר ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו מפצצת אטום!!!

הקרן הראשון של ספר הזוהר
(עם פירוש השלם)
הציל את ארץ ישראל!

הנה"צ המקביל רבי יהודה ליב אשלג זצוק"ל

הנה"צ רבי יהודה ליב אשלג זצ"ל ראה שמלחמת היטלר ימ"ש פוצה על העולם, ומחדו מאד שנתגי לארצנו הקדושה להשימד להרוג ולבאד את כל היהודים מנע ועד זמן טרן ננשים ח"ו. על מן אמה, היות רבי שמעון בן יוחאי כותב זוהר הקדוש, בספרא דא יפקון מנגלותא, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי וכל יהודי וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביים שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביים שיצא לאור הכרך הראשון מהזוהר, אז היה לו לרשע מפלה וגמורה המלחמה של היטלר ימ"ש, ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש נמנע אחד וחצי בליון ערבים שפלים ורצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בנחמיים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי ננצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הד"ץ עדה החרדית בירושלים ע"ה"ק בשנת תרפ"א כהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביים שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימא את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, הנדפס ביי"ב כרנים ליי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נכנסה המלחמה על עופרת יצוקה בעזה. בחדש טבת לפני ג' שנים (מלכ סילו עד ח"י טבת - למספרים בין 27 בדצמבר 2008 (ל' בכסלו תשס"ט - כ"ב טבת 18-18 בינואר 2009), וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות - אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הסגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם בן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. (הגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום), וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד כידוע. וראינו בעינינו את הסיים הנגלים, שקמו על ידי הפקסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כשר נסים גלויים.

בידינו הדבר!

בכחנו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש ואפילו מספר פעמים, וכך נמנע את האסון בעוה"ת לקרב את האוהר חסדך וברחמיים - וכן אומר משה ברו עליו השלום לרשב"י ז"ע זוהר הקדוש (פרשת נשא דף קכ"ד), "בכאי חקרא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים:

בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמיים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הקב"ה הקדשים לנו רפואה למפאן ושלח לנו את רשע"ל להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישנים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להנצל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "הזוהר הקדוש"

בטלו גזרות קשות

הרחמי"ל ז"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמיים. כמו כן, בנוסף למפעל הנפלאה של קרוב האנשים ברחמיים, מסגלים תלמוד וחקריהא בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה ורומא ליצול.

ברבינו הקדוש הרמב"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה ז"ע, בעל ה"מסילת פשרים" ועוד, תקן בישיבתו סוד למוד מיוחד של יקראא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לתלמידי ישראל בזה השלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשות זו טמנו שונאיהם, ובדוא"ה היה להם לפסק על זאת ולא יחללו, כי רב הדבר וצדום מאד..."

ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חולי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תודותכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין קמה לטובה לכל ישראל, וכך אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול מהרמב"ל ז"ע אשר היה בקי בעל גום בכל מכתמי התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזוהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמיים.
(אגרת הרמב"ל - מאורות זוהר).

פיצד נוכח ליישים זאת?

אכן, אפשר ואפשר! בתכנית קלה ומתאימה לכל אחד ואחד! - אל תגידו לא ידענו! שלא תאמרו לא יכלנו!

בידינו הדבר, וחוב קדוש הוא לנו!

מי לה' אָלֵי!

מסלול יהלום: אם יש בך דם להשפיע 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באופן קבוע (כגון ישיבות כוללים בניי כנסיות, קהלות קדש, אפשר לצרף כמה בחד) ללמד על פי סדר זהו היומי מתחיל 354: מיום לשנה. למוד 6-7 דפים לאחד, אורך כ-12 דקות-אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת. 12 דקות בלבד- ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהו הקדוש מסילת ח"ו, אם יש בך דם להשפיע על 500 אנשים וכו' ... למוד 12 דקות, אורך כ-24 דקות אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזוהר הקדוש בבת אחת. 24- דקות בלבד- ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהו הקדוש.

ועל קדי שיקבנו: ישראל הסהורים את למוד הזוהר יתאחדו בלימוד זה בכל עיר ובכל בית המדרש

זוכה שיחמיק בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ט"ו כ"ב) "הקטן יהיה לארץ"

נפלאותה לפאולה בהחמיק בקרוב כמאמר הרע"א מהימא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" כמו כן יהיה רצון:

להשתתפות בהפצת לימוד הזוהר הקדוש ולמסלולים נוספים ניתן להתקשר למפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

ספר רחמי הרשב"י

חלקים נבחרים מדרשה
עשרת ימי תשובה תשע"א
מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בבית המדרש עטרת ישעיה האלמין - בית שמש

לעזר רחמי שמים
על ידי התחברות
לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי
עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

ראשי פרקים

ה..... בחמש מאות ש"ח נביא את המשיח!!!
כשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח
ו..... צדקנו
ט..... "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!"

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

סֵפֶר הַחֲמִי הַרְשָׁב"ר

חֻלְקִים נִבְחָרִים מִדְרָשָׁה עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה תְּשַׁע"א
מִפְּ"ק אֲדַמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ עֶשְׂרֵת יְשׁוּעָה הָאֲלָמִין - בֵּית שְׁמוֹשׁ
לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם
עַל יְדֵי הַתְּחַבְּרוֹת לְתַנָּא הָאֲלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'.

בְּרִשׁוֹת הַרְכָּנִים הַגְּאוּנִים, רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמְזַכֵּי הַרְבִּים
הַמְקַרְבִּים אֶת אַחֲיוֹנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים ה' עֲלֵיהֶם
יִחְיוּ, שְׁאֲרָגְנוּ אֶת הַקְּבוּץ הַזֶּה, וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, יוֹסֵף ה'
עֲלֵיכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרְךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם, אָמֵן.

אֲנַחְנוּ מִיַּחְלִים וּמְצַפִּים שְׁמַקִּידוֹשׁ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה הַיּוֹצֵא
מִהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, נִזְכָּה לְבִרְכָּת: "וְקִבְּצֵנוּ יַחַד מִהֶרָה
מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ", בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ ב"ב"א.

כְּתוּב בְּמִשְׁנֵה בְּאֲבוֹת (פָּרָק ג א): "עֲקֹבִיָּא בֶן מִהֲלָלָאֵל אוֹמֵר, הַסְּתַכַּל
בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְאִין אַתָּה בָּא לִיְדֵי עֲבָרָה. דַּע, מֵאִין בָּאתָ, וּלְאֵן
אַתָּה הוֹלֵךְ, וּלְפָנֵי מִי אַתָּה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן... וְלְפָנֵי מִי אַתָּה עֹתִיד
לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא."

שׂוֹאֲלִים הַמְּפָרְשִׁים, מַה זֶה דִּין וּמַה זֶה חֶשְׁבוֹן? וּמִכְּאָרִים, דִּין זֶה עַל
הָעֲבָרָה עֲצֻמָּה, וְחֶשְׁבוֹן זֶה עַל זְמַן הָעֲבָרָה שֶׁהִיא יָכוֹל
לְעֲשׂוֹת מְצָוָה וּלְלַמּוֹד תּוֹרָה.

יְדוּעִים דְּבָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים: (יוֹמָא דִּף פ"ו ע"ב) תְּשׁוּבָה מִירָאָה מֵהַפְּכַת
זְדוּנוֹת לְשִׁגְגוֹת, וְתְּשׁוּבָה מֵאֵהָבָה זְדוּנוֹתֵינוּ נֵהֲפָכִים לְזְכוּיוֹת.
וְהַעֲצָה הַיַּחֲדִידָה לְהִינְצֵל מִהַחֲשָׁבוֹן הַיָּא תְּשׁוּבָה מֵאֵהָבָה, וְאַחַד מִסוּדֵי
הַתְּשׁוּבָה זֶה קְבֵלָה לְעֹתִיד.

מוֹרִי וְרַבּוֹתֵינוּ!!! אֵיךְ אֲפֹשֶׁר לְתַקֵּן, וְאֵיךְ אֲפֹשֶׁר לְהַפּוֹךְ שְׁעָה אַחַת
לְמֵאוֹת מִלִּיּוֹנֵי שְׁעוֹת שֶׁל תּוֹרָה? וּבִמָּה יִתְרַצֶּה תְּשׁוּבַתֵנוּ
לְתְּשׁוּבָה מֵאֵהָבָה? וּמַה נִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּנוּ כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּדִין וְחֶשְׁבוֹן?

"על בן יאמרו המשלים באו חשבון תפנה ותכונן עיר סיחון, כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן (במדבר כ"א, כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים, אלו המושלים ביצרם, בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה^[א] ושכר עבירה כנגד הפסדה, תבנה ותכונן, אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שעניו בראשו ועדיין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמיתיים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת כבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח^[ב], וגם צער

הערות

[א] סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלומדים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): **בן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכח), יגיע כפיך פי תאכל אשריך וטוב לך. אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא.**

ואנו מתפללים בכל יום: **"ותן חלקנו בתורתך"**, ומיהו העשיר האמיתי זה ששמח בחלק ולימוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעיקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

[ב] כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו

כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא, תורה שלמדתי באף נתקיימה לי.
בואו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, חטא מלשון חטא ועבירה, וגם מלשון חיסרון כמו "וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא), שפירושו חסרים.

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון?

כתוב בפסוק (ירמיה פרק י"ג י"ז): "בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גְּוָה וְדָמַעַתְּ דָּמַעַת וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁבָּה עֲדָר ה'".

ודרשו חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר אינאי משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים, עכ"ל.

וכתוב בזוה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא): כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט¹⁰ את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש:

הערות

בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות (פרש"י בסנהדרין צז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

[ג] וכתב השל"ה הקדוש (מסכת חולין - פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מחריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח, ג), היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני. וכשהקב"ה מושך חוט של

אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל כגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"ג) **"הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנְיִים חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי"**. והא אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחה דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחה ליה לקודשא בריך הוא בשבחה דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): **"הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנְיִים חֲבֵרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי"** ראשי תיבות ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק **"והנה נער בוכה ותחמול עליו"** וגו', והבן זה.

מזרי ורבותי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

הערות

חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט, סב), וכתיב (תהלים נז, ט) עורה כבודי וגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנזהר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאהבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט), קומי רוני בלילה לראש אשמורות, וכתיב (ישעיה כו, ט), נפשי איתך בלילה. וצריך ליזהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלל עם הנץ החמה, עכ"ל.

[ד] וברש"י (שם) היושבת בגנים - הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. חברים מקשיבים לקולך - מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות. השמיעני - ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) ברוך יחד כוכבי בקר אלו ישראל, ואחר כך ויריעו כל בני אלקים.

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותו, תיכף ומיד בעזרת השם.

באחדות ואהבת ישראל.

עלינו להרבות מיליוני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בחמש מאות ש"ח נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא! כן ירבו כולנו מתאספים כאן למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תיקוני זוהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש"ח לספר, סך הכל 500 ש"ח, ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וכך נגיע לשני מיליון יהודים, וביחד עם בני משפחותיהם [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני מליון שווה שנים עשר מיליון יהודים], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה אחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג^[1] היא ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

הערות

[ה] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש בגימטריא 1679 כמנין "בסוכות תשבו שבעה ימים". "וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק" [עיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו "בסוכות תשבו שבעת ימים", כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].
למוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא כספא: כתוב בתהלים (פָּרַק ק"מ ח') "ה

מזרי ורבתי, כולנו רוצים לקרב את הגאולה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתיבת נח של הרשב"י זי"ע. על כן מתארגן קו טלפון עולמי וכל אחד יקח על עצמו שעה או חצי שעה ביום להשתתף באלף סיומי זוהר הקדוש ביום אחד (לכל הפחות), ולהתחבר כל היהודים באהבה ואחדות למען שמו באהבה.

פרטים אפשר לקבל אצל חברי הוועד העולמי להצלת עם ישראל, שעל ידי הארגון הקדוש "מפעל הזוהר העולמי" יצ"ו.

ברוך ה' שזכינו שהגאון הצדיק המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" ירושלים, והרב מזכה הרבים העולמי רבי פינחס ראובן שליט"א, הוציאו כעת סטים של זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקודש, במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך, אם יבין מאמר אחד עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

פְּשָׁמְשִׁיחַ יָבוֹא, הַסְּפָרָהִים יִהְיוּ הָרְאִשׁוֹנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ

ברוך ה' שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה [מייסד מפעל הש"ס,

הערות

'אד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (במות דף עח) אמרו: דבר אחר, "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבילים, דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו פן הזהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומספך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

ושו"ע], שאמר כמה פעמים שכשמישיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. ובאמת מפני מה זכו לאמונה פשוטה, וידוע שגדלה אמונתם ותמימותם ומקיימים כפשוטו את דברי הנביא חבקוק (פרק ב' כ') "וְהָיָה בְהִיכַל קְדָשׁוֹ הַסּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ", ואין משיחים^[1] כלל בבית הכנסת. **ומנין** בא להם כל זה? ועוד למה כל גדולי הספרדים נקראו בשם "חכם", ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם "רבי"?

כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!!

וכתוב בספרים הקדושים, שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם **חכם**^[2], ובאמת כל גדולי הספרדים היו גדולים גם בתורת

הערות

[1] ידוע דברי האר"י הקדוש, שאפילו לומר דברי מוסר לחבריו, לא יאמר בבית הכנסת, שמא מתוך כך יגרר לדבר דברי חולין. וכבר אמר "השפת אמת", מפני מה זכו הספרדים ולא יכלו הגויים ליגע בהם בזמן המלחמה העולמית מפני ששומרים על קדושת בית הכנסת. וידוע שיש בית המדרש בבלגיה ששרד ולא נחרב מפני שלא שחו שם שיחת חולין [הגם שהם שרפו 500 מאות בתי מדרשות], אבל בבית הכנסת הזה שלא דיברו לא יכלו לשלוט עליו.

[2] הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה בלה, ונענש. כל התורה בלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה בלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות באלו דוחה בלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'.

וזה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה כידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה באלו דוחה את האחדות בלו ומתחייב בנפשו, מה שאין בן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר "כי אם בתורת השם חפצו", וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות באלו תופס בלו כו' (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו פתנת פסים פרשת קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג): "מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'". יש לרמז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י - לימוד הזוהר בבחינת בינה - הוא הנקרא חכם, וישמר אל"ה ראשי תיבות:

הסוד, ובזכות זה זכו להחדיר אמונה פשוטה יראת שמים ואהבת השם יתברך גם להמון העם, שזה הכח של הזוהר הקדוש. וכולם דבקים בדרכי אבותיהם ולומדים שיעורים ביחיד וברבים זוהר הקדוש, וראינו לפשוטי העם שסיימו כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה.

וכל הברכות^[ח] והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י זי"ע כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אילו לא ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה (זוהר פרשת פינחס דף רמ"א).

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^[ט], שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

הערות

לימוד אמרות הזוהר, הוא יזכה לויתבוננו מלשון "יסובכנהו יבונהו" כמו שביאר התרגום: "אלפינון פתגמי אורייתא נטרינון כבבת עיניהון" שבזכות לימוד התורה יזכו לחסדי ה' שחסדי ה' ישמרוהו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקיחא ההוא עינא דלא נאים כנאמר "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" (כדאיתא באידרא רבא קכ"ט ע"ב). עינאי דרישא חנורא, משתניין משאר עינין, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתיב אשר עיניך (ירמיה לב) וכתיב פקוחות. ותאנא, כל מה דאתי ברחמי לית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שכן רישא חנורא, דלא בעא מידי (ס"א גטרו).

[ח] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך", האלה ראשי תיבות: אינו ל'ומדי הזוהר הקדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלימוד הזוהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

[ט] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

"בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעת!".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

סכת מגן

"אשרי העומדים על סודך"

כידוע שגורסת ולמוד הזוהר הקדוש אין כמוהו, שמבטל כל גזרות קשות ורעות, מחלות, אסונות, מיתות משנות, וכל מרעין בישין. על כן נקרא כלנו "תקון מ"ג", שמקרב הגאולה "ובדא יפקון מגלותא ברחמי". קריאה נרגשת: לכל יחיד ויחיד, אנא הצטרף לזכוי הרבים, והקם בעירך סניף לפעילות "מפעל הזוהר העולמי".

כל שעליכם לעשות הוא: (1) לארגן ולחשב כמה יהודים יש בעיר ומגוריהם, כמה בתי מדרשות יש בעיר וכדומה. (2) לבקש ממפעל הזוהר העולמי לשלח לדפוס את הקובץ של "תקון מ"ג" [ועוד] - בעלות מינימלית ובסבסוד לכמיות. (3) לחלק זאת במשך השנה. בכך תהיה שתף בהצלחת עם ישראל, ולקרוב הגאולה.

שרשרת הזוהר: כל אחד מודיע לעוד 3 אנשים לפחות, ואלו מודיעים לכל אחד ל 3 אנשים נוספים וכן הלאה. על אמירת תקון מ"ג יום יום, ועל ידי כך נגיע לכל יהודי בכל העולם כלו.

האספנו ואגידה לכם - יחד שבטי ישראל

"ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" (דברים פ"ג ח'ג), כמו שכתוב בזהר ח"ד (פרשת נח), שכל הגאולה תלויה בהתאחדות ראשי העם בכנישתא ח"ד, בלב אחד לאבינו שבשמים, על כן כל ישראל יחדיו יאמרו כאיש אחד בלב אחד כדי "שלא ידח ממנו

נדח", שְׁכַל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא יִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְקַבֵּל עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה, וְכִף נְבִיא אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה, וְתִהְיֶה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה לְלֹא צֶעַר וּמְכָאוֹב, לְלֹא יִסּוּרִים, בְּלִי פֶחַד מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם, כְּפִי שֶׁהַרְשֵׁב"י הִבְטִיחַ "בְּדָא יִפְקוּן מְגַלּוּתָא בְּרַחֲמֵי".

בְּכָל יוֹם אַחַכְפָּה לוֹ, וְעַדֵּן הַמְּשִׁיחַ לֹא הִגִּיעַ, מִדּוּעַ?

"כִּי יָד עַל כַּס י-ה" – אֵין הַשֵּׁם שְׁלֵם וְאֵין הַכֶּסֶף שְׁלֵם, הַקַּב"ה מְחַכֶּה לְשִׁלְמוֹת הָעוֹלָם, כְּשֶׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תְּבוּא הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, "לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדַח" (שְׁמוּאֵל ב' יד, יד), אֵין הַקַּב"ה רוֹצֵה לְהַדִּיחַ אֶפִּילוֹ לֹא יְהוּדֵי אֶחָד מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁהַמְּשִׁיחַ יִגִּיעַ, יִגִּיעַ הַרְגָעָה, בּוֹ כָּלֵם יִפִּירוּ וְיִדְעוּ מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרְךָ שָׁמוֹ, "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה'" (ישעיהו יא, ט), הָאֲמַת תִּתְגַּלֶּה לְעֵין כָּל הַהִסְתָּרָה וְהַחֲשׂוֹן יִעֲלֶמוּ, "וְנִגְהַ פְּאוֹר תִּהְיֶה" (חֲבֻקָק ג, ד), הָאֲמַת תִּאִיר, אֲבָל הַבְּחִירָה הַחֲפְּשִׁית תִּגְמַר, לֹא יִהְיֶה נִתֵּן לְבַחֵר בְּטוֹב, יִהְיֶה מִדֵּי מְאֹחֵר לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. אִם יְהוּדֵי אֶחָד יִדְחָה, צֶעַר הַשְּׂכִינָה יִהְיֶה לְאֵין עָרוּף, מִפְּנֵי שְׁלֹא הִסְפִּיק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

מַה יַעֲשׂוּ אַחֲיֵינוּ וְאַחֲיוֹתֵינוּ שְׁטָרִם חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה? רַק אִזּוֹ יִתְעוֹרְרוּ? בִּימּוֹת הַמְּשִׁיחַ גַּם אִם יִרְצוּ בְּכָל מְאֻדָּם וּבְכָל נַפְשָׁם, לֹא יִהְיֶה נִתֵּן לְתַקֵּן, וְיִדְאִי נִשְׁמַתָּם תִּרְצֶה לְמַסֵּר חַיֵּיהֶם כְּדֵי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל עֶבֶר הַזְּמַן, בְּעוֹלָם הָאֲמַת כָּבֵר אֵין תְּקוּן, צֶעַר הַנְּשָׁמָה, אֵינוֹ בֵּר הַשְּׂגָה, זֶה צֶעַר נִצְחִי.

הַקַּב"ה רוֹצֵה אֶת בְּנָיו אֶהוּבָיו, שְׁכָלֵם יִתְקַרְבוּ אֵלָיו, לְכֵן בְּכָל יוֹם אַחַכְפָּה לוֹ וְכִלְנוּ נִתְפַּלֵּל יְחִדּוֹ מְעוֹמֵק נַפְשָׁנוּ כְּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד, בְּאַחֲדוּת אֲמִתִּית, שְׁכָל עַם יִשְׂרָאֵל יִזְכוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ שָׁמוֹ, שְׁלֹא יִשָּׂאֵר אֶף יְהוּדֵי "מַחוּץ לַמַּחְנֶה", "לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדַח", וְיִקוּיִם בָּנוּ נְבוֹאֵת יִחְזַקְאֵל (לו כה) "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וְטִהַרְתֶּם", וְכִשְׁכָּל עַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּרִצּוֹן אֲמִתִּי לְזִכּוֹת לְהַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה וְדֹאֵי נִזְכֶּה לְכֹף, "אַחִישָׁנָה", [כְּמַבְאָר בְּתִיקוּן"ז חֲדָשׁ (דף קכ"ז):], שְׁכַל מוֹד סוּדוֹת הַתּוֹרָה זוֹכִיִם לְ"אַחִישָׁנָה" בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

תודת הזוהר הקדוש - מהדורה חדשה חשע"ג

זוהר ללא הפסקה
בלשון הקודש

1
מס' דיסק

שיעורים רצופים
הקדמת הזוהר
ופרשת בראשית

14
שעות
mp3

לצפיה: YouTube
ב"אריה ברדה"

100
ש"ח

מפי הרב: אריה ברדה
קריאה רדיופונית

בשיתוף עם
מפעל הזוהר העולמי

www.aryehbarda.co.il
054-4577956 או 054-4577956

דף היומי
בזוהר הקדוש
בשפת לשון הקודש

9
שעות

mp3

לצפיה: YouTube
ב"אריה ברדה"

50
₪

תרומה לרשב"י

מפי הרב: אריה ברדה
עם קריינות רדיופונית

מדף פ"א עד דף קנ"ז
כל שיעור בנפרד

-מסכת שבת ב'-

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

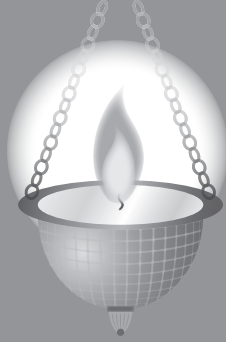
www.aryehbarda.co.il
054-4577956 או 054-4577956

כל הכפחות שמורות אין להעתיק, ניתן להשיג את הדיסק: בטל. 054-4577956 או באינטר: www.aryehbarda.co.il

הספר הזה נדפס
להצלחה בריאות
ופרנסה ושלום בית של:

מאיר נהוראי בן אליס
הילה בת אליס
רוני בן יפה
אליס בת עליה
יהודית בת אליס
סמדר בת אליס
אסתר בת אליס
אלי אליהו בן אליס
אמיל בן מטילדה
מרדכי בן אליס

לעילוי נשמת

עליה סנגס בת סעדה ז"ל

סעדה בת אסתר ז"ל

מאמא אסתר בת חוה ז"ל

לונה בת סעדה ז"ל

סמי בן סעדה ז"ל

אסתר אקוקה בת סעדה ז"ל

רבקה בת רוחמה ז"ל

רוחמה בת חוה ז"ל

מאמא סוליקה ז"ל

מאמא שבזי ז"ל

איישה כהנת בת חוה ז"ל

מרדכי בן אליה ז"ל

משה בן סעדה ז"ל

אברהם בן סעדה ז"ל

חנניה בן רבקה ז"ל

שמעון בן אסתר ז"ל

מרדכי בן אסתר ז"ל

עמרם בן אסתר ז"ל

אליהו בן חוה ז"ל

מזמן אליהו בן חוה ז"ל

מכלוף בן חמו בן חוה ז"ל

יצחק הלוי בן חוה ז"ל

אברהם סנגס בן רחל ז"ל

